

To besedilo je zgolj informativne narave in nima pravnega učinka. Institucije Unije za njegovo vsebino ne prevzemajo nobene odgovornosti. Verodostojne različice zadevnih aktov, vključno z uvodnimi izjavami, so objavljene v Uradnem listu Evropske unije. Na voljo so na portalu EUR-Lex. Uradna besedila so neposredno dostopna prek povezav v tem dokumentu

- **B** ► **M2** SMERNICA EVROPSKE CENTRALNE BANKE (EU) 2015/510
z dne 19. decembra 2014
o izvajanju okvira denarne politike Eurosistema (Smernica o splošni dokumentaciji)
(ECB/2014/60) ◀
(prenovitev)
(UL L 91, 2.4.2015, str. 3)

spremenjena z:

		Uradni list		
		št.	stran	datum
► M1	Smernica Evropske centralne banke (EU) 2015/732 z dne 16. aprila 2015	L 116	22	7.5.2015
► M2	Smernica Evropske centralne banke (EU) 2015/1938 z dne 27. avgusta 2015	L 282	41	28.10.2015
► M3	Smernica Evropske centralne banke (EU) 2016/64 z dne 18. novembra 2015	L 14	25	21.1.2016
► M4	Smernica Evropske centralne banke (EU) 2016/2298 z dne 2. novembra 2016	L 344	102	17.12.2016
► M5	Smernica Evropske centralne banke (EU) 2017/1362 z dne 18. maja 2017	L 190	26	21.7.2017
► M6	Smernica Evropske centralne banke (EU) 2018/570 z dne 7. februarja 2018	L 95	23	13.4.2018
► M7	Smernica Evropske centralne banke (EU) 2019/1032 z dne 10. maja 2019	L 167	64	24.6.2019
► M8	Sklep Evropske centralne banke (EU) 2020/506 z dne 7. aprila 2020	L 109I	1	7.4.2020
► M9	Smernica Evropske centralne banke (EU) 2020/1690 z dne 25. septembra 2020	L 379	77	13.11.2020

popravljen z:

- **C1** Popravek, UL L 332, 18.12.2015, str. 158 (2015/1938)

▼ B

▼ M2

SMERNICA EVROPSKE CENTRALNE BANKE (EU) 2015/510

z dne 19. decembra 2014

o izvajanju okvira denarne politike Eurosistema (Smernica o splošni dokumentaciji) (ECB/2014/60)

▼ B

(prenovitev)

VSEBINA

DEL 1 – VSEBINA, PODROČJE UPORABE IN OPREDELITEV POJMOV

DEL 2 – ORODJA, OPERACIJE, INSTRUMENTI IN POSTOPKI DENARNE POLITIKE EUROSISTEMA

NASLOV I – Operacije odprtega trga

Poglavje 1 – Pregled operacij odprtega trga

Poglavje 2 – Kategorije operacij odprtega trga

Poglavje 3 – Instrumenti za operacije odprtega trga

NASLOV II – Odprte ponudbe

Poglavje 1 – Odprta ponudba mejnega posojila

Poglavje 2 – Mejni depozit

NASLOV III – Postopki ZA operacije denarne politike Eurosistema

Poglavje 1 – Avkcijski in dvostranski postopki za operacije odprtega trga Eurosistema

Oddelek 1 – Avkcijski postopki

Oddelek 2 – Operativni koraki pri avkcijskih postopkih

Pododdelek 1 – Najava avkcijskih postopkov

Pododdelek 2 – Priprava in predložitev protiponudb s strani nasprotnih strank

Pododdelek 3 – Dodelitev na avkciji

Pododdelek 4 – Objava rezultatov avkcije

Oddelek 3 – Dvostranski postopki za operacije odprtega trga Eurosistema-

Poglavje 2 – Postopki poravnave za operacije odprtega trga Eurosistema

DEL 3 – PRIMERNE NASPROTNE STRANKE

DEL 4 – PRIMERNO FINANČNO PREMOŽENJE

NASLOV I – Splošna načela

NASLOV II – Kriteriji primernosti in zahteve glede kreditne kvalitete tržnega finančnega premoženja

Poglavje 1 – Kriteriji primernosti za tržno finančno premoženje

Oddelek 1 – Splošni kriteriji primernosti za tržno finančno premoženje

Oddelek 2 – Posebni kriteriji primernosti za nekatere vrste tržnega finančnega premoženja

Pododdelek 1 – Posebni kriteriji primernosti za listinjene vrednostne papirje

▼ B

Pododdelek 2 – Posebni kriteriji primernosti za krite obveznice, zavarovane z listinjenimi vrednostnimi papirji

Pododdelek 3 – Posebni kriteriji primernosti za dolžniške certifikate, ki jih izda Eurosistem

Pododdelek 4 – Posebni kriteriji primernosti za nekatere nezavarovane dolžniške instrumente

Poglavje 2 – Zahteve Eurosistema glede kreditne kvalitete tržnega finančnega premoženja

NASLOV III – Kriteriji primernosti in zahteve glede kreditne kvalitete netržnega finančnega premoženja

Poglavje 1 – Kriteriji primernosti za netržno finančno premoženje

Oddelek 1 – Kriteriji primernosti za bančna posojila

Oddelek 2 – Kriteriji primernosti za vezane depozite

Oddelek 3 – Kriteriji primernosti za hipotekarne dolžniške instrumente

Oddelek 4 – Kriteriji primernosti za netržne dolžniške instrumente, zavarovane s primernimi bančnimi posojili

Poglavje 2 – Zahteve Eurosistema glede kreditne kvalitete netržnega finančnega premoženja

Oddelek 1 – Zahteve Eurosistema glede kreditne kvalitete bančnih posojil

Oddelek 2 – Zahteve Eurosistema glede kreditne kvalitete hipotekarnih dolžniških instrumentov

Oddelek 3 – Zahteve glede kreditne kvalitete Eurosistema za netržne dolžniške instrumente, zavarovane s primernimi bančnimi posojili

NASLOV IV – Jamstva za tržno in netržno finančno premoženje

NASLOV V – Bonitetni okvir Eurosistema za primerno finančno premoženje

NASLOV VI – Okvir za obvladovanje tveganj in vrednotenje za tržno in netržno finančno premoženje

Poglavje 1 – Ukrepi za obvladovanje tveganj pri tržnem finančnem premoženju

Poglavje 2 – Ukrepi za obvladovanje tveganj pri netržnem finančnem premoženju

Poglavje 3 – Pravila vrednotenja tržnega in netržnega finančnega premoženja

NASLOV VII – Sprejetje zavarovanja v valutah, ki niso euro, ob nepredvidljivih dogodkih

NASLOV VIII – Pravila za uporabo primernega finančnega premoženja

NASLOV IX – Čezmejna uporaba primernega finančnega premoženja

DEL 5 – SANKCIJE V PRIMERU NEIZPOLNJEVANJA OBVEZNOSTI NASPROTNE STRANKE

DEL 6 – DISKRECIJSKI UKREPI

DEL 7 – DODATNE MINIMALNE SKUPNE ZNAČILNOSTI V ZVEZI Z OPERACIJAMI DENARNE POLITIKE EUROSISTEMA

▼ B

Poglavje 1 – Dodatne minimalne skupne značilnosti, ki se uporabljajo pri vseh ureditvah v zvezi z operacijami denarne politike Eurosistema

Poglavje 2 – Dodatne minimalne skupne značilnosti, ki se uporabljajo pri vseh pogodbah o začasni prodaji in zavarovanem posojilu

Poglavje 3 – Dodatne minimalne skupne značilnosti transakcij začasne prodaje

Poglavje 4 – Dodatne minimalne skupne značilnosti pogodb o zavarovanem posojilu

Poglavje 5 – Dodatne minimalne skupne značilnosti valutnih zamenjav za namene denarne politike

DEL 8 – KONČNE DOLOČBE

PRILOGA I – Obvezne rezerve

PRILOGA II – Najava avkcij

PRILOGA III – Dodelitev na avkciji in avkcijski postopki

PRILOGA IV – Objava rezultatov avkcije

PRILOGA V – Kriteriji za izbor nasprotnih strank za sodelovanje pri posegih na deviznem trgu

PRILOGA VI – Čezmejna uporaba primernega finančnega premoženja

PRILOGA VIa – Kriteriji primernosti za uporabo sistemov poravnave vrednostnih papirjev in povezav med sistemi poravnave vrednostnih papirjev pri kreditnih poslih Eurosistema

PRILOGA VII – Izračun sankcij, ki se uporabijo v skladu z delom 5, in denarnih kazni, ki se uporabijo v skladu z delom 7

PRILOGA VIII – Zahteve za poročanje podatkov o listinjenih vrednostnih papirjih na ravni posameznega posojila in zahteve za repozitorije podatkov na ravni posameznega posojila

PRILOGA IX – Postopek spremljanja zanesljivosti znotraj bonitetnega okvira Eurosistema

PRILOGA IXa – Minimalne zahteve glede pokritosti za zunanje bonitetne institucije v bonitetnem okviru Eurosistema

PRILOGA IXb – Minimalne zahteve bonitetnega okvira Eurosistema za poročila o novi izdaji in nadzorna poročila o programih kritih obveznic

PRILOGA IXc – Kriteriji sprejemljivosti zunanjih bonitetnih institucij in postopek na podlagi vloge

PRILOGA XI – Oblike vrednostnih papirjev

PRILOGA XII – Primeri operacij in postopkov denarne politike Eurosistema

PRILOGA XIIa –

PRILOGA XIII – Korelacijska tabela

PRILOGA XIV – Razveljavljena smernica z njenimi poznejšimi spremembami

▼ B

DEL 1

VSEBINA, PODROČJE UPORABE IN OPREDELITEV POJMOV*Člen 1***Vsebina in področje uporabe**

1. Ta smernica določa enotna pravila, po katerih Eurosistem izvaja enotno denarno politiko v vseh državah članicah, katerih valuta je euro.
2. Eurosistem sprejme vse ustrezne ukrepe za izvajanje operacij denarne politike Eurosistema v skladu z načeli, orodji, instrumenti, zahtevami, kriteriji in postopki, določenimi v tej smernici.
3. Pravno razmerje med Eurosistemom in njegovimi nasprotnimi strankami se vzpostavi z ustreznimi pogodbenimi dogovori ali predpisi, ki jih uporablja zadevna NCB in v katerih so določbe te smernice ustrezno implementirane.
4. Svet ECB lahko kadar koli spremeni orodja, instrumente, zahteve, kriterije in postopke za izvajanje operacij denarne politike Eurosistema.
5. Eurosistem si pridržuje pravico, da zahteva in pridobi katere koli pomembne informacije od nasprotnih strank, ki so potrebne za opravljanje njegovih nalog in doseganje njegovih ciljev v zvezi z operacijami denarne politike. Ta pravica ne posega v nobene druge obstoječe konkretne pravice Eurosistema, da zahteva informacije, ki se nanašajo na operacije denarne politike.

*Člen 2***Opredelitev pojmov**

V tej smernici se uporabljajo naslednje opredelitve pojmov:

- (1) „konvencija o šteju dni 'dejansko število dni/360 dni v letu'“ pomeni konvencijo, ki se uporablja pri operacijah denarne politike Eurosistema in določa dejansko število koledarskih dni, ki se upoštevajo pri izračunu obresti, na podlagi 360 dni v letu;

▼ M7

- (2) „agencija“ pomeni subjekt, ki je ustanovljen v državi članici, katere valuta je euro, in se ukvarja z nekaterimi dejavnostmi za skupno dobro, ki se izvajajo na nacionalni ali regionalni ravni, ali financira te dejavnosti ter ga je Eurosistem razvrstil kot agencijo. Seznam subjektov, ki so razvrščeni kot agencije, se objavi na spletni strani ECB in na njem se navede, ali so v zvezi s posameznim subjektom izpolnjeni kvantitativni kriteriji za potrebe odbitkov pri vrednotenju, ki so določeni v Prilogi XIIa;

▼ B

- (3) „listinjeni vrednostni papirji“ pomenijo dolžniške instrumente, ki so zavarovani s skladom namenskega finančnega premoženja (fiksne ali revolving), ki se pretvori v denar v končnem časovnem obdobju. Poleg tega lahko obstajajo pravice ali

▼ B

drugo finančno premoženje, ki zagotavlja servisiranje ali pravočasno razdelitev donosov imetnikom zavarovanja. V splošnem listinjene vrednostne papirje izdajajo posebej za to vzpostavljeni subjekti s posebnim namenom, ki so pridobili sklad finančnega premoženja od originatorja ali prodajalca. V tej zvezi so donosi listinjenih vrednostnih papirjev odvisni predvsem od denarnih tokov, ki jih ustvarja finančno premoženje v osnovnem skladu, in od drugih pravic, katerih namen je zagotoviti pravočasno izplačilo, kot so likvidnostna posojila, jamstva ali drugi instrumenti, splošno znani kot instrumenti za kreditno izboljšavo;

- (4) „dvostranski postopek“ pomeni postopek, v katerem NCB ali v izjemnih okoliščinah ECB izvaja operacije finega uravnavanja ali dokončne transakcije neposredno z eno ali več nasprotnimi strankami, prek borz vrednostnih papirjev ali tržnih posrednikov, brez uporabe avkcijskih postopkov;
- (5) „sistem nematerializiranih vrednostnih papirjev“ pomeni sistem, ki omogoča prenos vrednostnih papirjev in drugega finančnega premoženja brez fizičnega premikanja papirnih listin ali potrdil (npr. elektronski prenos vrednostnih papirjev);
- (6) „delovni dan“ pomeni: (a) v zvezi z obveznostjo plačila, kateri koli dan, ko je sistem TARGET2 odprt za izvršitev takega plačila; ali (b) v zvezi z obveznostjo dostave finančnega premoženja, kateri koli dan, ko so SPVP, prek katerih se finančno premoženje dostavi, odprti za poslovanje v kraju, kjer je treba dostaviti zadevne vrednostne papirje;

▼ M6

- (7) „centralna depotna družba“ (CDD) pomeni centralno depotno družbo, kakor je opredeljena v točki (1) člena 2(1) Uredbe (EU) št. 909/2014 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾;

▼ B

- (8) „zavarovano posojilo“ pomeni dogovor med NCB in nasprotno stranko, po katerem se nasprotni stranki zagotovi likvidnost s posojilom, zavarovanim z izvršljivim zavarovanjem, ki ga ta nasprotna stranka odobri NCB v obliki npr. zastave, odstopa terjatve ali spremenljivega zavarovanja (*charge*) finančnega premoženja;
- (9) „zbiranje vezanih depozitov“ pomeni instrument, ki se uporablja pri izvajanju operacij odprtega trga in pri katerem Eurosistem povabi nasprotne stranke k pologu vezanih depozitov na računi pri njihovih domačih NCB z namenom umikanja likvidnosti s trga;

▼ M2

- (10) „pristojni organ“ pomeni javni organ ali telo, ki je v skladu z nacionalnim pravom uradno priznan in pooblaščen za nadzor institucij kot del sistema nadzora v zadevni državi članici, vključno z ECB v zvezi z nalogami, ki so nanjo prenesene z Uredbo Sveta (EU) št. 1024/2013 ⁽²⁾;

⁽¹⁾ Uredba (EU) št. 909/2014 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. julija 2014 o izboljšanju ureditve poravnave vrednostnih papirjev v Evropski uniji in o centralnih depotnih družbah ter o spremembi direktiv 98/26/ES in 2014/65/EU ter Uredbe (EU) št. 236/2012 (UL L 257, 28.8.2014, str. 1).

⁽²⁾ Uredba Sveta (EU) št. 1024/2013 z dne 15. oktobra 2013 o prenosu posebnih nalog, ki se nanašajo na politike bonitetnega nadzora kreditnih institucij, na Evropsko centralno banko (UL L 287, 29.10.2013, str. 63).

▼ B

- (11) „nasprotna stranka“ pomeni institucijo, ki izpolnjuje kriterije primernosti, določena v delu 3, in je zato upravičena do dostopa do operacij denarne politike Eurosistema;

▼ M4

- (12) „krita obveznica“ pomeni dolžniški instrument, ki ima dvojno zavarovanje: (a) neposredno ali posredno s strani kreditne institucije in (b) z dinamičnim kritnim skladom obveznice, ter pri katerem ni nobenega tranširanja tveganja;

▼ B

- (13) „bančno posojilo“ pomeni zahtevek za izplačilo denarja, ki vsebuje dolžniško obveznost dolžnika do nasprotne stranke. Bančna posojila vključujejo tudi *Schuldscheindarlehen* in nizozemske vpisane zasebne terjatve do države ali drugih primernih dolžnikov, ki imajo državno jamstvo, npr. stanovanjske zadruge;

- (14) „kreditna institucija“ pomeni kreditno institucijo v smislu člena 2(5) Direktive 2013/36/EU Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾ ter točke (1) člena 4(1) Uredbe (EU) št. 575/2013 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽²⁾, ki je pod nadzorom pristojnega organa, ali kreditno institucijo v javni lasti v smislu člena 123(2) Pogodbe, ki je pod nadzorom, ki je po standardu primerljiv nadzoru pristojnega organa;

- (15) „bonitetna ocena“ ima enak pomen kakor v členu 3(1)(a) Uredbe (ES) št. 1060/2009 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽³⁾;

▼ M3

- (16) „čezmejna uporaba“ pomeni, da nasprotna stranka predloži domači NCB kot zavarovanje:

- (a) tržno finančno premoženje, ki se hrani v drugi državi članici, katere valuta je euro;
- (b) tržno finančno premoženje, ki je izdano v drugi državi članici in se hrani v državi članici domače NCB;
- (c) bančna posojila, kjer posojilno pogodbo ureja pravo druge države članice, katere valuta je euro in ki ni država članica domače NCB;

⁽¹⁾ Direktiva 2013/36/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o dostopu do dejavnosti kreditnih institucij in bonitetnem nadzoru kreditnih institucij in investicijskih podjetij, spremembi Direktive 2002/87/ES in razveljavitvi direktiv 2006/48/ES in 2006/49/ES (UL L 176, 27.6.2013, str. 338).

⁽²⁾ Uredba (EU) št. 575/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o bonitetnih zahtevah za kreditne institucije in investicijska podjetja ter o spremembi Uredbe (EU) št. 648/2012 (UL L 176, 27.6.2013, str. 1).

⁽³⁾ Uredba (ES) št. 1060/2009 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. septembra 2009 o bonitetnih agencijah (UL L 302, 17.11.2009, str. 1).

▼ **M3**

- (d) hipotekarne dolžniške instrumente v skladu z veljavnimi postopki CCBM;
- (e) netržne dolžniške instrumente, zavarovane s primernimi bančnimi posojili, ki so izdani in se hranijo v drugi državi članici, katere valuta je euro in ki ni država članica domače NCB;

▼ **B**

- (17) „valutna zaščita“ pomeni dogovor med izdajateljem vrednostnega papirja in nasprotno stranko pri transakciji valutne zaščite, po katerem se del valutnega tveganja, ki nastane zaradi prejetja denarnih tokov v valuti, ki ni euro, odpravi z zamenjavo teh denarnih tokov za plačila v eurih, ki jih bo izvedla nasprotna stranka pri transakciji valutne zaščite, in vključuje kakršna koli morebitna jamstva te nasprotne stranke za navedena plačila;
- (18) „skrbnik“ pomeni subjekt, ki v imenu drugih hrani in upravlja vrednostne papirje in drugo finančno premoženje;
- (19) „tržna vrednost v primeru neplačila“ pomeni za katero koli premoženje na kateri koli dan:
 - (a) tržno vrednost tega premoženja ob času vrednotenja v primeru neplačila, izračunano na osnovi najbolj reprezentativne cene na delovni dan pred datumom vrednotenja;
 - (b) če reprezentativne cene za določeno premoženje na delovni dan pred datumom vrednotenja ni, se uporabi cena, po kateri je bil sklenjen zadnji posel s takim premoženjem. Če ta cena ni na voljo, NCB določi ceno ob upoštevanju zadnje cene identificirane za premoženje na referenčnem trgu;
 - (c) v primeru premoženja, za katerega tržna vrednost ne obstaja, se uporabi katera koli druga razumna metoda vrednotenja;
 - (d) če je NCB prodala premoženje ali enakovredno premoženje po tržni ceni pred časom vrednotenja v primeru neplačila, se uporabi neto izkupiček prodaje po odbitku vseh razumnih stroškov, pristojbin in izdatkov, nastalih v zvezi s tako prodajo, pri čemer NCB opravi izračun in določi zneske s tem v zvezi;
- (20) „poravnava po sistemu dostave proti plačilu“ pomeni mehanizem v sistemu poravnave „*exchange-for-value*“, ki zagotavlja, da je dokončen prenos finančnega premoženja, tj. dostava finančnega premoženja, opravljen samo, če pride do dokončnega prenosa drugega finančnega premoženja, tj. plačila;
- (21) „mejni depozit“ pomeni odprto ponudbo Eurosistema, ki jo lahko nasprotna stranka uporabijo za depozite čez noč pri Euro-sistemu prek NCB, in ki se obrestuje po vnaprej določeni obrestni meri;

▼ B

- (22) „obrestna mera mejnega depozita“ pomeni obrestno mero, ki se uporabi za odprto ponudbo mejnega depozita;

▼ M6

- (22a) „neposredna povezava“ pomeni ureditev med dvema SPVP, ki ju upravljata CDD, pri čemer ena CDD z odprtjem računa vrednostnih papirjev postane neposredni udeleženec SPVP, ki ga upravlja druga CDD, kar omogoča prenos vrednostnih papirjev v nematerializirani obliki;

▼ M2

- (23) „domača uporaba“ pomeni, da nasprotna stranka, ustanovljena v državi članici, katere valuta je euro, kot zavarovanje predloži:
- (a) tržno finančno premoženje, ki je izdano in se hrani v državi članici domače NCB;
 - (b) bančna posojila, pri čemer posojilno pogodbo ureja pravo države članice domače NCB;
 - (c) hipotekarne dolžniške instrumente, ki jih izdajo subjekti, ustanovljeni v državi članici domače NCB;
 - (d) netržne dolžniške instrumente, zavarovane s primernimi bančnimi posojili, ki so izdani in se hranijo v državi članici domače NCB;

▼ B

- (24) „sistem označevanja finančnega premoženja kot zavarovanje“ pomeni sistem za upravljanje zavarovanja s strani NCB, kjer se likvidnost zagotovi ob označitvi določenega prepoznavnega finančnega premoženja kot zavarovanje določenih kreditnih poslov Eurosistema. Domača NCB lahko dovoli zamenjavo tega finančnega premoženja z drugim določenim primernim finančnim premoženjem, pod pogojem, da se to finančno premoženje označi kot zavarovanje in zadostuje za določen posel;

▼ M9

- (24a) „krita obveznica, urejena z zakonodajo EGP“ pomeni krito obveznico, ki je izdana v skladu z zahtevami iz člena 52(4) Direktive 2009/65/ES Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾;

▼ B

- (25) „primerno finančno premoženje“ pomeni finančno premoženje, ki izpolnjuje kriterije, določene v delu 4 in je temu ustrezno primerno kot zavarovanje pri kreditnih poslih Eurosistema;

▼ M6

- (25a) „primerna povezava“ pomeni neposredno ali posredno povezavo, za katero je Eurosistem ocenil, da je skladna s kriteriji primernosti, določenimi v Prilogi VIa, za uporabo pri kreditnih poslih Eurosistema, in ki je objavljena na Eurosistemovem seznamu primernih povezav na spletni strani ECB. Primerno posredno povezavo sestavljajo osnovne primerne neposredne povezave;
- (25b) „primerni SPVP“ pomeni SPVP, ki ga upravlja CDD, za katerega je Eurosistem ocenil, da je skladen s kriteriji primernosti, določenimi v Prilogi VIa, za uporabo pri kreditnih poslih Eurosistema, in ki je objavljen na Eurosistemovemu seznamu primernih SPVP na spletni strani ECB;

⁽¹⁾ Direktiva 2009/65/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. julija 2009 o usklajevanju zakonov in drugih predpisov o kolektivnih naložbenih podjetjih za vlaganja v prenosljive vrednostne papirje (KNPVP) (UL L 302, 17.11.2009, str. 32).

▼ B

- (26) „konec dneva“ pomeni uro v delovnem dnevu po zaprtju sistema TARGET2 za poslovanje, ko se za ta dan zaključijo plačila, poslana v obdelavo v sistem TARGET2;

▼ M7

- (26a) „datum aktivacije poročanja ESMA“ pomeni prvi dan, ko sta izpolnjena pogoja, da (a) se repozitorij listinjenj registrira pri Evropskem organu za vrednostne papirje in trge (ESMA) in tako postane repozitorij listinjenj ESMA ter da (b) je Komisija sprejela ustrezne izvedbene tehnične standarde v obliki standardiziranih predlog na podlagi člena 7(4) Uredbe (EU) 2017/2402 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾ in so se ti izvedbeni tehnični standardi začeli uporabljati;

- (26b) „repozitorij listinjenj ESMA“ pomeni repozitorij listinjenj v smislu točke (23) člena 2 Uredbe (EU) 2017/2402, ki je registriran pri ESMA v skladu s členom 10 navedene uredbe;

▼ B

- (27) „indeks inflacije v euroobmočju“ pomeni indeks, ki ga zagotovi Eurostat ali nacionalni statistični organ države članice, katere valuta je euro, npr. harmonizirani indeks cen življenjskih potrebščin (HICP);

- (28) „Evropski gospodarski prostor (EGP)“ pomeni vse države članice, ne glede na to, ali so formalno pristopile k EGP ali ne, ter Islandijo, Lihtenštajn in Norveško;

- (29) „Eurosistem“ pomeni ECB in nacionalne centralne banke;

- (30) „delovni dan Eurosistema“ pomeni kateri koli dan, na katerega sta ECB in najmanj ena NCB odprti za namen izvajanja operacij denarne politike Eurosistema;

- (31) „kreditni posli Eurosistema“ pomenijo: (a) povratne transakcije za povečevanje likvidnosti, tj. operacije denarne politike Eurosistema za povečevanje likvidnosti, brez valutnih zamenjav za namene denarne politike in dokončnih nakupov; ter (b) posojilo čez dan;

⁽¹⁾ Uredba (EU) 2017/2402 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 12. decembra 2017 o določitvi splošnega okvira za listinjenje in o vzpostavitvi posebnega okvira za enostavno, pregledno in standardizirano listinjenje ter o spremembah direktiv 2009/65/ES, 2009/138/ES in 2011/61/EU ter uredb (ES) št. 1060/2009 in (EU) št. 648/2012 (UL L 347, 28.12.2017, str. 35).

▼ M7

- (31a) „repozitorij, ki ga je imenoval Eurosistem“ pomeni subjekt, ki ga je Eurosistem imenoval v skladu s Prilogo VIII in še izpolnjuje zahteve za imenovanje iz navedene priloge;

▼ B

- (32) „operacije denarne politike Eurosistema“ pomenijo operacije odprtega trga in odprte ponudbe;

▼ M6**▼ B**

- (34) „dokončen prenos“ pomeni nepreklicen in brezpogojen prenos, ki pomeni izpolnitev obveznosti izvršitve prenosa;

▼ M6

- (35) „finančna družba“ pomeni finančno družbo, kakor je opredeljena v Prilogi A k Uredbi (EU) št. 549/2013 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾;

▼ B

- (36) „operacije finega uravnavanja“ pomenijo kategorijo operacij odprtega trga, ki jih izvaja Eurosistem zlasti z namenom izravnovanja likvidnostnih nihanj na trgu;

- (37) „fiksni kuponi“ pomenijo dolžniške instrumente z vnaprej določenimi periodičnimi izplačili obresti;

- (38) „avkcijski postopek s fiksno mero“ pomeni avkcijski postopek, v katerem ECB pred začetkom avkcijskega postopka določi obrestno mero, ceno, swap točke ali razmik obrestne zamenjave, sodelujoče nasprotne stranke pa v protiponudbah navedejo denarni znesek posla, ki ga želijo skleniti po fiksni obrestni meri, ceni, swap točkah ali razmiku obrestne zamenjave;

- (39) „variabilni kupon“ pomeni kupon, ki je vezan na referenčno obrestno mero, obdobje ponovnega določanja tega kupona pa ni daljše od enega leta;

- (40) „valutna zamenjava za namene denarne politike“ pomeni instrument, ki se uporablja pri izvajanju operacij odprtega trga, kjer Eurosistem promptno kupuje ali prodaja euro za tujo valuto in istočasno terminsko prodaja ali kupuje euro za tujo valuto na določen datum povratnega odkupa;

⁽¹⁾ Uredba (EU) št. 549/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 21. maja 2013 o Evropskem sistemu nacionalnih in regionalnih računov v Evropski uniji (ESR 2010) (UL L 174, 26.6.2013, str. 1).

▼ B

- (41) „domača NCB“ pomeni NCB države članice, katere valuta je euro in v kateri je nasprotna stranka ustanovljena;
- (42) „okvirni koledar rednih avkcij Eurosistema“ pomeni koledar, ki ga pripravi Eurosistem in potrdi Svet ECB ter določa obdobje izpolnjevanja obveznih rezerv in najavo, dodelitev in zapadlost operacij glavnega refinanciranja in rednih operacij dolgoročnejšega refinanciranja;

▼ M2

- (42a) „dokapitalizacija s stvarnimi vložki v obliki državnih dolžniških instrumentov“ pomeni kakršno koli povečanje vpisanega kapitala kreditne institucije, pri čemer se celotni vložek ali njegov del kreditni instituciji zagotovi neposredno z dolžniškimi instrumenti države ali javnega sektorja, ki jih izda država ali subjekt javnega sektorja, ki kreditni instituciji zagotavlja svež kapital;

▼ B

- (43) „mednarodna centralna depotna družba“ pomeni CDD, ki je dejavna pri poravnavi, običajno prek več valutnih območij, vrednostnih papirjev z različnih nacionalnih trgov, s katerimi se trguje prek meja;
- (44) „mednarodna organizacija“ pomeni subjekt, naštet v členu 118 Uredbe (EU) št. 575/2013, pri čemer se izpostavljenostim do takega subjekta dodeli utež tveganja 0 %;
- (45) „mednarodna identifikacijska številka vrednostnega papirja (ISIN)“ pomeni mednarodno identifikacijsko kodo, ki se dodeli vrednostnim papirjem, izdanim na finančnih trgih;

▼ M6

- (46) „posojilo čez dan“ pomeni posojilo čez dan, kakor je opredeljeno v točki 26 člena 2 Smernice ECB/2012/27 ⁽¹⁾;

▼ M4

- (46a) „investicijsko podjetje“ pomeni investicijsko podjetje v smislu točke (2) člena 4(1) Uredbe (EU) št. 575/2013;

▼ M6

- (46b) „investicijski sklad“ pomeni sklade denarnega trga ali sklade, ki niso skladi denarnega trga, kakor so opredeljeni v Prilogi A k Uredbi (EU) št. 549/2013;

⁽¹⁾ Smernica ECB/2012/27 z dne 5. decembra 2012 o transevropskem sistemu bruto poravnave v realnem času (TARGET2) (UL L 30, 30.1.2013, str. 1).

▼ B

- (47) „izdaja dolžniških certifikatov ECB“ pomeni instrument denarne politike, ki se uporablja pri izvajanju operacij odprtega trga, kjer ECB izda dolžniške certifikate, ki pomenijo dolžniško obveznost ECB do imetnika certifikata;

▼ M9

- (48) „jumbo“ krita obveznica pomeni krito obveznico, urejeno z zakonodajo EGP, z obsegom izdaje vsaj 1 milijardo EUR, za katero vsaj trije vzdrževalci trga redno nudijo nakupne in prodajne kotacije;

▼ M3

- (49) „terjatve iz naslova lizinga“ pomenijo vnaprej določena in pogodbeno dogovorjena plačila lizingojemalca lizingodajalcu pod pogoji iz pogodbe o lizingu. Preostala vrednost ni terjatev iz naslova lizinga. Sporazumi o osebnem pogodbenem nakupu (*Personal Contract Purchase – PCP*), tj. sporazumi, po katerih ima dolžnik možnost: (a) izvesti končno plačilo in s tem pridobiti polno lastninsko pravico na blagu ali (b) vrniti blago in s tem poravnati pogodbene obveznosti, se štejejo za pogodbe o lizingu;

▼ M9

- (49a) „zakonsko urejena krita obveznica“ pomeni krito obveznico, ki je krita obveznica, urejena z zakonodajo EGP, ali krita obveznica, urejena z zakonodajo države G10 zunaj EGP;

▼ B

- (50) „likvidnostna podpora“ pomeni katero koli strukturno, dejansko ali potencialno značilnost, ki je oblikovana ali se šteje kot ustrezno za kritje kakršnihkoli začasnih primanjkljajev v denarnem toku, ki lahko nastanejo v času do dospelja listinjenega vrednostnega papirja;

▼ M7

- (50a) „repozitorij podatkov na ravni posameznega posojila“ pomeni repozitorij listinjenj ESMA ali repozitorij, ki ga je imenoval Eurosistem;

▼ B

- (51) „operacije dolgoročnejšega refinanciranja“ pomenijo kategorijo operacij odprtega trga, ki jih Eurosistem izvaja v obliki povratnih transakcij, namenjenih povečevanju likvidnosti finančnega sektorja, in z zapadlostjo, ki je daljša od zapadlosti operacij glavnega refinanciranja;

- (52) „operacije glavnega refinanciranja“ pomenijo kategorijo rednih operacij odprtega trga, ki jih Eurosistem izvaja v obliki povratnih transakcij;

- (53) „obdobje izpolnjevanja“ ima enak pomen, kakor je opredeljen v Uredbi (ES) št. 1745/2003 (ECB/2003/9);

▼ B

- (54) „poziv h kritju“ pomeni postopek, povezan z uporabo gibljivega kritja, ki določa, da lahko Eurosistem od nasprotne stranke zahteva zagotovitev dodatnega primernega finančnega premoženja ali denarnih sredstev, če redno merjena vrednost finančnega premoženja, ki ga je nasprotna stranka mobilizirala kot zavarovanje, pade pod določeno raven. V sistemih s skladom finančnega premoženja se poziv h kritju izvede samo v primerih nezadostnega zavarovanja, v sistemih označevanja finančnega premoženja kot zavarovanje pa se opravijo simetrični pozivi h kritju, pri čemer je vsaka metoda podrobneje opredeljena v nacionalni dokumentaciji domače NCB;
- (55) „mejna obrestna mera“ pomeni najnižjo obrestno mero v avkcij-skih postopkih za povečevanje likvidnosti z variabilno mero ali najvišjo obrestno mero v avkcij-skih postopkih za umikanje likvidnosti z variabilno mero, pri kateri se izčrpa skupni znesek za dodelitev na avkciji;
- (56) „mejno posojilo“ pomeni odprto ponudbo Eurosistema, ki jo nasprotne stranke lahko uporabijo za pridobitev posojila čez noč od Eurosistema prek NCB po vnaprej določeni obrestni meri, če kot zavarovanje predložijo zadostno primerno finančno premoženje;
- (57) „obrestna mera mejnega posojila“ pomeni obrestno mero, ki se uporablja pri mejnem posojilu;
- (58) „mejna kotacija swap točk“ pomeni kotacijo swap točk, pri kateri se izčrpa skupni znesek za dodelitev na avkciji;
- (59) „tržno finančno premoženje“ pomeni dolžniške instrumente, s katerimi se trguje na trgu in ki izpolnjujejo kriterije primernosti, določena v delu 4;
- (60) „datum zapadlosti“ pomeni datum, na katerega se operacija denarne politike Eurosistema zaključi. V primeru pogodbe o začasni prodaji ali zamenjave je datum zapadlosti enak datumu povratnega odkupa;
- (61) „država članica“ pomeni državo članico Unije;
- (62) „*multi cédulas*“ pomeni dolžniške instrumente, ki jih izdajo določeni španski nosilci s posebnim namenom (*Fondo de Titulización de Activos*, FTA), kar omogoča, da se združi v sklad določeno število majhnih izdaj posameznih *cédulas* (španskih kritih obveznic) različnih originatorjev;
- (63) „multilateralna razvojna banka“ pomeni subjekt, naštet v členu 117(2) Uredbe (EU) št. 575/2013, pri čemer se izpostavljenostim do takega subjekta dodeli utež tveganja 0 %;

▼ B

- (64) „avkcija z različnimi merami (avkcija ameriškega tipa)“ pomeni avkcijo, pri kateri je obrestna mera, cena ali swap točke vsake posamezne sprejete protiponudbe enaka obrestni meri, ceni ali swap točkam, ponujenim v tej protiponudbi;
- (65) „večstopenjski kupon“ pomeni strukturo kupona, kjer se mejni del (x) v življenjski dobi finančnega premoženja več kakor enkrat poveča v skladu z vnaprej določenim razporedom in na vnaprej določene datume, običajno na datum odpoklica vrednostnega papirja ali datum kuponskega plačila;
- (66) „nacionalna centralna banka (NCB)“ pomeni nacionalno centralno banko države članice, katere valuta je euro;
- (67) „delovni dan NCB“ pomeni kateri koli dan, na katerega je NCB odprta za namen izvajanja operacij denarne politike Eurosystema, vključno z dnevi, ko so podružnice te NCB zaradi lokalnih ali regionalnih praznikov lahko zaprte;
- (68) „države skupine G10 zunaj EGP“ pomenijo države, ki sodelujejo v skupini G10, ki niso države EGP, in sicer Združene države Amerike, Kanada, Japonska in Švica;

▼ M9

- (68a) „krita obveznica, urejena z zakonodajo države G10 zunaj EGP“ pomeni krito obveznico, izdano v skladu z zahtevami nacionalnega zakonodajnega okvira za krite obveznice v državi G10 zunaj EGP;

▼ B

- (69) „nefinančna družba“ ima enak pomen kakor v Uredbi (EU) št. 549/2013;

▼ M2

- (70) „netržno finančno premoženje“ pomeni katero koli naslednje finančno premoženje: vezane depozite, bančna posojila, hipotekarne dolžniške instrumente in netržne dolžniške instrumente, zavarovane s primernimi bančnimi posojili;
- (70a) „netržni dolžniški instrumenti, zavarovani s primernimi bančnimi posojili“ pomenijo dolžniške instrumente:
- (a) ki so neposredno ali posredno zavarovani z bančnimi posojili, ki ustrezajo vsem kriterijem primernosti Eurosystema za bančna posojila v skladu z oddelkom 1 poglavja 1 naslova III v delu 4, ob upoštevanju določb člena 107f;

▼ M2

(b) ki nudijo dvojno zavarovanje: (i) s strani kreditne institucije, ki je originator bančnih posojil, ki služijo kot zavarovanje, in (ii) z dinamičnim kritnim skladom bančnih posojil iz točke (a), ki služijo kot zavarovanje;

(c) pri katerih ni nobenega tranširanja tveganj;

▼ M9**▼ B**

(72) „dokončna transakcija“ pomeni instrument, ki se uporablja pri izvajanju operacij odprtega trga, kjer Eurosistem na trgu (promptno ali terminsko) dokončno kupuje ali prodaja primerno tržno finančno premoženje, kar ima za posledico popoln prenos lastništva s prodajalca na kupca, ne da bi bil pri tem predviden poznejši prenos lastništva nazaj na prodajalca;

(73) „sistem s skladom finančnega premoženja“ pomeni sistem za upravljanje z zavarovanjem s strani NCB, kjer nasprotna stranka odpre zbirni račun pri NCB, na katerega deponira finančno premoženje, s katerim zavaruje z njo povezane kreditne posle Eurosistema, pri čemer se finančno premoženje označuje na način, da posamezno primerno finančno premoženje ni vezano na določen kreditni posel Eurosistema in lahko nasprotna stranka stalno zamenjuje primerno finančno premoženje;

▼ M4

(74) „javna bonitetna ocena“ pomeni bonitetno oceno, ki: (a) jo izda ali odobri bonitetna agencija, ki je registrirana v Uniji in jo Eurosistem sprejme kot zunanjo bonitetno institucijo, in (b) se javno razkrije ali se distribuira na podlagi naročniškega razmerja;

▼ B

(75) „subjekt javnega sektorja“ pomeni subjekt, ki ga nacionalni statistični organ razvrsti kot enoto znotraj javnega sektorja za namene Uredbe (EU) št. 549/2013;

(76) „hitra avkcija“ pomeni avkcijski postopek, ki se običajno izvede v časovnem okviru 105 minut od najave avkcije do pošiljanja obvestil uspešnim ponudnikom in ki se lahko omeji na omejen krog nasprotnih strank, kakor je podrobneje določeno v delu 2;

▼ M6

(76a) „posredna povezava“ pomeni vzpostavljeno povezavo med SPVP, ki ju upravljata dve različni CDD, ki jima omogoča, da izmenjata transakcije ali prenose vrednostnih papirjev prek tretjega SPVP, ki ga upravlja CDD, ki deluje kot posrednik, ali, v primeru SPVP, ki ga upravljajo CDD, udeležene v TARGET2-Securities, prek več SPVP, ki jih upravljajo CDD, ki delujejo kot posredniki;

▼ B

- (77) „pogodba o začasni prodaji“ pomeni dogovor, po katerem se primerno finančno premoženje proda kupcu, ne da bi prodajalec obdržal lastništvo, prodajalec pa istočasno pridobi pravico in obveznost, da enakovredno finančno premoženje ponovno kupi po določeni ceni na datum v prihodnosti ali na poziv;
- (78) „datum povratnega odkupa“ pomeni datum, na katerega je kupec dolžan enakovredno finančno premoženje prodati nazaj prodajalcu v povezavi s transakcijo na podlagi pogodbe o začasni prodaji;
- (79) „cena povratnega odkupa“ pomeni ceno, po kateri je kupec dolžan enakovredno finančno premoženje prodati nazaj prodajalcu v zvezi s transakcijo na podlagi pogodbe o začasni prodaji. Cena povratnega odkupa je enaka seštevku prodajne cene in razlike v ceni, ki ustreza obrestim za posojeno likvidnost za obdobje do zapadlosti posla;
- (80) „povratna transakcija“ pomeni instrument, ki se uporablja pri izvajanju operacij odprtega trga in dostopanju do mejnega posojila, kjer NCB kupi ali proda primerno finančno premoženje na podlagi pogodbe o začasni prodaji ali sklene kreditne posle v obliki zavarovanih posojil;
- (81) „skrbniški račun“ pomeni račun vrednostnih papirjev, s katerim upravlja mednarodna centralna depotna družba, CDD ali NCB, kamor lahko kreditne institucije položijo vrednostne papirje, ki so primerni kot zavarovanje pri kreditnih poslih Eurosistema;

▼ M6

- (82) „sistem poravnave vrednostnih papirjev“ (SPVP) pomeni sistem poravnave vrednostnih papirjev, kakor je opredeljen v točki 10 člena 2(1) Uredbe (EU) št. 909/2014, ki omogoča prenos vrednostnih papirjev brez plačila ali proti plačilu (dostava proti plačilu);

▼ B

- (83) „datum poravnave“ pomeni datum, na katerega se transakcija poravna;
- (84) „avkcija z enotno mero (avkcija nizozemskega tipa)“ pomeni avkcijo, pri kateri je obrestna mera, cena ali swap točke vseh sprejetih protiponudb enaka mejni obrestni meri, ceni ali swap točkam;
- (85) „nosilec s posebnim namenom“ pomeni subjekt s posebnim namenom pri listinjenju, kakor je opredeljen v točki 66 člena 4(1) Uredbe (EU) št. 575/2013;
- (86) „standardna avkcija“ pomeni avkcijski postopek, ki se običajno izvede v časovnem okviru 24 ur od najave avkcije do pošiljanja obvestil uspešnim ponudnikom;
- (87) „strukturne operacije“ pomenijo kategorijo operacij odprtega trga, ki jih Eurosistem izvaja zaradi prilagoditve strukturne likvidnostne pozicije Eurosistema do finančnega sektorja ali zaradi drugih namenov denarne politike, kakor je podrobneje določeno v delu 2;

▼ M9

(88a) „cilj uspešnosti na področju trajnostnosti“ (SPT) pomeni cilj, ki ga določi izdajatelj v javno dostopnem dokumentu o izdaji, s katerim se merijo količinsko opredeljene izboljšave izdajateljvega trajnostnega profila v vnaprej določenem obdobju glede na enega ali več okoljskih ciljev iz Uredbe (EU) 2020/852 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾ in/ali enega ali več ciljev trajnostnega razvoja, ki jih je določila Organizacija združenih narodov v zvezi s podnebnimi spremembami ali degradacijo okolja ⁽²⁾;

▼ B

(89) „swap točke“ so razlika med deviznima tečajema terminske in promptne transakcije pri valutni zamenjavi, kotiranimi v skladu s splošnimi tržnimi običaji;

(90) „povečanje obstoječe izdaje“ pomeni izdajo, ki s predhodno izdajo ali izdajami predstavlja eno samo serijo izdaj;

(91) „sistem TARGET2“ pomeni sistem bruto poravnave v realnem času za euro, ki zagotavlja poravnavo plačil v eurih v centralnobančnem denarju, urejen v Smernici ECB/2012/27;

(92) „avkcijski postopek“ pomeni postopek, kjer Eurosistem povečuje likvidnost na trgu ali umika likvidnost s trga, pri čemer NCB sklepa transakcije s sprejemanjem protiponudb, ki jih predložijo nasprotne stranke po javni najavi;

(93) „datum trgovanja (T)“ pomeni datum, na katerega se sklene posel, tj. pogodba o finančni transakciji med dvema nasprotnima strankama. Datum trgovanja lahko sovпада z datumom poravnave transakcije (poravnava na isti dan) ali pa je določeno število delovnih dni pred datumom poravnave (datum poravnave je opredeljen kot „T + odlog pri poravnavi“);

▼ M9▼ M6

(95) „tripartitni agent“ pomeni CDD, ki upravlja primerni SPVP in je sklenila pogodbo z NCB, po kateri ta CDD zagotavlja določene storitve upravljanja z zavarovanjem kot agent navedene NCB;

▼ B

(96) „Unija“ pomeni Evropsko unijo;

(97) „odbitek pri vrednotenju“ pomeni zmanjšanje tržne vrednosti finančnega premoženja, mobiliziranega kot zavarovanje pri kreditnih poslih Eurosistema, za določen odstotek;

(98) „zmanjšanje vrednosti“ pomeni zmanjšanje tržne vrednosti finančnega premoženja, mobiliziranega kot zavarovanje pri kreditnih poslih Eurosistema, za določen odstotek, preden se uporabi kateri koli odbitek pri vrednotenju;

⁽¹⁾ Uredba (EU) 2020/852 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. junija 2020 o vzpostavitvi okvira za spodbujanje trajnostnih naložb ter spremembi Uredbe (EU) 2019/2088 (UL L 198, 22.6.2020, str. 13).

⁽²⁾ V agendi za trajnostni razvoj do leta 2030, ki jo je sprejela Generalna skupščina Združenih narodov 25. septembra 2015.

▼ B

(99) „avkcijski postopek z variabilno mero“ pomeni avkcijski postopek, v katerem sodelujoče nasprotni stranke v medsebojni konkurenci v protiponudbah navedejo tako denarni znesek posla, ki ga želijo skleniti, kot tudi obrestno mero, swap točke ali ceno, po kateri želijo skleniti posel z Eurosistemom, in kjer se najbolj konkurenčne protiponudbe sprejemajo prednostno, dokler se ne izčrpa skupni ponujeni znesek;

▼ M5

(99a) „subjekt za prenehanje“ pomeni subjekt v zasebni ali javni lasti, (a) katerega glavni namen je, da se postopno prodajo njegova sredstva in da preneha poslovati, ali (b) ki je subjekt za upravljanje ali prodajo sredstev, ustanovljen za podporo prestrukturiranja in/ali reševanja v finančnem sektorju, vključno z nosilci upravljanja sredstev, ki so nastali zaradi ukrepa reševanja v obliki uporabe instrumenta izločitve sredstev v skladu s členom 26 Uredbe (EU) št. 806/2014 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾ ali nacionalno zakonodajo, s katero se izvaja člen 42 Direktive 2014/59/EU Evropskega parlamenta in Sveta ⁽²⁾.

▼ B

(100) „brezkuponski instrument“ pomeni dolžniški instrument brez periodičnih izplačil kuponskih plačil.

DEL 2

**ORODJA, OPERACIJE, INSTRUMENTI IN POSTOPKI
DENARNE POLITIKE EUROSISTEMA**

Člen 3

Izvedbeni okvir denarne politike Eurosistema

1. Orodja, ki jih Eurosistem uporablja pri izvajanju denarne politike, so:

(a) operacije odprtega trga;

(b) odprte ponudbe;

(c) obvezne rezerve.

2. Obvezne rezerve so določene v Uredbi Sveta (ES) št. 2531/98 in Uredbi (ES) št. 1745/2003 (ECB/2003/9). Nekatere značilnosti obveznih rezerv so v informativne namene prikazane v Prilogi I.

⁽¹⁾ Uredba (EU) št. 806/2014 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. julija 2014 o določitvi enotnih pravil in enotnega postopka za reševanje kreditnih institucij in določenih investicijskih podjetij v okviru enotnega mehanizma za reševanje in enotnega sklada za reševanje ter o spremembi Uredbe (EU) št. 1093/2010 (UL L 225, 30.7.2014, str. 1).

⁽²⁾ Direktiva 2014/59/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. maja 2014 o vzpostavitvi okvira za sanacijo ter reševanje kreditnih institucij in investicijskih podjetij ter o spremembi Šeste direktive Sveta 82/891/EGS ter direktiv 2001/24/ES, 2002/47/ES, 2004/25/ES, 2005/56/ES, 2007/36/ES, 2011/35/EU, 2012/30/EU in 2013/36/EU in uredb (EU) št. 1093/2010 ter (EU) št. 648/2012 Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 173, 12.6.2014, str. 190).

▼ **B**

Člen 4

Okvirne značilnosti operacij denarne politike Eurosistema

Pregled značilnosti operacij denarne politike Eurosistema so podrobneje opisane v tabeli 1.

▼ **M6**

Tabela 1

Pregled značilnosti operacij denarne politike Eurosistema

Kategorije operacij denarne politike	Vrste instrumentov		Zapadlost	Pogostost	Postopek	
	Povečevanje likvidnosti	Umikanje likvidnosti				
Operacije odprtega trga	Operacije glavnega refinanciranja	Povratne transakcije	—	En teden	Tedensko	Standardne avkcije
	Operacije dolgoročnejšega refinanciranja	Povratne transakcije	—	Tri mesece (*)	Mesečno (*)	Standardne avkcije
	Operacije finega uravnavanja	Povratne transakcije	Povratne transakcije	Nestandardizirana	Nestandardizirana	Avkcijski postopki Dvostranski postopki (**)
		Valutne zamenjave	Valutne zamenjave			
		—	Zbiranje vezanih depozitov			
	Strukturne operacije	Povratne transakcije	Povratne transakcije	Nestandardizirana	Nestandardizirana	Standardne avkcije (***)
		—	Izdaja dolžniških certifikatov ECB			
		Dokončni nakupi	Dokončne prodaje	—	Dvostranski postopki Avkcijski postopki (****)	
	Odprti ponudbi	Mejno posojilo	Povratne transakcije	—	Čez noč	Dostop po prostem preudarku nasprotnih strank
		Mejni depozit	—	Depoziti	Čez noč	Dostop po prostem preudarku nasprotnih strank

(*) V skladu s členom 7(2)(b), členom 7(2)(c), členom 7(3) in členom 7(4).

(**) V skladu s členom 8(2)(c), členom 10(4)(c), členom 11(5)(c) in členom 12(6)(c).

(***) V skladu s členom 9(2)(c), členom 10(4)(c) in členom 13(5)(d).

(****) V skladu s členom 9(2)(c) in členom 14(3)(c).

NASLOV I
OPERACIJE ODPRTEGA TRGA

POGLAVJE 1
Pregled operacij odprtega trga

Člen 5

Pregled kategorij in instrumentov operacij odprtega trga

1. Eurosistem lahko izvaja operacije odprtega trga z namenom uravnavanja obrestnih mer, uravnavanja likvidnosti na finančnem trgu in signaliziranja naravnosti denarne politike.

2. Operacije odprtega trga se lahko glede na njihov namen razvrstijo v naslednje kategorije:

- (a) operacije glavnega refinanciranja;
- (b) operacije dolgoročnejšega refinanciranja;
- (c) operacije finega uravnavanja;
- (d) strukturne operacije.

3. Operacije odprtega trga se izvajajo v obliki naslednjih instrumentov:

- (a) povratnih transakcij;
- (b) valutnih zamenjav za namene denarne politike;
- (c) zbiranja vezanih depozitov;
- (d) izdaje dolžniških certifikatov ECB;
- (e) dokončnih transakcij.

4. V zvezi s posameznimi kategorijami operacij odprtega trga, določenih v odstavku 2, se uporabljajo naslednji instrumenti iz odstavka 3:

- (a) operacije glavnega refinanciranja in operacije dolgoročnejšega refinanciranja se izvajajo izključno v obliki povratnih transakcij;
- (b) operacije finega uravnavanja se lahko izvajajo v obliki:
 - (i) povratnih transakcij;
 - (ii) valutnih zamenjav za namene denarne politike;
 - (iii) zbiranja vezanih depozitov;

▼B

- (c) strukturne operacije se lahko izvajajo v obliki:
- (i) povratnih transakcij;
 - (ii) izdaje dolžniških certifikatov ECB;
 - (iii) dokončnih transakcij.
5. Operacije odprtega trga se izvajajo na pobudo ECB, ki tudi določi pogoje za njihovo izvršitev in instrument, ki se uporabi.

*POGLAVJE 2**Kategorije operacij odprtega trga**Člen 6***Operacije glavnega refinanciranja**

1. Eurosistem izvaja operacije glavnega refinanciranja v obliki povratnih transakcij.
2. Operativne značilnosti operacij glavnega refinanciranja so naslednje:
 - (a) so operacije za povečevanje likvidnosti;
 - (b) običajno se izvajajo vsak teden v skladu z okvirnim koledarjem rednih avkcij Eurosistema;
 - (c) njihova zapadlost je običajno en teden, kakor je navedeno v okvirnem koledarju rednih avkcij Eurosistema, ob upoštevanju izjeme iz odstavka 3;
 - (d) decentralizirano jih izvajajo nacionalne centralne banke;
 - (e) izvajajo se na podlagi standardnih avkcij;

▼M6

- (f) zanje veljajo kriteriji primernosti, določeni v delu 3, ki jih morajo izpolnjevati vse nasprotne stranke, ki predložijo protiponudbe pri teh operacijah;

▼B

- (g) zavarovane so s primernim finančnim premoženjem.
3. Zapadlost operacij glavnega refinanciranja se lahko razlikuje zaradi različnih praznikov v državah članicah, katerih valuta je euro.
 4. Svet ECB redno odloča o obrestnih merah operacij glavnega refinanciranja. Spremenjene obrestne mere se začnejo uporabljati z začetkom novega obdobja izpolnjevanja obveznih rezerv.
 5. Ne glede na odstavek 4 lahko Svet ECB kadar koli spremeni obrestno mero operacij glavnega refinanciranja. Taka odločitev se začne uporabljati ne prej kot naslednji delovni dan Eurosistema.
 6. Operacije glavnega refinanciranja se izvedejo na podlagi avkcijskih postopkov s fiksno mero ali avkcijskih postopkov z variabilno mero, kakor odloči Eurosistem.

▼ B*Člen 7***Operacije dolgoročnejšega refinanciranja**

1. Eurosistem izvaja operacije dolgoročnejšega refinanciranja v obliki povratnih transakcij z namenom, da nasprotnim strankam zagotovi likvidnost, katere zapadlost je daljša od zapadlosti operacij glavnega refinanciranja.

2. Operativne značilnosti operacij dolgoročnejšega refinanciranja so naslednje:

- (a) so povratne operacije za povečevanje likvidnosti;
- (b) izvajajo se redno vsak mesec v skladu z okvirnim koledarjem rednih avkcij Eurosistema, ob upoštevanju izjeme, določene v odstavku 4;
- (c) njihova zapadlost je običajno tri mesece v skladu z okvirnim koledarjem rednih avkcij Eurosistema, ob upoštevanju izjem, določenih v odstavku 3 in 4;
- (d) decentralizirano jih izvajajo nacionalne centralne banke;
- (e) izvajajo se na podlagi standardnih avkcij;

▼ M6

(f) zanje veljajo kriteriji primernosti, kakor so določeni v delu 3, ki jih morajo izpolnjevati vse nasprotne stranke, ki predložijo protiponudbe pri teh operacijah;

▼ B

(g) zavarovane so s primernim finančnim premoženjem.

3. Zapadlost operacij dolgoročnejšega refinanciranja se lahko razlikuje zaradi različnih praznikov v državah članicah, katerih valuta je euro.

4. Eurosistem lahko občasno izvaja operacije dolgoročnejšega refinanciranja z zapadlostjo, daljšo od treh mesecev. Te operacije niso navedene v okvirnem koledarju rednih avkcij Eurosistema.

5. Operacije dolgoročnejšega refinanciranja z zapadlostjo, daljšo od treh mesecev, ki se izvajajo občasno, kakor je navedeno v odstavku 4, lahko vsebujejo klavzulo o predčasnem vračilu. Taka klavzula o predčasnem vračilu lahko pomeni bodisi možnost bodisi obveznost nasprotnih strank, da vrnejo vse zneske ali del zneskov, ki so jim bili dodeljeni v dani operaciji. Obvezna klavzula o predčasnem poplačilu mora temeljiti na izrecnih in vnaprej opredeljenih pogojih. Datume, na katere so predčasna vračila možna, objavi Eurosistem ob najavi operacij. Eurosistem se lahko v izjemnih okoliščinah odloči, da začasno ustavi predčasna vračila na določene datume, med drugim zaradi praznikov v državah članicah, katerih valuta je euro.

6. Operacije dolgoročnejšega refinanciranja se izvajajo na podlagi avkcijskih postopkov z variabilno mero, razen če se Eurosistem odloči, da se izvajajo na podlagi avkcijskega postopka s fiksno mero. V tem primeru se lahko mera, ki se uporablja v avkcijskih postopkih s fiksno mero, v času trajanja operacije indeksira na referenčno mero (npr. povprečno obrestno mero operacij glavnega refinanciranja), s pribitkom ali brez njega.

▼ B*Člen 8***Operacije finega uravnavanja**

1. Eurosistem lahko izvaja operacije finega uravnavanja v obliki povratnih transakcij, valutnih zamenjav za namene denarne politike ali zbiranja vezanih depozitov, zlasti z namenom izravnavanja likvidnostnih nihanj na trgu.
2. Operativne značilnosti operacij finega uravnavanja so naslednje:
 - (a) lahko se izvajajo kot operacije za povečevanje likvidnosti ali kot operacije za umikanje likvidnosti;
 - (b) njihova pogostost in zapadlost običajno nista standardizirani;
 - (c) običajno se izvajajo na podlagi hitrih avkcij, razen če se Eurosistem ob upoštevanju posebnih vidikov denarne politike ali zaradi odzivanja na tržne razmere odloči, da se določena operacija finega uravnavanja izvaja drugače (na podlagi standardne avkcije ali dvostranskega postopka);
 - (d) decentralizirano jih izvajajo nacionalne centralne banke, pri čemer to ne sme posegati v člen 45(3);
 - (e) zanje veljajo kriteriji primernosti nasprotnih strank, kakor so določeni v delu 3, odvisno od:
 - (i) vrste instrumenta za izvajanje operacij finega uravnavanja; in
 - (ii) postopka, ki se uporablja za to vrsto instrumenta;
 - (f) kadar se izvajajo v obliki povratnih transakcij, so zavarovane s primernim finančnim premoženjem.

▼ M2

3. ECB lahko izvaja operacije finega uravnavanja na kateri koli delovni dan Eurosistema z namenom uravnavanja likvidnostnih neravnovesij v obdobju izpolnjevanja obveznih rezerv. Če trgovalni dan, dan poravnave in dan vračila niso delovni dnevi NCB, zadevni NCB ni treba izvajati teh operacij.

▼ B

4. Eurosistem si pridržuje pravico do visoke stopnje fleksibilnosti pri izbiri postopkov in operativnih značilnostih izvajanja operacij finega uravnavanja, da se lahko odzove na tržne razmere.

*Člen 9***Strukturne operacije**

1. Eurosistem lahko izvaja strukturne operacije v obliki povratnih transakcij, izdaje dolžniških certifikatov ECB ali dokončnih transakcij z namenom prilagoditve strukturne pozicije Eurosistema do finančnega sistema ali zaradi drugih namenov izvajanja denarne politike.

▼B

2. Operativne značilnosti strukturnih operacij so naslednje:
 - (a) so operacije za povečevanje likvidnosti ali operacije za umikanje likvidnosti;
 - (b) njihova pogostost in zapadlost nista standardizirani;
 - (c) izvajajo se na podlagi avkcijskih ali dvostranskih postopkov, odvisno od vrste instrumenta za izvajanje strukturne operacije;
 - (d) decentralizirano jih izvajajo nacionalne centralne banke;
 - (e) zanje veljajo kriteriji primernosti nasprotnih strank, kakor so določeni v delu 3, odvisno od: (i) vrste instrumenta za izvajanje strukturnih operacij; in (ii) postopka, ki se uporablja za to vrsto instrumenta;
 - (f) strukturne operacije za povečevanje likvidnosti so zavarovane s primernim finančnim premoženjem, razen v primeru dokončnih nakupov.
3. Eurosistem si pridržuje pravico do visoke stopnje fleksibilnosti pri izbiri postopkov in operativnih značilnostih izvajanja strukturnih operacij, da se lahko odzove na tržne razmere in druga strukturna gibanja.

*POGLAVJE 3**Instrumenti za operacije odprtega trga**Člen 10***Povratne transakcije**

1. Povratne transakcije so posebni instrumenti za izvajanje operacij odprtega trga, kjer NCB kupi ali proda primerno finančno premoženje na podlagi pogodbe o začasni prodaji ali sklene kreditne posle v obliki zavarovanih posojil, odvisno od pogodbenih dogovorov ali predpisov, ki jih uporabljajo nacionalne centralne banke.
2. Pogodbe o začasni prodaji in zavarovana posojila morajo izpolnjevati dodatne zahteve za te instrumente, določene v delu 7.
3. Povratne transakcije za povečevanje likvidnosti so zavarovane s primernim finančnim premoženjem kot zavarovanjem v skladu z delom 4.

▼M6

4. Operativne značilnosti povratnih transakcij za namene denarne politike so naslednje:
 - (a) lahko se izvajajo kot operacije za povečevanje likvidnosti ali kot operacije za umikanje likvidnosti;
 - (b) njihova pogostost in zapadlost sta odvisni od kategorije operacij odprtega trga, za katero se uporabijo;

▼ M6

- (c) tiste, ki spadajo v kategorijo operacij odprtega trga, se izvajajo na podlagi standardnih avkcij, z izjemo operacij finega uravnavanja, pri katerih se izvajajo na podlagi avkcijskih ali dvostranskih postopkov;
- (d) tiste, ki spadajo v kategorijo mejnega posojila, se izvajajo, kakor je opisano v členu 18;
- (e) decentralizirano jih izvajajo NCB, pri čemer to ne sme posegati v člen 45(3).

▼ B

5. Povratne transakcije za umikanje likvidnosti so zavarovane s finančnim premoženjem, ki ga zagotovi Eurosistem. Kriteriji primernosti za to finančno premoženje so enaki tistim, ki veljajo za primerno finančno premoženje, ki se uporablja pri povratnih transakcijah za umikanje likvidnosti, v skladu z delom 4. Pri povratnih transakcijah za umikanje likvidnosti se odbitki pri vrednotenju ne uporabljajo.

*Člen 11***Valutne zamenjave za namene denarne politike**

1. Valutne zamenjave za namene denarne politike sestavljata istočasni promptna in terminska zamenjava eura za tujo valuto.
2. Valutne zamenjave za namene denarne politike morajo izpolnjevati dodatne zahteve za te instrumente, določene v delu 7.
3. Razen če se Svet ECB odloči drugače, Eurosistem sklepa posle samo v valutah, s katerimi se veliko trguje, in v skladu z običajno tržno prakso.
4. Pri vsaki valutni zamenjavi za namene denarne politike se Eurosistem in nasprotne stranke dogovorijo o swap točkah za transakcijo, ki se jih kotira v skladu s splošnimi tržnimi običaji. Določitev deviznih tečajev pri valutnih zamenjavah za namene denarne politike je opisana v tabeli 2.
5. Operativne značilnosti valutnih zamenjav za namene denarne politike so naslednje:
 - (a) lahko se izvajajo kot operacije za povečevanje likvidnosti ali kot operacije za umikanje likvidnosti;
 - (b) njihova pogostost in zapadlost nista standardizirani;
 - (c) izvajajo se na podlagi hitrih avkcij ali dvostranskih postopkov, razen če se Eurosistem ob upoštevanju posebnih vidikov denarne politike ali zaradi odzivanja na tržne razmere odloči, da se določena operacija izvaja drugače (na podlagi standardne avkcije);

▼B

(d) decentralizirano jih izvajajo nacionalne centralne banke, pri čemer to ne sme posegati v člen 45(3).

▼M6

6. Za nasprotno stranke, ki sodelujejo pri valutnih zamenjavah za namene denarne politike, veljajo kriteriji primernosti, kakor so določeni v delu 3, odvisno od postopka, ki se uporabi za zadevno operacijo.

▼B

Tabela 2

Določitev deviznih tečajev pri valutnih zamenjavah za namene denarne politike

S = promptni (na datum sklenitve valutne zamenjave) devizni tečaj med eurom (EUR) in tujo valuto ABC

$$S = \frac{x \times ABC}{1 \times EUR}$$

F_M = terminski devizni tečaj med eurom in tujo valuto ABC na datum povratnega odkupa pri valutni zamenjavi (M)

$$F_M = \frac{y \times ABC}{1 \times EUR}$$

Δ_M = swap točke med eurom in tujo valuto ABC na datum povratnega odkupa pri valutni zamenjavi (M)

$$\Delta_M = F_M - S$$

$N(.)$ = promptni znesek valute; $N(.)_M$ je terminski znesek valute:

$$N(ABC) = N(EUR) \times S \text{ ali } N(EUR) = \frac{N(ABC)}{S}$$

$$N(ABC)_M = N(EUR)_M \times F_M \text{ ali } N(EUR)_M = \frac{N(ABC)_M}{F_M}$$

Člen 12

Zbiranje vezanih depozitov

1. Eurosistem lahko povabi nasprotno stranke k vezavi depozitov pri njihovih domačih NCB.

2. Depoziti nasprotnih strank se vežejo za določeno obdobje in s fiksno obrestno mero.

3. Obrestne mere za vezane depozite so lahko: (a) pozitivne; (b) nič odstotkov; (c) negativne.

4. Obrestna mera za vezani depozit je linearna obrestna mera, pri čemer se za štetje dni uporablja konvencija „dejansko število dni/360 dni v letu“. Obresti se izplačajo ob zapadlosti depozita. Uporaba negativne obrestne mere za vezane depozite povzroči plačilno obveznost imetnika depozita do domače NCB, vključno s pravico te NCB, da ustrezno bremeni račun nasprotno stranke. Nacionalne centralne banke v zameno za vezane depozite ne dajejo nobenega zavarovanja.

▼ B

5. Vezani depoziti se vodijo na računih pri domači NCB, tudi kadar mora te operacije po členu 45(3) centralizirano izvršiti ECB.
6. Operativne značilnosti zbiranja vezanih depozitov so naslednje:
 - (a) izvaja se z namenom umikanja likvidnosti;
 - (b) izvaja se lahko na podlagi vnaprej najavljenega razporeda operacij z vnaprej določeno pogostostjo in zapadlostjo ali občasno, zaradi odzivanja na spremenjene likvidnostne razmere, npr. zbiranje vezanih depozitov se lahko izvaja na zadnji dan obdobja izpolnjevanja obveznih rezerv z namenom uravnavanja likvidnostnega neravnovesja, nastalega po dodelitvi zadnje operacije glavnega refinanciranja;
 - (c) izvaja se na podlagi hitrih avkcij, razen če se ECB ob upoštevanju posebnih vidikov denarne politike ali zaradi odzivanja na tržne razmere odloči, da se določena operacija izvaja drugače (na podlagi dvostranskega postopka ali standardne avkcije);
 - (d) decentralizirano ga izvajajo nacionalne centralne banke, pri čemer to ne sme posegati v člen 45(3).

▼ M6

7. Za nasprotno stranke, ki sodelujejo pri zbiranju vezanih depozitov, veljajo kriteriji primernosti, kakor so določeni v delu 3, odvisno od postopka, ki se uporabi za zadevno operacijo.

▼ B*Člen 13***Izdaja dolžniških certifikatov ECB**

1. Dolžniški certifikati ECB predstavljajo dolžniško obveznost ECB do imetnika certifikata.
2. Dolžniški certifikati ECB se izdajo in hranijo v nematerializirani obliki pri depotnih družbah v državah članicah, katerih valuta je euro.
3. ECB ne postavlja nobenih omejitev glede prenosljivosti dolžniških certifikatov ECB.
4. ECB lahko izda dolžniške certifikate ECB v:
 - (a) diskontiranem znesku ob izdaji, ki je nižji od nominalnega zneska; ali
 - (b) znesku, ki je višji od nominalnega zneska;

in se ob zapadlosti izplačajo v nominalnem znesku.

Razlika med zneskom ob izdaji in nominalnim zneskom (tj. zneskom izplačila) je enaka obračunanim obrestim na znesek ob izdaji po dogovorjeni obrestni meri za obdobje do zapadlosti certifikata. Uporabljena obrestna mera je linearna obrestna mera, pri čemer se za štetje dni uporablja konvencija „dejansko število dni/360 dni v letu“. Izračun zneska ob izdaji se opravi v skladu s tabelo 3.

▼ B

Tabela 3

Izdaja dolžniških certifikatov ECB

$$\text{Znesek ob izdaji je: } P_T = N \times \frac{1}{1 + \frac{r_T \times D}{36,000}}$$

kjer je:

N = nominalni znesek dolžniškega certifikata ECB

r_T = obrestna mera (v %)

D = zapadlost dolžniškega certifikata ECB (v dnevih)

P_T = znesek ob izdaji dolžniškega certifikata ECB

5. Operativne značilnosti dolžniških certifikatov ECB so naslednje:

- (a) izdajo se kot operacija odprtega trga za umikanje likvidnosti;
- (b) lahko se izdajajo redno ali občasno;
- (c) njihova zapadlost je krajša od 12 mesecev;
- (d) izdajo se na podlagi standardnih avkcij;
- (e) avkcije in poravnave certifikatov decentralizirano opravljajo nacionalne centralne banke.

▼ M6

6. Za nasprotne stranke, ki sodelujejo pri standardni avkciji za izdajo dolžniških certifikatov ECB, veljajo kriteriji primernosti, kakor so določeni v delu 3.

▼ B*Člen 14***Dokončne transakcije**

1. Dokončna transakcija vključuje popoln prenos lastništva s prodajalca na kupca, ne da bi bil pri tem predviden poznejši prenos lastništva nazaj na prodajalca.

2. Pri izvajanju dokončnih transakcij in izračunu cen Eurosistem ravna v skladu s tržnimi običaji, ki se najbolj pogosto uporabljajo za dolžniške instrumente, uporabljene v transakciji.

3. Operativne značilnosti dokončnih transakcij so naslednje:

- (a) lahko se izvajajo kot operacije za povečevanje likvidnosti (dokončni nakupi) ali kot operacije za umikanje likvidnosti (dokončne prodaje);
- (b) njihova pogostost ni standardizirana;
- (c) izvajajo se na podlagi dvostranskih postopkov, razen če se ECB odloči, da se določena operacija izvede na podlagi hitre ali standardne avkcije;
- (d) decentralizirano jih izvajajo nacionalne centralne banke, pri čemer to ne sme posegati v člen 45(3);
- (e) temeljijo samo na primernem tržnem finančnem premoženju, kakor je določeno v delu 4.

▼ M6

4. Za nasprotne stranke, ki sodelujejo pri dokončnih transakcijah, veljajo kriteriji primernosti, kakor so določeni v delu 3.

▼ B*Člen 15***Obveznost zavarovanja in poravnave pri povratnih transakcijah in valutnih zamenjavah za namene denarne politike**

1. Pri povratnih transakcijah in valutnih zamenjavah za namene denarne politike, s katerimi Eurosistem povečuje likvidnost, morajo nasprotne stranke:

(a) prenesti zadostni znesek primernega finančnega premoženja v primeru povratnih transakcij ali ustrezní znesek v tuji valuti v primeru valutnih zamenjav za poravnavo zneska na dan poravnave;

▼ M7

(b) zagotavljati ustrezno zavarovanje operacije do njene zapadlosti; vrednost finančnega premoženja, mobiliziranega kot zavarovanje, mora vedno kriti skupni neodplačani znesek operacije za povečevanje likvidnosti, vključno z obračunanimi obrestmi v obdobju trajanja operacije. Če se obresti obračunavajo po pozitivni obrestni meri, je treba zadevni znesek dnevno prištevati k skupnemu neodplačanemu znesku operacije za povečevanje likvidnosti, če se obresti obračunavajo po negativni obrestni meri, pa je treba zadevni znesek od skupnega neodplačanega zneska operacije za povečevanje likvidnosti dnevno odštevati;

▼ B

(c) v zvezi s točko (b), kjer je primerno, zagotoviti ustrezno zavarovanje ob pozivih h kritju v obliki zadostnega primernega finančnega premoženja ali denarnih sredstev.

2. Pri povratnih transakcijah in valutnih zamenjavah za namene denarne politike, s katerimi Eurosistem umika likvidnost, morajo nasprotne stranke:

(a) prenesti zadostni znesek denarnih sredstev za poravnavo zneskov, ki so jim bili dodeljeni v zadevni operaciji za umikanje likvidnosti;

(b) zagotavljati ustrezno zavarovanje operacije do njene zapadlosti;

(c) v zvezi s točko (b), kjer je primerno, zagotoviti ustrezno zavarovanje ob pozivih h kritju v obliki zadostnega primernega finančnega premoženja ali denarnih sredstev.

3. Neizpolnjevanje zahtev, navedenih v odstavkih 1 in 2, se sankcionira, kjer je primerno, po členih 154 do 157.

*Člen 16***Obveznost poravnave pri dokončnih nakupih in prodajah, zbiranju vezanih depozitov in izdaji dolžniških certifikatov ECB**

1. Pri operacijah odprtega trga, ki se izvajajo v obliki dokončnih nakupov in prodaj, zbiranja vezanih depozitov in izdaje dolžniških certifikatov ECB, morajo nasprotne stranke prenesti zadostni znesek primernega finančnega premoženja ali denarnih sredstev za poravnavo zneska, dogovorjenega v transakciji.

2. Neizpolnjevanje zahteve, navedene v odstavku 1, se sankcionira, kjer je primerno, po členih 154 do 157.

NASLOV II
ODPRTE PONUDBE

Člen 17

Odpri ponudbi

1. Nacionalne centralne banke odobrijo dostop do odprtih ponudb Eurosistema na pobudo svojih nasprotnih strank.
2. Odpri ponudbi sestavljata naslednji kategoriji:
 - (a) mejno posojilo;
 - (b) mejni depozit.
3. Pogoji odprtih ponudb so enaki v vseh državah članicah, katerih valuta je euro.
4. Nacionalne centralne banke odobrijo dostop do odprtih ponudb samo v skladu s cilji ECB in splošnimi vidiki denarne politike.
5. ECB lahko kadar koli prilagodi pogoje odprtih ponudb ali ju začasno ukine.
6. Svet ECB redno odloča o obrestnih merah odprtih ponudb. Spremenjene obrestne mere se začnejo uporabljati z začetkom novega obdobja izpolnjevanja obveznih rezerv, kakor je opredeljeno v členu 7 Uredbe (ES) št. 1745/2003 (ECB/2003/9). ECB objavi koledar obdobj izpolnjevanja obveznih rezerv vsaj tri mesece pred začetkom vsakega koledarskega leta.
7. Ne glede na odstavek 6 lahko Svet ECB kadar koli spremeni obrestne mere odprtih ponudb. Taka odločitev se začne uporabljati ne prej kot naslednji delovni dan Eurosistema.

POGLAVJE 1

Odpri ponudba mejnega posojila

Člen 18

Značilnosti mejnega posojila

1. Nasprotnne stranke lahko uporabijo mejno posojilo, da pridobijo likvidnost čez noč od Eurosistema s povratno transakcijo s svojo domačo NCB, po vnaprej določeni obrestni meri, z uporabo primernega finančnega premoženja kot zavarovanja.
2. Nacionalne centralne banke zagotavljajo likvidnost v okviru mejnega posojila na podlagi pogodb o začasni prodaji ali zavarovanih posojil v skladu s pogodbenimi dogovori ali predpisi, ki jih uporabljajo te nacionalne centralne banke.
3. Glede zneska likvidnosti, ki se lahko odobri v okviru mejnega posojila, ni nobene omejitve, pod pogojem, da se zagotovi ustrezno zavarovanje po odstavku 4.

▼B

4. Nasprotne stranke morajo predložiti kot zavarovanje zadostno primerno finančno premoženje pred uporabo mejnega posojila. To finančno premoženje je treba vnaprej deponirati pri zadevni NCB ali ga predložiti skupaj z zahtevo za dostop do mejnega posojila.

*Člen 19***Pogoji dostopa do mejnega posojila**

1. Do mejnega posojila imajo dostop institucije, ki izpolnjujejo kriterije primernosti po členu 55 in imajo dostop do računa pri NCB, kjer se transakcija lahko poravna, predvsem v sistemu TARGET2.

2. Dostop do mejnega posojila se lahko odobri samo ob dnevih, ko je sistem TARGET2 odprt za poslovanje. Ob dnevih, ko SPVP niso odprti za poslovanje, se dostop do mejnega posojila odobri na podlagi primerne finančnega premoženja, ki je že bilo vnaprej deponirano pri NCB.

3. Če NCB ali katera koli njena podružnica zaradi državnih ali regionalnih praznikov na določene delovne dneve Eurosistema ni odprta za namen izvajanja operacij denarne politike, domača NCB vnaprej obvesti svoje nasprotne stranke o ureditvi dostopa do mejnega posojila na te praznične dni.

4. Dostop do mejnega posojila se lahko odobri na podlagi posebnega zahtevka nasprotne stranke ali avtomatično, kakor je določeno v odstavku 5 oziroma 6.

▼M7

5. Nasprotna stranka lahko svoji domači NCB pošlje zahtevek za dostop do mejnega posojila. Če domača NCB prejme zahtevek najpozneje 15 minut po času zaprtja sistema TARGET2, NCB zahtevek obravnava v sistemu TARGET2 še isti dan. Rok za vložitev zahtevka za dostop do mejnega posojila se na zadnji delovni dan Eurosistema v obdobju izpolnjevanja obveznih rezerv podaljša za dodatnih 15 minut. V izjemnih okoliščinah se lahko Eurosistem odloči za uporabo poznejših rokov. V zahtevku za dostop do mejnega posojila je treba navesti znesek zahtevanega posojila. Nasprotna stranka mora predložiti zadostno primerno finančno premoženje kot zavarovanje za transakcijo, razen če je nasprotna stranka to finančno premoženje že vnaprej deponirala pri domači NCB po členu 18(4).

▼B

6. Ob koncu vsakega delovnega dneva se negativno stanje na poravnalnem računu nasprotne stranke pri njeni domači NCB, ki ostane po zaključku kontrolnih postopkov ob koncu dneva, avtomatično šteje kot zahtevek za dostop do mejnega posojila. Za izpolnitev zahteve iz člena 18(4) morajo nasprotne stranke, preden pride do takega avtomatičnega zahtevka, pri svoji domači NCB vnaprej deponirati zadostno primerno finančno premoženje kot zavarovanje za transakcijo. Neizpolnjevanje tega pogoja dostopa se sankcionira v skladu s členi 154 do 157.

▼B*Člen 20***Zapadlost in obrestna mera mejnega posojila**

1. Zapadlost posojila, odobrenega v okviru mejnega posojila, je čez noč. Za nasprotno stranke, ki so neposredno udeležene v sistemu TARGET2, se posojilo odplača naslednji dan, na katerega so: (a) sistem TARGET2; in (b) zadevni SPVP odprti za poslovanje, in sicer v trenutku, ko se ti sistemi odprejo za poslovanje.
2. Obrestno mero, po kateri se obrestuje mejno posojilo, objavi Euro-sistem vnaprej, izračuna pa se kot linearna obrestna mera, pri čemer se za štetje dni uporablja konvencija „dejansko število dni/360 dni v letu“. Obrestna mera, ki se uporablja za mejno posojilo, se imenuje obrestna mera mejnega posojila.
3. Obresti mejnega posojila se plačajo skupaj z odplačilom posojila.

*POGLAVJE 2****Mejni depozit****Člen 21***Značilnosti mejnega depozita**

1. Nasprotno stranke lahko uporabijo mejni depozit za deponiranje depozitov čez noč pri Eurosistemu prek domače NCB, ki se obrestujejo po vnaprej določeni obrestni meri.
2. Obrestna mera mejnega depozita je lahko: (a) pozitivna; (b) nič odstotkov; (c) negativna.
3. Nacionalne centralne banke v zameno za depozite ne dajejo nobenega zavarovanja.
4. Glede zneska, ki ga lahko nasprotna stranka deponira v okviru mejnega depozita, ni nobene omejitve.

*Člen 22***Pogoji dostopa do mejnega depozita**

1. Do odprte ponudbe mejnega depozita imajo dostop institucije, ki izpolnjujejo kriterije primernosti po členu 55 in imajo dostop do računa pri NCB, kjer se transakcija lahko poravna, predvsem v sistemu TARGET2. Dostop do mejnega depozita se lahko odobri samo ob dnevih, ko je sistem TARGET2 odprt za poslovanje.

▼M7

2. Za odobritev dostopa do mejnega depozita mora nasprotna stranka svoji domači NCB poslati zahtevek. Če domača NCB prejme zahtevek najpozneje 15 minut po času zaprtja sistema TARGET2, NCB zahtevek obravnava v sistemu TARGET2 še isti dan. Rok za vložitev zahtevka za dostop do mejnega depozita se na zadnji delovni dan Eurosistema v

▼ M7

obdobju izpolnjevanja obveznih rezerv podaljša za dodatnih 15 minut. V izjemnih okoliščinah se lahko Eurosistem odloči za uporabo poznejših rokov. V zahtevku je treba navesti znesek, ki se deponira.

▼ B

3. Zaradi obstoja različnih struktur računov pri nacionalnih centralnih bankah lahko te, po predhodni odobritvi ECB, uporabljajo pogoje dostopa, ki se razlikujejo od pogojev dostopa, navedenih v tem členu. Nacionalne centralne banke nasprotnim strankam zagotovijo informacije o vseh takih odstopanjih od pogojev dostopa, opisanih v tem členu.

*Člen 23***Zapadlost in izračun obresti mejnega depozita**

1. Zapadlost depozitov v okviru mejnega depozita je čez noč. Za nasprotne stranke, ki so neposredno udeležene v sistemu TARGET2, zapadejo depoziti naslednji dan, na katerega je sistem TARGET2 odprt za poslovanje, in sicer v trenutku, ko se ta sistem odpre za poslovanje.

2. Obrestno mero za depozit objavi Eurosistem vnaprej, izračuna pa se kot linearna obrestna mera, pri čemer se za štetje dni uporablja konvencija „dejansko število dni/360 dni v letu“.

3. Obresti na depozite se plačajo ob zapadlosti depozita. Uporaba negativne obrestne mere za mejni depozit povzroči plačilno obveznost imetnika depozita do domače NCB, vključno s pravico te NCB, da ustrezno bremeni račun nasprotne stranke.

NASLOV III

POSTOPKI ZA OPERACIJE DENARNE POLITIKE EUROSISTEMA*POGLAVJE 1****Avkcijski in dvostranski postopki za operacije odprtega trga Eurosistema****Člen 24***Vrste postopkov za operacije odprtega trga**

Operacije odprtega trga se izvajajo na podlagi avkcijskih ali dvostranskih postopkov.

O d d e l e k 1

Avkcijski postopki*Člen 25***Pregled avkcijskih postopkov**

1. Avkcijski postopki se izvajajo v šestih operativnih korakih, kakor so določeni v tabeli 4.

▼ **M4**

Tabela 4

Operativni koraki pri avkcijskih postopkih

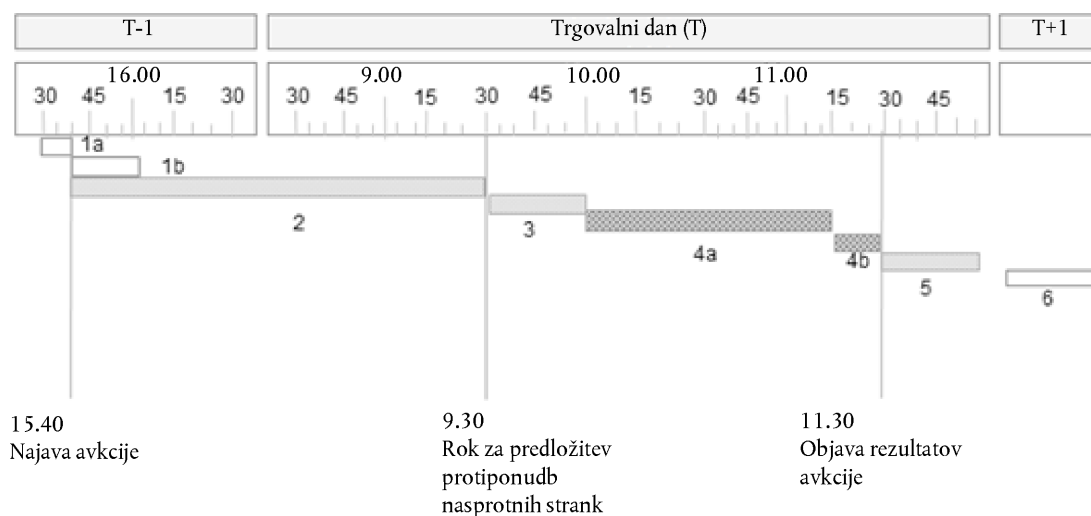
Korak 1:	najava avkcije (a) ECB javno najavi avkcijo (b) NCB javno najavi avkcijo in jo neposredno najavi posameznim nasprotnim strankam (če menijo, da je to potrebno)
Korak 2:	Priprava in predložitev protiponudb s strani nasprotnih strank
Korak 3:	Zbiranje protiponudb s strani Eurosistema
Korak 4:	Dodelitev in objava rezultatov avkcije (a) ECB odloči o dodelitvi (b) ECB javno objavi rezultate dodelitve
Korak 5:	pošiljanje obvestil uspešnim ponudnikom
Korak 6:	poravnava transakcij

▼ **B**

2. Avkcijski postopki se izvajajo v obliki standardnih avkcij ali hitrih avkcij. Operativne značilnosti standardnih in hitrih avkcij so enake, razen časovnega okvira (tabeli 5 in 6) in kroga nasprotnih strank.

▼ **M6**

Tabela 5

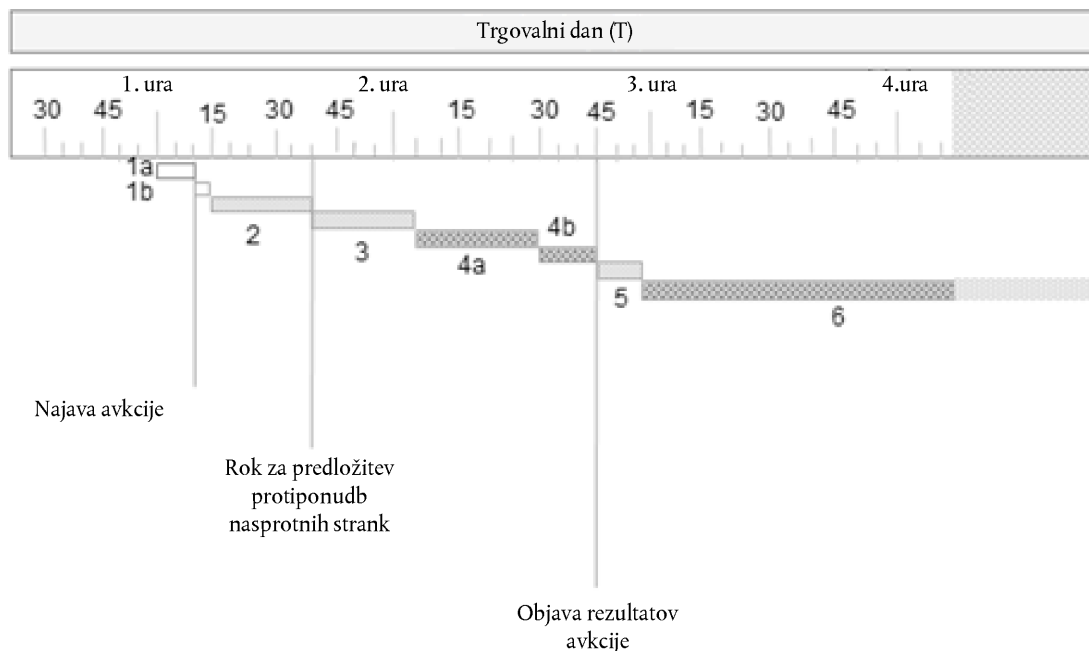
Približen časovni okvir za operativne korake pri standardnih avkcijah (naveden je srednjeevropski čas ⁽¹⁾)

⁽¹⁾ Srednjeevropski čas upošteva spremembo na srednjeevropski poletni čas.

▼ **M6**

Tabela 6

Približen časovni okvir za operativne korake pri hitrih avkcijah (naveden je srednjeevropski čas ⁽¹⁾)

⁽¹⁾ Srednjeevropski čas upošteva spremembo na srednjeevropski poletni čas.

▼ **B**

3. Eurosistem lahko izvaja avkcijske postopke s fiksno mero ali avkcijske postopke z variabilno mero.

Člen 26

Standardne avkcije

1. Eurosistem uporablja standardne avkcije za izvajanje: (a) operacij glavnega refinanciranja; (b) operacij dolgoročnejšega refinanciranja; (c) določenih strukturnih operacij, tj. strukturnih povratnih operacij in izdajo dolžniških certifikatov ECB.

2. Eurosistem lahko ob upoštevanju posebnih vidikov denarne politike ali zaradi odzivanja na tržne pogoje uporablja standardne avkcije tudi za izvajanje operacij finega uravnavanja in strukturnih operacij v obliki dokončnih transakcij.

3. Pri standardnih avkcijah praviloma: (a) poteče največ 24 ur od najave avkcije do pošiljanja obvestil uspešnim ponudnikom; in (b) čas med rokom za predložitev protiponudb in objavo rezultatov dodelitve je približno dve uri.

4. ECB se lahko odloči, da pri posameznih operacijah prilagodi časovni okvir, če meni, da je to primerno.

▼B*Člen 27***Hitre avkcije**

1. Eurosistem običajno uporablja hitre avkcije za izvajanje operacij finega uravnavanja, ob upoštevanju posebnih vidikov denarne politike ali zaradi odzivanja na tržne razmere pa jih lahko uporablja tudi za strukturne operacije v obliki dokončnih transakcij.
2. Hitre avkcije se izvedejo v roku 105 minut po najavi avkcije, obvestila uspešnim ponudnikom pa se pošljejo takoj po javni objavi rezultatov dodelitve.
3. ECB se lahko odloči, da pri posameznih operacijah prilagodi časovni okvir, če meni, da je to primerno.
4. Eurosistem lahko v skladu s kriteriji in postopki, določenimi v členu 57, izbere omejeno število nasprotnih strank za sodelovanje pri hitrih avkcijah.

*Člen 28***Izvajanje standardnih avkcij za operacije glavnega refinanciranja in redne operacije dolgoročnejšega refinanciranja na podlagi koledarja avkcij**

1. Avkcijski postopki za operacije glavnega refinanciranja in redne operacije dolgoročnejšega refinanciranja se izvajajo v skladu z okvirnim koledarjem rednih avkcij Eurosistema.
2. Okvirni koledar rednih avkcij Eurosistema se objavi na spletnih straneh ECB in nacionalnih centralnih bank vsaj tri mesece pred začetkom koledarskega leta, za katero velja.
3. Običajni trgovalni dnevi za operacije glavnega refinanciranja in redne operacije dolgoročnejšega refinanciranja so navedeni v tabeli 7.

*Tabela 7***Običajni trgovalni dnevi za operacije glavnega refinanciranja in redne operacije dolgoročnejšega refinanciranja**

Kategorija operacij odprtega trga	Običajen trgovalni dan (T)
Operacije glavnega refinanciranja	Vsak torek (*)
Redne operacije dolgoročnejšega refinanciranja	Zadnja sredi v vsakem koledarskem mesecu (**)

(*) Zaradi praznikov se lahko določi drug termin.

(**) Zaradi praznikov se decembrska operacija prestavi na zgodnejši termin, običajno za en teden, tj. na predhodno sredo v tem mesecu.

*Člen 29***Izvajanje avkcijskih postopkov za operacije finega uravnavanja in strukturne operacije brez koledarja avkcij**

1. Operacije finega uravnavanja se ne izvajajo v skladu z vnaprej določenim koledarjem. ECB se lahko odloči, da izvaja operacije finega uravnavanja na kateri koli delovni dan Eurosistema. V teh operacijah sodelujejo samo nacionalne centralne banke, pri katerih so trgovalni dan, dan poravnave in dan izplačila delovni dnevi NCB.

▼B

2. Strukturne operacije, ki se izvajajo na podlagi standardnih avkcij, se ne izvajajo v skladu z vnaprej določenim koledarjem. Običajno se izvajajo in poravnavaajo ob dnevih, ki so delovni dnevi nacionalnih centralnih bank v vseh državah članicah, katerih valuta je euro.

Oddelek 2

Operativni koraki pri avkcijskih postopkih

Pododdelek 1

Najava avkcijskih postopkov*Člen 30***Najava standardnih in hitrih avkcij****▼M4**

1. Standardne avkcije ECB vnaprej javno najavi. Poleg tega lahko NCB najavijo standardne avkcije javno in neposredno nasprotnim strankam, če menijo, da je to potrebno.

2. Hitre avkcije lahko ECB vnaprej javno najavi. Pri hitrih avkcijah, ki so vnaprej javno najavljene, lahko NCB neposredno stopijo v stik z izbranimi nasprotnimi strankami, če menijo, da je to potrebno. Pri hitrih avkcijah, ki niso vnaprej javno najavljene, NCB neposredno stopijo v stik z izbranimi nasprotnimi strankami.

▼B

3. Najava avkcije pomeni poziv nasprotnim strankam, naj predložijo protiponudbe, ki so pravno zavezujoče. Najava ne pomeni ponudbe ECB ali nacionalnih centralnih bank.

4. Informacije, ki se morajo vključiti v javno najavo avkcijskega postopka, so določene v Prilogi II.

5. ECB lahko sprejme vse ukrepe, ki so po njenem mnenju ustrezni, da se popravi napaka v najavi avkcijskega postopka, vključno s preklicem ali prekinitvijo avkcijskega postopka, ki se izvaja.

Pododdelek 2

Priprava in predložitev protiponudb s strani nasprotnih strank*Člen 31***Oblika in kraj predložitve protiponudb**

1. Protiponudbe je treba predložiti domači NCB nasprotne stranke. Protiponudbe ene institucije lahko domači NCB predloži samo ena poslovna enota v vsaki državi članici, katere valuta je euro in v kateri je institucija ustanovljena, tj. sedež ali izbrana podružnica.

2. Nasprotne stranke morajo protiponudbe predložiti v formatu, ki ustreza obrazcu, ki ga za zadevno operacijo določi NCB.

*Člen 32***Predložitev protiponudb**

1. Pri avkcijskih postopkih s fiksno mero morajo nasprotne stranke v svojih protiponudbah navesti denarni znesek, v višini katerega so pripravljene skleniti posel z nacionalnimi centralnimi bankami.
2. Pri avkcijskih postopkih valutnih zamenjav s fiksno mero morajo nasprotne stranke navesti znesek v valuti, ki ostane enak v obeh delih zamenjave, in ki ga nameravajo prodati in ponovno kupiti ali kupiti in ponovno prodati po navedeni meri.
3. Pri avkcijskih postopkih z variabilno mero lahko nasprotne stranke predložijo do deset protiponudb z različnimi obrestnimi merami, cenami ali swap točkami. V izjemnih okoliščinah lahko Eurosistem omeji število protiponudb, ki jih lahko predloži vsaka nasprotna stranka. Nasprotne stranke morajo v vsaki protiponudbi navesti denarni znesek, v višini katerega so pripravljene skleniti posel, in ustrezno obrestno mero, ceno ali swap točke. Obrestna mera ali swap točke v protiponudbi mora biti izražena kot mnogokratnik 0,01 odstotne točke. Cena v protiponudbi mora biti izražena kot mnogokratnik 0,001 odstotne točke.
4. Pri avkcijskih postopkih valutnih zamenjav z variabilno mero morajo nasprotne stranke navesti znesek v valuti, ki ostane enak v obeh delih zamenjave, in kotacijo swap točk, po katerih nameravajo skleniti posel.
5. Pri avkcijskih postopkih valutnih zamenjav z variabilno mero je treba swap točke kotirati v skladu s splošnimi tržnimi običaji, protiponudbe pa morajo biti izražene kot mnogokratnik 0,01 swap točke.
6. V zvezi z izdajo dolžniških certifikatov ECB se lahko ECB odloči, da mora biti v protiponudbah navedena cena in ne obrestna mera. V teh primerih mora biti cena izražena kot odstotek nominalnega zneska, na tri decimalna mesta natančno.

*Člen 33***Najnižji in najvišji znesek protiponudbe**

1. Pri operacijah glavnega refinanciranja znaša najnižji znesek protiponudbe 1 000 000 EUR. Protiponudbe, ki presegajo ta znesek, morajo biti izražene kot mnogokratnik 100 000 EUR. Najnižji znesek protiponudbe se uporablja pri vsaki posamezni višini obrestne mere.
2. Pri operacijah dolgoročnejšega refinanciranja vsaka NCB določi najnižji znesek protiponudbe v razponu od 10 000 EUR do 1 000 000 EUR. Protiponudbe, ki presegajo najnižji znesek protiponudbe, morajo biti izražene kot mnogokratnik 10 000 EUR. Najnižji znesek protiponudbe se uporablja pri vsaki posamezni višini obrestne mere.
3. Pri operacijah finega uravnavanja in strukturnih operacijah znaša najnižji znesek protiponudbe 1 000 000 EUR. Protiponudbe, ki presegajo ta znesek, morajo biti izražene kot mnogokratnik 100 000 EUR. Najnižji znesek protiponudbe se uporablja pri vsaki posamezni višini obrestne mere, cene ali swap točk, odvisno od vrste transakcije.

▼ B

4. ECB lahko določi najvišji znesek protiponudb, ki je najvišji sprejemljivi znesek protiponudb posamezne nasprotne stranke, da bi preprečila nesorazmerno visoke protiponudbe. V tem primeru ECB podrobnosti o takem najvišjem znesku protiponudbe navede v javni najavi avkcije.

*Člen 34***Najnižja in najvišja izklicna mera**

1. Pri avkcijskih postopkih z variabilno mero za povečevanje likvidnosti lahko ECB določi najnižjo izklicno mero, ki pomeni najnižjo obrestno mero, po kateri lahko nasprotne stranke predložijo protiponudbe.

2. Pri avkcijskih postopkih z variabilno mero za umikanje likvidnosti lahko ECB določi najvišjo izklicno mero, ki pomeni najvišjo obrestno mero, po kateri lahko nasprotne stranke predložijo protiponudbe.

*Člen 35***Rok za predložitev protiponudb**

1. Nasprotne stranke lahko umaknejo svoje protiponudbe kadar koli do izteka roka za predložitev protiponudb.

2. Protiponudbe, predložene po izteku roka, se ne obravnavajo in se štejejo kot neprimerne.

3. Domača NCB odloči, ali je nasprotna stranka upoštevala rok za predložitev protiponudb.

*Člen 36***Zavrnitev protiponudb**

1. NCB zavrne:

(a) vse protiponudbe nasprotne stranke, če skupni znesek protiponudb presega zgornji znesek protiponudb, ki ga določi ECB;

(b) katero koli protiponudbo nasprotne stranke, če je protiponudba pod najnižjim zneskom protiponudbe;

(c) katero koli protiponudbo nasprotne stranke, če je protiponudba pod izklicno obrestno mero, ceno ali swap točkami ali nad najvišjo sprejeto obrestno mero, ceno ali swap točkami.

2. NCB lahko zavrne protiponudbe, ki niso popolne ali niso pripravljene v skladu z ustreznim obrazcem.

3. Če se domača NCB odloči za zavrnitev protiponudbe, mora o tej odločitvi obvestiti nasprotno stranko pred dodelitvijo na avkciji.

▼B

Pododdelek 3

Dodelitev na avkciji*Člen 37***Dodelitev v avkcijskih postopkih s fiksno mero za povečevanje in umikanje likvidnosti**

1. V avkcijskem postopku s fiksno mero se dodelitev protiponudb nasprotnih strank izvede na naslednji način:

- (a) Protiponudbe se seštejejo.
- (b) Če skupni znesek protiponudb presega skupni znesek likvidnosti za dodelitev, se predložene protiponudbe sprejmejo sorazmerno glede na razmerje med zneskom za dodelitev in skupnim zneskom protiponudb, v skladu s tabelo 1 iz Priloge III.
- (c) Znesek, dodeljen vsaki nasprotni stranki, se zaokroži na najbližji euro.

2. ECB se lahko odloči za dodelitev:

- (a) najnižjega zneska dodelitve, ki je najnižji znesek, ki se lahko dodeli vsakemu ponudniku; ali
- (b) najnižje stopnje dodelitve, ki je najnižji odstotek protiponudb po mejni obrestni meri, ki se lahko dodeli vsakemu ponudniku.

*Člen 38***Dodelitev v avkcijskih postopkih z variabilno mero za povečevanje likvidnosti v eurih**

1. V avkcijskem postopku z variabilno mero za povečevanje likvidnosti v eurih se dodelitev protiponudb nasprotnih strank izvede na naslednji način:

- (a) Protiponudbe se razvrstijo po padajočem vrstnem redu glede na ponujene obrestne mere ali po naraščajočem vrstnem redu glede na ponujene cene.
- (b) Najprej se sprejmejo protiponudbe z najvišjimi obrestnimi merami (najnižjimi cenami), nato pa se sprejemajo protiponudbe z vedno nižjimi obrestnimi merami (višjimi cenami), dokler se ne izčrpa celotni znesek likvidnosti za dodelitev.
- (c) Če pri mejni obrestni meri (najvišji sprejeti ceni) skupni znesek protiponudb presega preostali znesek za dodelitev, se preostali znesek razdeli med protiponudbe sorazmerno glede na razmerje med preostalim zneskom za dodelitev in skupnim zneskom protiponudb pri mejni obrestni meri (najvišji sprejeti ceni), v skladu s tabelo 2 iz Priloge III.
- (d) Znesek, dodeljen vsaki nasprotni stranki, se zaokroži na najbližji euro.

2. ECB se lahko odloči, da vsakemu uspešnemu ponudniku dodeli najnižji znesek dodelitve.

▼ B*Člen 39***Dodelitev v avkcijskih postopkih z variabilno mero za umikanje likvidnosti v eurih**

1. V avkcijskem postopku z variabilno mero za umikanje likvidnosti v eurih, ki se uporablja pri izdaji dolžniških certifikatov ECB in zbiranju vezanih depozitov, se dodelitev protiponudb nasprotnih strank izvede na naslednji način:

- (a) Protiponudbe se razvrstijo po naraščajočem vrstnem redu glede na ponujene obrestne mere ali po padajočem vrstnem redu glede na ponujene cene.
- (b) Najprej se sprejmejo protiponudbe z najnižjimi obrestnimi merami (najvišjimi cenami), nato pa se sprejemajo protiponudbe z vedno višjimi obrestnimi merami (nižjimi cenami), dokler se ne izčrpa celotni znesek likvidnosti za umik.
- (c) Če pri mejni obrestni meri (najnižji sprejeti ceni) skupni znesek protiponudb presega preostali znesek za dodelitev, se preostali znesek razdeli med protiponudbe sorazmerno glede na razmerje med preostalim zneskom za dodelitev in skupnim zneskom protiponudb pri mejni obrestni meri (najnižji sprejeti ceni), v skladu s tabelo 2 iz Priloge III.
- (d) Znesek, dodeljen vsaki nasprotni stranki, se zaokroži na najbližji euro. Pri izdaji dolžniških certifikatov ECB se dodeljeni nominalni znesek zaokroži na najbližji mnogokratnik 100 000 EUR.

2. ECB se lahko odloči, da vsakemu uspešnemu ponudniku dodeli najnižji znesek dodelitve.

*Člen 40***Dodelitev v avkcijskih postopkih valutnih zamenjav z variabilno mero za povečevanje likvidnosti**

1. V avkcijskem postopku valutne zamenjave z variabilno mero za povečevanje likvidnosti se dodelitev protiponudb nasprotnih strank izvede na naslednji način:

- (a) Protiponudbe se razvrstijo po naraščajočem vrstnem redu glede na kotacije swap točk, ob upoštevanju predznaka kotacije.
- (b) Predznak kotacije je odvisen od predznaka obrestne razlike med tujo valuto in eurom. Če je za zapadlost valutne zamenjave:
 - (i) obrestna mera za tujo valuto višja od ustrezne obrestne mere za euro, je kotacija swap točk pozitivna, tj. euro kotira s premijo glede na tujo valuto; in
 - (ii) obrestna mera za tujo valuto nižja od ustrezne obrestne mere za euro, je kotacija swap točk negativna, tj. euro kotira z diskontom glede na tujo valuto.

▼B

- (c) Najprej se sprejmejo protiponudbe z najnižjimi kotacijami swap točk, nato pa se sprejemajo vedno višje kotacije swap točk, dokler se ne izčrpa celotni znesek za dodelitev v valuti, ki ostane enak v obeh delih zamenjave.
 - (d) Če pri najvišji sprejeti kotaciji swap točk, tj. pri mejni kotaciji swap točk, skupni znesek protiponudb presega preostali znesek za dodelitev, se preostali znesek razdeli med protiponudbe sorazmerno glede na razmerje med preostalim zneskom za dodelitev in skupnim zneskom protiponudb pri mejni kotaciji swap točk, v skladu s tabelo 3 iz Priloge III.
 - (e) Znesek, dodeljen vsaki nasprotni stranki, se zaokroži na najbližji euro.
2. ECB se lahko odloči, da vsakemu uspešnemu ponudniku dodeli najnižji znesek dodelitve.

*Člen 41***Dodelitev v avkcijskih postopkih valutnih zamenjav z variabilno mero za umikanje likvidnosti**

1. V avkcijskem postopku valutne zamenjave z variabilno mero za umikanje likvidnosti se dodelitev protiponudb nasprotnih strank izvede na naslednji način:
- (a) Protiponudbe se razvrstijo po padajočem vrstnem redu glede na kotacije swap točk, ob upoštevanju predznaka kotacije.
 - (b) Predznak kotacije je odvisen od predznaka obrestne razlike med tujo valuto in eurom. Če je za zapadlost valutne zamenjave:
 - (i) obrestna mera za tujo valuto višja od ustrezne obrestne mere za euro, je kotacija swap točk pozitivna, tj. euro kotira s premijo glede na tujo valuto; in
 - (ii) obrestna mera za tujo valuto nižja od ustrezne obrestne mere za euro, je kotacija swap točk negativna, tj. euro kotira z diskontom glede na tujo valuto.
 - (c) Najprej se sprejmejo protiponudbe z najvišjimi kotacijami swap točk, nato pa se sprejemajo vedno nižje kotacije swap točk, dokler:
 - (i) se ne izčrpa celotni znesek za umik v valuti, ki ostane enak v obeh delih zamenjave; in
 - (ii) skupni znesek protiponudb pri najnižji sprejeti kotaciji swap točk, tj. pri mejni kotaciji swap točk, ne preseže preostalega zneska za dodelitev.

▼B

(d) Preostali znesek se razdeli med protiponudbe sorazmerno glede na razmerje med preostalim zneskom za dodelitev in skupnim zneskom protiponudb pri mejni kotaciji swap točk, v skladu s tabelo 3 iz Priloge III. Znesek, dodeljen vsaki nasprotni stranki, se zaokroži na najbližji euro.

2. ECB se lahko odloči, da vsakemu uspešnemu ponudniku dodeli najnižji znesek dodelitve.

*Člen 42***Vrsta avkcije pri avkcijskih postopkih z variabilno mero**

Pri avkcijskih postopkih z variabilno mero lahko Eurosistem uporabi avkcijo z enotno mero (avkcija nizozemskega tipa) ali avkcijo z različnimi merami (avkcija ameriškega tipa).

Pododdelek 4

Objava rezultatov avkcije*Člen 43***Objava rezultatov avkcije****▼M4**

1. ECB javno objavi rezultate avkcije v svoji odločitvi o dodelitvi na avkciji. Poleg tega lahko NCB javno objavijo odločitev ECB o dodelitvi na avkciji in o njej neposredno obvestijo nasprotne stranke, če menijo, da je to potrebno.

▼B

2. Informacije, ki jih mora vsebovati javna objava rezultatov avkcije, so določene v Prilogi IV.

3. Če je v odločitvi o dodelitvi na avkciji katera koli informacija iz javne objave rezultatov avkcije, navedene v odstavku 1, napačna, lahko ECB sprejme vse ukrepe, ki so po njenem mnenju ustrezni, da se ta napačna informacija popravi.

4. Po javni objavi rezultatov avkcije v odločitvi ECB o dodelitvi na avkciji, kakor je navedeno v odstavku 1, NCB neposredno pošlje obvestila uspešnim nasprotnim strankam, pri čemer mora biti vsaka nasprotna stranka individualno in z gotovostjo obveščena o svojem uspehu v avkcijskem postopku in o točnem znesku, ki ji je bil dodeljen.

Oddelek 3

Dvostranski postopki za operacije odprtega trga Eurosistema*Člen 44***Pregled dvostranskih postopkov**

1. Eurosistem lahko na podlagi dvostranskih postopkov izvaja naslednje operacije odprtega trga:

▼B

- (a) operacije finega uravnavanja (povratne transakcije, valutne zamenjave ali zbiranje vezanih depozitov); ali
- (b) strukturne operacije (dokončne transakcije).

2. Odvisno od konkretne transakcije se dvostranski postopki lahko izvajajo z neposrednim stikom z nasprotnimi strankami, kakor je določeno v členu 45, ali prek borz vrednostnih papirjev in tržnih posrednikov, kakor je določeno v členu 46.

*Člen 45***Dvostranski postopki, ki se izvajajo z neposrednim stikom z nasprotnimi strankami**

1. Dvostranski postopki za operacije finega uravnavanja in strukturne operacije v obliki dokončnih transakcij se lahko izvajajo z neposrednim stikom z nasprotnimi strankami.

2. Nacionalne centralne banke neposredno stopijo v stik z eno ali več institucijami, izbranimi v skladu s kriteriji primernosti, določenimi v členu 57. Nacionalne centralne banke pri odločanju, ali bodo sklenile posel s temi institucijami, upoštevajo navodila ECB.

3. Ne glede na odstavek 2 se lahko Svet ECB odloči, da dvostranske postopke za operacije finega uravnavanja ali strukturne operacije v obliki dokončnih transakcij v izjemnih okoliščinah izvaja ECB ali ena ali več nacionalnih centralnih bank, ki delujejo kot operativna enota ECB. V tem primeru se postopki za te operacije ustrezno prilagodijo. ECB se odloči, ali bo sklenila posel z institucijami, s katerimi je stopila v stik.

*Člen 46***Dvostranski postopki, ki se izvajajo prek borz vrednostnih papirjev in tržnih posrednikov**

1. Brez poseganja v člen 45 se lahko dvostranski postopki za strukturne operacije v obliki dokončnih transakcij izvajajo prek borz vrednostnih papirjev in tržnih posrednikov.

2. Krog nasprotnih strank ni omejen, kakor je določeno v členu 57.

3. Postopki se prilagodijo tržnim običajem, ki veljajo za dolžniške instrumente, za katere se sklepajo posli.

▼ B*Člen 47***Najava operacij, ki se izvajajo na podlagi dvostranskih postopkov**

1. Operacije finega uravnavanja ali strukturne operacije v obliki dokončnih transakcij, ki se izvajajo na podlagi dvostranskih postopkov, se javno ne najavijo vnaprej, razen če se ECB odloči drugače.
2. ECB se lahko odloči, da javno ne objavi rezultatov takih dvostranskih postopkov.

*Člen 48***Delovni dnevi za dvostranske postopke**

1. ECB se lahko odloči, da dvostranske postopke za operacije finega uravnavanja izvaja na kateri koli delovni dan Eurosistema. V teh operacijah sodelujejo samo nacionalne centralne banke, pri katerih so trgovalni dan, dan poravnave in dan vračila delovni dnevi NCB.
2. Dvostranski postopki za strukturne operacije v obliki dokončnih transakcij se običajno izvajajo in poravnajo na dneve, ki so delovni dnevi nacionalnih centralnih bank v vseh državah članicah, katerih valuta je euro.

*POGLAVJE 2****Postopki poravnave operacij denarne politike Eurosistema****Člen 49***Pregled postopkov poravnave**

1. Plačilni nalogi, povezani s sodelovanjem pri operacijah odprtega trga ali z uporabo odprtih ponudb, se poravnajo prek računov nasprotnih strank pri NCB ali prek računov poravnalnih bank udeleženk v sistemu TARGET2.
2. Plačilni nalogi, povezani s sodelovanjem pri operacijah odprtega trga za povečevanje likvidnosti ali z uporabo mejnega posojila, se poravnajo šele ob ali po dokončnem prenosu primernega finančnega premoženja kot zavarovanja operacije. V ta namen morajo nasprotne stranke:
 - (a) pri NCB vnaprej deponirati primerno finančno premoženje; ali
 - (b) poravnati primerno finančno premoženje pri NCB po sistemu dostave proti plačilu.

*Člen 50***Poravnava operacij odprtega trga**

1. Eurosistem si prizadeva poravnati transakcije v zvezi s svojimi operacijami odprtega trga istočasno v vseh državah članicah, katerih valuta je euro, z vsemi nasprotnimi strankami, ki so predložile zadostno

▼B

primerno finančno premoženje kot zavarovanje. Vendar se lahko zaradi operativnih omejitev in tehničnih značilnosti (npr. sistemov poravnave vrednostnih papirjev) poravnava na dan poravnave operacij odprtega trga v državah članicah, katerih valuta je euro, odvije ob različnih urah.

2. Okvirni datumi poravnave so zbrani v tabeli 8.

Tabela 8

Okvirni datumi poravnave za operacije odprtega trga Eurosistema (*)

Instrument denarne politike	Datum poravnave operacije odprtega trga na podlagi standardnih avkcij	Datum poravnave operacije odprtega trga na podlagi hitrih avkcij in dvostranskih postopkov
Povratne transakcije	T + 1	T
Dokončne transakcije	V skladu s tržnimi običaji za primerno finančno premoženje	
Izdajanje dolžniških certifikatov ECB	T + 2	—
Valutne zamenjave	T, T + 1 ali T + 2	
Zbiranje vezanih depozitov	T	

(*) Datumi poravnave so na delovne dneve Eurosistema. T pomeni trgovalni dan.

Člen 51

Poravnava operacij odprtega trga, ki se izvajajo na podlagi standardnih avkcij

1. Eurosistem si prizadeva poravnati operacije odprtega trga, ki se izvajajo na podlagi standardnih avkcij, na prvi dan, ki sledi trgovalnemu dnevnu, na katerega so sistem TARGET2 in vsi zadevni SPVP odprti za poslovanje.

2. Datumi poravnave za operacije glavnega refinanciranja in redne operacije dolgoročnejšega refinanciranja so vnaprej določeni v okvirnem koledarju rednih avkcij Eurosistema. Če je običajni datum poravnave praznik, lahko ECB določi drug datum poravnave, z možnostjo poravnave v istem dnevnu. Eurosistem si prizadeva zagotoviti, da čas poravnave operacij glavnega refinanciranja in rednih operacij dolgoročnejšega refinanciranja sovпада s časom vračila prejšnje operacije z ustrežno zapadlostjo.

3. Izdaja dolžniških certifikatov ECB se poravnava na drugi dan, ki sledi trgovalnemu dnevnu, na katerega so sistem TARGET2 in vsi zadevni SPVP odprti za poslovanje.

Člen 52

Poravnava operacij odprtega trga, ki se izvajajo na podlagi hitrih avkcij ali dvostranskih postopkov

1. Eurosistem si prizadeva poravnati operacije odprtega trga, ki se izvajajo na podlagi hitrih avkcij in dvostranskih postopkov, na trgovalni dan. Lahko se določijo tudi drugi datumi poravnave, zlasti za dokončne transakcije in valutne zamenjave.

▼ B

2. Operacije finega uravnavanja in strukturne operacije v obliki dokončnih transakcij, ki se izvajajo na podlagi dvostranskih postopkov, se poravnajo decentralizirano prek nacionalnih centralnih bank.

*Člen 53***Podrobnejše določbe v zvezi s postopki poravnave in postopki ob koncu dneva**

1. Brez poseganja v zahteve iz tega poglavja se lahko za določen instrument denarne politike v pogodbenih dogovorih ali predpisih, ki jih uporabljajo nacionalne centralne banke ali ECB, določijo dodatne določbe v zvezi s poravnavo.

2. Postopki ob koncu dneva so opredeljeni v dokumentaciji v zvezi z okvirom za sistem TARGET2.

*Člen 54***Rezervna imetja in presežne rezerve**

1. V skladu s členom 6(1) Uredbe (ES) št. 1745/2003 (ECB/2003/9) se lahko poravnalni račun nasprotne stranke pri NCB uporabi kot račun rezerv. Rezervna imetja na poravnalnih računih se lahko uporabijo za potrebe poravnave med dnevom. Dnevna rezervna imetja nasprotne stranke se izračunajo kot stanje ob koncu dneva na njenem računu rezerv. Za namene tega člena ima „račun rezerv“ enak pomen kakor v Uredbi (ES) št. 1745/2003 (ECB/2003/9).

▼ M9

2. Rezervna imetja, ki izpolnjujejo zahteve glede obveznih rezerv v skladu z Uredbo (ES) št. 2531/98 in Uredbo (ES) št. 1745/2003 (ECB/2003/9), se obrestujejo v skladu z Uredbo (ES) št. 1745/2003 (ECB/2003/9).

3. Rezervna imetja, ki presegajo obvezne rezerve iz odstavka 2, se obrestujejo v skladu s Sklepom Evropske centralne banke (EU) 2019/1743 (ECB/2019/31) ⁽¹⁾.

▼ B

DEL 3

PRIMERNE NASPROTNE STRANKE**▼ M6***Člen 55***Kriteriji primernosti za sodelovanje pri operacijah denarne politike Eurosistema**

Ob upoštevanju člena 57 Eurosistem dovoli sodelovanje pri operacijah denarne politike Eurosistema samo institucijam, ki izpolnjujejo naslednje kriterije:

- (a) so obvezniki v sistemu obveznih rezerv Eurosistema v skladu s členom 19.1 Statuta ESCB in niso izvzete iz obveznosti v okviru sistema obveznih rezerv Eurosistema v skladu z Uredbo (ES) št. 2531/98 in Uredbo (ES) št. 1745/2003 (ECB/2003/9);

⁽¹⁾ Sklep Evropske centralne banke (EU) 2019/1743 z dne 15. oktobra 2019 o obrestovanju imetij presežnih rezerv in nekaterih vlog (ECB/2019/31) (UL L 267, 21.10.2019, str. 12).

▼ M6

- (b) so eno od naslednjega:
- (i) pod najmanj eno obliko harmoniziranega nadzora Unije/EGP s strani pristojnih organov v skladu z Direktivo 2013/36/EU in Uredbo (EU) št. 575/2013;
 - (ii) kreditne institucije v javni lasti v smislu člena 123(2) Pogodbe, ki so pod nadzorom, ki je po standardu primerljiv nadzoru pristojnih organov v skladu z Direktivo 2013/36/EU in Uredbo (EU) št. 575/2013;
 - (iii) institucije, ki so pod neharmoniziranim nadzorom pristojnih organov, ki je po standardu primerljiv harmoniziranemu nadzoru Unije/EGP s strani pristojnih organov v skladu z Direktivo 2013/36/EU in Uredbo (EU) št. 575/2013, npr. podružnice institucij s sedežem zunaj EGP, ki so ustanovljene v državah članicah, katerih valuta je euro. Za namen ocenjevanja primernosti institucije za sodelovanje pri operacijah denarne politike Eurosistema se praviloma šteje, da je neharmonizirani nadzor po standardu primerljiv harmoniziranemu nadzoru Unije/EGP s strani pristojnih organov v skladu z Direktivo 2013/36/EU in Uredbo (EU) št. 575/2013, če se presodi, da so v ureditvi nadzora v zadevni jurisdikciji izvedeni ustrezni standardi iz okvira Basel III, ki jih je sprejel Baselski odbor za bančni nadzor;
- (c) morajo biti finančno trdne v smislu člena 55a;
- (d) izpolnjujejo vse operativne zahteve, določene v pogodbenih dogovorih ali predpisih, ki jih uporablja domača NCB ali ECB v zvezi z določenim instrumentom ali operacijo.

▼ M2*Člen 55a***Ocena finančne trdnosti institucij**

1. Eurosistem lahko pri svoji oceni finančne trdnosti posameznih institucij za namene tega člena upošteva naslednje bonitetne informacije:
 - (a) četrtletne informacije o količnikih kapitala, finančnega vzvoda in likvidnosti, ki se poročajo v skladu z Uredbo (EU) št. 575/2013 na posamični in konsolidirani podlagi v skladu z nadzorniškimi zahtevami, ali
 - (b) kjer to pride v poštev, bonitetne informacije, ki so po standardu primerljive informacijam iz točke (a).
2. Če domači NCB in ECB teh bonitetnih informacij ne da na voljo nadzornik institucije, lahko domača NCB ali ECB zahteva, da ji da te informacije na voljo institucija. Če institucija neposredno zagotovi te informacije, predloži ob tem tudi oceno teh informacij, ki jo je podal zadevni nadzornik. Poleg tega se lahko zahteva dodatna potrditev zunanjega revizorja.

▼ M4

3. V primeru podružnic se informacije, ki se poročajo v skladu z odstavkom 1, nanašajo na institucijo, ki ji podružnica pripada.

▼ M2

4. Eurosistem lahko pri oceni finančne trdnosti institucij, ki so bile dokapitalizirane s stvarnimi vložki v obliki državnih dolžniških instrumentov, upošteva uporabljene metode in vlogo takih dokapitalizacij s stvarnimi vložki pri zagotavljanju doseganja količnikov kapitala, ki se poročajo v skladu z Uredbo (EU) št. 575/2013, vključno z vrsto in likvidnostjo takih instrumentov ter dostopom izdajatelja takih instrumentov do trga.

▼ M5

5. Subjekt za prenehanje ni primeren za dostop do operacij denarne politike Eurosistema, razen če je bil sprejet kot primerna nasprotna stranka za sodelovanje pri operacijah denarne politike Eurosistema do 22. marca 2017. V tem primeru ostane primeren do 31. decembra 2021, vendar zanj velja zgornja meja dostopa do kreditnih poslov Eurosistema, kakor so opredeljeni v točki (31) člena 2, ki je enaka povprečni ravni njegove uporabe kreditnih poslov Eurosistema v 12-mesečnem obdobju pred 22. marcem 2017, pri čemer se lahko ta zgornja meja izračuna in uporabi skupaj za več subjektov za prenehanje, ki so del iste skupine, kjer to pride v poštev. Po navedenem datumu subjekt za prenehanje ni več primeren za dostop do operacij denarne politike Eurosistema.

▼ B*Člen 56***Dostop do operacij odprtega trga, ki se izvajajo na podlagi standardnih avkcij, in do odprtih ponudb**

1. Institucije, ki izpolnjujejo kriterije primernosti iz člena 55, imajo dostop do katere koli od naslednjih operacij denarne politike Eurosistema:

(a) odprtih ponudb;

(b) operacij odprtega trga, ki se izvajajo na podlagi standardnih avkcij.

2. Dostop do odprtih ponudb ali operacij odprtega trga, ki se izvajajo na podlagi standardnih avkcij, se institucijam, ki izpolnjujejo kriterije primernosti po členu 55, odobri samo prek njihove domače NCB.

3. Če ima institucija, ki izpolnjuje kriterije primernosti po členu 55, poslovne enote, npr. sedež ali podružnice, v več kakor eni državi članici, katere valuta je euro, lahko vsaka poslovna enota, ki izpolnjuje kriterije primernosti po členu 55, dostopa do odprtih ponudb ali operacij odprtega trga, ki se izvajajo na podlagi standardnih avkcij, prek svoje domače NCB.

4. Protiponudbe za operacije odprtega trga, ki se izvajajo na podlagi standardnih avkcij, ali za dostop do odprtih ponudb sme predložiti samo ena poslovna enota v vsaki državi članici, katere valuta je euro, tj. bodisi sedež bodisi izbrana podružnica.

*Člen 57***Izbor nasprotnih strank za dostop do operacij odrtega trga, ki se izvajajo na podlagi hitrih avkcij ali dvostranskih postopkov**

1. Pri operacijah odprtega trga, ki se izvajajo na podlagi hitrih avkcij ali dvostranskih postopkov, se nasprotne stranke izberejo v skladu z odstavki 2 do 4.

2. Pri strukturnih operacijah v obliki dokončnih transakcij, ki se izvajajo na podlagi dvostranskih postopkov, ni omejitve glede kroga nasprotnih strank. Pri strukturnih operacijah v obliki dokončnih transakcij, ki se izvajajo na podlagi hitrih avkcij, se uporabljajo kriteriji primernosti, določeni v členu 57(3)(b).

3. Pri operacijah finega uravnavanja, ki se izvajajo na podlagi hitrih avkcij ali dvostranskih postopkov, se nasprotne stranke izberejo na naslednji način:

(a) Pri operacijah finega uravnavanja v obliki valutnih zamenjav za namene denarne politike, ki se izvajajo na podlagi hitrih avkcij ali dvostranskih postopkov, je krog nasprotnih strank enak krogu subjektov, ki se izberejo za posege Eurosistema na deviznem trgu in so ustanovljeni v državah članicah, katerih valuta je euro. Nasprotnim strankam pri valutnih zamenjavah za namene denarne politike, ki se izvajajo na podlagi hitrih avkcij ali dvostranskih postopkov, ni treba izpolnjevati kriterijev, določenih v členu 55. Kriteriji za izbor nasprotnih strank, ki sodelujejo pri posegih Eurosistema na deviznem trgu, temeljijo na načelu skrbnega in varnega poslovanja ter načelu učinkovitosti, kakor je določeno v Prilogi V. Nacionalne centralne banke lahko, z namenom obvladovanja izpostavljenosti kreditnemu tveganju do posameznih nasprotnih strank, ki sodelujejo pri valutnih zamenjavah za namene denarne politike, uporabljajo limite.

(b) Pri operacijah finega uravnavanja v obliki povratnih transakcij ali prek zbiranja vezanih depozitov, ki se izvajajo na podlagi hitrih avkcij ali dvostranskih postopkov, vsaka NCB za določeno transakcijo izbere krog nasprotnih strank izmed institucij, ki izpolnjujejo kriterije primernosti, določena v členu 55, in so ustanovljene v državi članici, katere valuta je euro. Izbor temelji predvsem na aktivnosti zadevne institucije na denarnem trgu. NCB lahko upošteva dodatne kriterije za izbor, na primer učinkovitost službe za trgovanje in potencial za sodelovanje pri avkcijah.

4. Če se Svet ECB v skladu s členom 45(3) odloči, da operacije finega uravnavanja, ki se izvajajo na podlagi dvostranskih postopkov, izvaja ECB sama ali prek ene ali več nacionalnih centralnih bank, ECB izbere nasprotne stranke po sistemu rotacije izmed nasprotnih strank, ki so primerne za sodelovanje pri hitrih avkcijah in dvostranskih postopkih.

5. Brez poseganja v odstavke 1 do 4 se lahko operacije odprtega trga, ki se izvajajo na podlagi hitrih avkcij ali dvostranskih postopkov, izvajajo tudi s širšim krogom nasprotnih strank od tistega ki je naveden v odstavkih 2 do 4, če tako odloči Svet ECB.

DEL 4
PRIMERNO FINANČNO PREMOŽENJE

NASLOV I
SPLOŠNA NAČELA

Člen 58

**Primerno finančno premoženje in sprejemljivi načini zavarovanja,
ki se uporabljajo za kreditne posle Eurosistema**

1. Eurosistem pri vseh kreditnih poslih Eurosistema uporablja enoten okvir za primerno finančno premoženje, določen s to smernico.

2. Da bi sodelovale pri kreditnih poslih Eurosistema, morajo nasprotnne stranke Eurosistemu predložiti finančno premoženje, ki je primerno za zavarovanje teh poslov. Glede na to, da kreditni posli Eurosistema vključujejo posojilo čez dan, mora zavarovanje, ki ga nasprotnne stranke predložijo v zvezi s posojilom čez dan, tudi izpolnjevati kriterije primernosti iz te smernice, kakor je navedeno v Smernici ECB/2012/27.

3. Nasprotnne stranke predložijo primerno finančno premoženje:

(a) s prenosom lastništva, v pravni obliki pogodbe o začasni prodaji; ali

(b) z zagotovitvijo finančnega zavarovanja, tj. zastave, odstopa terjatve ali zavarovanja (*charge*) zadevnega finančnega premoženja, v pravni obliki zavarovanega posojila,

v obeh primerih v skladu z nacionalnimi pogodbenimi dogovori ali predpisi, ki jih vzpostavi in evidentira v dokumentih domača NCB.

4. Kadar nasprotnne stranke predložijo primerno finančno premoženje kot zavarovanje, lahko domača NCB zahteva označevanje finančnega zavarovanja ali sklad primernega finančnega premoženja, odvisno od vrste sistema za upravljanje s finančnim zavarovanjem, ki ga uporablja.

5. Med tržnim in netržnim finančnim premoženjem ni razlik glede kvalitete finančnega premoženja in njegove primernosti za različne vrste kreditnih poslov Eurosistema.

6. Brez poseganja v obveznost iz odstavka 2, v skladu s katero morajo nasprotnne stranke predložiti Eurosistemu finančno premoženje, ki je primerno kot zavarovanje, lahko Eurosistem na zahtevo daje pojasnila nasprotnim strankam glede primernosti tržnega finančnega premoženja, če je to že bilo izdano, ali glede primernosti netržnega finančnega premoženja, ko se je njihova predložitev že zahtevala. Eurosistem ne daje pojasnil, pred nastopom teh dogodkov.

▼ B*Člen 59***Splošni vidiki bonitetnega okvira Eurosistema za primerno finančno premoženje**

1. Eden izmed kriterijev primernosti je, da mora finančno premoženje izpolnjevati visoke bonitetne standarde, določene v bonitetnem okviru Eurosistema.

2. V bonitetnem okviru Eurosistema so določeni postopki, pravila in načini izvedbe, ki zagotavljajo, da primerno finančno premoženje izpolnjuje zahtevo Eurosistema glede visokih bonitetnih standardov in zahteve glede kreditne kvalitete, ki jih opredeli Eurosistem.

3. Za namene bonitetnega okvira Eurosistema Eurosistem opredeli zahteve glede kreditne kvalitete v obliki stopenj kreditne kvalitete, in sicer tako, da določi mejne vrednosti za verjetnost neplačila za obdobje enega leta na naslednji način:

- (a) Na podlagi rednega preverjanja Eurosistem obravnava verjetnost neplačila v obdobju enega leta v višini največ 0,10 % kot enakovredno zahtevi glede kreditne kvalitete, ki ustreza stopnji kreditne kvalitete 2, verjetnost neplačila za obdobje enega leta v višini največ 0,40 % pa kot enakovredno zahtevi glede kreditne kvalitete, ki ustreza stopnji kreditne kvalitete 3.
- (b) Kreditna kvaliteta vsega primernega finančnega premoženja za kreditne posle Eurosistema mora ustrezati vsaj stopnji kreditne kvalitete 3. Eurosistem uporablja dodatne zahteve glede kreditne kvalitete določenega finančnega premoženja v skladu z naslovi II in III v delu 4.

▼ M7

4. Eurosistem objavi informacije o stopnjah kreditne kvalitete na spletni strani ECB v obliki usklajene lestvice bonitetnih ocen Eurosistema, vključno z vzporedbo bonitetnih ocen, ki jih zagotavljajo sprejete zunanje bonitetne institucije, s stopnjami kreditne kvalitete.

5. Eurosistem pri ocenjevanju zahtev glede kreditne kvalitete upošteva informacije o bonitetnih ocenah iz bonitetnih sistemov, ki pripadajo enemu od treh virov v skladu z naslovom V dela 4.

▼ B

6. Pri ocenjevanju bonitetnega standarda za določeno finančno premoženje lahko Eurosistem upošteva tudi institucionalne kriterije in posebnosti, ki imetniku finančnega premoženja zagotavljajo podobno zaščito, kot so na primer jamstva. Eurosistem si pridržuje pravico, da na podlagi vseh informacij, ki so lahko po mnenju Eurosistema pomembne za zagotovitev ustrezne zaščite Eurosistema pred tveganjem, ugotovi, ali izdaja, izdajatelj, dolжник ali garant izpolnjuje zahteve Eurosistema glede kreditne kvalitete.

7. Bonitetni okvir Eurosistema upošteva opredelitev „neplačila“, ki je določeno v Direktivi 2013/36/EU in Uredbi (EU) št. 575/2013.

▼B

NASLOV II

**KRITERIJI PRIMERNOSTI IN ZAHTEVE GLEDE KREDITNE
KVALITETE ZA TRŽNO FINANČNO PREMOŽENJE**

POGLAVJE 1

*Kriteriji primernosti za tržno finančno premoženje**Člen 60***Kriteriji primernosti, ki se nanašajo na vse vrste tržnega finančnega
premoženja**

Tržno finančno premoženje je primerno kot zavarovanje pri kreditnih poslih Eurosistema, če gre za dolžniške instrumente, ki izpolnjujejo kriterije primernosti, določene v oddelku 1, razen v primeru nekaterih posebnih vrst tržnega finančnega premoženja, kakor je določeno v oddelku 2.

*Člen 61***Seznam primernega tržnega finančnega premoženja in pravila
poročanja****▼M6**

1. ECB objavi posodobljen seznam primernega tržnega finančnega premoženja na svoji spletni strani v skladu z metodologijo, ki je navedena na njeni spletni strani, in ga posodablja vsak dan, ko je sistem TARGET2 odprt za poslovanje. Tržno finančno premoženje, ki se uvrsti na seznam primernega tržnega finančnega premoženja, postane primerno za uporabo pri kreditnih poslih Eurosistema, ko se objavi na seznamu. Kot izjema od tega pravila lahko Eurosistem v posebnem primeru dolžniških instrumentov, ki se poravnajo z valuto na isti dan, določi, da so ti primerni od datuma izdaje. Finančno premoženje, ocenjeno v skladu s členom 87(3), se ne objavi na tem seznamu primernega tržnega finančnega premoženja. ►M9 Tako finančno premoženje je primerno samo do datuma, ko bo začel delovati Eurosistemov sistem za upravljanje zavarovanja („datum začetka delovanja“). ◀

▼B

2. NCB, ki določeno tržno finančno premoženje sporoči ECB, je praviloma NCB države, v kateri je tržno finančno premoženje sprejeto v trgovanje.

O d d e l e k 1

**Splošni kriteriji primernosti za tržno finančno
premoženje***Člen 62***Znesek glavnice tržnega finančnega premoženja**

1. Dolžniški instrumenti so primerni do zapadlosti, če imajo:
 - (a) fiksen in brezpogojen znesek glavnice; ali
 - (b) brezpogojen znesek glavnice, ki je v posameznem trenutku brez vzvoda vezan na en sam indeks inflacije v euroobmočju in ne vsebuje drugih kompleksnih struktur.
2. Dopustni so tudi dolžniški instrumenti z zneskom glavnice, ki je v posameznem trenutku vezan na en sam indeks inflacije v euroobmočju, pod pogojem, da je struktura kupona v skladu z opredelitvijo iz člena 63(1)(b)(i), četrta alineja in vezana na isti indeks inflacije v euroobmočju.

▼ B

3. Finančno premoženje, ki vključuje nakupne bone ali druge podobne pravice, ni primerno.

▼ M1*Člen 63***Sprejemljive strukture kuponov za tržno finančno premoženje****▼ M4**

1. ► **M9** Dolžniški instrumenti so primerni, če imajo do zapadlosti eno od naslednjih struktur kuponov: ◀

- (a) fiksni ali večstopenjski kuponi ali so brezkuponski instrumenti, z vnaprej določenim razporedom kuponov in vnaprej določenimi vrednostmi kuponov,
- (b) variabilni kuponi, ki imajo naslednjo strukturo: obrestna mera kupona = (referenčna mera * l) ± x, pri čemer je $f \leq$ obrestna mera kupona \leq c, kjer velja:

▼ M9

(i) referenčna mera je v posameznem trenutku samo eno od naslednjega:

- obrestna mera na eurskem denarnem trgu, npr. eurska kratkoročna obrestna mera (€STR) (vključno s konformno ali povprečno dnevno obrestno mero €STR), EURIBOR, LIBOR ali podoben indeks; za prvi in/ali zadnji kupon je lahko referenčna mera linearna interpolacija med dvema ročnostma iste obrestne mere na eurskem denarnem trgu, npr. linearna interpolacija med dvema ročnostma obrestne mere EURIBOR,
- stopnja za zamenjave s konstantno zapadlostjo, npr. CMS, EIISDA, EUSA,
- donosnost državne obveznice iz euroobmočja ali indeksa več državnih obveznic iz euroobmočja z zapadlostjo enega leta ali manj,
- indeks inflacije v euroobmočju;

▼ M4

(ii) f (spodnja meja), c (zgornja meja), l (faktor vzvoda) in x (pribitek) so, če so prisotni, številke, ki so vnaprej opredeljene ob izdaji ali se lahko skozi čas spreminjajo samo v skladu z načrtom, vnaprej opredeljenim ob izdaji, pri čemer je l večji od nič v celotni življenjski dobi finančnega premoženja. Pri variabilnih kuponih, kjer je referenčna mera indeks inflacije, je l enak ena; ali

▼ M9

(c) večstopenjski ali variabilni kuponi, pri katerih so stopnje vezane na cilje uspešnosti na področju trajnostnosti, pod pogojem, da izdajateljavo skladnost s cilji uspešnosti na področju trajnostnosti preveri neodvisna tretja oseba v skladu s pogoji dolžniškega instrumenta.

▼ M1

2. Struktura kupona, ki ni v skladu z odstavkom 1, ni primerna, vključno s primeri, ko je neskladen samo del strukture plačil, na primer premija.

▼ M1

3. Za namene tega člena in v primeru, da ima finančno premoženje fiksni večstopenjski ali variabilni večstopenjski kupon, temelji ocenjevanje strukture zadevnega kupona na celotni življenjski dobi finančnega premoženja, z upoštevanjem prihodnjih in preteklih kuponov.

4. Sprejemljive strukture kuponov ne smejo imeti opcij za izdajatelja, tj. v celotni življenjski dobi finančnega premoženja, upoštevajoč pri tem prihodnje in pretekle kupone, ne sme priti do spremembe strukture kupona, ki bi bila odvisna od odločitve izdajatelja.

▼ B*Člen 64***Nepodrejenost v zvezi s tržnim finančnim premoženjem**

Primerni dolžniški instrumenti ne smejo dajati pravic do glavnice in/ali obresti, ki bi bile podrejene pravicam imetnikov drugih dolžniških instrumentov istega izdajatelja.

▼ M9*Člen 64a***Tržno finančno premoženje razen listinjenih vrednostnih papirjev in kritih obveznic**

1. Tržno finančno premoženje, razen listinjenih vrednostnih papirjev, zakonsko urejenih kritih obveznic in *multi cédulas*, je primerno, če so nezavarovane obveznosti tako izdajatelja kot garanta. Pri tržnem finančnem premoženju z več kot enim izdajateljem ali več kot enim garantom se zahteva iz tega odstavka uporabljati za vsakega izdajatelja in vsakega garanta.

2. Tržno finančno premoženje, ki je zavarovano in je bilo primerno pred 1. januarjem 2021, ne izpolnjuje pa kriterijev primernosti iz tega člena, ostane primerno do 1. januarja 2026, če izpolnjuje vse druge kriterije primernosti za tržno finančno premoženje. Z odstopanjem od prvega stavka tega odstavka krite obveznice, ki niso niti zakonsko urejene krite obveznice niti *multi cédulas*, postanejo neprimerne od 1. januarja 2021.

▼ B*Člen 65***Valuta denominacije tržnega finančnega premoženja**

Dolžniški instrumenti so primerni, če so denominirani v eurih ali v eni od nekdanjih valut držav članic, katerih valuta je euro.

*Člen 66***Kraj izdaje tržnega finančnega premoženja****▼ M6**

1. Ob upoštevanju odstavka 2 so dolžniški instrumenti primerni, če so izdani v EGP pri centralni banki ali pri primernem SPVP.

▼ B

2. Pri dolžniških instrumentih, ki jih izda ali zanje jamči nefinančna družba in pri katerih nobena sprejeta zunanja bonitetna institucija za izdajo, izdajatelja ali garanta ni zagotovila bonitetne ocene, mora biti kraj izdaje v euroobmočju.

▼ M6

3. Mednarodni dolžniški instrumenti, izdani prek mednarodnih centralnih depotnih družb, morajo izpolnjevati naslednje kriterije, kjer je to ustrezno.

- (a) Mednarodni dolžniški instrumenti, izdani v obliki zbirnih prinosniških listin (*global bearer form*), morajo biti izdani v obliki novih zbirnih listin (*new global notes*) in deponirani pri skupnem skrbniku (*common safekeeper*), ki je mednarodna centralna depotna družba ali CDD, ki upravlja primerni SPVP. Ta zahteva ne velja za mednarodne dolžniške instrumente, izdane v obliki zbirnih prinosniških listin, ki so bili v obliki klasičnih zbirnih listin (*classical global notes*) izdani pred 1. januarjem 2007, in za povečanja obstoječih izdaj (*fungible tap issuances*) teh listin, ki so bile izdane pod isto kodo ISIN, ne glede na datum povečanja obstoječe izdaje.
- (b) Mednarodni dolžniški instrumenti, izdani v obliki zbirnih imenskih listin (*global registered form*), morajo biti izdani v skladu z novo strukturo hrambe mednarodnih dolžniških instrumentov. To ne velja za mednarodne dolžniške instrumente, ki so bili izdani v obliki zbirnih imenskih listin pred 1. oktobrom 2010.
- (c) Mednarodni dolžniški instrumenti v obliki posamičnih listin (*individual note form*) niso primerni, razen če so bili v obliki posamičnih listin izdani pred 1. oktobrom 2010.

▼ B*Člen 67***Postopki poravnave za tržno finančno premoženje****▼ M6**

1. Dolžniški instrumenti so primerni, če so prenosljivi v nematerializirani obliki ter se hranijo in poravnavajo v državah članicah, katerih valuta je euro, prek računa pri NCB ali primernem SPVP, tako da učinkovanje in izvršitev zavarovanja ureja pravo države članice, katere valuta je euro.

1a. Poleg tega v primeru, če uporaba teh dolžniških instrumentov vključuje domače in/ali čezmejne tripartitne storitve upravljanja z zavarovanjem, te storitve opravi tripartitni agent, ki je bil pozitivno ocenjen v skladu s standardi Eurosistema za uporabo tripartitnih agentov pri kreditnih poslih Eurosistema, ki so objavljeni na spletni strani ECB.

2. Če CDD, kjer se finančno premoženje izda, in CDD, kjer se finančno premoženje hrani, nista isti subjekt, morata biti SPVP, ki ju ti dve CDD upravljata, med seboj povezana s primerno povezavo v skladu s členom 150.

▼ B*Člen 68***Sprejemljivi trgi za tržno finančno premoženje**

1. Dolžniški instrumenti so primerni, če so sprejeti v trgovanje na reguliranem trgu, kakor je določeno v Direktivi 2014/65/EU Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾, ali so sprejeti v trgovanje na nekaterih sprejemljivih nereguliranih trgih.
2. ECB objavi seznam sprejemljivih nereguliranih trgov na svoji spletni strani in ga posodablja najmanj enkrat letno.
3. Ocena nereguliranih trgov, ki jo pripravlja Eurosistem, temelji na naslednjih načelih varnosti, transparentnosti in dostopnosti:
 - (a) Varnost pomeni gotovost v zvezi s transakcijami, zlasti gotovost glede veljavnosti in izvršljivosti transakcij.
 - (b) Transparentnost pomeni nemoten dostop do informacij o pravilih poslovanja in delovanja trga, finančnih značilnostih finančnega premoženja, mehanizmu oblikovanja cen ter o ustreznih cenah in količinah, npr. o kotacijah, obrestnih merah, obsegu trgovanja, zneskih izdaj.
 - (c) Dostopnost pomeni zmožnost Eurosistema, da sodeluje na trgu in da ima dostop do njega. Šteje se, da je trg dostopen, če njegova pravila poslovanja in delovanja Eurosistemu omogočajo, da pridobi informacije in opravlja transakcije, kadar je to potrebno za namene upravljanja z zavarovanjem.
4. Postopek izbora nereguliranih trgov je opredeljen izključno z vidika izvajanja funkcije upravljanja z zavarovanjem Eurosistema in se ga ne sme razumeti kot ocenjevanje temeljne kakovosti katerega koli trga s strani Eurosistema.

*Člen 69***Vrsta izdajatelja ali garanta za tržno finančno premoženje****▼ M6**

1. Dolžniški instrumenti so primerni, če jih izdajo ali zanje jamčijo centralne banke držav članic, subjekti javnega sektorja, agencije, kreditne institucije, finančne družbe razen kreditnih institucij, nefinančne družbe, multilateralne razvojne banke ali mednarodne organizacije. Pri tržnem finančnem premoženju z več kakor enim izdajateljem ta zahteva velja za vsakega izdajatelja.

▼ M7

⁽¹⁾ Direktiva 2014/65/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. maja 2014 o trgih finančnih instrumentov ter spremembi Direktive 2002/92/ES in Direktive 2011/61/EU (UL L 173, 12.6.2014, str. 349).

▼ M6

3. Dolžniški instrumenti, ki jih izdajo ali zanje jamčijo investicijski skladi, so neprimerni.

▼ B*Člen 70***Kraj ustanovitve izdajatelja ali garanta****▼ M6**

1. Dolžniški instrumenti so primerni, če jih izda izdajatelj, ustanovljen v EGP ali v državi skupine G10 zunaj EGP, ob upoštevanju izjem iz odstavkov 3 do 6 tega člena in odstavka 4 člena 81a. Pri tržnem finančnem premoženju z več kakor enim izdajateljem ta zahteva velja za vsakega izdajatelja.

▼ B

2. Dolžniški instrumenti so primerni, če je garant dolžniških instrumentov ustanovljen v EGP, razen če za izpolnjevanje zahtev glede kreditne kvalitete določenih dolžniških instrumentov jamstvo ni potrebno, ob upoštevanju izjem iz odstavkov 3 in 4. Možnost uporabe bonitetne ocene zunanje bonitetne institucije za garanta za namene izpolnjevanja zahtev glede kreditne kvalitete določenih dolžniških instrumentov je določena v členu 84.

3. Pri dolžniških instrumentih, ki jih izdajo ali zanje jamčijo nefinančne družbe in pri katerih nobena sprejeta zunanja bonitetna institucija za izdajo, izdajatelja ali garanta ni zagotovila bonitetne ocene, mora biti izdajatelj ali garant ustanovljen v državi članici, katere valuta je euro.

▼ M7

3a. Pri dolžniških instrumentih, ki jih izdajo ali zanje jamčijo agencije, mora biti izdajatelj ali garant ustanovljen v državi članici, katere valuta je euro.

▼ B

4. Za dolžniške instrumente, ki jih izdajo ali zanje jamčijo multilateralne razvojne banke ali mednarodne organizacije, se kriterij glede kraja ustanovitve ne uporablja in so primerni ne glede na kraj ustanovitve.

5. Pri listinjenih vrednostnih papirjev mora biti izdajatelj ustanovljen v EGP v skladu s členom 74.

6. Dolžniški instrumenti, ki jih izdajo izdajatelji, ustanovljeni v državah skupine G10 zunaj EGP, se štejejo za primerne samo, če se Eurosistem prepriča, da bi bile njegove pravice ustrezno zaščitene v okviru zakonodaje zadevne države skupine G10 zunaj EGP. V ta namen je treba, preden se zadevni dolžniški instrumenti lahko štejejo za primerne, zadevni NCB predložiti pravno oceno, ki je po obliki in vsebini sprejemljiva za Eurosistem.

*Člen 71***Zahteve glede kreditne kvalitete za tržno finančno premoženje**

Dolžniški instrumenti so primerni, če izpolnjujejo zahteve glede kreditne kvalitete iz poglavja 2, razen če je določeno drugače.

▼B

Oddelek 2

Posebni kriteriji primernosti za nekatere vrste tržnega finančnega premoženja

Pododdelek 1

Posebni kriteriji primernosti za listinjene vrednostne papirje*Člen 72***Kriteriji primernosti za listinjene vrednostne papirje**

Listinjeni vrednostni papirji so primerni za kreditne posle Eurosistema, če izpolnjujejo splošne kriterije primernosti, ki se nanašajo na vse vrste tržnega finančnega premoženja, določene v oddelku 1, razen zahtev iz člena 62, ki se nanašajo na znesek glavnice, dodatno pa morajo izpolnjevati tudi posebne kriterije primernosti, določene v tem pododdelku.

*Člen 73***Homogenost in sestava finančnega premoženja, ki ustvarja denarni tok****▼M7**

1. Listinjeni vrednostni papirji so primerni, če je finančno premoženje, ki ustvarja denarni tok in s katerim so zavarovani listinjeni vrednostni papirji, homogeno, tj. o njem mora biti možno poročati zgolj po eni od vrst obrazcev za poročanje podatkov na ravni posameznega posojila iz Priloge VIII, pri čemer se te vrste nanašajo na:

- (a) stanovanjske hipoteke;
- (b) posojila malim in srednje velikim podjetjem;
- (c) posojila za nakup avtomobila;
- (d) potrošniška posojila;
- (e) terjatve iz naslova lizinga;
- (f) terjatve iz naslova kreditnih kartic.

▼B

2. Eurosistem lahko na podlagi ocene podatkov, ki jih predloži nasprotna stranka, šteje, da listinjen vrednostni papir ni homogen.

3. Listinjeni vrednostni papirji ne smejo vsebovati nobenega finančnega premoženja, ki ustvarja denarni tok in ga je ustvaril neposredno nosilec s posebnim namenom, ki je izdal listinjene vrednostne papirje.

4. Finančno premoženje, ki ustvarja denarni tok, ne sme vsebovati, v celoti ali delno, dejansko ali potencialno, tranš drugih listinjenih vrednostnih papirjev. Ta kriterij ne izključuje primernosti listinjenih vrednostnih papirjev, pri katerih sta v strukturo izdaje vključena dva nosilca s posebnim namenom, ki izpolnjujeta kriterij „prave prodaje“, tako da so dolžniški instrumenti, ki jih izda drugi nosilec s posebnim namenom, neposredno ali posredno zavarovani z izvornim skladom finančnega premoženja, in se vsi denarni tokovi iz finančnega premoženja, ki ustvarja denarni tok, prenesejo s prvega na drugi subjekt s posebnim namenom.

▼ B

5. Finančno premoženje, ki ustvarja denarni tok, ne sme vsebovati, v celoti ali delno, dejansko ali potencialno, kreditnih zapisov, poslov zamenjav ali drugih izvedenih finančnih instrumentov, sintetičnih vrednostnih papirjev ali podobnih terjatev. Ta omejitev ne zajema poslov zamenjav, ki se uporabljajo pri transakcijah z listinjenimi vrednostnimi papirji izključno za zavarovanje pred tveganji.

▼ M6

▼ M4

▼ B*Člen 74***Ozemeljske omejitve v zvezi z listinjenimi vrednostnimi papirji in finančnim premoženjem, ki ustvarja denarni tok**

1. Izdajatelj listinjenih vrednostnih papirjev mora biti nosilec s posebnim namenom, ustanovljen v EGP.

2. Finančno premoženje, ki ustvarja denarni tok, mora ustvariti originator s sedežem v EGP, subjektu s posebnim namenom pa ga mora prodati originator ali posrednik s sedežem v EGP.

▼ M7

3. Za namene odstavka 2 se skrbnik hipotek ali terjatev šteje za posrednika.

4. Dolžniki in upniki finančnega premoženja, ki ustvarja denarni tok, morajo imeti sedež v EGP, če so fizične osebe, pa morajo biti rezidenti EGP. Za dolžnike, ki so fizične osebe, se zahteva, da so bili rezidenti EGP, ko je bilo finančno premoženje, ki ustvarja denarni tok, ustvarjeno. Morebitno povezano zavarovanje se mora nahajati v EGP, pravo, ki ureja finančno premoženje, ki ustvarja denarni tok, pa mora biti pravo države EGP.

▼ B*Člen 75***Pridobitev finančnega premoženja, ki ustvarja denarni tok, s strani subjekta s posebnim namenom**

1. Pridobitev finančnega premoženja, ki ustvarja denarni tok, s strani nosilca s posebnim namenom mora urejati pravo države članice.

2. Nosilec s posebnim namenom mora finančno premoženje, ki ustvarja denarni tok, pridobiti od originatorja ali posrednika, kakor je določen v členu 74(2), na način, ki ga Eurosistem šteje za „pravo prodajo“, izvršljivo proti tretjim osebam, ter mora biti zunaj dosega originatorja in njegovih upnikov oziroma posrednika in njegovih upnikov, tudi v primeru originatorjeve ali posrednikove insolventnosti.

▼B*Člen 76***Ocena pravil o razveljavitvi prodaje premoženja za listinjene vrednostne papirje**

1. Listinjeni vrednostni papirji se štejejo za primerne samo, če se Eurosistem prepriča, da bi bile njegove pravice ustrezno zaščitene pred pravili o razveljavitvi prodaje po pravu zadevne države EGP, ki jih Eurosistem šteje za pomembne. V ta namen lahko Eurosistem, preden se listinjeni vrednostni papirji lahko štejejo za primerne, zahteva:

- (a) neodvisno pravno oceno, ki je po obliki in vsebini sprejemljiva za Eurosistem in opisuje zadevna pravila o razveljavitvi prodaje premoženja v zadevni državi; in/ali
- (b) druge dokumente, na primer prenosnikovo potrdilo o solventnosti v obdobju izpodbojnosti, ki pomeni določeno obdobje, v katerem lahko upravitelj v postopku zaradi insolventnosti doseže razveljavitev prodaje finančnega premoženja, ki ustvarja denarni tok in s katerim so zavarovani listinjeni vrednostni papirji.

2. Pravila o razveljavitvi prodaje premoženja, ki jih Eurosistem šteje za pomembna in zato nesprejemljiva, vključujejo:

- (a) pravila, po katerih lahko upravitelj v postopku zaradi insolventnosti doseže razveljavitev prodaje finančnega premoženja, ki ustvarja denarni tok in s katerim so zavarovani listinjeni vrednostni papirji, zgolj zato, ker je bila prodaja izvedena v obdobju izpodbojnosti, opredeljenim v odstavku 1(b), pred razglasitvijo insolventnosti prodajalca; ali
- (b) pravila, po katerih lahko prevzemnik prepreči takšno razveljavitev samo, če lahko dokaže, da v času prodaje ni vedel za insolventnost prodajalca.

Za namene uporabe tega kriterija je lahko prodajalec originator ali posrednik.

*Člen 77***Nepodrejenost tranš za listinjene vrednostne papirje**

1. Kot primerne štejejo samo tranše ali podtranše listinjenih vrednostnih papirjev, ki v življenjski dobi listinjenega vrednostnega papirja niso podrejene drugim tranšam iste izdaje.

2. Tranša ali podtranša se šteje kot nepodrejena drugim tranšam ali podtranšam iste izdaje, če v skladu z vrstnim redom poplačil, ki se uporablja po izvršbi, in, če je primerno, v skladu z vrstnim redom poplačil, ki se uporablja po predčasni izpolnitvi, kakor je določen v prospektu, nobena druga tranša ali podtranša nima prednosti pred to tranšo ali podtranšo glede prejema plačila, tj. glavnice in obresti, s čimer taka tranša ali podtranša med različnimi tranšami ali podtranšami zadnja utрпи škodo.

▼ **M4***Člen 77a***Omejitve naložb za listinjene vrednostne papirje**

Naložbe dobroimetja na bančnih računih izdajatelja ali posredniškega nosilca s posebnim namenom v skladu z dokumenti o transakcijah ne smejo vsebovati, v celoti ali delno, dejansko ali potencialno, tranš drugih listinjenih vrednostnih papirjev, kreditnih zapisov, poslov zamenjav ali drugih izvedenih finančnih instrumentov, sintetičnih vrednostnih papirjev ali podobnih terjatev.

▼ **B***Člen 78***Razpoložljivost podatkov na ravni posameznega posojila za listinjene vrednostne papirje**▼ **M9**

1. Celoviti in standardizirani podatki na ravni posameznega posojila o skladu finančnega premoženja, ki ustvarja denarni tok in s katerim so zavarovani listinjeni vrednostni papirji, so dostopni v skladu s postopki, določenimi v Prilogi VIII.

▼ **B***Člen 79***Zahteve za predložitev podatkov za listinjene vrednostne papirje**

Eurosistem si pridržuje pravico, da od katere koli tretje osebe, ki je po njegovem mnenju pomembna, med drugim od izdajatelja, originatorja in/ali organizatorja, zahteva kakršno koli pojasnilo in/ali pravno potrditev, za katero šteje, da je potrebna za oceno primernosti listinjenih vrednostnih papirjev ali v povezavi z zagotavljanjem podatkov na ravni posameznega posojila. Če tretja oseba ne izpolni konkretne zahteve, se lahko Eurosistem odloči, da listinjenih vrednostnih papirjev ne sprejme kot zavarovanje ali začasno odvzame primernost takega zavarovanja.

Pododdelek 2

Posebni kriteriji primernosti za krite obveznice, ki so zavarovane z listinjenimi vrednostnimi papirji▼ **M9***Člen 80***Kriteriji primernosti za krite obveznice, zavarovane z listinjenimi vrednostnimi papirji**

1. Brez poseganja v primernost zakonsko urejenih kritih obveznic v skladu s členom 64a so krite obveznice, urejene z zakonodajo EGP in zavarovane z listinjenimi vrednostnimi papirji, primerne, če njihov kritni sklad (za namene odstavkov 1 do 4: kritni sklad) vsebuje samo listinjene vrednostne papirje, ki izpolnjujejo vse naslednje.

▼ M9

- (a) Finančno premoženje, ki ustvarja denarni tok in s katerim so zavarovani listinjeni vrednostni papirji, izpolnjuje kriterije, določene v členu 129(1)(d) do (f) Uredbe (EU) št. 575/2013.
- (b) Finančno premoženje, ki ustvarja denarni tok, je ustvaril subjekt, ki je tesno povezan z izdajateljem, kakor je opisano v členu 138.
- (c) Uporabljajo se kot tehnično orodje, s katerim se hipoteke ali posojila z jamstvom, namenjena za nakup nepremičnin, prenesejo od originatorja v kritni sklad.

2. Ob upoštevanju odstavka 4 NCB z uporabo naslednjih ukrepov preverijo, da kritni sklad ne vsebuje listinjenih vrednostnih papirjev, ki niso v skladu z odstavkom 1.

- (a) NCB četrtno zahtevajo samopotrditve in zavezo izdajatelja, s čimer potrdi, da kritni sklad ne vsebuje listinjenih vrednostnih papirjev, ki niso v skladu z odstavkom 1. V zahtevi NCB navede, da mora samopotrditve podpisati izdajatelj glavni izvršni direktor, finančni direktor ali vodilni uslužbenec na podobno visokem položaju oziroma pooblaščen podpisnik v njegovem imenu.
- (b) NCB letno zahtevajo od izdajatelja, da predloži naknadno potrditev zunanjih revizorjev ali oseb, ki spremljajo kritni sklad, s čimer potrdijo, da kritni sklad v obdobju spremljanja ne vsebuje listinjenih vrednostnih papirjev, ki niso v skladu z odstavkom 1.

3. Če izdajatelj ne izpolni konkretne zahteve ali če Eurosistem meni, da je vsebina potrditve nepravilna ali nezadovoljiva v tolikšni meri, da ni mogoče preveriti, ali kritni sklad izpolnjuje kriterije iz odstavka 1, se lahko Eurosistem odloči, da kritih obveznic, urejenih z zakonodajo EGP, ne sprejme kot primerno zavarovanje ali jim začasno odvzame primernost.

4. Če veljavna zakonodaja ali prospekt izključuje možnost vključitve listinjenih vrednostnih papirjev, ki niso v skladu z odstavkom 1, med finančno premoženje v kritnem skladu, se preverjanje po odstavku 2 ne zahteva.

5. Za namene odstavka 1(b) se tesne povezave določijo v času prenosa nadrejenih enot listinjenih vrednostnih papirjev v kritni sklad krite obveznice, urejene z zakonodajo EGP.

6. Kritni sklad kritih obveznic, urejenih z zakonodajo države G10 zunaj EGP, ne vsebuje listinjenih vrednostnih papirjev.

▼ B

Pododdelek 3

**Posebni kriteriji primernosti za dolžniške certifikate,
ki jih izda Eurosistem***Člen 81***Kriteriji primernosti za dolžniške certifikate, ki jih izda Eurosistem**

1. Dolžniški certifikati, ki jih izda ECB, in dolžniški certifikati, ki so jih izdale nacionalne centralne banke pred uvedbo eura v njihovi državi članici, katere valuta je euro, so primerni kot zavarovanje pri kreditnih poslih Eurosistema.

2. Za dolžniške certifikate, ki jih izda Eurosistem, ne veljajo kriteriji, določeni v tem poglavju.

▼ M4

Pododdelek 4

**Posebni kriteriji primernosti za nekatere
nezavarovane dolžniške instrumente****▼ M6***Člen 81a***Kriteriji primernosti za nekatere nezavarovane dolžniške
instrumente, ki jih izdajo kreditne institucije ali investicijska
podjetja ali subjekti, ki so z njimi v tesni povezavi**

1. Z odstopanjem od člena 64 in če izpolnjujejo vse druge kriterije primernosti, so naslednji podrejeni nezavarovani dolžniški instrumenti, ki jih izdajo kreditne institucije ali investicijska podjetja ali subjekti, ki so z njimi v tesni povezavi, kakor je navedeno v členu 141(3), primerni do zapadlosti, če so izdani pred 31. decembrom 2018 in njihova podrejenost ni posledica pogodbene podrejenosti, kakor je opredeljena v odstavku 2, niti strukturne podrejenosti v skladu z odstavkom 3:

▼ M7

— dolžniški instrumenti, ki jih izdajo agencije,

▼ M6

— dolžniški instrumenti, za katere jamči subjekt javnega sektorja Unije, ki je upravičen do odmerjanja davkov, z jamstvom, ki ima značilnosti, določene v členu 114(1) do (4) in členu 115.

2. Za namene odstavka 1 pogodbena podrejenost pomeni podrejenost na podlagi pogojev nezavarovanega dolžniškega instrumenta, ne glede na to, ali je taka podrejenost zakonsko priznana.

3. Nezavarovani dolžniški instrumenti, ki jih izdajo holdingi, vključno z vmesnimi holdingi, za katere velja nacionalna zakonodaja o izvajanju Direktive 2014/59/EU ali podoben okvir za sanacijo in reševanje, so neprimerni.

▼ M6

4. Pri nezavarovanih dolžniških instrumentih, ki jih izdajo kreditne institucije ali investicijska podjetja ali subjekti, ki so z njimi v tesni povezavi, kakor je navedeno v členu 141(3), razen pri nezavarovanih dolžniških instrumentih, ki jih izdajo multilateralne razvojne banke ali mednarodne organizacije, kakor je navedeno v členu 70(4), mora biti izdajatelj ustanovljen v Uniji.

▼ M7**▼ B***POGLAVJE 2***Zahteve Eurosistema glede kreditne kvalitete tržnega finančnega premoženja***Člen 82***Zahteve Eurosistema glede kreditne kvalitete tržnega finančnega premoženja**

1. Tržno finančno premoženje je primerno kot zavarovanje pri kreditnih poslih Eurosistema, če poleg splošnih pravil, določenih v členu 59, in posebnih pravil, določenih v členu 84, izpolnjuje naslednje zahteve glede kreditne kvalitete:

- (a) Razen listinjenih vrednostnih papirjev mora imeti vse tržno finančno premoženje bonitetno oceno, ki ustreza najmanj stopnji kreditne kvalitete 3 na usklajeni lestvici bonitetnih ocen Eurosistema in jo zagotovi vsaj ena sprejeta zunanja bonitetna institucija v obliki javne bonitetne ocene.
- (b) Listinjeni vrednostni papirji morajo imeti bonitetne ocene, ki jih zagotovita vsaj dve različni sprejeti zunanji bonitetni instituciji, in sicer v obliki javne bonitetne ocene, pri čemer mora ena izmed teh bonitetnih ocen ustrezati najmanj stopnji kreditne kvalitete 2 na usklajeni lestvici bonitetnih ocen Eurosistema.

2. Eurosistem lahko zahteva kakršno koli pojasnilo, ki je po njegovem mnenju potrebno v zvezi z javno bonitetno oceno, navedeno v odstavku 1.

*Člen 83***Vrste bonitetnih ocen zunanjih bonitetnih institucij, ki se uporabljajo pri tržnem finančnem premoženju**

Za ugotavljanje izpolnjevanja zahtev glede kreditne kvalitete tržnega finančnega premoženja se uporabljajo naslednje vrste bonitetnih ocen sprejetih zunanjih bonitetnih institucij.

▼ M4

- (a) Bonitetna ocena zunanje bonitetne institucije za izdajo: to je ocena kreditne kvalitete, ki jo da zunanja bonitetna institucija za izdajo ali, če bonitetne ocene za izdajo s strani iste zunanje bonitetne institucije ni, za program ali serijo izdaj, v okviru katere(-ga) je finančno premoženje izdano. Bonitetna ocena zunanje bonitetne institucije za program ali serijo izdaj pride v poštev samo, če se nanaša na konkretno finančno premoženje, katerega kreditna kvaliteta se preverja, in jo zunanja bonitetna institucija izrecno in nedvoumno poveže s kodo ISIN ter če ne obstaja druga bonitetna ocena za izdajo s strani iste zunanje bonitetne institucije. Pri bonitetnih ocenah zunanje bonitetne institucije za izdajo Eurosistem ne razlikuje bonitetnih ocen glede na prvotno zapadlost finančnega premoženja.

▼ B

- (b) Bonitetna ocena zunanje bonitetne institucije za izdajatelja: to je ocena kreditne kvalitete, ki jo zunanja bonitetna institucija da za izdajatelja. Sprejemljivost bonitetnih ocen zunanjih bonitetnih institucij za izdajatelja je odvisna od prvotne zapadlosti finančnega premoženja. Eurosistem razlikuje med:
- (i) kratkoročnim finančnim premoženjem, tj. finančnim premoženjem s prvotno zapadlostjo do vključno 390 dni; in
- (ii) dolgoročnim finančnim premoženjem, tj. finančnim premoženjem s prvotno zapadlostjo nad 390 dni. Za kratkoročno finančno premoženje so sprejemljive kratkoročne in dolgoročne bonitetne ocene zunanjih bonitetnih institucij za izdajatelja. Za dolgoročno finančno premoženje so sprejemljive samo dolgoročne bonitetne ocene zunanje bonitetne institucije za izdajatelja.
- (c) Bonitetna ocena zunanje bonitetne institucije za garanta: to je ocena kreditne kvalitete, ki jo zunanja bonitetna institucija da za garanta, če jamstvo izpolnjuje zahteve iz naslova IV. Pri bonitetnih ocenah zunanjih bonitetnih institucij za garanta Eurosistem ne razlikuje glede na prvotno zapadlost finančnega premoženja. Sprejemljive so samo dolgoročne bonitetne ocene zunanjih bonitetnih institucij za garanta.

*Člen 84***Prednost bonitetnih ocen zunanjih bonitetnih institucij v zvezi s tržnim finančnim premoženjem**

Pri tržnem finančnem premoženju Eurosistem upošteva bonitetne ocene zunanjih bonitetnih institucij, ki določajo skladnost finančnega premoženja z zahtevami glede kreditne kvalitete, v skladu z naslednjimi pravili.

- (a) Za tržno finančno premoženje razen tržnega finančnega premoženja, ki ga izdajo centralne, regionalne ali lokalne države, agencije, multilateralne razvojne banke ali mednarodne organizacije, in listinjenih vrednostnih papirjev se uporabljajo naslednja pravila.
- (i) Eurosistem upošteva bonitetne ocene zunanjih bonitetnih institucij za izdajo pred bonitetnimi ocenami zunanjih bonitetnih institucij za izdajatelja ali garanta. Brez poseganja v uporabo tega pravila prednosti mora v skladu s členom 82(1)(a) vsaj ena bonitetna ocena zunanje bonitetne institucije izpolnjevati veljavne zahteve Eurosistema glede kreditne kvalitete.

▼ B

- (ii) Če za isto izdajo obstajajo bonitetne ocene za izdajo več zunanjih bonitetnih institucij, Eurosistem upošteva najboljšo med njimi. Če najboljša bonitetna ocena zunanje bonitetne institucije za izdajo ne dosega Eurosistemovega praga kreditne kvalitete za tržno finančno premoženje, finančno premoženje ni primerno, četudi obstaja jamstvo, ki je sprejemljivo po naslovu IV.

▼ M6

- (iii) Če bonitetna ocena zunanje bonitetne institucije za izdajo ne obstaja ali, v primeru kritih obveznic, če ni bonitetne ocene za izdajo, ki izpolnjuje zahteve iz Priloge IXb, lahko Eurosistem upošteva bonitetno oceno zunanje bonitetne institucije za izdajatelja ali bonitetno oceno zunanje bonitetne institucije za garanta. Če pri isti izdaji obstajajo za izdajatelja in/ali garanta bonitetne ocene več zunanjih bonitetnih institucij, Eurosistem upošteva najboljšo med njimi.

▼ B

- (b) Za tržno finančno premoženje, ki ga izdajo centralne, regionalne ali lokalne države, agencije, multilateralne razvojne banke ali mednarodne organizacije, se uporabljajo naslednja pravila:
 - (i) V skladu s členom 82(1)(a) mora bonitetna ocena vsaj ene zunanje bonitetne institucije izpolnjevati veljavne zahteve Eurosistema glede kreditne kvalitete. Eurosistem upošteva samo bonitetne ocene zunanjih bonitetnih institucij za izdajatelja ali garanta.
 - (ii) Če obstajajo bonitetne ocene za izdajatelja in garanta več zunanjih bonitetnih institucij, Eurosistem upošteva najboljšo med njimi.
 - (iii) Krite obveznice, ki jih izdajo agencije, se ne ocenjujejo v skladu s pravili iz te točke, temveč se ocenjujejo v skladu s točko (a).
- (c) Za listinjene vrednostne papirje se uporabljajo naslednja pravila.
 - (i) V skladu s členom 82(1)(b) morata bonitetni oceni vsaj dveh zunanjih bonitetnih institucij izpolnjevati veljavne zahteve Eurosistema glede kreditne kvalitete. Eurosistem upošteva samo bonitetne ocene zunanjih bonitetnih institucij za izdajo.
 - (ii) Če sta na voljo bonitetni oceni za izdajo več kakor dveh zunanjih bonitetnih institucij, Eurosistem upošteva prvo in drugo najboljšo med njimi.

*Člen 85***Vrednostni papirji več izdajateljev**

Za tržno finančno premoženje z več kakor enim izdajateljem se veljavna bonitetna ocena zunanje bonitetne institucije za izdajatelja določi na podlagi potencialne odgovornosti vsakega izdajatelja na naslednji način:

▼ B

- (a) če je vsak izdajatelj solidarno odgovoren za obveznosti drugih izdajateljev izdaje ali, kjer je to ustrezno, programa ali serije izdaj, se upošteva najvišja bonitetna ocena izmed najboljših bonitetnih ocen zunanjih bonitetnih institucij za vse zadevne izdajatelje; ali
- (b) če kateri koli izdajatelj ni solidarno odgovoren za obveznosti vseh drugih izdajateljev izdaje ali, kjer je to primerno, programa ali serije izdaj, se upošteva najnižja bonitetna ocena izmed najboljših bonitetnih ocen zunanjih bonitetnih institucij za vse zadevne izdajatelje.

*Člen 86***Bonitetne ocene v valutah, ki niso euro**

Bonitetne ocene v tuji valuti so sprejemljive kot ocene zunanjih bonitetnih institucij za izdajatelja. Če je finančno premoženje denominirano v domači valuti izdajatelja, je sprejemljiva tudi bonitetna ocena v lokalni valuti.

*Člen 87***Kriteriji preverjanja kreditne kvalitete za tržno finančno premoženje, kadar bonitetna ocena sprejete zunanje bonitetne institucije ne obstaja**

1. Če ustrezna bonitetna ocena sprejete zunanje bonitetne institucije za izdajo, izdajatelja ali garanta ne obstaja, kakor bi se uporabila v skladu s členom 84(a) ali (b), Eurosistem izpelje implicitno bonitetno oceno tržnega finančnega premoženja (razen za listinjene vrednostne papirje) v skladu s pravili, določenimi v odstavkih 2 in 3. Ta implicitna bonitetna ocena mora izpolnjevati zahteve Eurosistema glede kreditne kvalitete.

▼ M6

2. Če dolžniške instrumente izda ali zanje jamči regionalna država, lokalna oblast ali „subjekt javnega sektorja“, kakor je opredeljen v točki 8 člena 4(1) Uredbe (EU) št. 575/2013 (v nadaljnjem besedilu: subjekt javnega sektorja iz uredbe o kapitalskih zahtevah), ustanovljen v državi članici, katere valuta je euro, Eurosistem določi bonitetno oceno v skladu z naslednjimi pravili.

- (a) Če so izdajatelji ali garanti regionalne države, lokalne oblasti ali subjekti javnega sektorja iz uredbe o kapitalskih zahtevah, ki se za namene kapitalskih zahtev obravnavajo po členu 115(2) ali členu 116(4) Uredbe (EU) št. 575/2013 enako kot centralna država, pod katere jurisdikcijo so ustanovljeni, se dolžniškim instrumentom, ki jih izdajo ali zanje jamčijo ti subjekti, dodeli stopnja kreditne kvalitete, ki ustreza najboljši bonitetni oceni katere koli izmed sprejetih zunanjih bonitetnih institucij za centralno državo, pod katere jurisdikcijo so ti subjekti ustanovljeni.
- (b) Če so izdajatelji ali garanti regionalne države, lokalne oblasti in subjekti javnega sektorja iz uredbe o kapitalskih zahtevah, ki niso navedeni v točki (a), se dolžniškim instrumentom, ki jih izdajo ali zanje jamčijo ti subjekti, dodeli stopnja kreditne kvalitete, ki je eno stopnjo kreditne kvalitete nižja od najboljše bonitetne ocene katere koli izmed sprejetih zunanjih bonitetnih institucij za centralno državo, pod katere jurisdikcijo so ti subjekti ustanovljeni.

▼ **M9**

- (c) Če so izdajatelji ali garanti „subjekti javnega sektorja“, kakor so opredeljeni v točki 75 člena 2, in niso navedeni v točkah (a) in (b), se implicitna bonitetna ocena ne izpelje in se dolžniški instrumenti, ki jih izdajo ali zanje jamčijo ti subjekti, obravnavajo enako kot dolžniški instrumenti, ki jih izdajo ali zanje jamčijo subjekti zasebnega sektorja, torej kot da nimajo ustrezne bonitetne ocene.

3. Ob upoštevanju določb člena 61(1) velja, da če dolžniške instrumente izdajo ali zanje jamčijo nefinančne družbe, ustanovljene v državi članici, katere valuta je euro, Eurosistem določi bonitetno oceno na podlagi pravil o bonitetni oceni, ki se uporabljajo za bonitetno oceno bančnih posojil v poglavju 2 naslova III.

▼ **M6**

Tabela 9

Implicitna bonitetna ocena za izdajatelje ali garante, ki so brez bonitetne ocene zunanjih bonitetnih institucij

	Razporeditev izdajateljev ali garantov po Uredbi (EU) št. 575/2013 (uredba o kapitalskih zahtevah (**))	Izpeljava implicitne bonitetne ocene znotraj bonitetnega okvira Eurosistema za izdajatelja ali garanta, ki spada v ustrezen razred
Razred 1	Regionalne države, lokalne oblasti in subjekti javnega sektorja iz uredbe o kapitalskih zahtevah, ki jih pristojni organi za namene kapitalskih zahtev obravnavajo po členih 115(2) in 116(4) Uredbe (EU) št. 575/2013 na enak način kakor centralno državo	Dodeli se jim bonitetna ocena zunanje bonitetne institucije za centralno državo, pod katere jurisdikcijo je subjekt ustanovljen
Razred 2	Druge regionalne države, lokalne oblasti in subjekti javnega sektorja iz uredbe o kapitalskih zahtevah	Dodeli se jim bonitetna ocena, ki je eno stopnjo kreditne kvalitete (*) nižja od bonitetne ocene zunanje bonitetne institucije za centralno državo, pod katere jurisdikcijo je subjekt ustanovljen
Razred 3	Subjekti javnega sektorja, kakor so opredeljeni v točki 75 člena 2, ki niso subjekti javnega sektorja iz uredbe o kapitalskih zahtevah	► M9 Obravnavajo se kot izdajatelji ali dolžniki zasebnega sektorja, torej njihovo tržno finančno premoženje ni primerno ◀

(*) Uredba (EU) št. 575/2013, v tej tabeli poimenovana tudi kot uredba o kapitalskih zahtevah.

(**) Informacije o stopnjah kreditne kvalitete so objavljene na spletni strani ECB.

▼ **B**

Člen 88

Dodatne zahteve glede kreditne kvalitete listinjenih vrednostnih papirjev

1. Pri listinjenih vrednostnih papirjih se izpolnjevanje zahteve glede kreditne kvalitete preverja na podlagi javne bonitetne ocene, ki je pojasnjena v javno dostopnem bonitetnem poročilu, tj. v poročilu o novi izdaji. Javno dostopno bonitetno poročilo mora med drugim vsebovati celovito analizo strukturnih in pravnih vidikov, podrobno oceno sklada zavarovanja, analizo udeležencev pri listinjenem vrednostnem papirju ter analizo vseh drugih pomembnih podrobnosti listinjenega vrednostnega papirja.

▼B

2. Poleg zahteve iz odstavka 1 se za listinjene vrednostne papirje zahtevajo redna nadzorna poročila, ki jih objavijo sprejete zunanje bonitetne institucije. Ta poročila se morajo objaviti najpozneje štiri tedne po datumu plačila kuponov izplačil listinjenih vrednostnih papirjev. Referenčni datum teh poročil je datum zadnjega plačila kuponov izplačila razen pri listinjenih vrednostnih papirjih, pri katerih se kuponska izplačila plačujejo mesečno, kjer se mora nadzorno poročilo objaviti najmanj četrtletno. Nadzorna poročila morajo vsebovati vsaj ključne podatke o listinjenem vrednostnem papirju, npr. sestavo sklada zavarovanja, udeležence v transakciji, kapitalsko strukturo ter podatke o poslovanju.

NASLOV III

**KRITERIJI PRIMERNOSTI IN ZAHTEVE GLEDE KREDITNE
KVALITETE NETRŽNEGA FINANČNEGA PREMOŽENJA***Poglavje 1****Kriteriji primernosti za netržno finančno premoženje***

Oddelek 1

Kriteriji primernosti za bančna posojila*Člen 89***Primerna vrsta finančnega premoženja**

1. Primerna vrsta finančnega premoženja je bančno posojilo, ki je dolžniška obveznost dolžnika do nasprotne stranke.
2. Bančna posojila s postopnim odplačevanjem glavnice, tj. kjer se glavnica in obresti odplačujejo po vnaprej določenem načrtu, in izkoriščene kreditne linije so primerna bančnega posojila.
3. Prekoračitve stanja na tekočem računu, akreditivi in neizkoriščene kreditne linije, npr. neizkoriščen del revolving posojila, ki dovoljujejo uporabo posojila, vendar sami po sebi niso bančna posojila, niso primerna bančna posojila.
4. Delež v sindiciranem posojilu je primerno bančno posojilo. Za namene tega oddelka delež v sindiciranem posojilu pomeni bančno posojilo, ki je posledica udeležbe posojilodajalca pri posojilu, ki ga zagotovi skupina posojilodajalcev v sindikatu.
5. Bančno posojilo, ki se odobri zunaj strogega posojilnega razmerja, lahko predstavlja primerno vrsto finančnega premoženja. Terjatev, neločljivo povezana z nekaterimi strukturami najemov ali odkupov terjatev, se lahko uvrsti med primerno vrsto finančnega premoženja, če predstavlja bančno posojilo. Terjatve, kupljene v okviru odkupov terjatev, se lahko uvrstijo med primerno vrsto finančnega premoženja samo v primeru, če dejansko predstavljajo bančna posojila za razliko od drugih terjatev, kot so terjatve za prodajno ceno.

▼ M7

Člen 90

Znesek glavnice in kuponi bančnih posojil

▼ M9

Bančna posojila so primerna, če od takrat, ko se mobilizirajo, do dokončnega odplačila obveznosti ali demobilizacije izpolnjujejo naslednje zahteve:

(a) imajo fiksen, brezpogojen znesek glavnice in

▼ M7

(b) ► M9 imajo obrestno mero, ki je ena od naslednjih: ◀

(i) obrestna mera kot pri brezkuponskih instrumentih;

(ii) fiksna obrestna mera;

(iii) variabilna obrestna mera, tj. vezana na referenčno obrestno mero in z naslednjo strukturo: obrestna mera kupona = referenčna mera \pm x, pri čemer je $f \leq$ obrestna mera kupona \leq c, kjer velja:

— referenčna mera je v posameznem trenutku samo eno od naslednjega:

▼ M9

— obrestna mera na eurskem denarnem trgu, npr. €STR (vključno s konformno ali povprečno dnevno obrestno mero €STR), EURIBOR, LIBOR ali podoben indeks,

▼ M7

— stopnja za zamenjave s konstantno zapadlostjo, npr. CMS, EIISDA, EUSA,

— donosnost državne obveznice iz euroobmočja ali indeksa več državnih obveznic iz euroobmočja,

— f (spodnja meja) in c (zgornja meja), če sta prisotna, ter x (pribitek) so številke, ki so vnaprej opredeljene ob sklenitvi bančnega posojila ali se lahko spreminjajo med trajanjem bančnega posojila; f in/ali c se lahko določi tudi po sklenitvi bančnega posojila; in

(c) njihov zadnji denarni tok ni bil negativen. Če pride do negativnega denarnega toka, je bančno posojilo od tistega trenutka nepriemno. Lahko postane spet primerno, ko pride do denarnega toka, ki ni negativen, če izpolnjuje vse druge ustrezne zahteve.

▼ B*Člen 91***Nepodrejenost**

Pri bančnih posojilih pravica do glavnice in/ali obresti ne sme biti podrejena: (a) pravicam imetnikov drugih nezavarovanih dolžniških obveznosti dolžnika, vključno z drugimi deleži ali poddeleži v istem sindiciranem posojilu; in (b) pravicam imetnikov dolžniških instrumentov istega izdajatelja.

*Člen 92***Zahteve glede kreditne kvalitete bančnih posojil**

Kreditna kvaliteta bančnih posojil se oceni na podlagi kreditne kvalitete dolžnika ali garanta. Zadevni dolžnik ali garant mora izpolnjevati zahteve Eurosistema glede kreditne kvalitete, kakor so določene v pravilih bonitetnega okvira Eurosistema za bančna posojila, določena v poglavju 2 naslova III v delu 4.

▼ M8*Člen 93***Najnižji znesek bančnega posojila**

Pri domači uporabi mora znesek neodplačane glavnice bančnega posojila v času, ko nasprotna stranka bančno posojilo predloži v zavarovanje, dosegati prag najnižjega zneska, ki znaša 0 EUR, ali morebitni višji znesek, ki ga določi domača NCB. Pri čezmejni uporabi se uporablja prag v višini 500 000 EUR.

▼ B*Člen 94***Valuta denominacije bančnih posojil**

Bančna posojila morajo biti denominirana v eurih ali v eni od nekdanjih valut držav članic, katerih valuta je euro.

*Člen 95***Vrsta dolžnika ali garanta****▼ M7**

1. Dolžniki in garanti primernih bančnih posojil so nefinančne družbe, subjekti javnega sektorja (razen javnih finančnih družb), multilateralne razvojne banke ali mednarodne organizacije.

▼ B

2. Pri bančnem posojilu z več kakor enim dolžnikom je vsak dolžnik individualno in solidarno odgovoren za polno poplačilo celotnega bančnega posojila.

*Člen 96***Kraj dolžnika ali garanta**

1. Dolžnik bančnega posojila mora biti ustanovljen v državi članici, katere valuta je euro.

2. Tudi garant bančnega posojila mora biti ustanovljen v državi članici, katere valuta je euro, razen če za izpolnjevanje zahtev glede

▼ B

kreditne kvalitete netržnega finančnega premoženja jamstvo ni potrebno, ker je na voljo ustrezna bonitetna ocena dolžnika.

▼ M2

3. Za dolžnike ali garante, ki so multilateralne razvojne banke ali mednarodne organizacije, se pravila iz odstavka 1 oziroma 2 ne uporabljajo in so primerni ne glede na kraj ustanovitve.

▼ B*Člen 97***Veljavno pravo**

Posojilno pogodbo ter pogodbo med nasprotno stranko in domačo NCB o mobilizaciji bančnega posojila kot zavarovanja mora urejati pravo države članice, katere valuta je euro. Poleg tega skupno število nacionalnih pravnih sistemov, ki se uporabljajo za:

- (a) nasprotno stranko;
- (b) upnika;
- (c) dolžnika;
- (d) garanta (če je potrebno);
- (e) posojilno pogodbo;
- (f) pogodbo med nasprotno stranko in domačo NCB o mobilizaciji bančnega posojila kot zavarovanja; ne sme biti večje od dva.

*Člen 98***Postopki upravljanja**

Bančna posojila je treba upravljati v skladu s postopki Eurosistema, določenimi v zadevni nacionalni dokumentaciji NCB.

▼ M2*Člen 99***Dodatne pravne zahteve za bančna posojila**

1. Za zagotovitev veljavnega zavarovanja z bančnimi posojili in za hitro izvršitev tega zavarovanja v primeru neplačila nasprotne stranke je treba izpolniti dodatne pravne zahteve. Te pravne zahteve se nanašajo na:

- (a) preveritev obstoja bančnih posojil;

▼ M2

- (b) veljavnost pogodbe o mobilizaciji bančnih posojil;
- (c) polno učinkovanje mobilizacije v razmerju do tretjih oseb;
- (d) odsotnost omejitev v zvezi z mobilizacijo in izvršitvijo zavarovanja na bančnih posojilih;
- (e) odsotnost omejitev v zvezi z bančno tajnostjo in zaupnostjo.

2. Vsebina teh pravnih zahtev je določena v členih 100 do 105. Dodatne podrobnosti o posebnostih nacionalnih jurisdikcij so vsebovane v nacionalni dokumentaciji nacionalnih centralnih bank.

▼ M9*Člen 100***Preveritev postopkov in sistemov, ki se uporabljajo za predložitev bančnih posojil**

NCB oziroma nadzorniki ali zunanji revizorji opravijo preveritev ustreznosti postopkov in sistemov, ki jih nasprotna stranka uporablja za predložitev informacij o bančnih posojilih Eurosistemu, preden nasprotna stranka prvič mobilizira bančna posojila. Preveritev postopkov in sistemov se nato opravi najmanj enkrat na vsakih pet let. V primeru znatnih sprememb teh postopkov ali sistemov se lahko opravi nova preveritev.

▼ B*Člen 101***Preveritev obstoja bančnih posojil**

1. Nacionalne centralne banke morajo sprejeti najmanj vse naslednje ukrepe, da preverijo, ali bančna posojila, ki so bila mobilizirana kot zavarovanje, obstajajo:

- (a) Nacionalne centralne banke morajo najmanj vsako četrletje pridobiti pisno potrditev nasprotnih strank, s katero nasprotne stranke potrdijo:
 - (i) obstoj bančnih posojil (ta potrditev se lahko nadomesti z navzkrižnim preverjanjem informacij v centralnih registrih posojil, kjer ta obstajajo);
 - (ii) skladnost bančnih posojil s kriteriji primernosti, ki jih uporablja Eurosystem;
 - (iii) da tako bančno posojilo ni hkrati uporabljeno kot zavarovanje v korist katere koli tretje osebe in da nasprotna stranka ne bo mobilizirala takega bančnega posojila kot zavarovanja nobeni tretji stranki;
 - (iv) da bo nasprotna stranka najpozneje do zaključka naslednjega delovnega dne zadevno NCB obvestila o vsakršnem dogodku, ki pomembno vpliva na pogodbeno razmerje med nasprotno stranko in to NCB, zlasti o predčasnih, delnih ali celotnih poplačilih bančnega posojila, znižanjih bonitetne ocene in bistvenih spremembah v pogojih bančnega posojila.

▼ M9

(aa) NCB od nasprotnih strank zahtevajo, da v zvezi z bančnimi posojili, ki se mobilizirajo kot zavarovanje od maja 2021, kjer to pride v poštev, predložijo ustrezne identifikacijske oznake iz zbirke analitičnih podatkov o kreditih (AnaCredit) (tj. identifikacijsko oznako opazovane enote, identifikacijsko oznako pogodbe in identifikacijsko oznako instrumenta), kakor se predložijo na podlagi zahtev za statistično poročanje v skladu z Uredbo Evropske centralne banke (EU) 2016/867 (ECB/2016/13) ⁽¹⁾;

▼ B

(b) Nacionalne centralne banke oziroma zadevni centralni registri posojil, organi, pristojni za bančni nadzor, ali zunanji revizorji morajo opraviti naključno preverjanje kakovosti in točnosti pisne potrditve nasprotnih strank, in sicer s pomočjo pridobitve fizične dokumentacije ali s pregledom na kraju samem. Informacije, ki se preverijo v zvezi z vsakim bančnim posojilom, morajo zajemati vsaj značilnosti, ki dokazujejo obstoj in primernost bančnih posojil. Za nasprotne stranke z internimi bonitetnimi sistemi, odobrenimi znotraj bonitetnega okvira Eurosistema, je treba opraviti dodatna preverjanja bonitetne ocene bančnih posojil, kar vključuje preverjanja verjetnosti neplačila dolžnikov bančnih posojil, ki se uporabljajo kot zavarovanje pri kreditnih poslih Eurosistema.

2. Za preverjanja, ki jih v skladu s členom 100 ali z odstavkoma 1(a) in (b) tega člena opravijo nacionalne centralne banke, nadzorniki, zunanji revizorji ali centralni registri posojil, velja, da morajo biti navedeni subjekti pooblaščen, da ta preverjanja opravijo, po potrebi pogodbeno ali v skladu z veljavnimi nacionalnimi zahtevami.

*Člen 102***Veljavnost pogodbe o mobilizaciji bančnih posojil**

Pogodba o mobilizaciji bančnega posojila kot zavarovanja mora biti v skladu z veljavnim nacionalnim pravom veljavna med nasprotno stranko in zadevno NCB. ► **M9** Nasprotna stranka in/ali prevzemnik, kjer je to potrebno, morata izpolniti vse potrebne pravne formalnosti, s katerimi se zagotovita veljavnost pogodbe in mobilizacija bančnega posojila kot zavarovanje. ◀

*Člen 103***Polno učinkovanje mobilizacije v razmerju do tretjih oseb**

1. Pogodba o mobilizaciji bančnega posojila kot zavarovanja mora biti veljavna v razmerju do tretjih oseb po veljavnem nacionalnem pravu. Nasprotna stranka in/ali prevzemnik, kjer je to potrebno, morata izpolniti vse potrebne pravne formalnosti, s katerimi se zagotovi veljavnost mobilizacije.

2. Odvisno od veljavnega nacionalnega prava se v zvezi z obvestilom dolžniku uporablja naslednje:

⁽¹⁾ Uredba Evropske centralne banke (EU) 2016/867 z dne 18. maja 2016 o zbiranju podrobnih podatkov o kreditih in kreditnem tveganju (ECB/2016/13) (UL L 144, 1.6.2016, str. 44).

▼ B

- (a) Če je za zagotovitev polnega učinkovanja mobilizacije v razmerju do tretjih oseb in zlasti za zagotovitev prednostne pravice domače NCB do zavarovanja pred drugimi upniki potrebno obvestilo dolžniku ali javni vpis mobilizacije bančnega posojila kot zavarovanja v register, je treba te zahteve glede obvestila in vpisa v register izpolniti vnaprej ali ob dejanski mobilizaciji bančnega posojila kot zavarovanja.
- (b) Če vnaprejšnje obvestilo dolžniku ali javni vpis mobilizacije bančnega posojila kot zavarovanja v register ni potrebno v skladu s točko (a), kakor je določeno v veljavni nacionalni dokumentaciji, je potrebno o mobilizaciji obvestiti dolžnika naknadno. To pomeni, da mora nasprotna stranka ali domača NCB, kakor je določeno v nacionalni dokumentaciji, nemudoma po nastanku dogodka neplačila ali podobnega kreditnega dogodka, kakor je podrobneje opredeljeno v veljavni nacionalni dokumentaciji, obvestiti dolžnika, da je nasprotna stranka bančno posojilo mobilizirala kot zavarovanje v korist NCB.
- (c) Nacionalne centralne banke se lahko odločijo, da vnaprejšnje obvestilo ali javni vpis v register zahtevajo pred ali ob mobilizaciji, četudi te formalnosti niso potrebne za namene, določene v točki (a).
- (d) Pri bančnih posojilih, ki so prinosniški instrumenti, lahko domača NCB zahteva, da se taki prinosniški instrumenti fizično prenesejo nanjo ali na tretjo osebo pred ali ob njihovi dejanski mobilizaciji kot zavarovanje. Zahteve glede obvestila, določene v točkah (a) in (b), se ne uporabljajo za bančna posojila, ki so prinosniški instrumenti.
3. Zgoraj navedene zahteve so minimalne zahteve. Nacionalne centralne banke se lahko odločijo, da vnaprejšnje obvestilo ali vpis v register zahtevajo tudi v primerih, ki niso navedeni zgoraj, vključno v primeru prinosniških instrumentov.

*Člen 104***Odsotnost omejitev v zvezi z mobilizacijo in izvršitvijo zavarovanja na bančnih posojilih**

1. Bančna posojila morajo biti v celoti prenosljiva, njihova mobilizacija mora biti za Eurosistem mogoča brez omejitev. Posojilna pogodba ali drugi pogodbeni dogovori med nasprotno stranko in dolžnikom ne smejo vsebovati nobenih restriktivnih določb glede mobilizacije kot zavarovanja, razen če nacionalna zakonodaja določa, da take pogodbene omejitve ne posegajo v pravice Eurosistema v zvezi z mobilizacijo zavarovanja.
2. Posojilna pogodba ali drugi pogodbeni dogovori med nasprotno stranko in dolžnikom ne smejo vsebovati nobenih restriktivnih določb glede izvršitve zavarovanja na bančnem posojilu, ki se uporablja kot zavarovanje pri kreditnih poslih Eurosistema, vključno z zahtevami glede oblike ali časa ter drugimi zahtevami glede izvršitve zavarovanja.
3. Ne glede na odstavka 1 in 2 se določbe, ki prenos deležev v sindiciranem posojilu omejujejo na prenose na banke, finančne institucije in subjekte, katerih redna dejavnost ali namen ustanovitve je posojanje ali kupovanje posojil, vrednostnih papirjev ali drugega finančnega premoženja oziroma investiranje vanje, ne štejejo kot omejitev glede izvršitve zavarovanja na bančnem posojilu.

▼M4

3a. NCB od 1. januarja 2018 uporabljajo mehanizem, s katerim zagotovijo izključitev tveganja pobota ali njegovo znatno zmanjšanje, ko sprejmejo v zavarovanje bančna posojila, sklenjena po navedenem datumu. Bančna posojila, sklenjena pred 1. januarjem 2018, za katera ta mehanizem ni bil uporabljen, se lahko mobilizirajo kot zavarovanje do 31. decembra 2019, pod pogojem, da so izpolnjeni vsi drugi kriteriji primernosti.

▼B

4. Ne glede na odstavka 1 in 2 se agent, ki zbira in distribuira plačila ter upravlja s posojilom ne razume kot omejitev mobilizacije in izvršitve zavarovanja na deležu v sindiciranem posojilu, pod pogojem, da: (a) je agent kreditna institucija, ki se nahaja v Uniji; ter (b) se razmerje med zadevnim članom sindikata in agentom lahko prenese skupaj z deležem v sindiciranem posojilu ali kot del tega deleža.

*Člen 105***Odsotnost omejitev v zvezi z bančno tajnostjo in zaupnostjo**

Nasprotna stranka in dolžnik se morata pogodbeno dogovoriti o brez-pogojnem soglasju dolžnika, da nasprotna stranka razkrije Eurosistemu podrobnosti v zvezi z bančnim posojilom in dolžnikom, ki jih domača NCB zahteva za zagotovitev, da se za bančna posojila zagotovi veljavno zavarovanje in da se lahko v primeru neplačila nasprotne stranke zavarovanje na bančnem posojilu lahko hitro izvrši. Ta zahteva ni potrebna, če veljavna nacionalna zakonodaja zagotavlja neomejeno zagotavljanje teh informacij, kakor je določeno v veljavni nacionalni dokumentaciji domače NCB.

Oddelek 2

Kriteriji primernosti za vezane depozite*Člen 106***Kriteriji primernosti za vezane depozite**

Vezani depoziti nasprotne stranke, kakor so opisani v členu 12, so primerno finančno premoženje za zavarovanje kreditnih poslov Eurosistema.

Oddelek 3

Kriteriji primernosti za hipotekarne dolžniške instrumente*Člen 107***Kriteriji primernosti za hipotekarne dolžniške instrumente**

1. Hipotekarni dolžniški instrument mora biti zadolžnica ali menica, ki je zavarovana s skladom stanovanjskih hipotek, vendar ni v celoti listinjena. Treba je zagotoviti možnost zamenjave finančnega premoženja v skladu hipotek in vzpostaviti mehanizem, ki zagotavlja, da ima domača NCB prednost pred drugimi upniki, razen pred tistimi, ki so izvzeti zaradi javnega interesa.

▼ B

2. Hipotekarni dolžniški instrumenti morajo imeti fiksen, brezpogojen znesek glavnice in obrestno mero, ki ne more povzročiti negativnega denarnega toka.
3. Hipotekarni dolžniški instrumenti morajo izpolnjevati zahteve Eurosistema glede kreditne kvalitete, opredeljene v pravilih bonitetnega okvira Eurosistema za netržne hipotekarne dolžniške instrumente v poglavju 2 naslova III v tem delu 4.
4. Hipotekarne dolžniške instrumente morajo izdati kreditne institucije, ki so nasprotna stranke, ustanovljene v državi članici, katere valuta je euro.
5. Hipotekarni dolžniški instrumenti morajo biti denominirani v eurih ali v eni od nekdanjih valut držav članic, katerih valuta je euro.
6. Izdajatelj hipotekarnih dolžniških instrumentov mora najmanj mesečno predložiti samopotrditev, da stanovanjske hipoteke, ki sestavljajo sklad hipotek, izpolnjujejo kriterije primernosti, ki so določeni v nacionalnih dogovorih, ki jih vzpostavi domača NCB, in na katerih temelji preverjanje kreditne kvalitete.
7. Za mobilizacijo, uporabo in postopke upravljanja hipotekarnih dolžniških instrumentov veljajo postopki Eurosistema, kakor so opredeljeni v nacionalni dokumentaciji domače NCB.

▼ M2

Oddelek 4

Kriteriji primernosti za netržne dolžniške instrumente, zavarovane s primernimi bančnimi posojili

Člen 107a

Primerna vrsta finančnega premoženja

1. Primerna vrsta finančnega premoženja so dolžniški instrumenti, ki ustrezajo opredelitvi netržnih dolžniških instrumentov, zavarovanih s primernimi bančnimi posojili, v členu 2(70a).

▼ M7

2. Netržni dolžniški instrumenti, zavarovani s primernimi bančnimi posojili, morajo imeti fiksen, brezpogojen znesek glavnice in strukturo kupona, ki izpolnjuje kriterije, določene v členu 63. Kritni sklad lahko vsebuje le bančna posojila, za katera je na voljo:
 - (a) posebni obrazec ECB za poročanje podatkov na ravni posameznega posojila za netržne dolžniške instrumente, zavarovane s primernimi bančnimi posojili, ali
 - (b) obrazec za poročanje podatkov na ravni posameznega posojila za listinjene vrednostne papirje v skladu s členom 73.

▼ M2

3. Bančna posojila, ki služijo kot zavarovanje in sestavljajo kritni sklad, morajo biti bančna posojila, ki se odobrijo dolžnikom, ustanovljenim v državi članici, katere valuta je euro. Originator je nasprotna stranaka Eurosistema, ustanovljena v državi članici, katere valuta je euro, izdajatelj pa pridobi bančno posojilo od originatorja.

▼ M2▼ C1

4. Izdajatelj netržnega dolžniškega instrumenta, zavarovanega s primernimi bančnimi posojili, mora biti subjekt s posebnim namenom, ustanovljen v državi članici, katere valuta je euro. Stranke transakcije razen izdajatelja, dolžnikov bančnih posojil, ki služijo kot zavarovanje, in originatorja morajo biti ustanovljene v EGP.

▼ M2

5. Netržni dolžniški instrumenti, zavarovani s primernimi bančnimi posojili, morajo biti denominirani v eurih ali v eni od nekdanjih valut držav članic, katerih valuta je euro.

6. Po opravljeni pozitivni oceni mora Eurosistem odobriti strukturo netržnega dolžniškega instrumenta, zavarovanega s primernimi bančnimi posojili, kot primerno za zavarovanje Eurosistema.

7. Pravo, ki ureja netržni dolžniški instrument, zavarovan s primernimi bančnimi posojili, originatorja, dolžnike in, kjer pride v poštev, garante bančnih posojil, ki služijo kot zavarovanje, pogodbe o bančnih posojilih, ki služijo kot zavarovanje, ter vse sporazume, ki zagotavljajo neposreden ali posreden prenos bančnih posojil, ki služijo kot zavarovanje, z originatorja na izdajatelja, mora biti pravo jurisdikcije, v kateri je ustanovljen izdajatelj.

8. Netržni dolžniški instrumenti, zavarovani s primernimi bančnimi posojili, morajo izpolnjevati zahteve o kraju izdaje in postopkih poravnave, kakor so določene v členih 66 in 67.

*Člen 107b***Nepodrejenost v zvezi z netržnimi dolžniškimi instrumenti, zavarovanimi s primernimi bančnimi posojili**

Netržni dolžniški instrumenti, zavarovani s primernimi bančnimi posojili, ne smejo vsebovati pravic do glavnice in/ali obresti, ki bi bile podrejene pravicam imetnikov drugih dolžniških instrumentov istega izdajatelja.

*Člen 107c***Zahteve glede kreditne kvalitete**

Netržni dolžniški instrumenti, zavarovani s primernimi bančnimi posojili, morajo izpolnjevati zahteve Eurosistema glede kreditne kvalitete, kakor so določene v oddelku 3 poglavja 2 naslova III v delu 4.

*Člen 107d***Pridobitev bančnih posojil, ki služijo kot zavarovanje, s strani izdajatelja**

Izdajatelj mora sklad bančnih posojil, ki služijo kot zavarovanje, pridobiti od originatorja na način, ki ga Eurosistem šteje za „pravo prodajo“ ali njej enakovreden način, izvršljiv proti tretjim osebam, ter ki je zunaj dosega originatorja in njegovih upnikov, tudi v primeru originatorjeve insolventnosti.

▼ **M2***Člen 107e***Zahteve glede transparentnosti za netržne dolžniške instrumente, zavarovane s primernimi bančnimi posojili**

1. Netržni dolžniški instrumenti, zavarovani s primernimi bančnimi posojili, morajo izpolnjevati zahteve glede transparentnosti na ravni strukture izdaje netržnih dolžniških instrumentov, zavarovanih s primernimi bančnimi posojili, in na ravni posameznih bančnih posojil, ki služijo kot zavarovanje.

2. Na ravni strukture izdaje netržnih dolžniških instrumentov, zavarovanih s primernimi bančnimi posojili, morajo biti javno dostopne podrobne informacije o ključnih podatkih transakcij z netržnimi dolžniškimi instrumenti, zavarovanih s primernimi bančnimi posojili, kot so identifikacija strank transakcije, povzetek ključnih strukturnih značilnosti netržnih dolžniških instrumentov, zavarovanih s primernimi bančnimi posojili, kratek opis zavarovanj in pogoji netržnih dolžniških instrumentov, zavarovanih s primernimi bančnimi posojili. Eurosistem lahko pri ocenjevanju zahteva katere koli dokumente o transakcijah in pravna mnenja, za katere meni, da so potrebni, in sicer od katere koli tretje osebe, ki jo šteje za pomembno, med drugim od izdajatelja in/ali originatorja.

▼ **M7**

3. Na ravni posameznih bančnih posojil, ki služijo kot zavarovanje, morajo biti dostopni celoviti in standardizirani podatki o skladu bančnih posojil, ki služijo kot zavarovanje, v skladu z enakimi postopki in preverjanji, kot veljajo za finančno premoženje, ki ustvarja denarni tok in s katerim so zavarovani listinjeni vrednostni papirji, kakor je določeno v Prilogi VIII, razen glede frekvence poročanja, obrazca za poročanje podatkov na ravni posameznega posojila, ki se uporabi, in obveznosti zadevnih strank, da podatke na ravni posameznega posojila predložijo v repozitorij podatkov na ravni posameznega posojila. Netržni dolžniški instrumenti, zavarovani s primernimi bančnimi posojili, so primerni, če so bančna posojila, ki služijo kot zavarovanje, homogena, tj. o njih mora biti možno poročati z uporabo enega samega obrazca ECB za poročanje podatkov na ravni posameznega posojila za netržne dolžniške instrumente, zavarovane s primernimi bančnimi posojili. Eurosistem lahko po proučitvi zadevnih podatkov ugotovi, da netržni dolžniški instrument, zavarovan s primernimi bančnimi posojili, ni homogen.

▼ **M2**

4. Podatki na ravni posameznega posojila se poročajo najmanj mesečno, najpozneje en mesec po presečnem datumu. Presečni datum, za katerega se poročajo podatki na ravni posameznega posojila, je zadnji koledarski dan v mesecu. Netržni dolžniški instrument, zavarovan s primernimi bančnimi posojili, ni več primeren, če se podatki na ravni posameznega posojila ne poročajo ali ne posodobijo v enem mesecu po presečnem datumu.

▼ **M7**

5. Zahteve glede kakovosti podatkov, ki se uporabljajo za listinjene vrednostne papirje, veljajo tudi za netržne dolžniške instrumente, zavarovane s primernimi bančnimi posojili, vključno s posebnim obrazcem ECB za poročanje podatkov na ravni posameznega posojila za netržne dolžniške instrumente, zavarovane s primernimi bančnimi posojili. Podatki na ravni posameznega posojila se predložijo na posebnem obrazcu ECB za poročanje podatkov na ravni posameznega posojila za netržne dolžniške instrumente, zavarovane s primernimi bančnimi posojili, kakor je objavljen na spletni strani ECB, v:

- (a) repozitorij listinjenj ESMA ali
- (b) repozitorij, ki ga je imenoval Eurosistem.

▼ **M7**

5a. Predlaganje podatkov na ravni posameznega posojila za netržne dolžniške instrumente, zavarovane s primernimi bančnimi posojili, v repozitorije listinjenj ESMA v skladu z odstavkom 5(a) se začne na začetku prvega koledarskega meseca po datumu izteka treh mesecev od datuma aktivacije poročanja ESMA.

Predlaganje podatkov na ravni posameznega posojila za netržne dolžniške instrumente, zavarovane s primernimi bančnimi posojili, v repozitorije, ki jih je imenoval Eurosistem, v skladu z odstavkom 5(b) se dovoli do konca koledarskega meseca, v katerem je datum izteka treh let in treh mesecev od datuma aktivacije poročanja ESMA.

ECB objavi datum aktivacije poročanja ESMA na svoji spletni strani.

▼ **M2**

6. Eurosistem pri oceni primernosti upošteva: (a) vsak primer, ko obvezni podatki niso poročani, in (b) kako pogosto posamezna polja za podatke na ravni posameznega posojila ne vsebujejo smiselnih podatkov.

*Člen 107f***Vrste primernih bančnih posojil, ki služijo kot zavarovanje**

1. Vsako bančno posojilo, ki služi kot zavarovanje, mora izpolnjevati kriterije primernosti za bančna posojila, ki so določeni v oddelku 1 poglavja 1 naslova III v delu 4, ob upoštevanju sprememb, določenih v tem členu.

2. Za zagotovitev veljavnega zavarovanja z bančnimi posojili, ki služijo kot zavarovanje, ki izdajatelju in imetnikom netržnih dolžniških instrumentov, zavarovanih s primernimi bančnimi posojili, omogoča hitro izvršitev tega zavarovanja v primeru originatorjevega neplačila, morajo biti izpolnjene naslednje dodatne pravne zahteve, ki so določene v odstavkih 3 do 9:

- (a) preveritev obstoja bančnih posojil, ki služijo kot zavarovanje;
- (b) veljavnost pogodbe o mobilizaciji bančnih posojil, ki služijo kot zavarovanje;
- (c) polno učinkovanje mobilizacije v razmerju do tretjih oseb;
- (d) odsotnost omejitev v zvezi s prenosom bančnih posojil, ki služijo kot zavarovanje;
- (e) odsotnost omejitev v zvezi z izvršitvijo zavarovanja na bančnih posojilih, ki služijo kot zavarovanje;
- (f) odsotnost omejitev v zvezi z bančno tajnostjo in zaupnostjo.

Dodatne podrobnosti o posebnostih nacionalnih jurisdikcij so vsebovane v nacionalni dokumentaciji nacionalnih centralnih bank.

3. NCB države, v kateri je ustanovljen originator, ali nadzorniki ali zunanji revizorji morajo opraviti enkratno preveritev ustreznosti postopkov, ki jih originator uporablja, kadar Eurosistemu predloži informacije o bančnih posojilih, ki služijo kot zavarovanje.

▼ M2

4. NCB države, v kateri je ustanovljen originator, mora sprejeti najmanj vse naslednje ukrepe, da preveri, ali bančna posojila, ki služijo kot zavarovanje, obstajajo:

(a) od originatorja mora najmanj četrtletno pridobiti pisno potrditev, s katero ta potrdi:

(i) obstoj bančnih posojil, ki služijo kot zavarovanje: ta potrditev se lahko nadomesti z navzkrižnim preverjanjem informacij v centralnih registrih posojil, kjer ta obstajajo;

(ii) skladnost bančnih posojil, ki služijo kot zavarovanje, s kriteriji primernosti, ki jih uporablja Eurosistem;

(iii) da bančna posojila, ki služijo kot zavarovanje, niso hkrati uporabljena kot zavarovanje v korist katere koli tretje osebe in da jih originator ne bo mobiliziral kot zavarovanje Eurosistemu ali kateri koli tretji osebi;

(iv) da bo originator najpozneje do zaključka naslednjega delovnega dne zadevno NCB obvestil o vsakršnem dogodku, ki pomembno vpliva na vrednost bančnih posojil, ki služijo kot zavarovanje, zlasti o predčasnih, delnih ali celotnih poplačilih, znižanjih kreditne kvalitete in bistvenih spremembah v pogojih bančnih posojil, ki služijo kot zavarovanje.

(b) Nacionalna centralna banka države, v kateri se nahaja originator, oziroma zadevni centralni registri posojil, organi, pristojni za bančni nadzor, ali zunanji revizorji morajo opraviti naključno preverjanje kakovosti in točnosti pisne potrditve originatorjev, in sicer s pridobitvijo fizične dokumentacije ali pregledi na kraju samem. Informacije, ki se preverijo v zvezi z vsakim bančnim posojilom, ki služi kot zavarovanje, morajo zajemati vsaj značilnosti, ki dokazujejo njegov obstoj in primernost. Za originatorje z internimi bonitetnimi sistemi, odobrenimi znotraj bonitetnega okvira Eurosistema, je treba opraviti dodatna preverjanja kreditne kvalitete bančnih posojil, ki služijo kot zavarovanje, kar vključuje preverjanja verjetnosti neplačila dolžnikov bančnih posojil, s katerimi so zavarovani netržni dolžniški instrumenti, zavarovani s primernimi bančnimi posojili, ki se uporabljajo kot zavarovanje pri kreditnih poslih Eurosistema.

(c) Za preverjanja, ki jih v skladu s členom 107f(3), (4)(a) ali (4)(b) opravijo nacionalna centralna banka države, v kateri se nahaja originator, nadzorniki, zunanji revizorji ali centralni registri posojil, velja, da morajo biti navedeni subjekti pooblaščen, da ta preverjanja opravijo, po potrebi pogodbeno ali v skladu z veljavnimi nacionalnimi zahtevami.

▼ M2

5. Pogodba o prenosu bančnih posojil, ki služijo kot zavarovanje, na izdajatelja ali o njihovi mobilizaciji s prenosom, odstopom terjatve ali zastavo mora biti v skladu z veljavnim nacionalnim pravom veljavna med izdajateljem in originatorjem in/ali prevzemnikom/prejemnikom odstopljenih terjatev/zastavnim upnikom, kot je primerno. Originator in/ali prevzemnik, kot je primerno, morata izpolniti vse potrebne pravne formalnosti, s katerimi se zagotovita veljavnost pogodbe in posredni ali neposredni prenos bančnih posojil, ki služijo kot zavarovanje. Odvisno od veljavnega nacionalnega prava se v zvezi z obvestilom dolžniku uporablja naslednje:

- (a) Včasih je lahko potrebno obvestilo dolžniku ali vpis v javni register:
- (i) za prenos (neposreden ali posreden) bančnih posojil, ki služijo kot zavarovanje, na izdajatelja; ali (ii) če nasprotne stranke netržne dolžniške instrumente, zavarovane s primernimi bančnimi posojili, mobilizirajo kot zavarovanje za domačo NCB, zato da zagotovijo polno učinkovanje takšnega prenosa ali mobilizacije v razmerju do tretjih oseb; in zlasti (iii) za zagotovitev prednostne pravice izdajatelja iz zavarovanja (v zvezi z bančnimi posojili, ki služijo kot zavarovanje) in/ali prednostne pravice domače NCB iz zavarovanja (v zvezi z netržnimi dolžniškimi instrumenti, zavarovanimi s primernimi bančnimi posojili, uporabljenimi kot zavarovanje) pred drugimi upniki. V teh primerih je treba te zahteve glede obvestila ali vpisa v register izpolniti: (i) vnaprej ali ob dejanskem prenosu (neposrednem ali posrednem) bančnih posojil, ki služijo kot zavarovanje, na izdajatelja, ali (ii) takrat, ko nasprotne stranke netržne dolžniške instrumente, zavarovane s primernimi bančnimi posojili, mobilizirajo kot zavarovanje za domačo NCB.
- (b) Če vnaprejšnje obvestilo dolžniku ali vpis v javni register v skladu s točko (a), kakor je podrobneje določeno v veljavni nacionalni dokumentaciji, ni potrebno, je treba dolžnika obvestiti naknadno. Naknadno obvestilo pomeni, da se dolžnika obvesti, kakor je podrobneje določeno v nacionalni dokumentaciji, o prenesenih ali mobiliziranih bančnih posojilih, ki služijo kot zavarovanje, nemudoma po nastopu dogodka neplačila ali podobnega kreditnega dogodka, kakor je nadalje podrobneje opredeljeno v veljavni nacionalni dokumentaciji.
- (c) Točki (a) in (b) sta minimalni zahtevi. Eurosistem se lahko odloči, da vnaprejšnje obvestilo ali vpis v register zahteva tudi v primerih, ki niso navedeni zgoraj, vključno v primeru prinosniških instrumentov.

6. Bančna posojila, ki služijo kot zavarovanje, morajo biti v celoti prenosljiva in njihov prenos na izdajatelja mora biti mogoč brez omejitev. Pogodbe o bančnih posojilih, ki služijo kot zavarovanje, ali drugi pogodbeni dogovori med originatorjem in dolžnikom ne smejo vsebovati nobenih omejevalnih določb glede prenosa zavarovanja. Zato da Eurosistem lahko izvrši zavarovanje netržnih dolžniških instrumentov, zavarovanih s primernimi bančnimi posojili, pogodbe o bančnih posojilih, ki služijo kot zavarovanje, ali drugi pogodbeni dogovori med originatorjem in dolžnikom ne smejo vsebovati nobenih omejevalnih določb glede izvršitve zavarovanja na bančnih posojilih, ki služijo kot zavarovanje, vključno z omejitvami glede oblike, časa ali drugih zahtev glede izvršitve zavarovanja.

▼ M2

7. Ne glede na odstavek 6 se določbe, ki omejujejo prenos deležev v sindiciranem posojilu na banke, finančne institucije in subjekte, katerih redna dejavnost ali namen ustanovitve je posojanje ali kupovanje posojil, vrednostnih papirjev ali drugega finančnega premoženja oziroma investiranje vanje, ne štejejo kot omejitve glede izvršitve zavarovanja na bančnih posojilih, ki služijo kot zavarovanje.

8. Ne glede na odstavka 6 in 7 se agent, ki zbira in distribuira plačila ter upravlja posojilo, ne razume kot omejitev prenosa deleža in izvršitve zavarovanja na deležu v sindiciranem posojilu, pod pogojem, da:

(a) je agent kreditna institucija, ki se nahaja v državi članici; in

(b) se razmerje med zadevnim članom sindikata in agentom lahko prenese skupaj z deležem v sindiciranem posojilu ali kot del tega deleža.

9. Originator in dolžnik se morata pogodbeno dogovoriti o brez-pogojnem soglasju dolžnika, da originator, izdajatelj ali katera koli nasprotna stranka, ki mobilizira netržne dolžniške instrumente, zavarovane s primernimi bančnimi posojili, razkrije Eurosistemu podrobnosti v zvezi z bančnim posojilom, ki služi kot zavarovanje, in dolžnikom, ki jih zadevna NCB zahteva za zagotovitev veljavnega zavarovanja na bančnih posojilih, ki služijo kot zavarovanje, in da se v primeru neplačila originatorja/izdajatelja lahko zavarovanje na bančnih posojilih, ki služijo kot zavarovanje, hitro izvrši.

▼ B*POGLAVJE 2***Zahteve Eurosistema glede kreditne kvalitete netržnega finančnega premoženja***Člen 108***Zahteve Eurosistema glede kreditne kvalitete netržnega finančnega premoženja**

Netržno finančno premoženje je primerno, če izpolnjuje naslednje zahteve Eurosistema glede kreditne kvalitete:

(a) Pri bančnih posojilih se kreditna kvaliteta bančnih posojil oceni na podlagi kreditne kvalitete dolžnika ali garanta, ki mora ustrezati najmanj stopnji kreditne kvalitete 3, kakor je določena v usklajeni lestvici bonitetnih ocen Eurosistema.

(b) Pri hipotekarnih dolžniških instrumentih mora bonitetna ocena ustrezati najmanj stopnji kreditne kvalitete 2, kakor je določena v usklajeni lestvici bonitetnih ocen Eurosistema.

Oddelek 1

**Zahteve Eurosistema glede kreditne kvalitete
bančnih posojil***Člen 109***Splošna pravila za oceno kreditne kvalitete bančnih posojil**

1. Eurosistem oceni kreditno kvaliteto bančnih posojil na podlagi kreditne kvalitete dolžnikov ali garantov, s pomočjo bonitetnega sistema ali vira, ki ga izbere nasprotna stranka v skladu s členom 110.
2. Nasprotne stranke morajo zadevno NCB najpozneje do zaključka naslednjega delovnega dne obvestiti o kakršnemkoli kreditnem dogodku, ki jim je poznan, vključno z zamudo pri plačilih dolžnikov bančnih posojil, mobiliziranih kot zavarovanje, ter umakniti ali zamenjati finančno premoženje, če zadevna NCB to zahteva.
3. Nasprotne stranke so odgovorne, da zagotovijo uporabo največjih bonitetnih ocen za dolžnike ali garante bančnih posojil, mobiliziranih kot zavarovanje, ki so na voljo pri izbranem bonitetnem sistemu ali viru.

*Člen 110***Izbor bonitetnega sistema ali vira**

1. Nasprotne stranke, ki mobilizirajo bančna posojila kot zavarovanje, izberejo en bonitetni sistem pri enem izmed štirih bonitetnih virov, ki jih sprejme Eurosistem v skladu s splošnimi kriteriji sprejemljivosti iz naslova V v delu 4. Kadar nasprotne stranke kot vir izberejo zunanje bonitetne agencije, lahko uporabijo katero koli izmed njih.
2. Poleg odstavka 1 lahko nacionalne centralne banke nasprotnim strankam dovolijo, da uporabijo več kakor en bonitetni sistem ali vir, če domači NCB predložijo zahtevo, ustrezno utemeljeno z razlogi, ki izhajajo iz nezadostnega pokritja „glavnega“ bonitetnega vira ali sistema.
3. V primerih, ko je nasprotnim strankam dovoljeno uporabiti več kakor en bonitetni sistem ali bonitetni vir, se pričakuje, da je „glavni“ sistem ali vir tisti, ki zagotavlja bonitetno oceno kreditne kvalitete za največje število dolžnikov posojil, mobiliziranih kot zavarovanje. Če je bonitetna ocena za dolžnika ali garanta na voljo iz tega glavnega sistema ali vira, se za določitev primernosti in odbitkov pri vrednotenju, ki se uporabljajo za dolžnika ali garanta, uporabi samo ta bonitetna ocena.
4. Nasprotne stranke morajo uporabljati izbrane bonitetne sisteme ali vire najmanj 12 mesecev.

▼B

5. Po izteku obdobja, določenega v odstavku 4, lahko nasprotna stranka domači NCB predloži izrecno utemeljeno zahtevo za spremembo izbranega bonitetnega sistema ali vira.

6. V nekaterih okoliščinah in zlasti, ko nasprotna stranka postopno uvaja svoj interni bonitetni sistem ali začne uporabljati bančna posojila kot zavarovanje, lahko NCB na podlagi utemeljene zahteve izjemoma odobri nasprotni stranki odstopanje od omejitve glede minimalnega obdobja 12 mesecev, določene v odstavku 4, in ji dovoli spremembo njenega izbranega bonitetnega sistema ali vira znotraj tega obdobja.

7. Če nasprotna stranka izbere kot bonitetni vir zunanje bonitetne institucije, lahko uporabi bonitetno oceno zunanje bonitetne institucije za dolžnika ali garanta. Če so za dolžnika in/ali garanta istega bančnega posojila na voljo bonitetne ocene več zunanjih bonitetnih institucij, se lahko uporabi najboljša med njimi.

*Člen 111***Ocena kreditne kvalitete bančnih posojil, pri katerih so dolžniki ali garanti subjekti javnega sektorja ali nefinančne družbe**

1. Eurosistem oceni kreditno kvaliteto bančnih posojil, pri katerih so dolžniki ali garanti subjekti javnega sektorja, v skladu z naslednjimi pravili, ki se uporabijo v naslednjem vrstnem redu:

(a) Če bonitetna ocena, izdelana s pomočjo sistema ali vira, ki ga izbere nasprotna stranka, obstaja, jo Eurosistem uporabi, da ugotovi, ali subjekt javnega sektorja, ki je v vlogi dolžnika ali garanta, izpolnjuje zahteve Eurosistema glede kreditne kvalitete netržnega finančnega premoženja, določene v členu 108.

(b) Če bonitetna ocena iz točke (a) ne obstaja, Eurosistem uporabi bonitetno oceno sprejete zunanje bonitetne institucije, ki jo za subjekt javnega sektorja, ki je v vlogi dolžnika ali garanta, zagotovi sprejet sistem zunanje bonitetne institucije.

(c) Če ne obstaja niti bonitetna ocena iz točke (a) niti (b), se za zadevni subjekt javnega sektorja, ki je v vlogi dolžnika ali garanta, uporabi postopek, določen v členu 87 za tržno finančno premoženje.

2. Eurosistem oceni kreditno kvaliteto bančnih posojil, pri katerih so dolžniki ali garanti nefinančne družbe, na naslednji način: bonitetna ocena, izdelana s pomočjo sistema ali vira, ki ga izbere nasprotna stranka, mora izpolnjevati zahteve Eurosistema glede kreditne kvalitete netržnega finančnega premoženja, določene v členu 108.

▼B

Oddelek 2

**Zahteve Eurosistema glede kreditne kvalitete
hipotekarnih dolžniških instrumentov***Člen 112***Določitev zahtev Eurosistema glede kreditne kvalitete hipotekarnih
dolžniških instrumentov**

Za namene izpolnjevanja zahtev glede kreditne kvalitete, določenih v členu 108, domača NCB oceni kreditno kvaliteto hipotekarnih dolžniških instrumentov na podlagi bonitetnega okvira, ki upošteva posebnosti posamezne jurisdikcije in je določen v veljavni nacionalni dokumentaciji.

▼M2

Oddelek 3

**Zahteve glede kreditne kvalitete Eurosistema za
netržne dolžniške instrumente, zavarovane s
primernimi bančnimi posojili***Člen 112a***Zahteve glede kreditne kvalitete Eurosistema za netržne dolžniške
instrumente, zavarovane s primernimi bančnimi posojili**

1. Za netržne dolžniške instrumente, zavarovane s primernimi bančnimi posojili, se ne zahteva, da so ocenjeni pri enem od štirih bonitetnih virov, ki jih je Eurosistem sprejel v skladu s splošnimi kriteriji sprejemljivosti iz naslova V v delu 4.

2. V kritnem skladu netržnih dolžniških instrumentov, zavarovanih s primernimi bančnimi posojili, mora imeti vsako bančno posojilo, ki služi kot zavarovanje, bonitetno oceno enega od štirih bonitetnih virov, ki jih je Eurosistem sprejel v skladu s splošnimi kriteriji sprejemljivosti iz naslova V v delu 4. Poleg tega mora biti uporabljeni bonitetni sistem ali vir isti sistem ali vir, kot ga originator izbere v skladu s členom 110. Za ta bančna posojila se uporabljajo pravila o zahtevah Eurosistema glede kreditne kvalitete za bančna posojila, ki služijo kot zavarovanje, kakor so določena v oddelku 1.

3. Kreditna kvaliteta vsakega bančnega posojila, ki služi kot zavarovanje, v kritnem skladu netržnih dolžniških instrumentov, zavarovanih s primernimi bančnimi posojili, se oceni na podlagi kreditne kvalitete dolžnika ali garanta, ki mora ustrezati najmanj stopnji kreditne kvalitete 3, kakor je določena na usklajeni lestvici bonitetnih ocen Eurosistema.

▼B

NASLOV IV

JAMSTVA ZA TRŽNO IN NETRŽNO FINANČNO PREMOŽENJE*Člen 113***Veljavne zahteve za jamstva**

1. Zahteve Eurosistema glede kreditne kvalitete se lahko izpolnijo na podlagi bonitetnih ocen, ki se zagotovijo za garante v skladu s členi 82 do 84 v zvezi s tržnim finančnim premoženjem in členom 108 v zvezi z bančnimi posojili.

▼ B

2. Jamstva garantov, ki so potrebna za izpolnitev zahtev Eurosistema glede kreditne kvalitete, morajo biti v skladu s tem naslovom.

3. Za namene odstavka 1 se zadevni garant ločeno oceni na podlagi njegove bonitetne ocene in mora izpolnjevati zahteve Eurosistema glede kreditne kvalitete.

*Člen 114***Značilnosti jamstva**

1. V skladu s pogoji jamstva mora garant zagotoviti brezpogojno in nepreklicno jamstvo na prvi poziv za obveznosti izdajatelja ali dolžnika za plačilo glavnice, obresti in vseh drugih zneskov, ki se morajo na podlagi tržnega finančnega premoženja ali bančnega posojila plačati njihovim imetnikom ali upniku, dokler tržno finančno premoženje ali bančno posojilo ni v celoti poplačano. V tej zvezi ni potrebno, da se jamstvo nanaša na točno določeno tržno finančno premoženje ali bančno posojilo, ampak lahko velja le za izdajatelja ali dolžnika, pod pogojem, da jamstvo zajema tudi zadevno tržno finančno premoženje ali bančno posojilo.

2. Jamstvo mora biti plačljivo na prvi poziv, neodvisno od tržnega finančnega premoženja ali bančnega posojila, ki je predmet jamstva. Jamstva, ki jih subjekti javnega prava s pravico do odmerjanja davkov, morajo biti plačljiva na prvi poziv ali kako drugače zagotavljati takojšnje in pravočasno izplačilo po nastopu katere koli kršitve.

3. Jamstvo mora biti pravno veljavno, zavezujoče in izvršljivo zoper garanta.

4. Jamstvo mora urejati pravo države članice.

▼ M7

5. Če garant ni subjekt javnega sektorja s pravico do odmerjanja davkov, je treba zadevni NCB predložiti pravno potrditev v zvezi s pravno veljavnostjo, zavezujočim učinkom in izvršljivostjo jamstva, ki je po obliki in vsebini sprejemljiva za Eurosistem, preden se tržno finančno premoženje ali bančno posojilo, na katero se jamstvo nanaša, lahko šteje kot primerno. Pravno potrditev pripravijo osebe, ki so neodvisne od nasprotne stranke, izdajatelja/dolžnika in garanta ter so pravno kvalificirane za izdajo take potrditve po veljavnem pravu, npr. odvetniki ali pravniki, ki delajo v priznani akademski instituciji ali javnem organu. V pravni potrditvi je treba tudi navesti, da jamstvo ni osebno in je izvršljivo samo s strani imetnikov tržnega finančnega premoženja ali upnika bančnega posojila. Če je garant ustanovljen v jurisdikciji, ki ni tista, katere pravo ureja jamstvo, je treba v pravni potrditvi potrditi tudi to, da je jamstvo veljavno in izvršljivo po pravu jurisdikcije, v kateri je garant ustanovljen. Za tržno finančno premoženje mora nasprotna stranka predložiti pravno potrditev v pregled NCB, ki poroča zadevno finančno premoženje, na katero se jamstvo nanaša, za vključitev na seznam primernega finančnega premoženja. Za bančna posojila mora

▼M7

nasprotna stranka, ki želi mobilizirati bančno posojilo, predložiti pravno potrditev v pregled NCB v jurisdikciji, katere pravo ureja bančno posojilo. Zahteva po izvršljivosti mora upoštevati vse zakone s področja insolventnosti ali stečajnega postopka, splošna načela enakosti in druge podobne zakone in načela, ki veljajo za garanta in na splošno vplivajo na pravice, ki jih imajo upniki do garanta.

▼B*Člen 115***Nepodrejenost obveznosti garanta**

Obveznosti garanta iz jamstva se morajo obravnavati vsaj enako in sorazmerno z vsemi drugimi nezavarovanimi obveznostmi garanta.

*Člen 116***Zahteve glede kreditne kvalitete za garante**

Garant mora izpolnjevati zahteve Eurosistema glede kreditne kvalitete, določene v pravilih bonitetnega okvira Eurosistema za garante tržnega finančnega premoženja iz členov 82 do 84 ali v pravilih za garante bančnih posojil iz člena 108.

*Člen 117***Vrsta garanta**

Garant mora biti:

- (a) pri tržnem finančnem premoženju v skladu s členom 69: centralna banka države članice, subjekt javnega sektorja, agencija, kreditna institucija, finančna družba razen kreditne institucije, nefinančna družba, multilateralna razvojna banka ali mednarodna organizacija; ali
- (b) pri bančnih posojilih v skladu s členom 95: nefinančna družba, subjekt javnega sektorja, multilateralna razvojna banka ali mednarodna organizacija.

*Člen 118***Kraj ustanovitve garanta**

1. Garant mora biti ustanovljen:

- (a) v primeru tržnega finančnega premoženja, v skladu s členom 70, v EGP, razen če za izpolnjevanje zahtev glede kreditne kvalitete določenega dolžniškega instrumenta jamstvo ni potrebno. Možnost

▼B

uporabe bonitetne ocene zunanje bonitetne institucije za garanta z namenom izpolnjevanja zadevnih zahtev glede kreditne kvalitete tržnega finančnega premoženja je obravnavana v členu 84;

- (b) pri dolžniških instrumentih, za katere jamčijo nefinančne družbe, za katere sprejeta zunanja bonitetna institucija ni zagotovila bonitetne ocene za izdajo, izdajatelja ali garanta, v skladu s členom 70, mora biti garant ustanovljen v državi članici, katere valuta je euro;
- (c) v primeru bančnih posojil v skladu s členom 96, v državi članici, katere valuta je euro, razen če za izpolnjevanje zahtev glede kreditne kvalitete netržnega finančnega premoženja jamstvo ni potrebno. Možnost uporabe bonitetne ocene v zvezi z garantom za namen izpolnjevanja zadevnih zahtev glede kreditne kvalitete bančnih posojil je obravnavana v členu 108.

2. Ne glede na odstavek 1 so v skladu s členoma 70 in 96 multilateralne razvojne banke in mednarodne organizacije primerni garanti ne glede na njihov kraj ustanovitve.

NASLOV V

BONITETNI OKVIR EUROSISTEMA ZA PRIMERNO FINANČNO PREMOŽENJE*Člen 119***Sprejeti bonitetni viri in sistemi****▼M7**

1. Bonitetne informacije, na podlagi katerih Eurosistem ocenjuje primernost finančnega premoženja, primerne kot zavarovanje pri kreditnih poslih Eurosistema, morajo zagotoviti bonitetni sistemi, ki pripadajo enemu od naslednjih treh virov:

- (a) zunanjim bonitetnim institucijam;
- (b) internim bonitetnim sistemom nacionalnih centralnih bank;
- (c) internim bonitetnim sistemom nasprotnih strank.

2. Znotraj posameznega bonitetnega vira, navedenega v odstavku 1, je lahko več bonitetnih sistemov. Bonitetni sistemi morajo izpolnjevati kriterije sprejemljivosti, določene v tem naslovu. Seznam sprejetih bonitetnih sistemov, tj. seznam sprejetih zunanjih bonitetnih institucij in internih bonitetnih sistemov nacionalnih centralnih bank, je objavljen na spletni strani ECB.

▼B

3. Za vse sprejete bonitetne sisteme velja postopek spremljanja zanesljivosti znotraj bonitetnega okvira Eurosistema, kakor je določen v členu 126.

4. Eurosistem z objavo informacij o sprejetih bonitetnih sistemih v povezavi s kreditnimi posli Eurosistema ne prevzema nobene odgovornosti za svojo oceno sprejetih bonitetnih sistemov.

▼ B

5. V primeru kršitve pravil in postopkov bonitetnega okvira Eurosistema se lahko zadevni bonitetni sistem izključi iz sprejetih sistemov bonitetnega okvira Eurosistema.

*Člen 120***Splošni kriteriji sprejemljivosti zunanje bonitetne institucije kot bonitetnih sistemov****▼ M4**

1. Za namene bonitetnega okvira Eurosistema so splošni kriteriji sprejemljivosti zunanjih bonitetnih institucij naslednji:

- (a) zunanje bonitetne institucije mora registrirati Evropski organ za vrednostne papirje in trge v skladu z Uredbo (ES) št. 1060/2009;
- (b) zunanje bonitetne institucije morajo izpolnjevati operativne kriterije in zagotoviti ustrezno pokritost, da se zagotovi učinkovito izvajanje bonitetnega okvira Eurosistema. Bonitetne ocene zunanjih bonitetnih institucij se uporabljajo zlasti pod pogojem, da ima Eurosistem na voljo informacije o teh ocenah ter informacije, potrebne za primerjavo in vzporedbo ocen z Eurosistemovimi stopnjami kreditne kvalitete in za namene postopka spremljanja zanesljivosti po členu 126.

▼ M9

2. Eurosistem si po postopku na podlagi vloge iz Priloge IXc pridržuje pravico, da odloči, ali bo na podlagi vloge bonitetne agencije začel postopek ugotavljanja sprejemljivosti za bonitetni okvir Eurosistema. Eurosistem pri odločanju med drugim upošteva, ali bonitetna agencija zagotavlja ustrezno pokritost za učinkovito izvajanje bonitetnega okvira Eurosistema v skladu z zahtevami iz Priloge IXa.

2a. Potem ko Eurosistem začne postopek ugotavljanja sprejemljivosti za bonitetni okvir Eurosistema, prouči vse dodatne informacije, ki jih šteje za pomembne za zagotovitev učinkovitega izvajanja bonitetnega okvira Eurosistema, vključno z zmožnostjo zunanje bonitetne institucije, da (i) izpolni kriterije in pravila postopka spremljanja zanesljivosti znotraj bonitetnega okvira Eurosistema v skladu z zahtevami iz Priloge IX in posebne kriterije iz Priloge IXb (če pridejo v poštev) ter (ii) izpolni kriterije sprejemljivosti iz Priloge IXc. Eurosistem si pridržuje pravico, da odloči, ali bo zunanjo bonitetno institucijo sprejel za namene bonitetnega okvira Eurosistema, na podlagi prejetih informacij in lastnega skrbnega pregleda.

▼ B

3. Skupaj s predloženimi podatki za spremljanje zanesljivosti znotraj bonitetnega okvira Eurosistema v skladu s členom 126 mora zunanja bonitetna institucija predložiti podpisano potrdilo glavnega izvršnega direktorja zunanje bonitetne institucije ali pooblaščenega podpisnika, ki je odgovoren za funkcijo revizije ali skladnosti v zunanji bonitetni instituciji, s katerim se potrjuje točnost in veljavnost predloženih informacij za spremljanje zanesljivosti.

*Člen 121***Splošni kriteriji sprejemljivosti in operativni postopki za interne bonitetne sisteme nacionalnih centralnih bank**

1. Nacionalne centralne banke se lahko odločijo, da za namene izdelave bonitetne ocene uporabijo svoj interni bonitetni sistem. Odločitev NCB za uporabo svojega internega bonitetnega sistema je odvisna od postopka potrditve, ki ga opravi Eurosistem.

▼B

2. Bonitetna ocena se z internim bonitetnim sistemom lahko izdela vnaprej ali na posebno zahtevo nasprotne stranke ob priglasitvi finančnega premoženja nacionalni centralni banki, ki uporablja interni bonitetni sistem.

3. V zvezi z odstavkom 2, ob priglasitvi finančnega premoženja nacionalni centralni banki z internim bonitetnim sistemom, v zvezi s katerim je treba oceniti primernost dolžnika ali garanta, interni bonitetni sistem NCB obvesti nasprotno stranko bodisi o statusu primernosti bodisi o času, potrebnem za izdelavo bonitetne ocene. Če je interni bonitetni sistem omejen po obsegu in ocenjuje samo določene vrste dolžnikov ali garantov in če interni bonitetni sistem NCB ni zmožen prejeti informacij in podatkov, potrebnih za bonitetno oceno, bo interni bonitetni sistem NCB o tem nemudoma obvestil nasprotno stranko. V obeh primerih se zadevni dolžnik ali garant šteje za neprimerne, razen če finančno premoženje izpolnjuje zahteve glede kreditne kvalitete v skladu z alternativnim bonitetnim virom ali bonitetnim sistemom, ki ga nasprotna stranka sme uporabljati v skladu s členom 110. V primeru, da mobilizirano finančno premoženje zaradi poslabšanja kreditne sposobnosti dolžnika ali garanta postane neprimerno, se finančno premoženje umakne na najhitrejši možni datum. Ker ne obstaja niti pogodbeno razmerje med nefinančnimi družbami in internim bonitetnim sistemom NCB niti pravna obveznost teh družb, da bi internemu bonitetnemu sistemu NCB zagotavljale informacije, ki niso javne, se informacije zagotavljajo prostovoljno.

4. V državah, kjer se kot zavarovanje pri kreditnih poslih Eurosistema mobilizirajo hipotekarni dolžniški instrumenti, domača NCB uvede bonitetni okvir za to vrsto finančnega premoženja v skladu z bonitetnim okvirom Eurosistema. Tak okvir je predmet postopka potrditve, ki ga opravi Eurosistem, in letnega spremljanja zanesljivosti, kakor je podrobneje opredeljeno v členu 126.

*Člen 122***Splošni kriteriji sprejemljivosti internih bonitetnih sistemov nasprotnih strank**

1. Nasprotna stranka, ki želi od bonitetnega okvira Eurosistema pridobiti odobritev internega bonitetnega sistema nasprotne stranke, mora pri domači NCB vložiti zahtevek.

2. Zahteva iz odstavka 1 velja za vse nasprotne stranke, ki nameravajo uporabiti interni bonitetni sistem nasprotne stranke, neodvisno od njihovega statusa, tj. matične družbe, hčerinske družbe ali podružnice, in neodvisno od tega, ali je interni bonitetni sistem nasprotne stranke odobril pristojni organ v isti državi za matično družbo in po možnosti za hčerinske družbe ali pristojni organ v domači državi matične družbe za podružnice in po možnosti za hčerinske družbe.

3. Zahtevek, ki ga nasprotna stranka vloži v skladu z odstavkom 1, mora vsebovati naslednje informacije in dokumente, ki jih je treba po potrebi prevesti v delovni jezik domače NCB:

(a) kopijo sklepa pristojnega organa, ki dovoljuje nasprotni stranki, da za namene kapitalskih zahtev na konsolidirani ali nekonsolidirani osnovi uporabi svoj interni bonitetni sistem, skupaj z vsemi posebnimi pogoji uporabe;

▼ M4

- (b) posodobljeno oceno pristojnega organa, ki odraža trenutno razpoložljive informacije o vseh vprašanjih, ki vplivajo na uporabo internega bonitetnega sistema za namene zavarovanja, in o vseh vprašanjih v zvezi s podatki, ki se uporabljajo v postopku spremljanja zanesljivosti v bonitetnem okviru Eurosistema;

▼ B

- (c) informacije o vseh spremembah internega bonitetnega sistema nasprotne stranke, ki jih je priporočil ali zahteval pristojni organ, skupaj z rokom, do katerega je treba te spremembe izvesti;
- (d) informacije o pristopu, ki se uporablja pri dodelitvi stopnje verjetnosti neplačila dolžnikom, ter podatke o bonitetnih ocenah in povezanih enoletnih verjetnostih neplačila, ki se uporabljajo pri določanju primernih bonitetnih ocen;
- (e) kopijo informacij po zadnjem tretjem stebru (tržna disciplina), ki jih mora nasprotna stranka redno objavljati v skladu z zahtevami glede tržne discipline po okviru Basel III, Direktivi 2013/36/EU in Uredbi (EU) št. 575/2013;
- (f) ime in naslov pristojnega organa in zunanjskega revizorja;
- (g) informacije o zgodovinskih podatkih glede dejanskih stopenj neplačila, ki jih ocenjuje interni bonitetni sistem nasprotne stranke, po bonitetnih ocenah za pet koledarskih let pred vložitvijo zadevnega zahtevka. Če je pristojni organ v teh koledarskih letih dovolil uporabo internega bonitetnega sistema za namene kapitalskih zahtev, morajo informacije zajemati tudi podatek, od kdaj je dovoljena uporaba internega bonitetnega sistema za namene kapitalskih zahtev. Zgodovinski letni podatki o dejanskih stopnjah neplačila in morebitne dodatne informacije morajo biti v skladu z določbami o spremljanju zanesljivosti iz člena 126, kakor da bi za interni bonitetni sistem v tem obdobju veljale te določbe;
- (h) informacije, ki se zahtevajo za spremljanje zanesljivosti iz člena 126, kakor jih zahtevajo znotraj bonitetnega okvira Eurosistema že odobreni interni bonitetni sistemi nasprotnih strank za tekoče koledarsko leto v času vložitve zahtevka.

4. Nasprotna stranka ni dolžna predložiti informacij iz točk (a) do (c), kadar te informacije domači NCB na njeno zahtevo posreduje neposredno pristojni organ.

▼B

5. Zahtevek nasprotne stranke po odstavku 1 mora podpisati glavni izvršni direktor, finančni direktor ali vodilni uslužbenec nasprotne stranke na podobno visokem položaju oziroma pooblaščen podpisnik v imenu enega od njih.

*Člen 123***Obveznosti poročanja za nasprotno stranko, ki uporablja svoj interni bonitetni sistem**

1. Nasprotne stranke morajo domači NCB sporočiti informacije iz člena 122(3)(b) do (f) letno ali kadar tako zahteva domača NCB, razen če te informacije domači NCB na njeno zahtevo neposredno sporoči pristojni organ.

2. Letno sporočilo, omenjeno v odstavku 1, mora podpisati glavni izvršni direktor, finančni direktor ali vodilni uslužbenec nasprotne stranke na podobno visokem položaju oziroma pooblaščen podpisnik v imenu enega od njih. Pristojni organ in, kjer je to primerno, zunanji revizor nasprotne stranke prejmeta kopijo tega dopisa od Eurosistema.

3. Nacionalna centralna banka kot del rednega spremljanja internih bonitetnih sistemov nasprotnih strank opravlja preglede statističnih informacij, ki jih zagotovijo nasprotne stranke za namene letnega spremljanja zanesljivosti, ki se izvaja v banki ali na podlagi posredovane dokumentacije s strani banke. Cilj teh pregledov je preveriti, ali so statični nabori pravilni, natančni in popolni.

4. Nasprotne stranke morajo izpolniti vse dodatne operative kriterije, določene v zadevnih pogodbenih dogovorih ali predpisih, ki jih uporablja domača NCB, vključno z določbami o:

- (a) občasnih pregledih postopkov, ki so vzpostavljeni za namene sporočanja značilnosti bančnega posojila domači NCB;
- (b) letnih pregledih, ki jih opravi domača NCB (ali, kjer je primerno, pristojni organ oziroma zunanji revizor), da se ugotovi točnost in veljavnost statičnih naborov, kakor je navedeno v Prilogi IX;
- (c) zagotovitvi informacij v zvezi s spremembami primernosti najpozneje do zaključka naslednjega delovnega dne in takojšnjem umiku zadevnih bančnih posojil, če je potrebno;

▼B

- (d) uradnih obvestilih domači NCB o dejstvih ali okoliščinah, ki bi lahko pomembno vplivale na nadaljnjo uporabo internega bonitetnega sistema nasprotne stranke za namene bonitetnega okvira Eurosystema ali na način, na katerega interni bonitetni sistem nasprotne stranke prispeva k ustanovitvi primerne zavarovanja, kar zlasti vključuje bistvene spremembe internega bonitetnega sistema nasprotne stranke, ki lahko vplivajo na način, po katerem bonitetne ocene ali stopnje verjetnosti neplačila, ki jih izdelata interni bonitetni sistem nasprotne stranke, ustrezajo usklajeni lestvici bonitetnih ocen Eurosystema.

▼M7

▼B*Člen 126***Postopek spremljanja zanesljivosti znotraj bonitetnega okvira Eurosystema**

1. Vsi sprejeti bonitetni sistemi so vsako leto predmet postopka spremljanja zanesljivosti znotraj bonitetnega okvira Eurosystema v skladu s Prilogo IX, da se zagotovita ohranitev ustreznosti vzporejanja informacij o bonitetnih ocenah, ki jih zagotavljajo bonitetni sistemi, z usklajeno lestvico bonitetnih ocen Eurosystema ter primerljivost rezultatov bonitetnega ocenjevanja med različnimi sistemi in viri.
2. Eurosystem si pridržuje pravico, da zahteva kakršne koli dodatne informacije, ki so potrebne za izvedbo postopka spremljanja zanesljivosti.
3. Postopek spremljanja zanesljivosti lahko privede do spremembe načina, po katerem informacije o bonitetnih ocenah, ki jih zagotavlja bonitetni sistem, ustrezajo usklajeni lestvici bonitetnih ocen Eurosystema.
4. Eurosystem se lahko na podlagi rezultatov postopka spremljanja zanesljivosti odloči, da začasno ali trajno izključi bonitetni sistem.
5. V primeru kršitve pravila v zvezi s postopkom spremljanja zanesljivosti znotraj bonitetnega okvira Eurosystema se lahko zadevni bonitetni sistem izključi s seznama sprejetih sistemov znotraj bonitetnega okvira Eurosystema.

NASLOV VI

OKVIR ZA OBVLADOVANJE TVEGANJ IN VREDNOTENJE ZA TRŽNO IN NETRŽNO FINANČNO PREMOŽENJE*Člen 127***Namen okvira za obvladovanje tveganj in vrednotenje**

1. Za primerno finančno premoženje, mobilizirano kot zavarovanje pri kreditnih poslih Eurosystema, veljajo ukrepi za obvladovanje tveganj, določeni v členu 128(1), katerih namen je zaščititi Eurosystem pred tveganjem finančne izgube v primeru neplačila nasprotne stranke.

▼ B

2. Eurosistem lahko kadar koli uporabi dodatne ukrepe za obvladovanje tveganj, kakor so določeni v členu 128(2), če je to potrebno za zagotovitev zadostne zaščite Eurosistema pred tveganji v skladu s členom 18.1 Statuta ESCB. Dodatni ukrepi za obvladovanje tveganj se lahko uporabijo tudi na ravni posameznih nasprotnih strank, če je to potrebno za zagotovitev take zaščite.

3. Vsi ukrepi za obvladovanje tveganj, ki jih uporablja Eurosistem, morajo zagotavljati dosledne, pregledne in nediskriminatorne pogoje za katero koli vrsto mobiliziranega primernega finančnega premoženja v državah članicah, katerih valuta je euro.

▼ M3*Člen 128***Ukrepi za obvladovanje tveganj**

1. Eurosistem uporablja za primerno finančno premoženje naslednje ukrepe za obvladovanje tveganj:

(a) odbitke pri vrednotenju, kakor so določeni v Smernici Evropske centralne banke (EU) 2016/65 (ECB/2015/35) ⁽¹⁾;

(b) gibljivo kritje (dnevno vrednotenje po tržnih cenah):

Eurosistem zahteva, da primerno finančno premoženje, ki se uporablja pri povratnih transakcijah za povečevanje likvidnosti, skozi čas ohranja svojo tržno vrednost po odbitku. Če dnevno merjena vrednost primernega finančnega premoženja pade pod določeno raven, domača NCB od nasprotne stranke zahteva, da zagotovi dodatno finančno premoženje ali denarna sredstva, in sicer s pozivom h kritju. Podobno lahko NCB, če po opravljenem prevrednotenju vrednost primernega finančnega premoženja preseže določeno raven, vrne presežno finančno premoženje ali denarna sredstva;

(c) omejitve v zvezi z uporabo nezavarovanih dolžniških instrumentov, ki jih je izdala kreditna institucija ali kateri koli drug subjekt, s katerim je ta kreditna institucija v tesni povezavi, kakor so opisane v členu 138;

(d) zmanjšanje vrednosti, kakor je določeno v Smernici (EU) 2016/65 (ECB/2015/35).

2. Eurosistem lahko uporabi naslednje dodatne ukrepe za obvladovanje tveganj:

(a) začetno kritje, kar pomeni, da nasprotne stranke zagotovijo primerno finančno premoženje v vrednosti, ki je najmanj enaka likvidnosti, ki jo zagotovi Eurosistem, povečani za vrednost zadevnega začetnega kritja;

⁽¹⁾ Smernica Evropske centralne banke (EU) 2016/65 z dne 18. novembra 2015 o odbitkih pri vrednotenju, ki se uporabljajo pri izvajanju okvira denarne politike Eurosistema (ECB/2015/35) (UL L 14, 21.1.2016, str. 30).

▼ M3

- (b) omejitve v zvezi z izdajatelji, dolžniki ali garanti: Eurosistem lahko poleg omejitev, ki veljajo pri uporabi nezavarovanih dolžniških instrumentov in so navedene v odstavku 1(c), uporabi dodatne omejitve glede izpostavljenosti do izdajateljev, dolžnikov ali garantov;
- (c) dodatne odbitke;
- (d) dodatna jamstva garantov, ki izpolnjujejo zahteve Eurosistema glede kreditne kvalitete, za sprejetje določenega finančnega premoženja;
- (e) izločitev določenega finančnega premoženja iz uporabe kot zavarovanje pri kreditnih poslih Eurosistema.

▼ B*POGLAVJE 1**Ukrepi za obvladovanje tveganj pri tržnem finančnem premoženju***▼ M3**

▼ B*POGLAVJE 2**Ukrepi za obvladovanje tveganj pri netržnem finančnem premoženju***▼ M3**

▼ B*POGLAVJE 3**Pravila vrednotenja tržnega in netržnega finančnega premoženja**Člen 134***Pravila vrednotenja tržnega finančnega premoženja**

Za namene določanja vrednosti finančnega premoženja, ki se uporablja kot zavarovanje pri operacijah odprtega trga v obliki povratnih transakcij, NCB uporablja naslednja pravila.

- (a) Eurosistem za vsako primerno tržno finančno premoženje določi najbolj reprezentativno ceno, ki se uporabi pri izračunu tržne vrednosti.
- (b) Vrednost tržnega finančnega premoženja se izračuna na podlagi najbolj reprezentativne cene na delovni dan pred datumom vrednotenja. Če za določeno finančno premoženje reprezentativna cena ni na voljo, Eurosistem določi teoretično ceno.
- (c) Tržna ali teoretična vrednost tržnega finančnega premoženja se izračuna vključno z natečenimi obrestmi.

▼B

- (d) Nacionalne centralne banke lahko različno obravnavajo denarne tokove, npr. kuponska izplačila, ki so vezana na finančno premoženje in prejeta v času trajanja kreditnega posla Eurosistema, odvisno od razlik med nacionalnimi pravnimi sistemi in razlik pri operativnih postopkih. Če se denarni tok prenese na nasprotno stranko, domača NCB zagotovi, da bodo zadevne operacije še naprej polno zavarovane z zadostnim zneskom primernega finančnega premoženja, preden pride do prenosa denarnega toka. Vsaka NCB si mora prizadevati, da je ekonomski učinek obravnave denarnih tokov enak kot v primeru, ko se denarni tok prenese na nasprotno stranko na dan plačila.

▼M7*Člen 135***Pravila vrednotenja netržnega finančnega premoženja**

Netržnemu finančnemu premoženju Eurosistem pripiše vrednost, ki ustreza neodplačanemu znesku glavnice tega netržnega finančnega premoženja.

▼B*Člen 136***Pozivi h kritju**

1. Nacionalne centralne banke dnevno vrednotijo finančno premoženje, mobilizirano kot zavarovanje pri kreditnih poslih Eurosistema, v skladu s pravili vrednotenja, določenimi v členih 134 in 135. Če se uporabljajo tripartitne storitve, se postopek dnevnega vrednotenja delegira zadevnemu tripartitnemu agentu in temelji na informacijah, ki jih tripartitnemu agentu pošlje zadevna NCB.

2. Če po vrednotenju in uporabi odbitkov mobilizirano finančno premoženje ne ustreza zahtevani višini, ki je izračunana na ta dan, se izvede poziv h kritju. Če vrednost primernega finančnega premoženja, ki ga je nasprotna stranka mobilizirala kot zavarovanje, po opravljenem prevrednotenju presega seštevek zneska, ki ga dolguje nasprotna stranka, in gibljivega kritja, lahko NCB vrne presežno finančno premoženje ali denarna sredstva, ki jih je nasprotna stranka zagotovila za namene poziva h kritju.

3. Z namenom zmanjšati pogostost pozivov h kritju lahko nacionalne centralne banke izvedejo poziv h kritju ob upoštevanju praga v višini 0,5 % zneska dane likvidnosti. Odvisno od veljavnega nacionalnega prava lahko nacionalne centralne banke, če vrednost mobiliziranega finančnega premoženja kot zavarovanja pade pod nižji prag, zahtevajo, da se poziv h kritju realizira bodisi v obliki zagotovitve dodatnega finančnega premoženja bodisi v obliki denarnega plačila s strani nasprotne stranke. In nasprotno, če vrednost finančnega premoženja, ki se uporablja kot zavarovanje, preseže zgornji prag, lahko NCB nasprotni stranki vrne presežno finančno premoženje (ali denarna sredstva, ki so bila predložena za namene poziva h kritju).

4. Obrestna mera mejnega depozita se uporablja tudi za pozive h kritju.

▼B

NASLOV VII

**SPREJETJE ZAVAROVANJA V VALUTAH, KI NISO EURO, OB
NEPREDVIDLJIVIH DOGODKIH***Člen 137***Sprejetje zavarovanja v valutah, ki niso euro, ob nepredvidljivih
dogodkih**

1. Svet ECB se lahko odloči, da kot zavarovanje sprejme določeno tržno finančno premoženje, ki so ga v svoji nacionalni valuti izdale centralne države skupine G-10 zunaj euroobmočja. Ob sprejetju take odločitve Sveta ECB se nasprotne stranke obvesti o veljavnih:

- (a) kriterijih primernosti;
- (b) postopkih za izbor in mobilizacijo;
- (c) virih in načelih vrednotenja;
- (d) ukrepov za obvladovanje tveganj;
- (e) postopkih poravnave.

▼M4

2. Uporabljajo se splošni kriteriji primernosti tržnega finančnega premoženja, določeni v naslovu II dela 4, s to razliko, da se tržno finančno premoženje:

- (a) lahko izda, hrani in poravna zunaj EGP;
- (b) je lahko denominirano v valutah, ki niso euro, in
- (c) ne sme imeti kuponske vrednosti, ki bi povzročila negativen denarni tok.

▼B

3. Nasprotne stranke, ki so podružnice kreditnih institucij s sedežem zunaj EGP ali Švice, nimajo pravice mobilizirati tržnega finančnega premoženja, določenega v tem členu, kot zavarovanje.

NASLOV VIII

PRAVILA ZA UPORABO PRIMERNEGA FINANČNEGA PREMOŽENJA*Člen 138***Tesne povezave med nasprotnimi strankami in izdajateljem,
dolžnikom ali garantom primerneega finančnega premoženja**

1. Ne glede na dejstvo, da je finančno premoženje primerno, nasprotna stranka ne sme predložiti ali uporabiti kot zavarovanje finančnega premoženja, ki ga je izdala, ga dolguje ali zanj jamči sama nasprotna stranka ali kateri koli drug subjekt, ki je z njo v tesni povezavi.

▼ B

2. „Tesne povezave“ pomenijo katerega koli od naslednjih primerov, v katerih sta nasprotna stranka in drug subjekt iz odstavka 1 v naslednji povezavi:

- (a) nasprotna stranka ima neposredno ali posredno prek enega ali več drugih podjetij v lasti 20 % ali več kapitala tega drugega subjekta;
- (b) ta drug subjekt ima neposredno ali posredno prek enega ali več drugih podjetij v lasti 20 % ali več kapitala nasprotne stranke;
- (c) tretja oseba ima neposredno ali posredno prek enega ali več podjetij v lasti 20 % ali več kapitala nasprotne stranke in 20 % ali več kapitala tega drugega subjekta.

Za namene ugotavljanja obstoja tesnih povezav v primeru *multi-cédulas* Eurosistem uporabi pristop pregledovanja, tj. Eurosistem preuči tesne povezave med posameznimi izdajatelji osnovnih *cédulas* in nasprotno stranko.

3. Odstavek 1 se ne uporablja za naslednje primere:

▼ M9

- (a) tesne povezave, kakor so opredeljene v odstavku 2, ki se vzpostavijo zaradi obstoja subjekta javnega sektorja iz EGP, ki je upravičen do odmerjanja davkov ter je (i) subjekt, ki ima neposredno ali posredno prek enega ali več podjetij v lasti najmanj 20 % kapitala nasprotne stranke, ali (ii) tretja oseba, ki ima neposredno ali posredno prek enega ali več podjetij v lasti najmanj 20 % kapitala nasprotne stranke in najmanj 20 % kapitala drugega subjekta, če med nasprotno stranko in drugim subjektom ni drugih tesnih povezav, razen tesnih povezav zaradi enega ali več subjektov javnega sektorja iz EGP, ki so upravičeni do odmerjanja davkov;
- (b) krite obveznice, urejene z zakonodajo EGP, ki:
 - (i) izpolnjujejo zahteve, določene v členu 129(1) do (3) in (6) Uredbe (EU) št. 575/2013;
 - (ii) v kritnem skladu ne vsebujejo nezavarovanih dolžniških instrumentov, ki jih je izdala nasprotna stranka ali drug subjekt, ki je z njo v tesni povezavi, kakor je opredeljena v odstavku 2, in za katere v celoti jamči en ali več subjektov javnega sektorja iz EGP, upravičenih do odmerjanja davkov; ter
 - (iii) imajo bonitetno oceno zunanje bonitetne institucije za izdajo, kakor je opredeljena v točki (a) člena 83, ki izpolnjuje zahteve iz Priloge IXb;
- (c) netržne hipotekarne dolžniške instrumente in netržne dolžniške instrumente, zavarovane s primernimi bančnimi posojili;

▼ M6

- (d) *multi-cédulas*, izdani pred 1. majem 2015, pri čemer osnovne *cédulas* izpolnjujejo kriterije, določene v členu 129(1) do (3) in (6) Uredbe (EU) št. 575/2013.

▼ **M9**

4. Če je treba preveriti skladnost z odstavkom 3(b)(ii), to je pri kritih obveznicah, urejenih z zakonodajo EGP, kadar veljavna zakonodaja ali prospekt ne izključuje možnosti vključitve dolžniških instrumentov, navedenih v odstavku 3(b)(ii), med finančno premoženje v kritnem skladu in kadar je nasprotna stranka ali subjekt, ki je z njo v tesni povezavi, izdal take dolžniške instrumente, lahko NCB sprejmejo vse naslednje ukrepe ali nekatere od njih, da opravijo občasne preglede skladnosti z odstavkom 3(b)(ii).

- (a) NCB lahko pridobijo redna nadzorna poročila, ki omogočajo pregled finančnega premoženja v kritnem skladu kritih obveznic, urejenih z zakonodajo EGP.
- (b) Če nadzorna poročila ne zagotovijo zadostnih informacij za namene preverjanja, lahko NCB od nasprotne stranke, ki mobilizira krito obveznico, urejeno z zakonodajo EGP, pridobijo samopotrditvev in zavezo, s čimer nasprotna stranka potrdi, da kritni sklad kritih obveznic, urejenih z zakonodajo EGP, ne vsebuje – kar bi pomenilo kršitev odstavka 3(b)(ii) – nezavarovanih bančnih obveznic, ki jih je izdala ta nasprotna stranka ali drug subjekt, ki je z njo v tesni povezavi, in za katere v celoti jamči en ali več subjektov javnega sektorja iz EGP, upravičenih do odmerjanja davkov. Samopotrditvev nasprotne stranke mora podpisati njen glavni izvršni direktor, finančni direktor ali vodilni uslužbenec na podobno visokem položaju oziroma pooblaščen podpisnik v njegovem imenu.
- (c) NCB lahko od nasprotne stranke, ki mobilizira krito obveznico, urejeno z zakonodajo EGP, letno pridobijo naknadno potrditev zunanjih revizorjev ali oseb, ki spremljajo kritni sklad, da kritni sklad kritih obveznic, urejenih z zakonodajo EGP, ne vsebuje – kar bi pomenilo kršitev odstavka 3(b)(ii) – nezavarovanih bančnih obveznic, ki jih je izdala ta nasprotna stranka ali subjekt, ki je z njo v tesni povezavi, in za katere v celoti jamči en ali več subjektov javnega sektorja iz EGP, upravičenih do odmerjanja davkov.
- (d) Če nasprotna stranka na podlagi zahteve NCB ne zagotovi samopotrditve ali potrditve iz točk (b) in (c), ta nasprotna stranka krite obveznice, urejene z zakonodajo EGP, ne sme mobilizirati kot zavarovanje.

▼ **M2***Člen 138a***Uporaba dolžniških instrumentov v povezavi z dokapitalizacijo s stvarnimi vložki v obliki državnih dolžniških instrumentov**

Državne dolžniške instrumente, uporabljene za dokapitalizacijo nasprotne stranke s stvarnimi vložki, lahko zadevna nasprotna stranka ali katera koli druga nasprotna stranka, ki je v „tesni povezavi“, kakor je opredeljena v členu 138(2), z zadevno nasprotno stranko, uporablja kot zavarovanje samo, če Eurosistem meni, da je stopnja dostopa njihovega izdajatelja do trga zadostna, pri čemer upošteva tudi vlogo, ki jo imajo taki instrumenti pri dokapitalizaciji.

▼ **B***Člen 139***Uporaba nezavarovanih dolžniških instrumentov, ki jih izda nasprotna stranka ali subjekt, ki je z njo v tesni povezavi, in ki so predmet jamstva**▼ **M9**

2. V izjemnih primerih se lahko Svet ECB odloči, da odobri začasna odstopanja od člena 138(1) in nasprotni stranki dovoli uporabo nezavarovanih dolžniških instrumentov, ki jih izda ta nasprotna stranka ali drug subjekt, ki je z njo v tesni povezavi, in za katere v celoti jamči en ali več subjektov javnega sektorja iz EGP, upravičenih do odmerjanja davkov, za največ tri leta. K prošnji za odobritev odstopanja mora nasprotna stranka priložiti svoj načrt financiranja, v katerem je opisan način, kako bo v treh letih po odobritvi odstopanja postopno opustila mobilizacijo zadevnega finančnega premoženja. To odstopanje se odobri samo, kadar narava jamstva, ki ga zagotavlja ena ali več enot centralne ali regionalne ravni države, lokalnih oblasti ali drugih subjektov javnega sektorja iz EGP, upravičenih do odmerjanja davkov, ustreza zahtevam za jamstva, določenim v členu 114.

▼ **B***Člen 140***Tesne povezave v zvezi z listinjenimi vrednostnimi papirji in valutnimi zaščitami**

Nasprotna stranka ne more mobilizirati kot zavarovanje nobenega listinjenega vrednostnega papirja, če nasprotna stranka ali kateri koli subjekt, s katerim je v tesni povezavi, kakor je določeno v členu 138, listinjenemu vrednostnemu papirju zagotavlja valutno zaščito s tem, da sklene transakcijo valutne zaščite z izdajateljem v vlogi nasprotne stranke pri tej transakciji.

▼ **M6***Člen 141***Omejitve v zvezi z nezavarovanimi dolžniškimi instrumenti, ki jih izdajo kreditne institucije in subjekti, ki so z njimi v tesni povezavi**

1. Nasprotna stranka ne sme predložiti ali uporabiti kot zavarovanje nezavarovanih dolžniških instrumentov, ki jih je izdala kreditna institucija ali kateri koli drug subjekt, ki je s to kreditno institucijo v tesni povezavi, kolikor skupna vrednost takega zavarovanja, ki ga je izdala ta kreditna institucija ali drug subjekt, ki je z njo v tesni povezavi, presega ► **M8** 10 % ◀ skupne vrednosti finančnega premoženja, ki ga ta nasprotna stranka uporabi kot zavarovanje, po upoštevanju veljavnih odbitkov. Ta prag se ne uporablja v naslednjih primerih:

- (a) če vrednost takega finančnega premoženja po upoštevanju veljavnih odbitkov ne presega 50 milijonov EUR;
- (b) če za to finančno premoženje jamči subjekt javnega sektorja, ki je upravičen do odmerjanja davkov, z jamstvom, ki ima značilnosti, določene v členu 114, ali

▼ M7

- (c) če je to finančno premoženje izdala agencija, multilateralna razvojna banka ali mednarodna organizacija.

▼ M6

2. Če se med dvema ali več izdajatelji nezavarovanih dolžniških instrumentov vzpostavi tesna povezava ali pride do njihove združitve, se prag iz odstavka 1 začne uporabljati šest mesecev po datumu, ko se je tesna povezava vzpostavila ali ko je združitev začela učinkovati.

3. Za namene tega člena imajo „tesne povezave“ med subjektom izdajateljem in drugim subjektom enak pomen kakor „tesne povezave“ med nasprotno stranko in drugim subjektom, kakor je navedeno v členu 138.

▼ B*Člen 142***Likvidnostna podpora v zvezi z listinjenimi vrednostnimi papirji**

1. Z učinkom od 1. novembra 2015 nasprotna stranka ne more mobilizirati kot zavarovanje nobenega listinjenega vrednostnega papirja, če nasprotna stranka ali kateri koli subjekt, ki je z njo v tesni povezavi, zagotavlja likvidnostno podporo, kakor je opisana spodaj. Eurosistem upošteva dve obliki likvidnostne podpore za listinjene vrednostne papirje: denarne rezerve in drugi instrumenti likvidnostne podpore.

2. Za likvidnostno podporo v obliki denarnih rezerv nasprotni stranki ni dovoljeno mobilizirati kot zavarovanje nobenih listinjenih vrednostnih papirjev, če so istočasno izpolnjeni naslednji trije pogoji:

- (a) nasprotna stranka je v tesni povezavi z banko, pri katerih ima izdajatelj račun in je udeležena pri transakciji z listinjenimi vrednostnimi papirji;
- (b) trenutni znesek rezervnega sklada pri transakciji listinjenih vrednostnih papirjev je višji od 5 % zneska vseh nadrejenih in podrejenih tranš ob izdaji pri transakciji listinjenih vrednostnih papirjev;
- (c) trenutni znesek rezervnega sklada pri transakciji listinjenih vrednostnih papirjev je višji od 25 % trenutnega neodplačanega zneska vseh podrejenih tranš pri transakciji listinjenih vrednostnih papirjev.

3. Za likvidnostno podporo v obliki drugih instrumentov likvidnostne podpore nasprotni stranki ni dovoljeno mobilizirati kot zavarovanje nobenih listinjenih vrednostnih papirjev, če sta istočasno izpolnjena naslednja dva pogoja:

- (a) nasprotna stranka je v tesni povezavi s ponudnikom teh drugih instrumentov likvidnostnih podpor; in
- (b) trenutni znesek drugih instrumentov likvidnostnih podpor pri transakciji listinjenih vrednostnih papirjev je višji od 20 % začetnega neodplačanega zneska vseh nadrejenih in podrejenih tranš pri transakciji listinjenega vrednostnega papirja.

4. Tesne povezave v zvezi s tem členom imajo enak pomen, kakor je določen v členu 138(2).

▼ M4

▼B*Člen 144***Nesprejetje primernega finančnega premoženja iz operativnih razlogov**

Ne glede na dejstvo, da je finančno premoženje primerno, lahko NCB iz operativnih razlogov zahteva, da nasprotna stranka tako finančno premoženje umakne kot zavarovanje, preden pride do denarnega toka, vključno s plačilom glavnice ali kuponov, kakor je podrobneje opredeljeno v zadevni nacionalni dokumentaciji.

▼M4*Člen 144a***Primerno finančno premoženje z negativnim denarnim tokom**

1. NCB določijo, da nasprotna stranka ostane odgovorna za pravočasno plačilo vsakršnega zneska negativnega denarnega toka v zvezi s primernim finančnim premoženjem, ki ga predloži ali uporabi kot zavarovanje.

2. Če nasprotna stranka ne izvrši plačila pravočasno v skladu z odstavkom 1, lahko to plačilo izvrši Eurosistem, ni pa tega dolžan storiti. NCB določijo, da mora nasprotna stranka Eurosistemu na podlagi njegove zahteve nemudoma povrniti vsak znesek negativnega denarnega toka, ki ga je plačal Eurosistem, ker ga ni plačala nasprotna stranka. Če nasprotna stranka ne izvrši plačila pravočasno v skladu z odstavkom 1, ima Eurosistem pravico, da nemudoma in brez predhodnega obvestila za znesek, enak znesku, ki ga mora Eurosistem plačati v imenu te nasprotne stranke, obremeni:

- (a) račun te nasprotne stranke v plačilnem modulu (PM račun) v sistemu TARGET2, kakor je določeno v členu 36(6) Priloge II k Smernici ECB/2012/27, ali
- (b) na podlagi predhodnega pooblastila poravnalne banke PM račun poravnalne banke v sistemu TARGET2, ki se uporablja za kreditne posle Eurosistema te nasprotne stranke, ali
- (c) kateri koli drug račun, ki se lahko uporablja za operacije denarne politike Eurosistema in ga ta nasprotna stranka ima pri NCB.

3. Vsak znesek, ki ga Eurosistem plača po odstavku 2 ter ga nasprotna stranka ne povrne nemudoma na podlagi zahteve in zanj Eurosistem ne more obremeniti nobenega ustreznega računa, kakor je določeno v odstavku 2, se šteje za posojilo Eurosistema, za katero se uporabi sankcija v skladu s členom 154.

▼B*Člen 145***Obveščanje, vrednotenje in umik finančnega premoženja, ki ni primerno ali je v nasprotju s pravili za uporabo primernega finančnega premoženja**

1. Če je nasprotna stranka predložila ali uporabila finančno premoženje, ki se ne sme ali ne sme več uporabljati kot zavarovanje, vključno zaradi obstoja tesne povezave z izdajateljem, dolžnikom ali garantom ali zato, ker je to ista oseba, mora o tem nemudoma obvestiti domačo NCB.
2. Finančno premoženje iz odstavka 1 se vrednoti po vrednosti nič najpozneje na naslednji dan vrednotenja, lahko se izvede tudi poziv h kritju.
3. Nasprotna stranka, ki je predložila ali uporabila katero koli finančno premoženje iz odstavka 1, mora to finančno premoženje čim prej umakniti.
4. Nasprotna stranka mora Eurosistemu predložiti točne in posodobljene informacije, ki vplivajo na vrednost zavarovanja.

*Člen 146***Sankcije za neupoštevanje pravil za uporabo primernega finančnega premoženja**

Neupoštevanje pravil, določenih v tem naslovu, se sankcionira, kjer je primerno, v skladu s členi 154 do 157. Sankcije se uporabijo ne glede na to, ali nasprotna stranka aktivno sodeluje pri operacijah denarne politike.

*Člen 147***Izmenjava informacij znotraj Eurosistema**

Za namene izvajanja denarne politike, zlasti za spremljanje upoštevanja pravil o uporabi primernega finančnega premoženja, si Eurosistem izmenjuje informacije o kapitalskih deležih, ki jih za te namene zagotavljajo pristojni organi. Za te informacije veljajo enaki standardi zaupnosti, kakor jih uporabljajo pristojni organi.

NASLOV IX

ČEZMEJNA UPORABA PRIMERNEGA FINANČNEGA PREMOŽENJA**▼M3***Člen 148***Splošna načela**

1. Nasprotne stranke lahko čezmejno uporabijo primerno finančno premoženje v celotnem euroobmočju pri vseh vrstah kreditnih poslov Eurosistema.

▼ M9

2. Nasprotne stranke lahko mobilizirajo primerno finančno premoženje, razen vezanih depozitov, za čezmejno uporabo v skladu z naslednjim:

- (a) tržno finančno premoženje se mobilizira prek: (i) primernih povezav; (ii) veljavnih postopkov CCBM; (iii) primernih povezav v kombinaciji s postopki CCBM;
- (b) netržni dolžniški instrumenti, zavarovani s primernimi bančnimi posojili, in hipotekarni dolžniški instrumenti se mobilizirajo v skladu z veljavnimi postopki CCBM; in
- (c) bančna posojila se mobilizirajo (i) prek veljavnih postopkov CCBM ali (ii) v skladu z domačimi postopki, kakor je določeno v ustrezni nacionalni dokumentaciji domače NCB.

▼ M3

3. Tržno finančno premoženje se lahko uporablja prek računa NCB pri SPVP, ki je v drugi državi kot zadevna NCB, če Eurosistem odobri uporabo takega računa.

4. Centralna banka De Nederlandsche Bank lahko uporablja svoj račun pri Euroclear Bank za namene poravnave zavarovalnih transakcij z euroobveznicami, ki so izdane v tej mednarodni centralni depotni družbi. Centralna banka Banc Ceannais na hÉireann/Central Bank of Ireland lahko odpre podoben račun pri Euroclear Bank. Ta račun se lahko uporablja za vse primerno finančno premoženje, ki se vodi pri Euroclear Bank, tj. vključno s primernim finančnim premoženjem, ki se prenese na Euroclear Bank prek primernih povezav.

▼ M6

5. Nasprotne stranke izvršijo prenos primernega finančnega premoženja prek svojih računov za poravnavo vrednostnih papirjev pri primernem SPVP.

6. Nasprotna stranka, ki nima skrbniškega računa pri NCB ali računa za poravnavo vrednostnih papirjev pri primernem SPVP, lahko poravna transakcije prek računa za poravnavo vrednostnih papirjev ali skrbniškega računa korespondenčne kreditne institucije.

▼ B*Člen 149***CCBM**

1. Znotraj CCBM je čezmejno razmerje vzpostavljeno med nacionalnimi centralnimi bankami. Nacionalne centralne banke v zvezi s tržnim finančnim premoženjem, ki ga je sprejel njihov lokalni register, tripartitni agent ali poravnalni sistem, delujejo kot skrbniki (v nadaljnjem besedilu: korespondenti) druga za drugo in za ECB. Za bančna posojila in hipotekarne dolžniške instrumente veljajo posebni postopki znotraj CCBM. Podrobnosti o CCBM in veljavnih postopkih so določene v Prilogi VI in v brošuri „Korespondenčni centralnobančni model (CCBM). Postopki za nasprotne stranke Eurosistema“, ki je objavljen na spletni strani ECB.

▼ B

2. Finančno premoženje, deponirano pri korespondenčni centralni banki, se uporablja samo za zavarovanje kreditnih poslov Eurosistema.

▼ M6*Člen 150***Primerne povezave med SPVP**

1. Poleg CCBM lahko nasprotne stranke za čezmejni prenos tržnega finančnega premoženja uporabljajo primerne povezave. ECB objavi seznam primernih povezav na svoji spletni strani.
2. Finančno premoženje, ki je dostopno prek primerne povezave, se lahko uporablja za kreditne posle Eurosistema in za kateri koli drugi namen, ki ga izbere nasprotna stranka.
3. Pravila o uporabi primernih povezav so določena v Prilogi VI.

*Člen 151***CCBM v kombinaciji s primernimi povezavami**

1. Nasprotne stranke lahko za čezmejno mobilizacijo primernega tržnega finančnega premoženja uporabljajo primerne povezave v kombinaciji s CCBM.
2. Pri uporabi primernih povezav med SPVP v kombinaciji s CCBM imajo nasprotne stranke finančno premoženje, ki je izdano pri SPVP izdajatelja, na računu pri SPVP investitorja, in sicer neposredno ali prek skrbnika.
3. Finančno premoženje, mobilizirano po odstavku 2, se lahko izda v SPVP države EGP zunaj euroobmočja, za katerega je Eurosistem ocenil, da je skladen s kriteriji primernosti, določenimi v Prilogi VIa, pod pogojem, da obstaja primerna povezava med SPVP izdajatelja in SPVP investitorja.
4. Pravila o uporabi CCBM v kombinaciji s primernimi povezavami so določena v Prilogi VI.

▼ B*Člen 152***CCBM in tripartitne storitve upravljanja z zavarovanjem**

1. Čezmejne tripartitne storitve upravljanja z zavarovanjem nasprotni stranki omogočajo, da poveča ali zmanjša znesek zavarovanja, ki ga mobilizira pri svoji domači NCB, s pomočjo uporabe zavarovanja, ki ga ima pri tripartitnem agentu.

▼ M6

2. CCBM (vključno s CCBM v kombinaciji s primernimi povezavami) se lahko uporablja kot osnova za čezmejno uporabo tripartitnih

▼ M6

storitev upravljanja z zavarovanjem. Čezmejna uporaba tripartitnih storitev upravljanja z zavarovanjem vključuje NCB, ki, kjer se tripartitne storitve upravljanja z zavarovanjem ponujajo za čezmejno uporabo pri Eurosistemu, deluje kot korespondent za NCB, katerih nasprotne stranke so zaprosile za čezmejno uporabo takih tripartitnih storitev upravljanja z zavarovanjem za namene kreditnih poslov Eurosistema.

Da bi lahko zadevni tripartitni agent zagotavljal tripartitne storitve upravljanja z zavarovanjem za čezmejno uporabo pri Eurosistemu v skladu s prvim pododstavkom, mora izpolnjevati vrsto dodatnih funkcijskih zahtev, ki jih določi Eurosistem, kakor je navedeno v dokumentu „Korespondenčni centralnobančni model (CCBM). Postopki za nasprotne stranke Eurosistema“ (oddelek 2.1.3, drugi odstavek).

▼ B

3. Tabela, ki podrobneje opisuje uporabo CCBM s tripartitnimi storitvami upravljanja z zavarovanjem, je prikazana v Prilogi VI.

DEL 5

Sankcije v primeru neizpolnjevanja obveznosti nasprotne stranke*Člen 153***Sankcije za neizpolnjevanje obveznih rezerv**

1. ECB naloži sankcije v skladu z Uredbo (ES) št. 2532/98, Uredbo (ES) št. 2157/1999 (ECB/1999/4), Uredbo (ES) št. 2531/98 ali Uredbo (ES) št. 1745/2003 (ECB/2003/9) institucijam, ki ne izpolnjujejo obveznosti iz uredb in sklepov ECB v zvezi z uporabo obveznih rezerv. Ustrezne sankcije in postopkovna pravila za njihovo uporabo so določena v teh uredbah.

2. Brez poseganja v odstavek 1 lahko Eurosistem v primeru hude kršitve zahtev glede obveznih rezerv začasno izključi nasprotno stranko iz sodelovanja pri operacijah odprtega trga.

*Člen 154***Sankcije za neupoštevanje določenih operativnih pravil**

1. V skladu z določbami pogodbenih dogovorov ali predpisov, ki jih uporablja Eurosistem, NCB naloži eno ali več sankcij, če nasprotna stranka ne izpolnjuje naslednjih obveznosti:

▼ M4

(a) v zvezi s povratnimi transakcijami in valutnimi zamenjavami za namene denarne politike mora, kakor je določeno v členu 15, med celotnim trajanjem posamezne operacije ustrezno zavarovati in poravnati znesek, ki je bil dodeljen nasprotni stranki, vključno z neodplačanim zneskom posamezne operacije v primeru predčasne prekinitve, ki jo izvede NCB v preostalem času trajanja operacije;

▼ B

- (b) v zvezi z zbiranjem vezanih depozitov, dokončnimi transakcijami in izdajo dolžniških certifikatov ECB mora poravnati transakcijo, kakor je določeno v členu 16;
- (c) v zvezi z uporabo primernega finančnega premoženja mora mobilizirati ali uporabiti samo primerno finančno premoženje in upoštevati pravila za uporabo primernega finančnega premoženja iz naslova VIII dela 4;
- (d) v zvezi s postopki ob koncu dneva in možnostjo dostopa do odprte ponudbe mejnega posojila mora vnaprej predložiti zadostno primerno finančno premoženje kot zavarovanja v primerih, ko po zaključku kontrolnih postopkov ob koncu dneva ostane na poravnalnem računu nasprotne stranke v sistemu TARGET2 negativno stanje, ki se avtomatično šteje kot zahtevka za dostop do odprte ponudbe mejnega posojila, kakor je določeno v členu 19(6);

▼ M4

- (e) izpolniti mora obveznosti plačila v skladu s členom 144a(3).

▼ B

- 2. Sankcije, naložene po tem členu, vključujejo:

- (a) samo denarno kazen; ali
- (b) tako denarno kot tudi nedensarno kazen.

▼ M9*Člen 155***Denarne kazni za neupoštevanje določenih operativnih pravil**

1. Če nasprotna stranka ne izpolnjuje obveznosti iz člena 154(1), Eurosistem naloži denarno kazen za vsak primer neizpolnjevanja obveznosti. Denarna kazen, ki se uporabi, se izračuna v skladu s Prilogo VII.

2. Če nasprotna stranka odpravi neizpolnjevanje obveznosti iz člena 154(1)(c) in o tem obvesti NCB, preden NCB, ECB ali zunanji revizor o neizpolnjevanju obvesti nasprotno stranko (samoprijava kršitve), se denarna kazen, ki se uporabi, kakor se izračuna v skladu s Prilogo VII, zniža za 50 %. Denarna kazen se zniža tudi takrat, kadar nasprotna stranka obvesti NCB o kršitvi, ki je ECB in NCB nista odkrili in se nanaša na demobilizirano finančno premoženje. Znižanje denarne kazni se ne uporablja za finančno premoženje, ki je predmet postopka preverjanja, s katerim je nasprotna stranka seznanjena, ker jo je o tem obvestila NCB, ECB ali zunanji revizor.

▼ B*Člen 156***Nedenarne kazni za neupoštevanje določenih operativnih pravil**

1. Če nasprotna stranka krši obveznosti iz člena 154(1)(a) ali (b) več kot dvakrat v obdobju 12 mesecev in se v zvezi z vsako kršitvijo:

▼ M4

(a) naloži denarna kazen;

▼ B

(b) je nasprotna stranka obveščena o vsakokratni odločitvi o naložitvi denarne kazni;

(c) se vsak primer neizpolnjevanja obveznosti nanaša na isto vrsto neizpolnjevanja obveznosti,

Eurosistem začasno izključi nasprotno stranko ob tretji in vsaki naslednji kršitvi obveznosti iste vrste v zadevnem obdobju 12 mesecev. Obdobje 12 mesecev se izračuna od datuma prve kršitve obveznosti iz člena 154(1)(a) oziroma (b).

2. Katera koli začasna izključitev, ki jo izvede Eurosistem po odstavku 1, velja za katero koli naslednjo operacijo odprtega trga, ki je iste vrste kot operacija odprtega trga, ki je bila sankcionirana po odstavku 1.

3. Obdobje začasne izključitve, izvedene v skladu z odstavkom 1, se določi v skladu s Prilogo VII.

▼ M6

4. Če nasprotna stranka krši obveznost iz člena 154(1)(c) več kakor dvakrat v obdobju 12 mesecev in se v zvezi z vsako kršitvijo:

(a) naloži denarna kazen;

(b) je nasprotna stranka obveščena o vsakokratni odločitvi o naložitvi denarne kazni;

(c) se vsak primer neizpolnjevanja obveznosti nanaša na isto vrsto neizpolnjevanja obveznosti,

Eurosistem ob tretji kršitvi začasno izključi nasprotno stranko iz prve operacije odprtega trga za povečevanje likvidnosti v obdobju izpolnjevanja obveznih rezerv, ki sledi obvestitvi o začasni izključitvi.

Če nato nasprotna stranka ponovno krši obveznost, se začasno izključi iz prve operacije odprtega trga za povečevanje likvidnosti v obdobju izpolnjevanja obveznih rezerv, ki sledi obvestitvi o začasni izključitvi, dokler ne poteče 12-mesečno obdobje brez nadaljnje take kršitve na strani nasprotne stranke.

Vsako 12-mesečno obdobje se izračuna od datuma obvestitve o sankciji za kršitev obveznosti iz člena 154(1)(c). Upoštevata se druga in tretja kršitev, storjeni v 12 mesecih od te obvestitve.

▼ B

5. V izjemnih primerih lahko Eurosistem za obdobje treh mesecev začasno izključi nasprotno stranko iz vseh prihodnjih operacij denarne politike Eurosistema zaradi vsakršne kršitve katere koli obveznosti iz člena 154(1). V tem primeru Eurosistem upošteva resnost primera in zlasti zadevne zneske, pogostost in trajanje neizpolnjevanja obveznosti.

6. Obdobje začasne izključitve, ki jo Eurosistem izvede po tem členu, velja dodatno k ustreznim denarnim kaznim, ki se uporabijo v skladu s členom 155.

*Člen 157***Uporaba nedenarnih kazni za podružnice zaradi neupoštevanja določenih operativnih pravil**

Ko Eurosistem začasno izključi nasprotno stranko v skladu s členom 156(5), lahko ta začasna izključitev velja tudi za podružnice te nasprotne stranke, ki so ustanovljene v drugih državah članicah, katerih valuta je euro.

DEL 6

DISKRECIJSKI UKREPI**▼ M2***Člen 158***Diskrecijski ukrepi iz razlogov skrbnega in varnega poslovanja ali ob nastopu primera kršitve**

1. Eurosistem lahko iz razlogov skrbnega in varnega poslovanja sprejme naslednje ukrepe:

- (a) nasprotni stranki začasno ali trajno onemogoči ali omeji dostop do operacij denarne politike Eurosistema na podlagi pogodbenih dogovorov ali predpisov, ki jih uporablja domača NCB ali ECB;
- (b) finančno premoženje, ki ga določena nasprotna stranka mobilizira kot zavarovanje pri kreditnih poslih Eurosistema, zavrne, omeji njegovo uporabo ali zanj uporabi dodatne odbitke, na podlagi katerih koli informacij, ki jih Eurosistem šteje za pomembne, zlasti če se zdi kreditna kvaliteta nasprotne stranke tesno povezana s kreditno kvaliteto finančnega premoženja, mobiliziranega kot zavarovanje.

▼ M9

2. Nasprotnim strankam, ki so pod nadzorom, kakor je navedeno v členu 55(b)(i), vendar ne izpolnjujejo kapitalskih zahtev, določenih v Uredbi (EU) št. 575/2013, na posamični in/ali konsolidirani podlagi v skladu z nadzorniškimi zahtevami, in nasprotnim strankam, ki so pod nadzorom, ki je po standardu primerljiv, kakor je navedeno v členu 55(b)(iii), vendar ne izpolnjujejo zahtev, primerljivih kapitalskim zahtevam, določenim v Uredbi (EU) št. 575/2013, na posamični in/ali konsolidirani podlagi, se samodejno omeji dostop do operacij denarne politike Eurosistema iz razlogov skrbnega in varnega poslovanja. Omejitev mora

▼ **M9**

ustrezati stopnji dostopa do operacij denarne politike Eurosistema v času, ko je Eurosistem o takem neizpolnjevanju kapitalskih zahtev uradno obveščen. Ta omejitve ne posega v nadaljnje diskrecijske ukrepe, ki jih lahko sprejme Eurosistem. Če se najpozneje v 20 tednih od referenčnega datuma zbiranja podatkov, pri katerem je bilo ugotovljeno neizpolnjevanje kapitalskih zahtev, s primernimi in pravočasnimi ukrepi za dokapitalizacijo znova ne vzpostavi izpolnjevanje teh kapitalskih zahtev, se nasprotnim strankam samodejno začasno onemogoči dostop do operacij denarne politike Eurosistema iz razlogov skrbnega in varnega poslovanja.

3. Eurosistem lahko iz razlogov skrbnega in varnega poslovanja v okviru ocene finančne trdnosti nasprotne stranke na podlagi člena 55(c) in brez poseganja v druge diskrecijske ukrepe omeji dostop do operacij denarne politike Eurosistema naslednjim nasprotnim strankam:

- (a) nasprotnim strankam, za katere informacije o kapitalskih količnikih v skladu z Uredbo (EU) št. 575/2013 niso popolne ali niso dane na voljo zadevni NCB in ECB pravočasno in najpozneje v 14 tednih po zaključku upoštevnega četrtletja;
- (b) nasprotnim strankam, ki niso zavezane poročati kapitalskih količnikov v skladu z Uredbo (EU) št. 575/2013, vendar informacije po primerljivem standardu iz člena 55(b)(iii) niso popolne ali niso dane na voljo zadevni NCB in ECB pravočasno in najpozneje v 14 tednih po zaključku upoštevnega četrtletja.

Dostop se znova vzpostavi, ko se zadevni NCB dajo na voljo ustrezne informacije in se presodi, da nasprotna stranka izpolnjuje kriterij finančne trdnosti v skladu s členom 55(c). Če se ustrezne informacije ne dajo na voljo najpozneje v 20 tednih po koncu upoštevnega četrtletja, se dostop nasprotne stranke do operacij denarne politike Eurosistema samodejno začasno onemogoči iz razlogov skrbnega in varnega poslovanja.

▼ **M6**

3a. Eurosistem lahko nasprotnim strankam, ki usmerjajo likvidnost Eurosistema k drugemu subjektu, ki spada v isto bančno „skupino“ (kakor je opredeljena v točki 26 člena 2(1) Direktive 2014/59/EU in točki 11 člena 2 Direktive 2013/34/EU Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾), iz razlogov skrbnega in varnega poslovanja začasno ali trajno onemogoči ali omeji dostop do operacij denarne politike, če je subjekt, ki prejme to likvidnost, (i) neprimerni subjekt za prenehanje ali (ii) subjekt, za katerega velja diskrecijski ukrep iz razlogov skrbnega in varnega poslovanja.

4. Eurosistem iz razlogov skrbnega in varnega poslovanja brez poseganja v druge diskrecijske ukrepe omeji dostop do operacij denarne politike Eurosistema nasprotnim strankam, za katere pristojni organi na podlagi pogojev, določenih v členu 18(4)(a) do (d) Uredbe (EU) št. 806/2014, ali pogojev, določenih v nacionalni zakonodaji o izvajanju člena 32(4)(a) do (d) Direktive 2014/59/EU, ocenijo, da „propadajo ali bodo verjetno propadle“. Omejitve mora ustrezati stopnji dostopa do operacij denarne politike Eurosistema v trenutku, ko se za take

⁽¹⁾ Direktiva 2013/34/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o letnih računovodskih izkazih, konsolidiranih računovodskih izkazih in povezanih poročilih nekaterih vrst podjetij, spremembi Direktive 2006/43/ES Evropskega parlamenta in Sveta ter razveljavitvi direktiv Sveta 78/660/EGS in 83/349/EGS (UL L 182, 29.6.2013, str. 19).

▼ **M6**

nasprotne stranke ugotovi, da „propadajo ali bodo verjetno propadle“. NCB v svojih pogodbenih dogovorih ali predpisih zagotovijo, da je omejitev dostopa zadevni nasprotni stranki avtomatična, ne da bi bilo treba sprejeti posebno odločitev, in da začne omejitev dostopa učinkovati naslednji dan po dnevnu, ko ustrezni organi ocenijo, da zadevna nasprotna stranka „propada ali bo verjetno propadla“. Ta omejitev ne posega v nadaljnje diskrecijske ukrepe, ki jih lahko sprejme Eurosistem.

▼ **M2**

5. Eurosistem lahko iz razlogov skrbnega in varnega poslovanja, poleg omejitve dostopa do operacij denarne politike Eurosistema v skladu z odstavkom 4, začasno ali trajno onemogoči ali dodatno omeji dostop nasprotnih strank do operacij denarne politike Eurosistema, če se zanje šteje, da „propadajo ali bodo verjetno propadle“ v skladu z odstavkom 4, in izpolnjujejo katerega od naslednjih pogojev:

- (a) glede na pripravo alternativnih ukrepov zasebnega sektorja ali nadzornih ukrepov organi za reševanje zanje ne uvedejo ukrepov za reševanje zaradi razumne verjetnosti, da bi alternativni ukrepi zasebnega sektorja ali nadzorni ukrepi, kakor so navedeni v členu 18(1)(b) Uredbe (EU) št. 806/2014 in v nacionalni zakonodaji o izvajanju člena 32(1)(b) Direktive 2014/59/EU, preprečili propad institucije v razumnem času;
- (b) glede na pripravo ukrepov za reševanje se zanje oceni, da izpolnjujejo pogoje za reševanje v skladu s členom 18(1) Uredbe (EU) št. 806/2014 ali nacionalno zakonodajo o izvajanju člena 32(1) Direktive 2014/59/EU;
- (c) izhajajo iz ukrepov za reševanje, kakor so opredeljeni v členu 3(10) Uredbe (EU) št. 806/2014 in nacionalni zakonodaji o izvajanju člena 2(40) Direktive 2014/59/EU, ali iz alternativnih ukrepov zasebnega sektorja ali nadzornih ukrepov, kakor so navedeni v členu 18(1)(b) Uredbe (EU) št. 806/2014 in v nacionalni zakonodaji o izvajanju člena 32(1)(b) Direktive 2014/59/EU.

6. Eurosistem, poleg omejitve dostopa do operacij denarne politike Eurosistema v skladu z odstavkom 4, iz razlogov varnega in skrbnega poslovanja začasno ali trajno onemogoči ali dodatno omeji dostop do operacij denarne politike Eurosistema nasprotnim strankam, za katere je bilo ocenjeno, da „propadajo ali bodo verjetno propadle“, vendar zanje niso bili zagotovljeni ukrepi za reševanje niti ne obstaja razumna verjetnost, da bi lahko alternativni ukrepi zasebnega sektorja ali nadzorni ukrepi preprečili propad institucije v razumnem času, kakor je navedeno v členu 18(1)(b) Uredbe (EU) št. 806/2014 in v nacionalni zakonodaji o izvajanju člena 32(1)(b) Direktive 2014/59/EU.

7. V primeru, da diskrecijski ukrep temelji na bonitetnih informacijah, mora Eurosistem vse take informacije, ki jih zagotovijo nadzorniki ali nasprotne stranke, uporabljati zgolj v obsegu, ki je ustrezen in potreben za opravljanje nalog Eurosistema pri izvajanju denarne politike.

▼ M2

8. Eurosistem lahko v primeru kršitve začasno ali trajno onemogoči ali omeji dostop do operacij denarne politike Eurosistema nasprotnim strankam, ki kršijo obveznosti iz katerega koli pogodbenega dogovora ali predpisa, ki ga uporablja Eurosistem.

9. Eurosistem vse diskrecijske ukrepe uporablja sorazmerno in nediskriminatorno ter jih ustrezno utemelji.

▼ B*Člen 159***Diskrecijski ukrepi v zvezi z bonitetno oceno Eurosistema**

1. Eurosistem ugotovi, ali izdaja, izdajatelj, dolžnik ali garant izpolnjuje zahteve Eurosistema glede kreditne kvalitete, na podlagi katerih koli informacij, ki jih šteje za pomembne.

2. Eurosistem lahko finančno premoženje zavrne, omeji njegovo mobilizacijo ali uporabo ali zanj uporabi dodatne odbitke iz razlogov, navedenih v odstavku 1, če je taka odločitev potrebna za zagotovitev zadostne zaščite Eurosistema pred tveganjem.

3. V primeru, da zavrnitev, kakor je navedena v odstavku 2, temelji na bonitetnih informacijah, mora Eurosistem vse take informacije, ki so jih posredovale nasprotnne stranke ali nadzorniki, uporabljati zgolj v obsegu, ki je ustrezen in potreben za opravljanje nalog Eurosistema pri izvajanju denarne politike.

▼ M6

4. Eurosistem lahko s seznama primernega tržnega finančnega premoženja izključi naslednje finančno premoženje:

(a) finančno premoženje, ki ga izdajo, sozdajo ali servisirajo ali zanj jamčijo nasprotnne stranke ali subjekti, ki so z nasprotnimi strankami v tesni povezavi, za katere veljajo zamrznitev sredstev in/ali drugi ukrepi Unije po členu 75 Pogodbe ali države članice, s katerimi se omeji uporaba sredstev; in/ali

▼ M9

(b) finančno premoženje, ki ga izdajo, sozdajo ali servisirajo ali zanj jamčijo nasprotnne stranke ali subjekti, ki so z nasprotnimi strankami v tesni povezavi, ki jim je Eurosistem začasno ali trajno onemogočil ali omejil dostop do operacij denarne politike Eurosistema.

▼B

DEL 7

**DODATNE MINIMALNE SKUPNE ZNAČILNOSTI V ZVEZI Z
OPERACIJAMI DENARNE POLITIKE EUROSISTEMA***Člen 160***Pravno razmerje med centralnimi bankami Eurosistema in
nasprotnimi strankami**

Eurosistem mora zagotoviti, da so pogodbeni dogovori ali predpisi v zvezi z njegovimi nasprotnimi strankami, kakor so navedeni v členu 1(3), v skladu z določbami dela 7.

*POGLAVJE 1****Dotatne minimalne skupne značilnosti, ki se uporabljajo pri vseh
ureditvah v zvezi z operacijami denarne politike Eurosistema****Člen 161***Spremembe pri izvajanju okvira denarne politike Eurosistema**

1. Vsaka NCB mora uporabljati pogodbene dogovore ali predpise, ki zagotavljajo, da lahko NCB vsako spremembo okvira denarne politike izvede brez nepotrebne zamude.

2. Vsaka NCB mora v svoje pogodbene dogovore ali predpise vključiti določbo, da je treba spremembe iz odstavka 1 sporočiti nasprotnim strankam. Vsaka NCB mora zagotoviti, da tako obvestilo vsebuje točno navedbo trenutka, ko začnejo te spremembe pravno učinkovati.

*Člen 162***Denominacija plačil**

Vsaka NCB mora uporabljati pogodbene dogovore ali predpise, ki določajo, da so vsa plačila v zvezi z operacijami denarne politike Eurosistema v eurih, razen plačil v tuji valuti pri valutnih zamenjavah za namene denarne politike.

*Člen 163***Oblika pogodbenih dogovorov**

Če je treba vse transakcije po pogodbi združiti v en pogodbeni dogovor in/ali skleniti dogovor v obliki okvirne pogodbe, da se omogočita učinkovita prekinitev in predčasno prenehanje (vključno s pobotom zaradi predčasnega prenehanja) vseh neporavnanih transakcij v primeru neplačila, je treba tako ureditev vključiti v pogodbene dogovore ali predpise, ki jih uporablja NCB.

▼B*Člen 164***Obrazci, nosilci podatkov in sredstva komunikacije**

Vsaka NCB mora uporabljati pogodbene dogovore ali predpise, ki zagotavljajo, da so v odnosu med NCB in nasprotnimi strankami določena primerna in nedvoumna pravila v zvezi z uporabo obrazcev, vključno s potrditvijo pogojev transakcije, nosilci podatkov ter sredstva in posebnosti komunikacije.

*Člen 165***Primeri kršitev**

1. Vsaka NCB mora uporabljati pogodbene dogovore ali predpise, ki predvidevajo vsaj primere kršitev, ki niso bistveno drugačni od naslednjih:
 - (a) odločitev pristojnega sodnega ali drugega organa, da v zvezi z nasprotno stranko izvede postopek prenehanja nasprotne stranke ali imenovanja likvidacijskega upravitelja ali podobnega uradnika za nasprotno stranko ali kateri koli drug podoben postopek;
 - (b) odločitev pristojnega sodnega ali drugega organa, da v zvezi z nasprotno stranko izvede ukrep reorganizacije ali drug podoben postopek, namenjen zaščiti ali ponovni vzpostavitvi finančnega položaja nasprotne stranke in temu, da bi se izognili sprejetju odločitve take vrste, kakor je navedena v točki (a);
 - (c) pisna izjava nasprotne stranke o njeni nezmožnosti plačila vseh ali dela njenih dolgov ali izpolnitve obveznosti, ki izhajajo iz transakcij denarne politike, ali prostovoljna splošna pogodba ali dogovor, sklenjen z njenimi upniki, ali če je nasprotna stranka insolventna ali se šteje za insolventno, ali če se šteje za nezmožno plačati svoje dolgove;
 - (d) postopkovni koraki pred odločitvijo, ki se sprejme pod točko (a) ali (b);
 - (e) nepravilnost ali neresničnost katere koli izjave ali predpogodbene navedbe, ki jo poda nasprotna stranka ali za katero je po veljavnih pravnih določbah razumeti, da jo je dala nasprotna stranka;
 - (f) začasen odvzem ali preklic dovoljenja nasprotne stranke za opravljanje dejavnosti po: (a) Direktivi 2013/36/EU in Uredbi (EU) št. 575/2013; ali (b) Direktivi 2004/39/ES Evropskega parlamenta in Sveta⁽¹⁾, kakor je implementirana v zadevni državi članici, katere valuta je euro;

⁽¹⁾ Direktiva 2004/39/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 21. aprila 2004 o trgih finančnih instrumentov in o spremembah direktiv Sveta 85/611/EGS, 93/6/EGS in Direktive 2000/12/ES Evropskega parlamenta in Sveta ter o razveljavitvi Direktive Sveta 93/22/EGS (UL L 145, 30.4.2004, str. 1).

▼ B

- (g) začasna ali trajna izključitev nasprotne stranke iz članstva v katerem koli plačilnem sistemu ali ureditvi, prek katere se izvajajo plačila pri transakcijah denarne politike, ali (razen pri transakcijah valutnih zamenjav) začasna ali trajna izključitev iz članstva v katerem koli SPVP, ki se uporablja za poravnavo operacij denarne politike Eurosistema;
- (h) ukrepi, kakor so navedeni v členih 41(1), 43(1) in 44 Direktive 2013/36/EU, sprejeti proti nasprotni stranki;
- (i) v zvezi s povratnimi transakcijami, nasprotna stranka ne izpolnjuje določb o ukrepih za obvladovanje tveganj;
- (j) v zvezi s transakcijami začasne prodaje, nasprotna stranka ne plača nakupne cene ali cene povratnega odkupa ali ne dostavi kupljenega ali začasno prodanega finančnega premoženja; ali, v zvezi z zavarovanimi posojili, nasprotna stranka ne dostavi finančnega premoženja ali ne poplača posojila na ustrezne datume, veljavne za taka plačila in dostave;
- (k) v zvezi z valutnimi zamenjavami za namene denarne politike in vezanimi depoziti, nasprotna stranka ne plača zneska v eurih; ali, v zvezi z valutnimi zamenjavami za namene denarne politike, ne plača zneskov v tuji valuti na datum plačila;
- (l) primer kršitve nasprotne stranke, ki ni bistveno drugačen od tistih, opredeljenih v tem členu, po pogodbi, sklenjeni za namene upravljanja z deviznimi rezervami ali lastnimi sredstvi ECB ali katere koli NCB;
- (m) nasprotna stranka ne zagotovi ustreznih informacij in tako povzroči resne posledice za domačo NCB;
- (n) nasprotna stranka ne izpolni katere koli druge obveznosti iz ureditev o povratnih transakcijah in transakcij valutnih zamenjav ter, če je to mogoče popraviti, ne odpravi te kršitve v primeru zavarovanih transakcij v največ 30 dneh oziroma pri transakcijah valutnih zamenjav v največ deset dneh po tem, ko je NCB z obvestilom od nje zahtevala, da to stori;
- (o) dogodek neplačila nasprotne stranke po kateri koli pogodbi z drugo članico Eurosistema, sklenjeno zaradi izvedbe operacij denarne politike Eurosistema, v zvezi s katerim je ta druga članica Eurosistema uveljavila svojo pravico do predčasnega prenehanja katere koli transakcije po tej pogodbi zaradi neplačila;
- (p) za nasprotno stranko veljajo zamrznitev sredstev in/ali drugi ukrepi Unije po členu 75 Pogodbe, s katerimi se ji omeji možnost uporabe svojih sredstev;

▼ B

- (q) za nasprotno stranko veljajo zamrznitev sredstev in/ali drugi ukrepi države članice, katere valuta je euro, s katerimi se ji omeji možnost uporabe svojih sredstev;
- (r) vse finančno premoženje nasprotne stranke ali njegov bistven del je predmet odredbe o zamrznitvi sredstev, prepovedi razpolaganja, odvzema ali katerega koli drugega postopka, katerega namen je zaščita javnega interesa ali pravic upnikov nasprotne stranke;
- (s) vse finančno premoženje nasprotne stranke ali njegov bistven del se prenese na drug subjekt;
- (t) kateri koli drug preteč ali obstoječ dogodek, ki lahko, če se zgodi, ogrozi izpolnjevanje obveznosti nasprotne stranke iz dogovorov, ki jih je sklenila za namene izvajanja operacij denarne politike Eurosi-stema, ali katerih koli drugih pravil, ki se uporabljajo v odnosu med nasprotno stranko in katero koli NCB.

2. Primera, navedena v točkah (a) in (p) odstavka 1, morata biti avtomatična; primeri, navedeni v točkah (b), (c) in (q), so lahko avtomatični; primeri, navedeni v točkah (d) do (o) in (r) do (t), ne smejo biti avtomatični in pri njih velja diskrecijska pravica, tj. izvedejo se šele na podlagi vročitve obvestila o kršitvi. Tako obvestilo o kršitvi lahko vsebuje „odlog“ do največ tri delovne dni za odpravo zadevne kršitve. V primerih kršitev, pri katerih velja diskrecijska pravica, morajo nacionalne centralne banke zagotoviti, da določbe v zvezi z izvrševanjem diskrecijske pravice zagotavljajo gotovost glede rezultata takega izvrševanja.

*Člen 166***Sredstva v primeru kršitve ali iz razlogov skrbnega in varnega poslovanja**

1. Vsaka NCB mora uporabljati pogodbene dogovore ali predpise, ki zagotavljajo, da ima NCB ob nastanku primera kršitve ali iz razlogov skrbnega in varnega poslovanja pravico uporabiti naslednja sredstva:
- (a) nasprotni stranki začasno ali trajno onemogoči ali omeji dostop do operacij odprtega trga;
 - (b) nasprotni stranki začasno ali trajno onemogoči ali omeji dostop do odprtih ponudb;
 - (c) odstop od vseh neizpolnjenih pogodb in transakcij;
 - (d) zahtevo po pospešeni izpolnitvi še nezapadlih in pogojnih terjatev;
 - (e) uporabo depozitov nasprotne stranke pri NCB za pobotanje s terjatvami do te nasprotne stranke;
 - (f) začasno ustavitev izpolnjevanja obveznosti do nasprotne stranke, dokler terjatev do te nasprotne stranke ni poplačana.

▼ B

2. Vsaka NCB lahko uporablja pogodbene dogovore ali predpise, na podlagi katerih ima NCB ob nastanku primera kršitve pravico, da poleg sredstev, navedenih v odstavku 1, uporabi tudi katero koli od naslednjih sredstev:

(a) zahtevo po plačilu zamudnih obresti; in

(b) zahtevo po plačilu nadomestila za izgubo, ki je posledica kršitve nasprotne stranke.

3. Vsaka NCB lahko uporablja pogodbene dogovore ali predpise, na podlagi katerih ima domača NCB iz razlogov skrbnega in varnega poslovanja pravico, da finančno premoženje, ki ga nasprotna stranka mobilizira kot zavarovanje pri kreditnih poslih Eurosistema, zavrne, omeji njegovo uporabo ali zanj uporabi dodatne odbitke.

4. Vsaka NCB mora uporabljati pogodbene dogovore ali predpise, ki zagotavljajo, da je domači NCB kadar koli pravno omogočeno, da izvrši zavarovanje za vse finančno premoženje, ki je predloženo kot zavarovanje, brez nepotrebne zamude in na tak način, da ima NCB pravico izvršiti zavarovanje za vrednost danega posojila, če nasprotna stranka takoj ne poravna svojega negativnega stanja.

▼ M6

4a. Vsaka NCB mora uporabljati pogodbene dogovore ali predpise, ki zagotavljajo, da je domači NCB kadar koli pravno omogočeno, da v primeru, če nima na voljo nobenega sredstva iz člena 166(2), naloži denarno kazen za neizpolnitev obveznosti nasprotne stranke, da v celoti ali delno povrne ali plača kateri koli znesek posojila ali cene povratnega nakupa ali dostavi kupljeno finančno premoženje ob zapadlosti ali ko je to drugače dolžna storiti. Denarna kazen se izračuna v skladu z oddelkom III Priloge VII, ob upoštevanju zneska denarnih sredstev, ki ga nasprotna stranka ni mogla plačati ali vrniti, ali vrednosti finančnega premoženja, ki ga nasprotna stranka ni mogla dostaviti, in števila kalendarjskih dni, ko nasprotna stranka ni izvedla plačila, vračila ali dostave.

▼ B

5. Za zagotovitev enotnega izvajanja naloženih ukrepov lahko Svet ECB odloči o sredstvih, vključno s tem, da začasno ali trajno onemogoči ali omeji dostop do operacij odprtega trga in odprtih ponudb.

*Člen 167***Zagotovitev informacij s strani nasprotnih strank**

Vsaka NCB mora uporabljati pogodbene dogovore ali predpise, ki zagotavljajo, da lahko NCB pridobi od nasprotnih strank vse ustrezne informacije v zvezi z operacijami denarne politike Eurosistema.

*Člen 168***Obvestila in druga sporočila**

1. Vsaka NCB mora uporabljati pogodbene dogovore ali predpise, ki določajo, da so vsa obvestila ali druga sporočila v pisni in/ali elektronski obliki.

▼B

2. Vsaka NCB mora uporabljati pogodbene dogovore ali predpise, ki jasno določajo, kako je treba dati obvestila ali druga sporočila ter kdaj začnejo učinkovati. Obdobje, po katerem začnejo obvestila ali druga sporočila učinkovati, ne sme biti tako dolgo, da bi spremenilo ekonomski učinek dogovorov kot celote. Zlasti je potrebno, da se potrditve nemudoma dostavijo in preverijo.

*Člen 169***Pravice tretjih oseb**

1. Vsaka NCB mora uporabljati pogodbene dogovore ali predpise, ki določajo, da nasprotna stranka ne sme odstopiti, zastaviti ali prenesti svojih pravic in obveznosti ali z njimi kakor koli drugače razpolagati brez predhodnega pisnega soglasja domače NCB.

2. Vsaka NCB mora uporabljati pogodbene dogovore ali predpise, ki določajo, da imata samo pogodbeni ali domača NCB in konkretna nasprotna stranka pravice in obveznosti, ki izhajajo iz transakcije. Kljub temu morajo pogodbeni dogovori ali predpisi dovoljevati razmerja med nacionalnimi centralnimi bankami in/ali ECB:

- (a) ki izhajajo iz čezmejne uporabe primernega finančnega premoženja; in
- (b) po potrebi tudi operacije, izvedene z nasprotnimi strankami, ki delujejo prek posredniške institucije.

*Člen 170***Veljavno pravo in jurisdikcija**

1. Vsaka NCB mora uporabljati pogodbene dogovore ali predpise, ki določajo, da je pravo, ki ureja zadevne pogodbene dogovore ali predpise, ki jih uporablja ta NCB, in vse transakcije po teh dogovorih oziroma predpisih, razen, če se pri čezmejni uporabi primernega finančnega premoženja zahteva drugače, pravo države članice, katere valuta je euro in v kateri se ta NCB nahaja.

▼M2

2. Za reševanje sporov so pristojna sodišča države članice, katere valuta je euro in v kateri se nahaja NCB, brez poseganja v pristojnost Sodišča Evropske unije.

▼B*Člen 171***Dnevi poravnave v zvezi z vezanimi depoziti**

Vsaka NCB mora uporabljati ureditve o depozitih, ki določajo, da se poravnava v zvezi z vezanimi depoziti tako pri njihovem sprejemu kot izplačilu opravi na dneve, ki jih določi ECB v najavi depozitne operacije.

▼B*POGLAVJE 2****Dodatne minimalne skupne značilnosti, ki se uporabljajo pri vseh pogodbah o začasni prodaji in zavarovanem posojilu****Člen 172***Datum povratnega dela transakcije**

Vsaka NCB mora uporabljati pogodbene dogovore ali predpise, ki zagotavljajo, da je datum povratnega dela transakcije, vključno z datumom poplačila po pogodbi o zavarovanem posojilu, kjer je primerno, fiksno določen ob začetku transakcije.

*Člen 173***Delovni dnevi**

Vsaka NCB mora uporabljati pogodbene dogovore ali predpise, ki opredeljujejo „delovni dan“, kakor je navedeno v členu 2.

*Člen 174***Obrestne mere**

1. V pogodbi o začasni prodaji mora razlika med prodajno ceno in ceno povratnega odkupa ustrezati skupnemu znesku, pridobljenemu z uporabo določene obrestne mere na prodajno ceno v obdobju od načrtovanega datuma prodaje do datuma ponovnega odkupa.

2. Pri zavarovanem posojilu se obrestna mera določi z uporabo določene obrestne mere na znesek posojila v obdobju do zapadlosti operacije.

3. Obrestna mera, ki se uporablja pri povratnih transakcijah, je enaka linearni obrestni meri, pri čemer se za štetje dni uporablja konvencija „dejansko število dni/360 dni v letu“.

*Člen 175***Mehanizmi za preračun zneskov, ki niso v eurih**

Vsaka NCB mora uporabljati pogodbene dogovore ali predpise, ki zagotavljajo, da mehanizmi za preračun zneskov, ki niso v eurih, v eure, določajo, da je tečaj, ki se uporablja, dnevni referenčni devizni tečaj ECB za eure, če ta ni na voljo, pa promptni devizni tečaj, ki ga ECB navede na delovni dan pred dnevom, ko se opravi preračun, za svojo prodajo eurov proti nakupu druge valute.

▼B

POGLAVJE 3

Dodatne minimalne skupne značilnosti pogodb o začasni prodaji

Člen 176

Predmet pogodb o začasni prodaji

1. Ob sklenitvi pogodb o začasni prodaji mora vsaka NCB uporabljati pogodbene dogovore ali predpise, ki zagotavljajo, da se je ob prodaji primernega finančnega premoženja za plačilo v eurih treba hkrati dogovoriti, da se enakovredno finančno premoženje ob določenem času proda nazaj za gotovino v eurih.

2. Vsaka NCB mora „enakovredno finančno premoženje“ opredeliti kot finančno premoženje istega izdajatelja, ki tvori del iste izdaje, ne glede na datum izdaje, in je iste vrste, nominalne vrednosti, zneska in opisa kot tisto finančno premoženje, s katerim se primerja.

3. Če je bilo finančno premoženje, ki se primerja po odstavku 2, konvertirano, redenominirano ali odpoklicano, je treba opredelitev enakovrednosti spremeniti tako, da:

- (a) v primeru konverzije pomeni tisto finančno premoženje, v katero je bilo finančno premoženje konvertirano;
- (b) v primeru odpoklica pomeni finančno premoženje, ki je enakovredno vplačanemu finančnemu premoženju, pod pogojem, da je prodajalec plačal kupcu vsoto, enako vrednosti odpoklica;
- (c) v primeru redenominacije pomeni finančno premoženje, enakovredno tistemu, v katero je bilo prvotno finančno premoženje redenominirano, po potrebi z vsoto denarja, enako kakršni koli razliki v vrednosti finančnega premoženja pred redenominacijo in po njej.

Člen 177

Dogovor o pobotu zaradi predčasnega prenehanja pri pogodbah o začasni prodaji

1. Vsaka NCB mora uporabljati pogodbene dogovore ali predpise, ki zagotavljajo, da imajo nacionalne centralne banke ob nastanku primera neizpolnitve obveznosti nasprotne stranke pravico do prekinitve in predčasnega prenehanja vseh neporavnanih transakcij začasne prodaje.

2. Vsaka NCB mora uporabljati pogodbene dogovore ali predpise, ki vsebujejo določbe o pobotu, namenjenem doseganju ekonomskih učinkov, ki so enakovredni spodaj navedenim.

▼B

- (a) Ob nastanku primera neizpolnitve obveznosti se šteje, da datum povratnega odkupa za vsako transakcijo nastopi takoj, in je treba storiti eno od naslednjega:
- (i) vse enakovredno finančno premoženje za kritje je treba takoj dostaviti, tako da se izpolnitev ustreznih obveznosti strank glede dostave finančnega premoženja in plačila cene povratnega odkupa za začasno prodano finančno premoženje izvede samo v skladu s točkami (b) do (d); ali
 - (ii) transakcija začasne prodaje se prekine.
- (b) Tržne vrednosti začasno prodanega finančnega premoženja in enakovrednega finančnega premoženja za kritje v času neplačila, ki ju je treba prenesti, ter ceno povratnega odkupa, ki jo mora plačati vsaka stranka, določi NCB za vse transakcije na datum povratnega odkupa na komercialno smotrni način.
- (c) Na podlagi točke (b) mora NCB izračunati, koliko je vsaka stranka dolžna drugi na datum povratnega odkupa. Zneski, ki jih dolguje ena stranka, se pobotajo z zneski, ki jih terjaja od druge, in samo stranka, ki ima terjatev, vrednoteno v nižji vrednosti kot obveznost, plača neto znesek.
- (d) Ta neto znesek zapade in je plačljiv naslednji dan, ko je sistem TARGET2 odprt za izvršitev plačila. Za namene tega izračuna je treba vse zneske, ki niso denominirani v eurih, pretvoriti v eure na ustrezne datume in po tečaju, ki se izračuna v skladu s členom 175.
3. Vsaka NCB opredeli „tržno vrednost v času neizpolnitve obveznosti“, kot je določeno v členu 2.

*Člen 178***Skladnost z ukrepi za obvladovanje tveganj**

Če nacionalne centralne banke uporabljajo pogodbene dogovore ali predpise, ki vsebujejo katero koli določbo o zamenjavi zavarovanja, morajo ti dogovori oziroma predpisi zagotavljati ohranitev skladnosti z zahtevanimi ukrepi za obvladovanje tveganj.

*Člen 179***Denarno kritje**

Če nacionalne centralne banke uporabljajo pogodbene dogovore ali predpise, ki vsebujejo katero koli določbo o kritju, ki ga je treba plačati ali vrniti v denarju, mora taka določba tudi navajati, da je treba vsako nadaljnjo obveznost za vračilo ali zagotovitev kritja najprej poravnati z uporabo denarja do istega zneska, vključno z vsemi pripadajočimi obrestmi.

*Člen 180***Dodatne določbe v zvezi s pogodbami o začasni prodaji**

Brez poseganja v določbe te smernice lahko vsaka NCB v svojih pogodbenih dogovorih ali predpisih določi dodatne določbe v zvezi s pogodbami o začasni prodaji.

▼ B*POGLAVJE 4****Dodatne minimalne skupne značilnosti pogodb o zavarovanem posojilu****Člen 181***Zagotovitev in unovčenje zavarovanja**

1. V zvezi z dogovori o zagotavljanju likvidnosti v obliki zavarovanih posojil mora vsaka NCB v svojih pogodbenih dogovorih ali predpisih upoštevati različne postopke in formalnosti, ki so potrebni za ustanovitev in poznejše unovčenje zavarovanja ter se uporabljajo v njeni jurisdikciji, na primer zastava, odstop terjatve ali zavarovanje.

2. Vsaka NCB mora uporabljati pogodbe o zavarovanem posojilu, ki zagotavljajo, da lahko NCB pravno izvrši zavarovanje na finančnem premoženju, ki je predloženo kot zavarovanje, ne da bi na tem finančnem premoženju obstajale predhodne terjatve. Tretjim osebam, vključno z likvidacijskim organom v primeru insolventnosti, ne sme biti omogočeno, da posežejo po finančnem premoženju, predloženem kot zavarovanje, in uspešno uveljavijo svoje terjatve v zvezi z njim, razen v primeru goljufije, ali v zvezi s kakršnimi koli z njim povezanimi pravicami.

3. Vsaka NCB mora uporabljati pogodbe o zavarovanem posojilu, ki zagotavljajo, da je NCB ob nastopu primera kršitve, kot je določen v členu 165, pravno omogočeno, da izvrši zavarovanje za ekonomsko vrednost finančnega premoženja, predloženega kot zavarovanje. Tak primer kršitve mora odražati tudi okoliščine, v katerih lahko NCB obravnava nasprotno stranko kot stranko, ki krši pogodbo o začasni prodaji.

*Člen 182***Podaljšanje operacij znotraj dneva čez noč**

Vsaka NCB mora uporabljati pogodbene dogovore ali predpise, ki omogočajo, da se operacije, ki so se začele kot operacije znotraj dneva, podaljšajo v operacije čez noč.

*POGLAVJE 5****Dodatne minimalne skupne značilnosti valutnih zamenjav za namene denarne politike****Člen 183***Dogovor o istočasni promptni in terminski prodaji ter nakupu**

Vsaka NCB mora uporabljati pogodbene dogovore ali predpise, ki zagotavljajo, da je vsaka transakcija zasnovana kot istočasna promptna in terminska prodaja ter nakup eura za eno tujo valuto.

▼ B*Člen 184***Časovna razporeditev in mehanizmi za prenos plačil**

Vsaka NCB mora uporabljati pogodbene dogovore ali predpise, ki vključujejo določbo glede časovne razporeditve in mehanizmov za prenos plačil. Datum terminske prodaje in nakupa je treba določiti ob začetku transakcije.

*Člen 185***Opredelitev posebnih pojmov**

Vsaka NCB mora uporabljati pogodbene dogovore ali predpise, ki opredeljujejo tujo valuto, promptni tečaj, terminski tečaj, datum prvega dela valutne zamenjave in datum drugega dela valutne zamenjave v skladu z naslednjim:

- (a) „tuja valuta“ pomeni vsako zakonito valuto razen eura;
- (b) „promptni tečaj“ pomeni v zvezi z določeno transakcijo tečaj (kakor se izračuna v skladu s členom 175), ki se uporabi za preračun zneska v eurih v znesek v ustrezni tuji valuti za to transakcijo, ki ga bo morala ena stranka na datum prvega dela valutne zamenjave prenesti drugi proti plačilu zneska v eurih, in ta tečaj se določi v potrditvi posla;
- (c) „terminski tečaj“ pomeni tečaj, izračunan v skladu s členom 175, ki se uporabi za preračun zneska v eurih v tak znesek v tuji valuti, ki ga bo morala ena stranka prenesti drugi na datum drugega dela valutne zamenjave proti plačilu zneska v eurih, in ta tečaj se določi v potrditvi posla in opredeli v zadevnih pogodbenih dogovorih ali predpisih, ki jih uporablja zadevna NCB;
- (d) „znesek drugega dela valutne zamenjave v tuji valuti“ pomeni tak znesek v tuji valuti, kakor je potreben za nakup zneska v eurih na datum drugega dela valutne zamenjave;
- (e) „datum prvega dela valutne zamenjave“ pomeni v zvezi s katero koli transakcijo datum in, kjer je primerno, čas na ta datum, ko je treba izvesti prenos zneska v eurih od ene stranke k drugi, tj. datum in, kjer je primerno, čas na ta datum, za katerega sta se stranki dogovorili, da bo potekala poravnava prenosa zneska v eurih;
- (f) „datum drugega dela valutne zamenjave“ pomeni v zvezi s katero koli transakcijo datum in, kjer je primerno, čas na ta datum, ko mora ena stranka prenesti znesek v eurih nazaj drugi stranki.

*Člen 186***Dogovor o pobotu zaradi predčasnega prenehanja pri valutnih zamenjavah**

1. Vsaka NCB mora uporabljati pogodbene dogovore ali predpise, ki zagotavljajo, da ima NCB ob nastanku primera neplačila pravico do prekinitve in predčasnega prenehanja vseh neporavnanih transakcij.

▼B

2. Vsaka NCB mora uporabljati pogodbene dogovore ali predpise, ki vsebujejo določbe o pobotu, namenjenem doseganju ekonomskih učinkov, ki so enakovredni spodaj navedenim.

- (a) Ob nastanku primera neplačila se vsaka transakcija šteje za prekinjeno in NCB določi nadomestne vrednosti zneskov v eurih in zneskov drugega dela valutne zamenjave v tuji valuti, tako da so te nadomestne vrednosti za NCB ekonomsko enakovredne zneskom, ki bi si jih stranki izmenjali sicer.
- (b) Na podlagi tako določenih zneskov mora NCB izračunati, koliko je vsaka stranka dolžna drugi na datum drugega dela valutne zamenjave. Zneske, ki jih dolguje ena stranka, je treba po potrebi pretvoriti v eure v skladu s členom 175 in pobotati z zneski, ki jih terjata od druge stranke. Samo stranka, ki ima terjatev, vrednoteno v nižji vrednosti kot obveznost, plača neto znesek. Ta neto znesek zapade in je plačljiv naslednji dan, ko je sistem TARGET2 odprt za izvršitev tega plačila.

*Člen 187***Dodatne določbe v zvezi z valutnimi zamenjavami**

Brez poseganja v zahteve, določene v tej smernici, lahko vsaka NCB v svojih pogodbenih dogovorih ali predpisih določi dodatne določbe v zvezi z izvajanjem valutnih zamenjav.

DEL 8

KONČNE DOLOČBE*Člen 188***Izmenjava informacij**

Nacionalne centralne banke si lahko med seboj izmenjujejo posamezne informacije, na primer operativne podatke, v zvezi z nasprotnimi strankami, ki sodelujejo pri operacijah denarne politike Eurosistema, če je to potrebno za izvajanje denarne politike. Za te informacije velja zahteva po varovanju poslovne skrivnosti iz člena 37 Statuta ESCB.

*Člen 189***Zakonodaja o preprečevanju pranja denarja in financiranja terorizma**

Nasprotne stranke pri operacijah denarne politike Eurosistema morajo biti seznanjene z vsemi obveznostmi, ki jih zanje določa zakonodaja o preprečevanju pranja denarja in financiranja terorizma, in jih izpolnjevati.

▼B

Člen 190

Razveljavitev

1. Smernica ECB/2011/14 se razveljavi z učinkom od 1. maja 2015.
2. Sklicevanja na razveljavljeno smernico se razlagajo kot sklicevanja na to smernico in se berejo v skladu s korelacijsko tabelo v Prilogi XIII.

Člen 191

Začetek učinkovanja, uporaba in izvedba

1. Ta smernica začne učinkovati na dan, ko so o njej uradno obveščene nacionalne centralne banke.
2. Vse določbe te smernice se uporabljajo od 1. maja 2015, razen tistih, ki so navedeni v členu 142 in se uporabljajo od 1. novembra 2015.
3. Nacionalne centralne banke pošljejo ECB besedila in sredstva, s katerimi se nameravajo uskladiti z določbami te smernice in ki pomenijo bistvene spremembe v primerjavi s Smernico ECB/2011/14, najpozneje do 16. februarja 2015.

Člen 192

Naslovniki

Ta smernica je naslovljena na vse centralne banke Eurosistema.

PRILOGA I

OBVEZNE REZERVE

Vsebina te priloge je zgolj informativna. V primeru nasprotja med to prilogo in pravnim okvirom sistema obveznih rezerv Eurosistema, kakor je opisan v odstavku 1, prevlada slednji.

1. V skladu s členom 19 Statuta Evropskega sistema centralnih bank in Evropske centralne banke (v nadaljnjem besedilu: Statut ESCB) Evropska centralna banka (ECB) od kreditnih institucij zahteva, da imajo obvezne rezerve na računih pri nacionalnih centralnih bankah (NCB) v sklopu sistema obveznih rezerv Eurosistema. Pravni okvir za ta sistem je določen v členu 19 Statuta ESCB, Uredbi (ES) št. 2531/98 in Uredbi (ES) št. 1745/2003 (ECB/2003/9). Uporaba Uredbe (ES) št. 1745/2003 zagotavlja, da so pogoji sistema obveznih rezerv Eurosistema enotni v vseh državah članicah, katerih valuta je euro.
2. Cilj sistema obveznih rezerv Eurosistema je predvsem stabilizacija obrestnih mer denarnega trga in ustvarjanje (ali povečanje) strukturnega likvidnostnega primanjkljaja.
3. V skladu s členom 2(1) Uredbe (ES) št. 1745/2003 (ECB/2003/9) se sistem obveznih rezerv Eurosistema uporablja za kreditne institucije, ustanovljene v državah članicah, katerih valuta je euro. Poleg tega velja sistem obveznih rezerv Eurosistema tudi za v euroobmočju ustanovljene podružnice kreditnih institucij, ki nimajo sedeža v euroobmočju. Za zunaj euroobmočja ustanovljene podružnice kreditnih institucij, ki imajo sedež v euroobmočju, ta sistem ne velja.
4. V skladu s členom 2(2) Uredbe (ES) št. 1745/2003 (ECB/2003/9) bodo institucije samodejno izvzete iz sistema obveznih rezerv od začetka obdobja izpolnjevanja, v katerem je bilo njihovo dovoljenje odvzeto ali razveljavljeno ali v katerem je bila sprejeta odločitev pravosodnega ali drugega pristojnega organa države članice o začetku postopka prenehanja zadevne institucije.
5. V skladu s členom 2(2) Uredbe (ES) št. 1745/2003 (ECB/2003/9) lahko ECB na nediskriminatorni osnovi izvzame iz sistema obveznih rezerv institucije, navedene v točkah (a) do (c) navedenega člena. ► **M9** Te institucije med drugim vključujejo institucije, za katere veljajo ukrepi reorganizacije, ter institucije, za katere velja zamrznitev sredstev in/ali drugi ukrepi za omejitev uporabe njihovih sredstev, ki jih je naložila Unija v skladu s členom 75 Pogodbe ali država članica, ali odločitev Eurosistema o začasni ali trajni izključitvi dostopa do operacij odprtega trga ali odprtih ponudb Eurosistema. ◀
6. V skladu s členom 2(3) Uredbe (ES) št. 1745/2003 (ECB/2003/9) ECB vzpostavi in vodi seznam institucij, za katere velja sistem obveznih rezerv Eurosistema.
7. ECB objavi tudi seznam vseh institucij, ki so izvzete iz tega sistema zaradi drugih razlogov in ne zaradi ukrepov reorganizacije ali zamrznitve sredstev in/ali drugih ukrepov za omejitev uporabe njihovih sredstev, ki jih je naložila Unija v skladu s členom 75 Pogodbe ali država članica, ali odločitve Sveta ECB o začasni ali trajni izključitvi dostopa do operacij odprtega trga ali odprtih ponudb Eurosistema.

▼B

8. Osnova za obvezne rezerve posamezne institucije se določi glede na postavke njene bilance stanja. Podatki bilance stanja se poročajo NCB znotraj splošnega okvira denarne in finančne statistike ECB. Institucije v skladu s členom 3(3) Uredbe (ES) št. 1745/2003 (ECB/2003/9) izračunajo osnovo za obvezne rezerve, ki velja za določeno obdobje izpolnjevanja, na podlagi podatkov za mesec, ki je dva meseca pred tistim mesecem, v katerem se začne obdobje izpolnjevanja, ob upoštevanju izjem za institucije na repu, kakor je določeno v členu 3(4) iste uredbe.
9. Stopnje obveznih rezerv določi ECB ob upoštevanju zgornje meje, ki je določena v Uredbi (ES) št. 2531/98.
10. Znesek obveznih rezerv, ki ga mora imeti vsaka institucija v posameznem obdobju izpolnjevanja, se izračuna z množenjem stopenj obveznih rezerv z vsako ustrežno postavko osnove za obvezne rezerve za to obdobje. Znesek obveznih rezerv, ki ga določita ustrezna sodelujoča NCB in institucija po postopkih iz člena 5 Uredbe (ES) št. 1745/2003 (ECB/2003/9), predstavlja osnovo za: (a) obrestovanje rezervnih imetij; in (b) oceno, ali institucija izpolnjuje obveznost izpolnjevanja zahtevanega zneska obveznih rezerv.
11. Z namenom slediti cilju stabilizacije obrestnih mer sistem obveznih rezerv Eurosistema omogoča institucijam uporabo določb o povprečenju, kar pomeni, da se izpolnjevanje obveznih rezerv ugotovi na podlagi povprečnih stanj ob koncu koledarskega dneva na računih rezerv nasprotnih strank v obdobju izpolnjevanja. Izpolnjevanje obveznih rezerv se ugotovi na podlagi povprečnih dnevnih stanj rezervnih imetij institucije v obdobju izpolnjevanja. Obdobje izpolnjevanja je opredeljeno v členu 7 Uredbe (ES) št. 1745/2003 (ECB/2003/9).
12. V skladu s členom 8 Uredbe (ES) št. 1745/2003 (ECB/2003/9) se rezervna imetja institucij obrestujejo po povprečni obrestni meri ECB (ponderirani glede na število koledarskih dni) za operacije glavnega refinanciranja v obdobju izpolnjevanja po naslednji formuli (pri čemer se rezultat zaokroži na najbližji cent):

$$R_t = \frac{H_t \cdot n_t \cdot r_t}{100 \cdot 360}$$

$$r_t = \sum_{i=1}^{n_t} \frac{MR_i}{n_t}$$

kjer je:

R_t = obresti na rezervna imetja za obdobje izpolnjevanja t ;

H_t = povprečna dnevna rezervna imetja v obdobju izpolnjevanja t ;

n_t = število koledarskih dni v obdobju izpolnjevanja t ;

r_t = obrestna mera za rezervna imetja za obdobje izpolnjevanja t . Uporabi se standardno zaokroževanje obrestne mere na dve decimalki;

▼B

i = i -ti koledarski dan obdobja izpolnjevanja t ;

MR_i = mejna obrestna mera za zadnjo operacijo glavnega refinanciranja, poravnano na koledarski dan i ali pred njim.

Če institucija ne izpolni drugih obveznosti iz uredb in sklepov ECB, povezanih s sistemom obveznih rezerv Eurosistema (npr. če zadevni podatki niso poslani pravočasno ali niso točni), ima ECB pooblastilo, da naloži sankcije v skladu z Uredbo (ES) št. 2532/98 in Uredbo (ES) št. 2157/1999 (ECB/1999/4). Izvršilni odbor ECB lahko opredeli in objavi kriterije, v skladu s katerimi bo uporabil sankcije iz člena 7(1) Uredbe (ES) št. 2531/98.

PRILOGA II

NAJAVA AVKCIJ

Javna najava avkcije vsebuje naslednje okvirne informacije:

- (a) referenčna številka avkcije;
- (b) datum avkcije;
- (c) vrsta operacije (povečevanje ali umikanje likvidnosti in vrsta instrumenta denarne politike, ki se bo uporabil);
- (d) zapadlost operacije;
- (e) trajanje operacije (običajno izraženo s številom dni);
- (f) vrsta avkcije, tj. avkcija s fiksno mero ali avkcija z variabilno mero;
- (g) pri avkcijah z variabilno mero metoda dodelitve, tj. avkcija z enotno mero (avkcija nizozemskega tipa) ali avkcija z različnimi merami (avkcija ameriškega tipa);
- (h) predvideni obseg operacije, običajno samo pri operacijah dolgoročnejšega refinanciranja;
- (i) pri avkcijah s fiksno mero fiksna obrestna mera, cena, swap točke ali razmik (referenčni indeks v primeru avkcij, vezanih na indeks, in vrsta kotacije v primeru obrestne mere ali razmika);
- (j) najnižja ali najvišja izklicna obrestna mera, cena ali swap točka, če je predvideno;
- (k) datum začetka in datum zapadlosti operacije, če je predvideno, ali datum poravnave in datum zapadlosti instrumenta pri izdaji dolžniških certifikatov Evropske centralne banke (ECB);
- (l) valute, uporabljene v operaciji, in pri valutnih zamenjavah znesek v valuti, ki ostane enak v obeh delih zamenjave;
- (m) pri valutnih zamenjavah referenčni promptni devizni tečaj, ki se uporabi za izračun protiponudbe;
- (n) morebitna zgornja meja protiponudbe;
- (o) morebitni najnižji posamezni znesek dodelitve;
- (p) morebitna najnižja stopnja dodelitve, tj. najnižji odstotek protiponudb po mejni obrestni meri, ki se dodelijo na avkciji;
- (q) rok za predložitev protiponudb;
- (r) pri izdaji dolžniških certifikatov ECB nominalna vrednost certifikatov in koda ISIN izdaje;
- (s) največje število protiponudb posamezne nasprotne stranke (pri avkcijah z variabilno mero se v primeru, da namerava ECB omejiti število protiponudb, za največje število običajno določi deset protiponudb posamezne nasprotne stranke);
- (t) vrsta kotacije (obrestna mera ali razmik);
- (u) referenčni subjekt pri avkcijah, vezanih na indeks.

▼ B*PRILOGA III***DODELITEV NA AVKCIJAH IN AVKCIJSKI POSTOPKI***Tabela 1***Dodelitev na avkcijah s fiksno mero**

Odstotek dodelitve je:

$$all \% = \frac{A}{\sum_{i=1}^n a_i}$$

Znesek, dodeljen *i*-ti nasprotni stranki, je:

$$all_i = all \% \times (a_i)$$

kjer je:

A = skupni dodeljeni znesek

n = skupno število nasprotnih strank

a_i = ponujeni znesek *i*-te nasprotne stranke

all % = odstotek dodelitve

all_i = skupni znesek, dodeljen *i*-ti nasprotni stranki

Tabela 2

**Dodelitev na avkcijah z variabilno mero v eurih
(primer se nanaša na protiponudbe v obliki obrestnih mer)**

Odstotek dodelitve pri mejni obrestni meri je:

$$all \% (r_m) = \frac{A - \sum_{s=1}^{m-1} a(r_s)}{a(r_m)}$$

Znesek dodelitve *i*-ti nasprotni stranki pri mejni obrestni meri je:

$$all (r_m)_i = all \% (r_m) \times a(r_m)_i$$

Skupni znesek, dodeljen *i*-ti nasprotni stranki, je:

$$all_i = \sum_{s=1}^{m-1} a(r_s)_i + all(r_m)_i$$

kjer je:

A = skupni dodeljeni znesek

r_s = *s*-ta obrestna mera, ki jo licitirajo nasprotne stranke

N = skupno število nasprotnih strank

$a(r_s)_i$ = znesek, ki ga pri *s*-ti obrestni meri (r_s) licitira *i*-ta nasprotna stranka

$a(r_s)$ = skupni znesek protiponudb pri *s*-ti obrestni meri (r_s)

$$a(r_s) = \sum_{i=1}^n a(r_s)_i$$

▼ B

r_m = mejna obrestna mera:

$r_1 \geq r_s \geq r_m$ pri avkciji za povečevanje likvidnosti

$r_m \geq r_s \geq r_1$ pri avkciji za umikanje likvidnosti

r_{m-1} = obrestna mera pred mejno obrestno mero (zadnja obrestna mera, pri kateri se protiponudbe v celoti sprejmejo):

$r_{m-1} > r_m$ pri avkciji za povečevanje likvidnosti

$r_m > r_{m-1}$ pri avkciji za umikanje likvidnosti

$all\%(r_m)$ = odstotek dodelitve pri mejni obrestni meri

$all(r_s)_i$ = dodelitev i -ti nasprotni stranki pri s -ti obrestni meri

all_i = skupni znesek, dodeljen i -ti nasprotni stranki

Tabela 3

Dodelitev na avkcijah valutnih zamenjav z variabilno mero

Odstotek dodelitve pri mejni kotaciji swap točk je:

$$all\%(\Delta_m) = \frac{A - \sum_{s=1}^{m-1} a(\Delta_s)}{a(\Delta_m)}$$

Znesek dodelitve i -ti nasprotni stranki pri mejni kotaciji swap točk je:

$$all(\Delta_m)_i = all\%(\Delta_m) \times a(\Delta_m)_i$$

Skupni znesek, dodeljen i -ti nasprotni stranki, je:

$$all_i = \sum_{s=1}^{m-1} a(\Delta_s)_i + all(\Delta_m)_i$$

kjer je:

A = skupni dodeljeni znesek

Δ_s = s -ta kotacija swap točk, ki jo licitirajo nasprotne stranke

N = skupno število nasprotnih strank

$a(\Delta_s)_i$ = znesek pri s -ti kotaciji swap točk (D_s), ki ga licitira i -ta nasprotna stranka

$a(\Delta_s)$ = skupni znesek protiponudb pri s -ti kotaciji swap točk (Δ_s)

$$a(\Delta_s) = \sum_{i=1}^n a(\Delta_s)_i$$

Δ_m = mejna kotacija swap točk:

▼ B

	$\Delta_m \geq \Delta_s \geq \Delta_1$ pri valutni zamenjavi za povečevanje likvidnosti
	$\Delta_1 \geq \Delta_s \geq \Delta_m$ pri valutni zamenjavi za umikanje likvidnosti
Δ_{m-1}	kotacija swap točk pred mejno kotacijo swap točk (zadnja kotacija swap točk, pri kateri se protiponudbe v celoti sprejmejo):
	$\Delta_m > \Delta_{m-1}$ pri valutni zamenjavi za povečevanje likvidnosti
	$\Delta_{m-1} > \Delta_m$ pri valutni zamenjavi za umikanje likvidnosti
$\text{all } \%(\Delta_m)$	odstotek dodelitve pri mejni kotaciji swap točk
$\text{all}(\Delta_s)_i$	dodelitev i -ti nasprotni stranki pri s -ti kotaciji swap točk
all_i	skupni znesek, dodeljen i -ti nasprotni stranki

*PRILOGA IV***OBJAVA REZULTATOV AVKCIJE**

Javno sporočilo o rezultatih avkcije vsebuje naslednje okvirne informacije:

- (a) referenčna številka avkcije;
- (b) datum avkcije;
- (c) vrsta operacije;
- (d) zapadlost operacije;
- (e) trajanje operacije (običajno izraženo s številom dni);
- (f) skupni znesek protiponudb s strani nasprotnih strank Eurosistema;
- (g) število ponudnikov;
- (h) pri valutnih zamenjavah valute, uporabljene v operaciji;
- (i) skupni dodeljeni znesek;
- (j) pri avkcijah s fiksno mero odstotek dodelitve;
- (k) pri valutnih zamenjavah promptni devizni tečaj;
- (l) pri avkcijah z variabilno mero sprejeta mejna obrestna mera, cena, swap točke ali razmik in odstotek dodelitve pri mejni obrestni meri, ceni ali swap točkah;
- (m) pri avkcijah z različnimi merami najnižja izklicna obrestna mera in najvišja izklicna obrestna mera, tj. najnižja in najvišja obrestna mera, po kateri so nasprotne stranke predložile protiponudbe na avkcijah z variabilno mero, ter tehtana povprečna obrestna mera dodelitve;
- (n) morebiten datum začetka in datum zapadlosti operacije ali datum poravnave in datum zapadlosti instrumenta v primeru izdaje dolžniških certifikatov Evropske centralne banke (ECB);
- (o) morebitni najnižji posamezni znesek dodelitve;
- (p) morebitna najnižja stopnja dodelitve;
- (q) pri izdaji dolžniških certifikatov ECB nominalna vrednost certifikatov in koda ISIN izdaje;
- (r) največje število protiponudb posamezne nasprotne stranke (pri avkcijah z variabilno mero se v primeru, da namerava ECB omejiti število protiponudb, za največje število običajno določi deset protiponudb posamezne nasprotne stranke).

*PRILOGA V***KRITERIJI ZA IZBOR NASPROTNIH STRANK ZA SODELOVANJE
PRI POSEGIH NA DEVIZNEM TRGU**

1. Izbor nasprotnih strank za posege Eurosistema na deviznem trgu temelji na dveh sklopih kriterijev, ki se nanašata na načeli skrbnega in varnega poslovanja ter učinkovitosti.
2. Kriteriji, ki se nanašajo na učinkovitost, se uporabijo šele potem, ko so bili uporabljeni kriteriji, ki se nanašajo na načelo skrbnega in varnega poslovanja.
3. Kriteriji, ki se nanašajo na načelo skrbnega in varnega poslovanja, so:
 - (a) kreditna sposobnost nasprotne stranke, ki se ocenjuje s pomočjo kombinacije različnih metod, npr. z uporabo bonitetnih ocen, ki jih pripravljajo komercialne agencije, ter z lastno analizo kapitalskih in drugih količnikov poslovanja;
 - (b) nasprotno stranko nadzira priznani nadzornik;
 - (c) nasprotna stranka ima dobro ime in izpolnjuje visoke etične standarde.
4. Kriteriji, ki se nanašajo na načelo učinkovitosti, so med drugim:
 - (a) konkurenčno določanje cen s strani nasprotne stranke in njena sposobnost, da učinkovito opravlja devizne posle velikega obsega v vseh tržnih pogojih; in
 - (b) kakovost in obseg informacij, ki jih zagotavlja nasprotna stranka.
5. Da bi bile nacionalne centralne banke sposobne učinkovito posegati na različnih geografskih lokacijah, lahko za svoje posege na deviznem trgu izberejo nasprotne stranke v katerem koli mednarodnem finančnem središču.

▼ B

PRILOGA VI

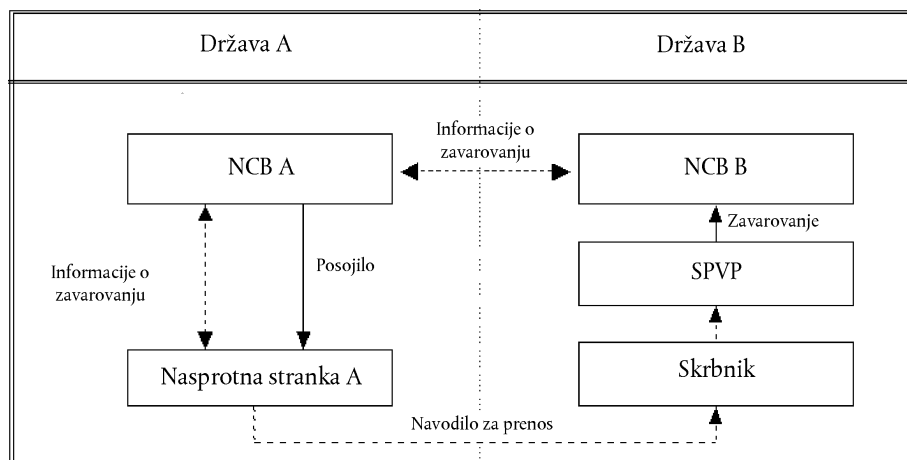
UPORABA PRIMERNEGA FINANČNEGA PREMOŽENJA ZA ČEZMEJNO ZAVAROVANJE TERJATEV

I. KORESPONDENČNI CENTRALNOBANČNI MODEL (CCBM)

Tabela 1

Korespondenčni centralnobančni model (CCBM)

Uporaba primernega finančnega premoženja, ki je deponirano v državi B, s strani nasprotne stranke, ustanovljene v državi A, za pridobitev posojila od nacionalne centralne banke (NCB) države A

1. Vse nacionalne centralne banke imajo druga pri drugi odprte račune vrednostnih papirjev za uporabo primernega finančnega premoženja za čezmejno zavarovanje terjatev. Natančen postopek za CCBM je odvisen od tega, ali je primerno finančno premoženje označeno za vsako posamezno transakcijo ali pa se vodi v skladu finančnega premoženja za zavarovanje terjatev.
2. V sistemu označevanja finančnega premoženja za zavarovanje terjatev nasprotna stranka takoj, ko njena domača NCB sprejme njeno protiponudbo za posojilo, da navodilo, po potrebi prek svojega skrbnika, sistemu poravnave vrednostnih papirjev (SPVP) v državi, v kateri se nahaja tržno finančno premoženje, da ga prenese na centralno banko te države (v nadaljnjem besedilu: korespondenčna centralna banka) za račun domače NCB. Ko korespondenčna centralna banka obvesti domačo NCB o tem, da je prejela zavarovanje, domača NCB prenese denarna sredstva nasprotni stranki. Nacionalne centralne banke ne nakažejo denarnih sredstev, dokler niso prepričane o tem, da je korespondenčna centralna banka prejela tržno finančno premoženje nasprotne stranke. Če je to potrebno zaradi izpolnitve roka za poravnavo, lahko nasprotna stranka vnaprej deponirajo finančno premoženje pri korespondenčnih centralnih bankah za račun njihove domače NCB z uporabo postopkov CCBM.
3. V sistemu s skladom finančnega premoženja lahko nasprotna stranka v vsakem trenutku zagotovi korespondenčni centralni banki tržno finančno premoženje za račun domače NCB. Ko korespondenčna centralna banka obvesti domačo NCB, da je prejela tržno finančno premoženje, domača NCB doda to tržno finančno premoženje v sklad finančnega premoženja nasprotne stranke.
4. Za nekatere oblike netržnega finančnega premoženja so bili razviti posebni postopki za čezmejno uporabo, tj. za bančna posojila in netržne hipotekarne dolžniške instrumente. Kadar se za čezmejno zavarovanje terjatev uporabljajo

▼ B

bančna posojila, zanje velja različica CCBM, ki temelji na prenosu imetništva nad finančnim premoženjem, odstupu terjatve ali zastavi v korist domače NCB oziroma na spremenljivem zavarovanju (*charge*) v korist korespondenčne centralne banke, ki deluje kot agent za domačo NCB. Za omogočanje čezmejne uporabe netržnih hipotekarnih dolžniških instrumentov se uporablja nadaljnja *ad hoc* različica, ki temelji na spremenljivem zavarovanju (*charge*) v korist korespondenčne centralne banke, ki deluje kot agent za domačo NCB.

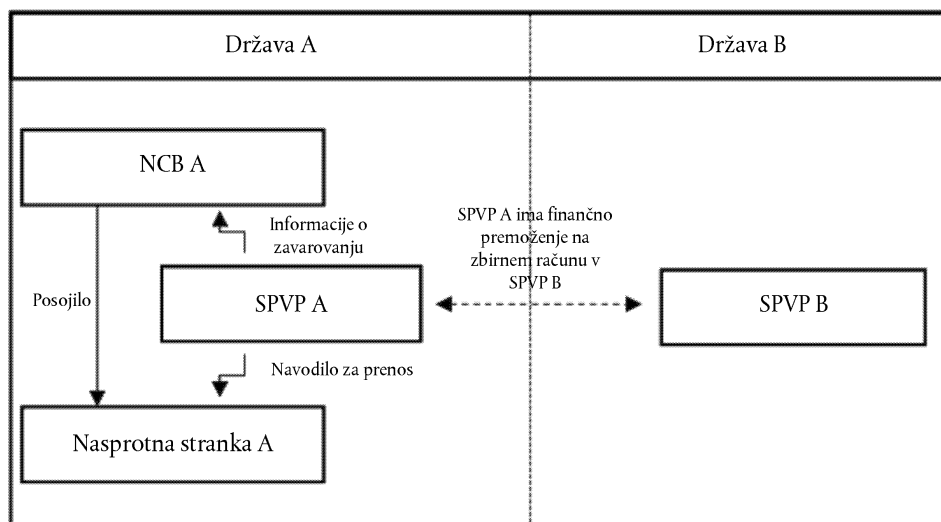
- CCBM je nasprotnim strankam za tržno in netržno finančno premoženje na voljo vsaj od 9.00 do 16.00 po srednjeevropskem času na vsak delovni dan sistema TARGET2. Nasprotna stranka, ki želi uporabiti CCBM, mora to sporočiti NCB, od katere želi dobiti posojilo, tj. svoji domači NCB, pred 16.00 po srednjeevropskem času. Nasprotna stranka mora zagotoviti, da se finančno premoženje za zavarovanje terjatev pri kreditnem poslu dostavi na račun korespondenčne centralne banke najkasneje do 16.45 po srednjeevropskem času. Sporočila ali dostave, ki ne prispejo pravočasno, se bodo zgolj obravnavali po najboljših prizadevanjih in se lahko upoštevajo za posojilo, ki bo odobreno na naslednji delovni dan sistema TARGET2. Če nasprotne stranke predvidijo potrebo po uporabi CCBM proti koncu dneva, morajo, kjer je to možno, to finančno premoženje vnaprej deponirati. V izjemnih okoliščinah ali kadar se to zahteva za namene denarne politike, se ECB lahko odloči, da odloži čas zaprtja CCBM do časa zaprtja sistema TARGET2, v sodelovanju s centralnimi depotnimi družbami v zvezi z njihovo razpoložljivostjo za podaljšanje njihovega urnika poravnave za tržno finančno premoženje.

II. PRIMERNE POVEZAVE MED SPVP

Tabela 2

▼ M7**Primerne povezave med sistemi poravnave vrednostnih papirjev**

Uporaba primernega finančnega premoženja, ki je izdano v SPVP države B in je v imetništvu nasprotne stranke, ustanovljene v državi A, prek primerne povezave med SPVP v državah A in B za pridobitev posojila od NCB države A.

▼ B

▼ B

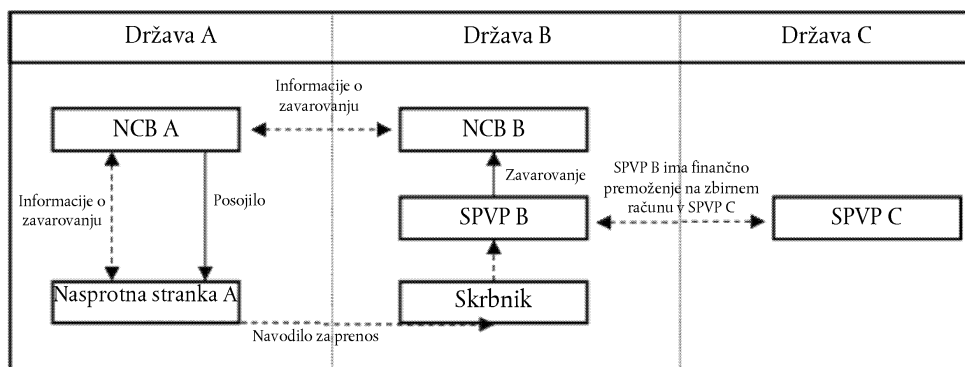
1. Primerne povezave med dvema SPVP v Evropskem gospodarskem prostoru (EGP) obsegajo sklop postopkov in ureditev za čezmejni prenos vrednostnih papirjev s prenosom med računi nematerializiranih vrednostnih papirjev. Povezava je v obliki zbirnega računa, ki ga odpre en SPVP (v nadaljnjem besedilu: SPVP investitorja) v drugem SPVP (v nadaljnjem besedilu: SPVP izdajateljja).
2. Primerne povezave omogočajo udeležencu enega SPVP v EGP, da ima vrednostne papirje, izdane v drugem SPVP v EGP, ne da bi bil udeleženeec tega drugega SPVP. Kadar nasprotne stranke uporabljajo povezave med SPVP, imajo finančno premoženje na svojem računu pri domačem SPVP in ne potrebujejo skrbnika.

III. CCBM V KOMBINACIJI S PRIMERNIMI POVEZAVAMI

Tabela 3

CCBM v kombinaciji s primernimi povezavami**▼ M7**

Uporaba primernega finančnega premoženja, ki je izdano v SPVP države C in ga nasprotna stranka, ustanovljena v državi A, hrani v SPVP države B, prek primerne povezave med SPVP v državah B in C za pridobitev posojila od NCB države A.

▼ B

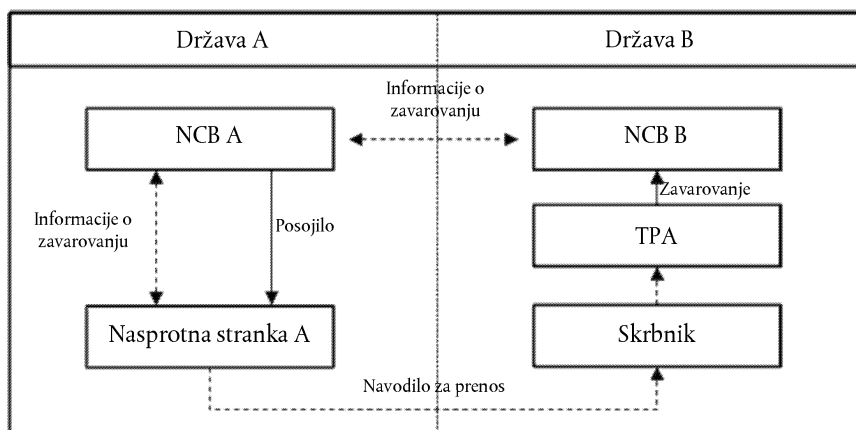
Kadar se primerno finančno premoženje v obliki vrednostnih papirjev prenese prek CCBM s povezavami, morajo nasprotne stranke zagotoviti, da se vrednostni papirji dostavijo na račun pri zadevnem SPVP investitorja do 16.00 po srednjeevropskem času na dan poravnave, da bi se zagotovila poravnava poslov z valuto na ta dan. Vsaka zahteva za mobilizacijo, ki jo prejmejo domače NCB od svojih nasprotnih strank po 16.00 po srednjeevropskem času, in vsaka zahteva za dostavo primernega finančnega premoženja na račun pri zadevnem SPVP investitorja po 16.00 po srednjeevropskem času, se obravnava po najboljših prizadevanjih in v skladu z urniki poravnave udeleženi SPVP.

IV. CCBM S TRIPARTITNIMI STORITVAMI UPRAVLJANJA ZAVAROVANJA

Tabela 4

Čezmejne tripartitne storitve

Uporaba primernega finančnega premoženja, ki ga nasprotna stranka, ustanovljena v državi A, hrani pri tripartitnem agentu (TPA) iz države B, za pridobitev posojila od NCB države A.

▼ B

Puščica „Informacije o zavarovanju“ med nasprotno stranko A in NCB A je lahko v primeru nekaterih TPA nepomembna, odvisno od izbranega pogodbenega modela, in v takih primerih nasprotna stranka ne pošlje navodila NCB A oziroma od NCB A ne prejme potrditve.

▼ **M6**

PRILOGA VIa

KRITERIJI PRIMERNOSTI ZA UPORABO SISTEMOV PORAVNAVE VREDNOSTNIH PAPIRJEV IN POVEZAV MED SISTEMI PORAVNAVE VREDNOSTNIH PAPIRJEV PRI KREDITNIH POSLIH EUROSISTEMA**I. KRITERIJI PRIMERNOSTI ZA SISTEME PORAVNAVE VREDNOSTNIH PAPIRJEV (SPVP) IN POVEZAVE MED SPVP**

1. Eurosistem ugotovi primernost SPVP, ki ga upravlja centralna depotna družba (CDD), ustanovljena v državi članici, katere valuta je euro, ali nacionalna centralna banka (NCB) ali javni organ, kakor je določen v členu 1(4) Uredbe (EU) št. 909/2014 Evropskega parlamenta in Sveta⁽¹⁾, države članice, katere valuta je euro (v nadaljnjem besedilu: upravljavec SPVP), na podlagi naslednjih kriterijev:

- (a) upravljavec SPVP v euroobmočju izpolnjuje zahteve za izdajo dovoljenja za CDD, določene v Uredbi (EU) št. 909/2014, in
- (b) NCB države članice, v kateri deluje zadevni SPVP, je vzpostavila in ohranja ustrezne pogodbene ali druge dogovore z upravljavcem SPVP v euroobmočju, ki vključujejo zahteve Eurosistema, določene v oddelku II.

Če postopek za izdajo dovoljenja iz naslova III Uredbe (EU) št. 909/2014 v zvezi s CDD v euroobmočju ni zaključen, se točki (a) in (b) ne uporabljata. V tem primeru mora biti SPVP, ki ga upravlja ta CDD, pozitivno ocenjen na podlagi dokumenta z naslovom *Framework for the assessment of securities settlement systems and links to determine their eligibility for use in Eurosystem credit operations* (okvir za ocenjevanje sistemov poravnave vrednostnih papirjev in povezav za namene ugotavljanja njihove primernosti za uporabo pri kreditnih poslih Eurosistema), januar 2014, ki je objavljen na spletni strani ECB.

2. Eurosistem ugotovi primernost neposredne povezave ali posredne povezave na podlagi naslednjih kriterijev:

- (a) neposredna povezava ali v primeru posredne povezave vsaka od osnovnih neposrednih povezav izpolnjuje zahteve, določene v Uredbi (EU) št. 909/2014;
- (b) NCB držav članic, v katerih so ustanovljeni SPVP investitorja, kateri koli SPVP posrednik in SPVP izdajatelj, so vzpostavile in ohranjajo ustrezne pogodbene ali druge dogovore z upravljavci SPVP v euroobmočju, ki vključujejo zahteve Eurosistema, določene v oddelku II;
- (c) Eurosistem šteje SPVP investitorja, katerega koli SPVP posrednika in SPVP izdajatelja, ki so vključeni v povezavo, za primerne.

⁽¹⁾ Uredba (EU) št. 909/2014 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. julija 2014 o izboljšanju ureditve poravnave vrednostnih papirjev v Evropski uniji in o centralnih depotnih družbah ter o spremembi direktiv 98/26/ES in 2014/65/EU ter Uredbe (EU) št. 236/2012 (UL L 257, 28.8.2014, str. 1).

▼ **M6**

Če postopek za izdajo dovoljenja iz naslova III Uredbe (EU) št. 909/2014 v zvezi s katero koli CDD, ki upravlja SPVP, vključen v povezavo, ni zaključen, se točke (a) do (c) ne uporabljajo. V tem primeru morajo biti povezave, v katere je vključen SPVP, ki ga upravlja taka CDD, pozitivno ocenjene na podlagi okvira za ocenjevanje sistemov poravnave vrednostnih papirjev in povezav za namene ugotavljanja njihove primernosti za uporabo pri kreditnih poslih Eurosistema, januar 2014.

3. Eurosistem pred ugotovitvijo primernosti neposredne povezave ali posredne povezave, v katero je vključen SPVP ali več SPVP, ki jih upravljajo CDD, ustanovljene v državi Evropskega gospodarskega prostora (EGP), katere valuta ni euro, ali NCB ali javni organi države EGP, katere valuta ni euro (v nadaljnjem besedilu: SPVP v državi EGP zunaj euroobmočja, ki ga upravlja upravljavec SPVP v državi EGP zunaj euroobmočja), opravi analizo poslovnih razlogov, pri kateri med drugim upošteva vrednost primernega finančnega premoženja, ki ga izdajo ali vodijo ti SPVP.
4. Če je rezultat analize poslovnih razlogov pozitiven, Eurosistem ugotovi primernost povezave, v katero so vključeni SPVP v državah EGP zunaj euroobmočja, na podlagi naslednjih kriterijev.

- (a) Upravljalci SPVP v državah EGP zunaj euroobmočja, ki so vključeni v povezavo, in sama povezava izpolnjujejo zahteve, določene v Uredbi (EU) št. 909/2014.
- (b) V primeru neposredne povezave je NCB države članice, v kateri deluje SPVP investitorja, vzpostavila in ohranja ustrezne pogodbene ali druge dogovore z upravljavcem SPVP investitorja v euroobmočju. Ti pogodbeni ali drugi dogovori morajo določati obveznost upravljavca SPVP v euroobmočju, da v svojih pravnih dogovorih z upravljavcem SPVP izdajatelja v državi EGP zunaj euroobmočja izvede določbe iz oddelka II.

V primeru posredne povezave mora vsaka od osnovnih neposrednih povezav, kjer SPVP v državi EGP zunaj euroobmočja deluje kot SPVP izdajatelja, izpolnjevati kriterij iz prvega odstavka točke (b). Pri posredni povezavi, kjer sta tako SPVP posrednik kot SPVP izdajatelja SPVP v državah EGP zunaj euroobmočja, mora NCB države članice, v kateri deluje SPVP investitorja, vzpostaviti in ohranjati ustrezne pogodbene ali druge dogovore z upravljavcem SPVP investitorja v euroobmočju. Ti pogodbeni ali drugi dogovori morajo poleg obveznosti upravljavca SPVP v euroobmočju, da v svojih pravnih dogovorih z upravljavcem SPVP posrednika v državi EGP zunaj euroobmočja izvede določbe iz oddelka II, določati tudi obveznost upravljavca SPVP posrednika v državi EGP zunaj euroobmočja, da v svojih pogodbenih ali drugih dogovorih z upravljavcem SPVP izdajatelja v državi EGP zunaj euroobmočja izvede določbe iz oddelka II.

- (c) Eurosistem vse SPVP v euroobmočju, ki so vključeni v povezavo, šteje za primerne.
- (d) NCB države EGP zunaj euroobmočja, v kateri deluje SPVP investitorja, se je zavezala poročati informacije o primernem finančnem premoženju, s katerim se trguje na domačih sprejemljivih trgih, na način, ki ga določi Eurosistem.

▼ **M6**

Če postopek za izdajo dovoljenja iz naslova III Uredbe (EU) št. 909/2014 v zvezi s katero koli CDD, ki upravlja SPVP investitorja, SPVP posrednika ali SPVP izdajatelja, vključen v povezavo, ni zaključen, se točke (a) do (d) ne uporabljajo. V tem primeru morajo biti povezave, v katere je vključen SPVP, ki ga upravlja taka CDD, pozitivno ocenjene na podlagi okvira za ocenjevanje sistemov poravnave vrednostnih papirjev in povezav za namene ugotavljanja njihove primernosti za uporabo pri kreditnih poslih Eurosistema, januar 2014.

II. ZAHTEVE EUROSISTEMA

1. Za zagotovitev pravne ustreznosti mora upravljavec SPVP nacionalni centralni banki države članice, v kateri zadevni SPVP deluje, s sklicevanjem na zavezujočo pravno dokumentacijo v obliki ustrezne pogodbe ali z navedbo obveznih pogojev zadevnega upravljavca SPVP ali kako drugače zagotoviti, da:
 - (a) upravičenost do vrednostnih papirjev, ki se vodijo v SPVP, ki ga upravlja ta upravljavec SPVP, vključno z vrednostnimi papirji, ki se vodijo prek povezav, ki jih upravlja upravljavec SPVP (vodijo se na računih, ki jih vodijo upravljavci povezanih SPVP), ureja pravo države EGP;
 - (b) je upravičenost udeležencev SPVP do vrednostnih papirjev, ki se vodijo v tem SPVP, jasna in nedvoumna ter zagotavlja, da udeleženci SPVP niso izpostavljeni insolventnosti tega upravljavca SPVP;
 - (c) je v primeru, ko SPVP deluje v vlogi SPVP izdajatelja, upravičenost povezanega SPVP investitorja do vrednostnih papirjev, ki se vodijo v SPVP izdajatelja, jasna in nedvoumna ter zagotavlja, da SPVP investitorja in njegovi udeleženci niso izpostavljeni insolventnosti upravljavca SPVP izdajatelja;
 - (d) je v primeru, ko SPVP deluje v vlogi SPVP investitorja, upravičenost tega SPVP do vrednostnih papirjev, ki se vodijo v povezanem SPVP izdajatelja, jasna in nedvoumna ter zagotavlja, da SPVP investitorja in njegovi udeleženci niso izpostavljeni insolventnosti upravljavca SPVP izdajatelja;
 - (e) nobena pridržna pravica ali podoben mehanizem, ki ga določa veljavno pravo ali pogodbeni dogovori, ne bo negativno vplival na upravičenost NCB do vrednostnih papirjev, ki se vodijo v SPVP;
 - (f) je postopek za razporeditev primanjkljaja vrednostnih papirjev, ki se vodijo v SPVP, zlasti v primeru insolventnosti: (i) upravljavca SPVP; (ii) katere koli tretje osebe, udeležene pri hrambi vrednostnih papirjev, ali (iii) katerega koli povezanega SPVP izdajatelja, jasen in nedvoumen;
 - (g) so postopki, po katerih se uveljavljajo pravice v zvezi z vrednostnimi papirji na podlagi pravnega okvira SPVP, jasni in nedvoumni, vključno z vsemi formalnostmi, ki jih je treba izpolniti v razmerju do povezanega SPVP izdajatelja, kadar SPVP deluje kot SPVP investitorja.

▼ **M6**

2. Upravljavec SPVP mora v primeru, ko SPVP, ki ga upravlja, deluje kot SPVP izdajatelj, zagotoviti, da bodo prenosi vrednostnih papirjev, opravljeni prek povezav, dokončni v smislu Direktive 98/26/ES Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾, tj. da teh prenosov vrednostnih papirjev ni mogoče preklicati, razveljaviti, odpraviti ali kako drugače izničiti.

3. Upravljavec SPVP mora v primeru, ko SPVP, ki ga upravlja, deluje kot SPVP izdajatelj, zagotoviti, da ne bo uporabljal tretje institucije, na primer banke ali katere koli druge osebe, ki ni SPVP, za posrednika med izdajateljem in SPVP izdajatelja, ali pa mora zagotoviti, da ima njegov SPVP neposredno ali posredno povezavo s SPVP, ki je v tem (edinstvenem in neposrednem) razmerju.

4. Da se lahko uporabijo povezave med SPVP, ki se uporabljajo za poravnavo poslov centralne banke, morajo biti vzpostavljene rešitve, ki omogočajo poravnavo v centralnobančnem denarju po načelu dostave proti plačilu znotraj dneva ali poravnavo brez plačila znotraj dneva, ki je lahko v obliki bruto poravnave v realnem času ali v obliki vrste obdelav v svežnjih z dokončnostjo znotraj dneva. Zaradi značilnosti poravnave v TARGET2-Securities se šteje, da je ta zahteva že izpolnjena za neposredne in posredne povezave, pri katerih so vsi SPVP, ki so vključeni v povezavo, integrirani v TARGET2-Securities.

5. V zvezi s časom delovanja in dnevi, ko je sistem odprt:
 - (a) morajo posamezni SPVP in njegove povezave zagotavljati storitve poravnave na vse delovne dni sistema TARGET2;

 - (b) mora posamezni SPVP delovati med dnevno obdelavo, kakor je navedeno v Dodatku V Priloge II k Smernici ECB/2012/27 ⁽²⁾;

 - (c) morajo SPVP, ki so vključeni v neposredne povezave ali posredne povezave, svojim udeležencem omogočati, da predložijo navodila za poravnavo v istem dnevu po načelu dostave proti plačilu prek SPVP izdajatelja in/ali SPVP posrednika (kot je primerno) v SPVP investitorja vsaj do 15.30 po srednjeevropskem času ⁽³⁾;

 - (d) morajo SPVP, ki so vključeni v neposredne povezave ali posredne povezave, svojim udeležencem omogočati, da predložijo navodila za poravnavo v istem dnevu brez plačila prek SPVP izdajatelja ali SPVP posrednika (kot je primerno) v SPVP investitorja vsaj do 16.00 po srednjeevropskem času;

 - (e) morajo biti pri SPVP vzpostavljeni ukrepi, s katerimi se zagotovi, da se v izrednih primerih čas delovanja iz točk (b) do (d) podaljša.

Zaradi značilnosti poravnave v TARGET2-Securities se šteje, da so te zahteve že izpolnjene za SPVP, ki so integrirani v TARGET2-Securities, ter za neposredne in posredne povezave, pri katerih so vsi SPVP, ki so vključeni v povezavo, integrirani v TARGET2-Securities.

⁽¹⁾ Direktiva 98/26/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 19. maja 1998 o dokončnosti poravnave pri plačilih in sistemih poravnave vrednostnih papirjev (UL L 166, 11.6.1998, str. 45).

⁽²⁾ Smernica ECB/2012/27 z dne 5. decembra 2012 o transevropskem sistemu bruto poravnave v realnem času (TARGET2) (UL L 30, 30.1.2013, str. 1).

⁽³⁾ Srednjeevropski čas upošteva spremembo na srednjeevropski poletni čas.

▼ M6

III. POSTOPEK NA PODLAGI VLOGE

1. Upravljavci SPVP v euroobmočju, ki želijo, da se njihove storitve uporabljajo pri kreditnih poslih Eurosistema, morajo vlogo za oceno primernosti predložiti NCB države članice, v kateri je ustanovljen SPVP.
2. Za povezave, vključno s tistimi, v katere je vključen SPVP v državi EGP zunaj euroobmočja, mora upravitelj SPVP investitorja vlogo za oceno primernosti predložiti NCB države članice, v kateri deluje SPVP investitorja.
3. Eurosistem lahko vlogo zavrne ali, kadar je primernost SPVP ali povezave že ugotovljena, odloči o začasni ali trajni neprimernosti SPVP ali povezave, če:
 - (a) ni izpolnjen en ali več kriterijev primernosti iz oddelka I;
 - (b) bi lahko uporaba SPVP ali povezave vplivala na varnost in učinkovitost kreditnih poslov Eurosistema in izpostavila Eurosistem tveganju finančnih izgub ali se drugače iz razlogov skrbnega in varnega poslovanja šteje, da taka uporaba pomeni tveganje.
4. O odločitvi Eurosistema o primernosti SPVP ali povezave se uradno obvesti upravitelja SPVP, ki je predložil vlogo za oceno primernosti. Eurosistem bo vsako negativno odločitev obrazložil.
5. SPVP ali povezava se lahko uporabi pri kreditnih poslih Eurosistema, ko se objavi na Eurosistemovem seznamu primernih SPVP in primernih povezav na spletni strani ECB.

▼ B*PRILOGA VII***▼ M6****IZRAČUN SANKCIJ, KI SE UPORABIJO V SKLADU Z DELOM 5, IN DENARNIH KAZNI, KI SE UPORABIJO V SKLADU Z DELOM 7****I. IZRAČUN DENARNIH KAZNI, KI SE UPORABIJO V SKLADU Z DELOM 5****▼ B**

3. Kadar mora nacionalna centralna banka (NCB) naložiti kateri od svojih nasprotnih strank denarno kazen v skladu z delom 5, izračuna to kazen v skladu z vnaprej določeno kazensko obrestno mero, kakor sledi.

(a) Za neizpolnjevanje obveznosti iz člena 154(1)(a), (b) ali (c) se denarna kazen izračuna po obrestni meri mejnega posojila, ki je veljala na dan, ko se je neizpolnjevanje začelo, povečani za 2,5 odstotne točke.

▼ M4

(b) Za neizpolnjevanje obveznosti iz člena 154(1)(d) ali (e) se denarna kazen izračuna po obrestni meri mejnega posojila, ki je veljala na dan, ko se je neizpolnjevanje začelo, povečani za 5 odstotnih točk. Ob ponovljenih kršitvah obveznosti iz člena 154(1)(d) ali obveznosti iz člena 154(1)(e) v obdobju 12 mesecev od dneva prve kršitve se kazenska obrestna mera zviša za dodatnih 2,5 odstotne točke za vsako ponovno kršitev.

▼ B

2. Za neizpolnjevanje obveznosti iz člena 154(1)(a) ali (b) se denarna kazen izračuna po kazenski obrestni meri v skladu z odstavkom 1(a) od zneska zavarovanja ali denarnih sredstev, ki ga nasprotna stranka ni mogla dostaviti ali poravnati, pomnoženo s koeficientom $X/360$, kjer je X število koledarskih dni, največ sedem, ko nasprotna stranka ni zavarovala ali poravnala: (a) dodeljenega zneska, navedenega v obvestilu uspešnim ponudnikom, v obdobju do zapadlosti operacije; ali (b) preostalega zneska posamezne operacije, kadar NCB izvede predčasna prenehanja, v preostalem obdobju trajanja operacije.

3. Za neizpolnjevanje obveznosti iz člena 154(1)(c) se denarna kazen izračuna po kazenski obrestni meri v skladu z odstavkom 1(a) od vrednosti neprimernega finančnega premoženja ali premoženja, ki ga nasprotna stranka ne sme mobilizirati ali uporabiti, upoštevajoč odbitke, kakor sledi:

(a) v primeru neprimernega finančnega premoženja, ki ga nasprotna stranka zagotovi NCB, se upošteva vrednost neprimernega finančnega premoženja po odbitkih; ali

(b) v primeru finančnega premoženja, ki je bilo sprva primerno, vendar je postalo neprimerno ali ga nasprotna stranka ne sme več mobilizirati ali uporabiti, se upošteva vrednost finančnega premoženja po odbitkih, ki ni bilo umaknjeno najkasneje do začetka osmega koledarskega dne od trenutka, ko je primerno finančno premoženje postalo neprimerno ali po katerem ga nasprotna stranka ne sme več mobilizirati ali uporabiti.

4. Zneski iz odstavka 3(a) in (b) se pomnožijo s koeficientom $X/360$, kjer je X število koledarskih dni, največ sedem, ko nasprotna stranka ni izpolnjevala svojih obveznosti v zvezi z uporabo finančnega premoženja, predloženega za zavarovanje pri kreditnih poslih Eurosistema. V primeru odstavka 3(b) se izračun X začne po izteku obdobja mirovanja sedmih koledarskih dni.

▼ B

*[[vrednost neprimernega finančnega premoženja po odbitkih na prvi dan kršitve] EUR * (veljavna obrestna mera mejnega posojila na dan začetka kršitve + 2,5 %) * [X]/360 = [...] EUR]]*

5. Za kršitve omejitev v zvezi z nezavarovanimi dolžniškimi instrumenti, ki jih izdajo kreditna institucija ali subjekti, s katerimi je ta v tesni povezavi, kakor je določeno v členu 141, se določi obdobje odloga, kakor sledi:

▼ M4

- (a) Obdobje odloga sedmih koledarskih dni se uporabi, če je kršitev posledica spremembe v vrednotenju, ne da bi bili predloženi dodatni taki nezavarovani dolžniški instrumenti in ne da bi bilo finančno premoženje umaknjeno iz celotnega sklada finančnega premoženja, na podlagi naslednjega dejstva:

(i) vrednost teh že predloženih nezavarovanih dolžniških instrumentov se je povečala ali

(ii) skupna vrednost sklada finančnega premoženja se je zmanjšala.

V teh primerih se od nasprotne stranke zahteva, da v obdobju odloga prilagodi vrednost svojega celotnega sklada finančnega premoženja in/ali vrednost takih nezavarovanih dolžniških instrumentov, da zagotovi skladnost z veljavno omejitvijo.

▼ B

- (b) V primeru predložitve dodatnih nezavarovanih dolžniških instrumentov, ki jih izdajo kreditna institucija ali subjekti, s katerimi je ta v tesni povezavi, nasprotna stranka ni upravičena do obdobja odloga.

▼ M4

6. Če je nasprotna stranka zagotovila informacije, ki negativno vplivajo na vrednost njenega zavarovanja z vidika Eurosistema v povezavi s členom 145(4), npr. netočne informacije o neodplačanem znesku uporabljene bančnega posojila, ki so ali so bile napačne ali zastarele, ali če nasprotna stranka ne predloži pravočasno informacij, ki se zahtevajo po členu 101(1)(a)(iv), se za izračun denarne kazni v skladu z odstavkom 3 upošteva obseg (vrednost) zavarovanja, ki je negativno vplivalo na vrednost zavarovanja, in se ne uporabi obdobje odloga. Če se netočne informacije popravijo v ustreznem roku za obvestitev, npr. v primeru bančnih posojil najpozneje do zaključka naslednjega delovnega dne v skladu s členom 109(2), se kazni ne naloži.

7. Za neizpolnjevanje obveznosti iz člena 154(1)(d) ali (e) se denarna kazen izračuna po kazenski obrestni meri v skladu z odstavkom 1(b) od zneska nedovoljenega dostopa nasprotne stranke do mejnega posojila ali od zneska neplačanega posojila Eurosistema.

▼ B

8. Kadar je rezultat izračuna v skladu s to prilogo manjši od 500 EUR, NCB naloži minimalno denarno kazen v znesku 500 EUR. Če je kršitev odpravljena v upoštevnem obdobju odloga, se denarna kazen ne naloži.

▼ M6

- II. IZRAČUN NEDENARNIH KAZNI, KI SE UPORABIJO V SKLADU Z DELOM 5

▼ B

Začasna izključitev zaradi neizpolnjevanja obveznosti iz člena 154(1)(a) ali (b)

9. Kadar se uporabi obdobje začasne izključitve v skladu s členom 156(1), NCB izreče začasno izključitev v skladu z naslednjim:

- (a) če znesek nedostavljenega zavarovanja ali denarnih sredstev znaša do 40 % skupnega zavarovanja ali denarnih sredstev, ki naj bi se dostavila, se izreče enomesečna izključitev;

▼ B

- (b) če znesek nedostavljenega zavarovanja ali denarnih sredstev znaša med 40 % in 80 % skupnega zavarovanja ali denarnih sredstev, ki naj bi se dostavila, se izreče dvomesečna izključitev;
 - (c) če znesek nedostavljenega zavarovanja ali denarnih sredstev znaša med 80 % in 100 % skupnega zavarovanja ali denarnih sredstev, ki naj bi se dostavila, se izreče trimesečna izključitev.
10. V povezavi z I in II se v primeru, da se sankcija nanaša na transakcijo med nasprotno stranko in ECB v dvostranskem postopku, zgornje določbe razlagajo tako, da omogočajo naložitev sankcij s strani ECB.

▼ M6

III. IZRAČUN DENARNIH KAZNI, KI SE UPORABIJO V SKLADU Z DELOM 7

1. NCB izračunajo denarno kazen po členu 166(4a) v skladu z naslednjim:
- (a) Za neizpolnjevanje obveznosti iz člena 166(4a) se denarna kazen izračuna po obrestni meri mejnega posojila, ki je veljala na dan, ko se je neizpolnjevanje začelo, povečani za 2,5 odstotne točke.
 - (b) Denarna kazen se izračuna po kazenski obrestni meri v skladu z odstavkom (a) od zneska denarnih sredstev, ki ga nasprotna stranka ni mogla vrniti ali plačati, ali od vrednosti finančnega premoženja, ki ni bilo dostavljeno, pomnoženo s koeficientom $X/360$, kjer je X število koledarskih dni, največ sedem, ko nasprotna stranka ni: (i) vrnila kate-rega koli zneska posojila, plačala cene povratnega nakupa ali drugače zapadlih denarnih sredstev ali (ii) dostavila finančnega premoženja ob zapadlosti ali ko je bila to drugače dolžna storiti v skladu s pogodbenimi dogovori ali predpisi.
2. Za izračun denarne kazni v skladu z odstavkom 1(a) in (b) se uporabi naslednja formula:

[[znesek denarnih sredstev, ki ga nasprotna stranka ni mogla vrniti ali plačati, ali vrednost finančnega premoženja, ki ga nasprotna stranka ni mogla dostaviti] EUR * (obrestna mera mejnega posojila, ki je veljala na dan, ko se je neizpolnjevanje začelo, povečana za 2,5 odstotne točke) * $[X]/360$ (kjer je X število koledarskih dni, ko nasprotna stranka ni izvedla plačila, vračila ali dostave) = [...] EUR].

▼ M7

PRILOGA VIII

**ZAHTEVE ZA POROČANJE PODATKOV O LISTINJENIH
VREDNOSTNIH PAPIRJIH NA RAVNI POSAMEZNEGA POSOJILA
IN ZAHTEVE ZA REPOZITORIJE PODATKOV NA RAVNI
POSAMEZNEGA POSOJILA**

Ta priloga se uporablja za zagotavljanje celovitih in standardiziranih podatkov na ravni posameznega posojila o skladu finančnega premoženja, ki ustvarja denarni tok in s katerim so zavarovani listinjeni vrednostni papirji, kakor je določeno v členu 78, ter določa zahteve za repozitorije podatkov na ravni posameznega posojila.

▼ B

I. PREDLOŽITEV PODATKOV NA RAVNI POSAMEZNEGA POSOJILA

▼ M7

1. Zadevne stranke morajo predložiti podatke na ravni posameznega posojila v repozitorij podatkov na ravni posameznega posojila v skladu s to prilogo. Repozitorij podatkov na ravni posameznega posojila te podatke objavi v elektronski obliki.

2. Podatki na ravni posameznega posojila se za vsako posamezno transakcijo predložijo tako, da se:

- (a) pri transakcijah, ki se poročajo v repozitorij listinjenj ESMA, uporabijo ustrezne predloge, določene v izvedbenih tehničnih standardih, ki jih sprejme Komisija na podlagi člena 7(4) Uredbe (EU) 2017/2402, ali
- (b) pri transakcijah, ki se poročajo v repozitorij, ki ga je imenoval Eurosystem, uporabi najnovejši ustrezn obrazec ECB za poročanje podatkov na ravni posameznega posojila, objavljen na spletni strani ECB.

V vsakem primeru je ustrezna predloga ali obrazec, ki ga je treba predložiti, odvisen od vrste finančnega premoženja, s katerim je zavarovan listinjen vrednostni papir, kakor je določeno v členu 73(1).

2a. Predlaganje podatkov na ravni posameznega posojila v skladu z odstavkom 2(a) se bo začelo na začetku prvega koledarskega meseca po datumu izteka treh mesecev od datuma aktivacije poročanja ESMA.

Predlaganje podatkov na ravni posameznega posojila v skladu z odstavkom 2(b) je dovoljeno do konca koledarskega meseca, v katerem je datum izteka treh let in treh mesecev od datuma aktivacije poročanja ESMA.

2b. Ne glede na drugi pododstavek odstavka 2a je treba podatke na ravni posameznega posojila za posamezno transakcijo predložiti v skladu z odstavkom 2(a), če sta izpolnjena naslednja pogoja:

- (a) da morajo zadevne stranke transakcije v skladu s členom 7(1)(a) in členom 7(2) Uredbe (EU) 2017/2402 poročati podatke na ravni posameznega posojila za posamezno transakcijo v repozitorij listinjenj ESMA z uporabo ustreznih predlog, določenih v izvedbenih tehničnih standardih, ki jih sprejme Komisija na podlagi člena 7(4) navedene uredbe, in
- (b) da se je začelo predlaganje podatkov na ravni posameznega posojila v skladu z odstavkom 2(a).

▼ B

3. Podatke na ravni posameznega posojila je treba poročati najmanj četrtletno, vendar najkasneje en mesec po datumu zapadlosti plačila obresti iz naslova zadevnih listinjenih vrednostnih papirjev. Kar zadeva predložene podatke, presečni datum sklada finančnega premoženja ne sme biti starejši od dveh mesecev, tj. razlika med „datumom predložitve poročila“ in „presečnim datumom sklada finančnega premoženja“ mora biti manjša od dveh mesecev. „Presečni datum sklada finančnega premoženja“ je opredeljen kot datum, ko je bil za zadevno poročilo opravljen posnetek poslovanja finančnega premoženja, ki služi kot zavarovanje listinjenemu papirju.
4. Za zagotovitev skladnosti z zahtevami iz odstavkov 2 in 3 podatkovno skladišče na ravni posameznega posojila za vsako transakcijo samodejno preveri skladnost in točnost poročil novih in posodobljenih podatkov na ravni posameznega posojila.

II. RAVEN ZAHTEVANIH PODROBNOSTI

1. Od datuma začetka uporabe zahtev za poročanje podatkov na ravni posameznega posojila za določeno vrsto finančnega premoženja, ki ustvarja denarni tok in s katerim so zavarovani listinjeni vrednostni papirji, kakor je določeno na spletni strani Evropske centralne banke (ECB), je treba za listinjene vrednostne papirje zagotoviti podrobne informacije na ravni posameznega posojila, da ti listinjeni vrednostni papirji postanejo ali ostanejo primerni.

▼ M9

2. Listinjeni vrednostni papirji, pri katerih se uporablja obrazec ECB za poročanje podatkov na ravni posameznega posojila, morajo dosegati obvezno minimalno raven skladnosti z oceno podatkov A1, ki se oceni glede na razpoložljivost informacij, zlasti v podatkovnih poljih obrazca za poročanje podatkov na ravni posameznega posojila, izračunanih v skladu z metodologijo iz oddelka III te priloge. Ne glede na zahtevane vrednosti ocene, ki so za podatke na ravni posameznega posojila določene v oddelku III, lahko Eurosystem sprejme v zavarovanje listinjene vrednostne papirje, pri katerih se uporabljajo obrazci ECB za poročanje podatkov na ravni posameznega posojila in ki imajo oceno, nižjo od zahtevane vrednosti ocene (A1), po presoji vsakega posameznega primera posebej in le pod pogojem, da prejme ustrezna pojasnila, zakaj zahtevana ocena ni bila dosežena. Za vsako ustrezno pojasnilo Eurosystem določi največjo stopnjo tolerance in obdobje tolerance, kakor je podrobneje navedeno na spletni strani ECB. Obdobje tolerance pomeni obdobje, v katerem se mora kakovost podatkov za listinjene vrednostne papirje izboljšati.

▼ M7

3. Za zajem polj, kjer podatki niso na voljo, ► **M9** obrazci ECB za poročanje podatkov na ravni posameznega posojila ◀ vsebujejo nabor šestih vrst manjkajočih podatkov (*no data* – ND), ki jih je treba vnesti, kadar posameznih podatkov ni mogoče predložiti skladno z obrazcem za poročanje podatkov na ravni posameznega posojila.

▼ M6

Tabela 1

Pojasnilo glede vrst odsotnosti podatkov

Vrsta odsotnosti podatkov	Pojasnilo
ND1	Podatki niso bili zbrani, ker jih ne zahtevajo kriteriji, ki so podlaga za odobritev posojila
ND2	Podatki so bili zbrani ob vlogi za odobritev posojila, vendar ob odobritvi vloge niso bili vneseni v sistem za poročanje
ND3	Podatki so bili zbrani ob vlogi za odobritev posojila, vendar so bili vneseni v sistem, ki je ločen od sistema za poročanje
ND4	Podatki so bili zbrani, vendar bodo na voljo šele od MM-LLLL
ND5	Ni relevantno
ND6	Ne pride v poštev v zadevni jurisdikciji

▼ M7III. ► M9 METODOLOGIJA ECB ZA OCENE PODATKOV ◀

2. Repozitorij podatkov na ravni posameznega posojila ob predložitvi in obdelavi podatkov na ravni posameznega posojila izračuna in dodeli oceno vsaki transakciji z listinjenim vrednostnim papirjem.

▼ B

3. Ta ocena odraža število obveznih polj z vrednostjo ND1 in število obveznih polj z vrednostjo ND2, ND3 ali ND4, v vseh primerih v primerjavi s skupnim številom obveznih polj. V tem okviru se vrste ► M6 ND5 in ND6 ◀ lahko uporabijo samo, če to omogočajo ustrezna podatkovna polja v ustreznem obrazcu za poročanje podatkov na ravni posameznega posojila. Z združitvijo obeh pragov nastane naslednji razpon ocen podatkov na ravni posameznega posojila.

Tabela 2

Ocene podatkov na ravni posameznega posojila

Matrica ocen		Polja z vrednostjo ND1			
		0	≤ 10 %	≤ 30 %	> 30 %
ND2 ali ND3 ali ND4	0	A1	B1	C1	D1
	≤ 20 %	A2	B2	C2	D2
	≤ 40 %	A3	B3	C3	D3
	> 40 %	A4	B4	C4	D4

▼ M7▼ M4IV. ► M9 IMENOVANJE REPOZITORIJEV PODATKOV NA RAVNI POSAMEŽNEGA POSOJILA S STRANI EUROSISTEMA ◀

I. Zahteve za imenovanje

▼ M9

1. Da bi Eurosistem imenoval podatkovna skladišča na ravni posameznega posojila, morajo ta izpolniti upoštevne zahteve Eurosistema, ki vključujejo prost dostop, nediskriminacijo, obseg zajetja podatkov, ustrezno strukturo upravljanja in preglednost.

▼ M4

2. V zvezi z zahtevami glede prostega dostopa in nediskriminacije repozitorij podatkov na ravni posameznega posojila:

- pri zagotavljanju dostopa do podatkov na ravni posameznega posojila ne sme nepravilno diskriminirati med uporabniki podatkov;
- mora uporabljati kriterije za dostop do podatkov na ravni posameznega posojila, ki so objektivni, nediskriminatorni in javno dostopni;
- lahko omeji dostop samo toliko, kolikor je potrebno za izpolnitev zahteve glede sorazmernosti;
- mora vzpostaviti poštene postopke za primere, ko uporabnikom podatkov ali ponudnikom podatkov zavrne dostop;
- mora imeti potrebne tehnične zmogljivosti, da lahko uporabnikom podatkov in ponudnikom podatkov zagotovi dostop v vseh razumnih okoliščinah, kar vključuje postopke za varnostno kopiranje podatkov, ukrepe za varnost podatkov in ureditev za ponovno vzpostavitev delovanja po nesreči;

▼ M4

- (f) uporabnikom podatkov ne sme zaračunavati stroškov za zagotavljanje ali izpis podatkov na ravni posameznega posojila, ki so diskriminatorni ali nepravilno omejujejo dostop do podatkov na ravni posameznega posojila.
3. V zvezi z zahtevo glede obsega zajetja podatkov repozitorij podatkov na ravni posameznega posojila:

▼ M6

- (a) mora vzpostaviti in ohranjati zanesljive tehnološke sisteme in operativne kontrole, ki mu omogočajo, da podatke na ravni posameznega posojila obdeluje na način, ki podpira zahteve Eurosistema za predložitev in dostop do podatkov na ravni posameznega posojila v zvezi s primernim finančnim premoženjem, za katero veljajo zahteve za razkritje na ravni posameznega posojila, kakor je določeno v členu 78 in tej prilogi.

Zlasti mora tehnološki sistem repozitorija podatkov na ravni posameznega posojila omogočati, da uporabniki podatkov izpišejo podatke na ravni posameznega posojila, ocene podatkov na ravni posameznega posojila in časovni žig predložitve podatkov, in sicer s pomočjo ročnih in avtomatičnih postopkov, ki zajemajo vse predložitve podatkov na ravni posameznega posojila za vse transakcije z listinjenimi vrednostnimi papirji, ki so bili predloženi prek repozitorija podatkov na ravni posameznega posojila, in izpis več datotek s podatki na ravni posameznega posojila, če se zahtevajo v eni zahtevi za prenos;

▼ M4

- (b) mora Eurosistemu verodostojno dokazati, da bi mu tehnična in operativna zmogljivost dopuščala doseči velik obseg zajetja podatkov, če bi pridobil status imenovanega repozitorija podatkov na ravni posameznega posojila.
4. V zvezi z zahtevama glede ustrezne strukture upravljanja in preglednosti repozitorij podatkov na ravni posameznega posojila:
- (a) mora vzpostaviti ureditev upravljanja, ki služi interesom deležnikov na trgu listinjenih vrednostnih papirjev s spodbujanjem preglednosti;
- (b) mora vzpostaviti jasno dokumentirano ureditev upravljanja, spoštovati ustrezne standarde upravljanja in zagotavljati ohranjanje in vodenje primerne organizacijske strukture, da zagotovi neprekinjeno in pravilno delovanje, ter
- (c) mora Eurosistemu odobriti zadosten dostop do dokumentov in podpornih informacij, da lahko redno spremlja stalno ustreznost strukture upravljanja repozitorija podatkov na ravni posameznega posojila.

II. Postopki za imenovanje in preklic imenovanja**▼ M7**

1. Vlogo za Eurosistemovo imenovanje za repozitorij podatkov na ravni posameznega posojila je treba predložiti direktoratu Upravljanje tveganj ECB. Vloga mora vsebovati ustrezno utemeljitev in popolno podporno dokumentacijo, ki dokazuje, da vložnik izpolnjuje zahteve za repozitorije podatkov na ravni posameznega posojila, določene v tej smernici. Vlogo, utemeljitev in podporno dokumentacijo je treba predložiti pisno in po možnosti v elektronski obliki. Po 13. maju 2019 se vloge za imenovanje ne sprejemajo več. Vse vloge, prejete pred navedenim datumom, se bodo obdelale v skladu s to prilogo.

▼ M4

2. ECB bo v 25 delovnih dneh od prejema vloge ocenila, ali je vloga popolna. Če vloga ni popolna, bo ECB določila rok, do katerega mora repozitorij podatkov na ravni posameznega posojila predložiti dodatne informacije.

▼ **M4**

3. Potem ko ECB oceni, da je vloga popolna, bo o tem ustrezno uradno obvestila repozitorij podatkov na ravni posameznega posojila.

▼ **M6**

4. Eurosistem bo v razumnem roku (cilj je 60 delovnih dni od uradne obvestitve iz odstavka 3) proučil vlogo repozitorija podatkov na ravni posameznega posojila za imenovanje z vidika skladnosti tega repozitorija z zahtevami iz te smernice. Eurosistem lahko v okviru proučitve zahteva, da repozitorij podatkov na ravni posameznega posojila opravi eno ali več interaktivnih predstavitev v živo z zaposlenimi v Eurosistemu, da prikaže tehnične zmogljivosti repozitorija podatkov na ravni posameznega posojila, povezane z zahtevami iz odstavkov 2 in 3 oddelka IV.1 te priloge. Če se taka predstavitev zahteva, se šteje za obvezno zahtevo v postopku na podlagi vloge. Predstavitev lahko vključuje tudi uporabo testnih datotek.

▼ **M4**

5. Eurosistem lahko obdobje za proučitev podaljša za 20 delovnih dni, kadar oceni, da so potrebna dodatna pojasnila, ali kadar je zahteval predstavitev v skladu z odstavkom 4.
6. Eurosistem si bo prizadeval za sprejetje obrazložene odločitve o imenovanju ali zavrnitvi imenovanja v 60 delovnih dneh od uradne obvestitve iz odstavka 3 ali v 80 delovnih dneh od te uradne obvestitve, kadar se uporabi odstavek 5.
7. Eurosistem v petih delovnih dneh od sprejetja odločitve iz odstavka 6 o tej odločitvi uradno obvesti zadevni repozitorij podatkov na ravni posameznega posojila. Kadar Eurosistem zavrne imenovanje repozitorija podatkov na ravni posameznega posojila ali prekliče imenovanje repozitorija podatkov na ravni posameznega posojila, v uradnem obvestilu obrazloži svojo odločitev.
8. Odločitev, ki jo Eurosistem sprejme v skladu z odstavkom 6, začne učinkovati peti delovni dan po uradni obvestitvi v skladu z odstavkom 7.
9. Imenovani repozitorij podatkov na ravni posameznega posojila mora Eurosistem nemudoma obvestiti o vseh pomembnih spremembah v zvezi s svojim izpolnjevanjem zahtev za imenovanje.
10. Eurosistem bo preklical imenovanje repozitorija podatkov na ravni posameznega posojila, če:
 - (a) je repozitorij podatkov na ravni posameznega posojila dosegel imenovanje z navajanjem neresničnih podatkov ali na drug nezakonit način ali
 - (b) repozitorij podatkov na ravni posameznega posojila ne izpolnjuje več zahtev, na podlagi katerih je bil imenovan.
11. Odločitev o preklicu imenovanja repozitorija podatkov na ravni posameznega posojila začne učinkovati nemudoma. Listinjeni vrednostni papirji, v zvezi s katerimi so podatki na ravni posameznega posojila dostopni prek repozitorija podatkov na ravni posameznega posojila, katerega imenovanje je bilo preklicano v skladu z odstavkom 10, lahko ostanejo primerni kot zavarovanje pri kreditnih poslih Eurosistema, če so izpolnjene vse druge zahteve, za obdobje:
 - (a) do naslednjega datuma zahtevanega poročanja podatkov na ravni posameznega posojila, kakor je določeno v oddelku I.3, ali
 - (b) tri mesece po odločitvi iz odstavka 10, če je dovoljeno obdobje iz točke (a) za stranko, ki zagotavlja podatke na ravni posameznega posojila, tehnično neizvedljivo in se NCB, ki ocenjuje primernost, do naslednjega datuma zahtevanega poročanja podatkov na ravni posameznega posojila iz oddelka I.3 predloži pisno pojasnilo.

▼ **M4**

Po izteku tega obdobja morajo biti za te listinjene vrednostne papirje podatki na ravni posameznega posojila dostopni prek imenovanega repozitorija podatkov na ravni posameznega posojila v skladu z vsemi veljavnimi zahtevami Eurosistema.

12. Eurosistem bo na spletni strani ECB objavil seznam repozitorijev podatkov na ravni posameznega posojila, imenovanih v skladu s to smernico. Ta seznam se bo posodobil v petih delovnih dneh po sprejetju odločitve iz odstavka 6 ali odstavka 10.

▼ **M6**

Ila. Minimalne informacije, ki jih mora vsebovati vloga za imenovanje, da se šteje za popolno

1. V zvezi z zahtevami Eurosistema glede prostega dostopa, nediskriminacije in preglednosti morajo vložniki zagotoviti naslednje informacije:

- (a) podrobna merila za dostop in vse omejitve dostopa do podatkov na ravni posameznega posojila za uporabnike podatkov ter podrobnosti o vseh razlikah med temi merili za dostop in omejitvami dostopa za uporabnike podatkov in razlogi za te razlike;
- (b) izjave glede politike ali drug pisni opis postopkov in meril, ki se uporabljajo za odobritev dostopa uporabnika podatkov do posamezne datoteke s podatki na ravni posameznega posojila, ter dodatne podrobnosti, v teh izjavah glede politike ali v drugem pisnem opisu, o vseh tehničnih in postopkovnih varovalih, ki so vzpostavljena za zagotavljanje nediskriminacije.

2. V zvezi z zahtevo Eurosistema glede obsega zajetja podatkov morajo vložniki zagotoviti naslednje informacije.

- (a) Število zaposlenih pri vložniku na področju zagotavljanja storitev repozitorija podatkov na ravni posameznega posojila, tehnična usposobljenost zaposlenih in/ali drugi viri, namenjeni temu področju, ter kako vložnik upravlja in ohranja tehnično znanje teh zaposlenih in/ali druge vire, da zagotovi tehnično in operativno neprekinjeno delovanje na dnevni ravni kljub morebitnim spremembam zaposlenih ali virov.
- (b) Posodobljena statistika o obsegu zajetja podatkov, vključno s tem, koliko neporavnanih listinjenih vrednostnih papirjev, ki so primerni za posle zavarovanja pri Eurosistemu, je trenutno pri vložniku, vključno z razčlenitvijo teh listinjenih vrednostnih papirjev po geografski lokaciji dolžnikov finančnega premoženja, ki ustvarja denarni tok, in po vrstah finančnega premoženja, ki ustvarja denarni tok, določenih v členu 73(1). Če posamezne vrste finančnega premoženja trenutno ni pri vložniku, je treba zagotoviti informacije o vložnikovih načrtih in tehnični izvedljivosti za zajetje te vrste finančnega premoženja v prihodnosti.

- (c) Tehnično delovanje vložnikovega sistema repozitorija podatkov na ravni posameznega posojila, vključno s pisnim opisom:

- (i) uporabniških navodil za njegov uporabniški vmesnik, ki pojasnjujejo dostop, izpis in predložitev podatkov na ravni posameznega posojila, in sicer z vidika uporabnikov podatkov in z vidika ponudnikov podatkov;

▼ **M6**

- (ii) trenutne tehnične in operativne zmogljivosti vložnikovega sistema repozitorija, npr. koliko transakcij z listinjenimi vrednostnimi papirji se lahko shrani v sistemu (in ali se lahko zmogljivost sistema enostavno poveča), kako se hranijo podatki na ravni posameznega posojila v zvezi s preteklimi transakcijami z listinjenimi vrednostnimi papirji in kako do njih dostopajo uporabniki podatkov in ponudniki podatkov ter največje število posojil, ki jih lahko ponudnik podatkov naloži pri eni transakciji z listinjenimi vrednostnimi papirjem;
 - (iii) vložnikove trenutne tehnične in operativne zmožnosti glede predložitve podatkov s strani ponudnikov podatkov, tj. tehnični postopek, po katerem lahko ponudnik podatkov predloži podatke na ravni posameznega posojila, in ali je ta postopek ročen ali avtomatičen; in
 - (iv) vložnikove trenutne tehnične in operativne zmožnosti glede izpisa podatkov s strani uporabnikov podatkov, tj. tehnični postopek, po katerem lahko uporabnik podatkov izpiše podatke na ravni posameznega posojila, in ali je ta postopek ročen ali avtomatičen.
- (d) Tehnični opis:
- (i) datotečnih formatov za predložitev podatkov na ravni posameznega posojila, ki jih pošiljajo ponudniki podatkov in jih vložnik sprejema (Excelov obrazec, shema XML itd.), vključno z elektronsko kopijo vsakega takega datotečnega formata, in navedbo, ali vložnik ponudnikom podatkov zagotavlja orodja, s katerimi se lahko podatki na ravni posameznega posojila pretvorijo v datotečne formate, ki jih vložnik sprejema;
 - (ii) vložnikove trenutne tehnične in operativne zmožnosti glede dokumentacije o testiranju in potrjevanju za vložnikov sistem, vključno z izračunom ocene skladnosti podatkov na ravni posameznega posojila;
 - (iii) pogostosti posodobitev in novih verzij sistema ter politike vzdrževanja in politike testiranja;
 - (iv) vložnikove tehnične in operativne zmožnosti, da se prilagodi na prihodnje posodobitve Eurosistemovih obrazcev za poročanje podatkov na ravni posameznega posojila, kot so spremembe obstoječih polj in dodajanje ali črtanje polj;
 - (v) vložnikove tehnične in operativne zmožnosti glede ponovne vzpostavitve delovanja po nesreči in neprekinjenosti poslovanja, zlasti v zvezi s stopnjo redundance posameznih rešitev shranjevanja in varnostnega kopiranja podatkov v podatkovnem centru in strežniški arhitekturi;
 - (vi) vložnikove trenutne tehnične zmožnosti glede arhitekture notranjih kontrol v povezavi s podatki na ravni posameznega posojila, vključno s kontrolami informacijskega sistema in celovitostjo podatkov.
3. V zvezi z zahtevo Eurosistema glede ustrezne strukture upravljanja morajo vložniki zagotoviti:
- (a) podrobnosti o statusu družbe, tj. statut ali akt o ustanovitvi, in lastniški strukturi;
 - (b) informacije o vložnikovih postopkih notranje revizije (če obstajajo), vključno z identiteto odgovornih za tako revidiranje, informacije o tem, ali rezultate revidiranja potrjujejo zunanji subjekti, in, če se revidiranje opravlja notranje, kakšna je ureditev za preprečitev ali obravnavo kakršnega koli nasprotja interesov;

▼ M6

- (c) informacije o tem, kako vložnikova ureditev upravljanja služi interesom deležnikov na trgu listinjenih vrednostnih papirjev, zlasti ali se njegova cenovna politika upošteva v povezavi s to zahtevo;
- (d) pisno potrditev, da bo imel Eurosistem redni dostop do dokumentacije, ki jo potrebuje, da lahko spremlja stalno ustreznost vložnikove strukture upravljanja in skladnost z zahtevami glede upravljanja iz odstavka 4 oddelka IV.I.

4. Vložnik mora zagotoviti opis:

- (a) kako vložnik izračuna oceno kakovosti podatkov ter kako se ocena objavi v vložnikovem sistemu repozitorija in s tem da na razpolago uporabnikom podatkov;
- (b) preverjanj kakovosti podatkov, ki jih opravi vložnik, vključno s postopkom, številom preverjanj in seznamom preverjenih polj;
- (c) vložnikove trenutne zmožnosti, da poroča o preverjanjih skladnosti in točnosti, tj. kako vložnik pripravi obstoječa poročila za ponudnike podatkov in uporabnike podatkov, zmožnost vložnikove platforme za pripravo avtomatičnih poročil in poročil po meri glede na zahteve uporabnikov podatkov ter zmožnost vložnikove platforme za avtomatično pošiljanje obvestil uporabnikom podatkov in ponudnikom podatkov (na primer obvestil o tem, da so bili naloženi podatki na ravni posameznega posojila za posamezno transakcijo).

*PRILOGA IX***POSTOPEK SPREMLJANJA ZANESLJIVOSTI V BONITETNEM OKVIRU EUROSISTEMA**

1. Postopek spremljanja zanesljivosti v bonitetnem okviru Eurosistema obsega za vsak bonitetni sistem letno naknadno primerjavo med:
 - (a) dejanskimi stopnjami neplačila vseh primernih subjektov in dolžniških instrumentov, ki jih bonitetni sistem ocenjuje, pri čemer so ti subjekti in instrumenti razvrščeni v statične naborne na podlagi določenih značilnosti, npr. bonitetne ocene, vrste finančnega premoženja, industrijskega sektorja, modela bonitetne ocene; in
 - (b) največjo verjetnostjo neplačila, ki velja za zadevno stopnjo kreditne kvalitete na usklajeni lestvici bonitetnih ocen Eurosistema.
2. Prvi element v postopku je, da ponudnik bonitetnega sistema letno sestavi seznam subjektov in dolžniških instrumentov, katerih bonitetne ocene na začetku obdobja spremljanja dosegajo Eurosistemov prag kreditne kvalitete. Ponudnik bonitetnega sistema mora nato ta seznam predložiti Eurosistemu na obrazcu, ki ga predpiše Eurosistem ter vsebuje polja v zvezi z identifikacijo, klasifikacijo in bonitetno oceno.
3. Drugi element v postopku se izvede na koncu 12-mesečnega obdobja spremljanja. Ponudnik bonitetnega sistema posodobi podatke o poslovanju subjektov in dolžniških instrumentov na seznamu. Eurosistem si pridržuje pravico, da zahteva vse dodatne informacije, ki jih potrebuje za spremljanje zanesljivosti.
4. Dejanska stopnja neplačila statičnih naborov v bonitetnem sistemu, ki je zabeležena v obdobju enega leta, je vhodni podatek za postopek spremljanja zanesljivosti znotraj bonitetnega okvira Eurosistema, ki obsega letno obvezno ocenjevanje in večletno ocenjevanje.
5. Če se dejanska stopnja neplačila statičnih naborov in največja verjetnost neplačila za zadevno stopnjo kreditne kvalitete v enoletnem in/ali večletnem obdobju znatno razlikujeta, se Eurosistem obrne na ponudnika bonitetnega sistema, da analizira razloge za to razliko.

▼ **M4***PRILOGA IXa***MINIMALNE ZAHTEVE GLEDE POKRITOSTI ZA ZUNANJE BONITETNE INSTITUCIJE V BONITETNEM OKVIRU EUROSISTEMA**

Ta priloga se uporablja za sprejetje bonitetne agencije kot zunanje bonitetne institucije v bonitetnem okviru Eurosistema, kakor je določeno v členu 120(2).

1. ZAHTEVE GLEDE POKRITOSTI

1. ► **M6** Kar zadeva trenutno pokritost, mora bonitetna agencija v vsaki od najmanj treh od štirih kategorij finančnega premoženja, ki zajemajo (a) nezavarovane bančne obveznice, (b) podjetniške obveznice, (c) krite obveznice in (d) listinjene vrednostne papirje, zagotoviti minimalno pokritost: ◀
 - (i) 10 % skupnega primernega finančnega premoženja v euroobmočju, ki se izračuna z vidika ocenjenega finančnega premoženja in ocenjenih izdajateljev, razen za kategorijo listinjenih vrednostnih papirjev, za katero se bo uporabljala pokritost zgolj z vidika ocenjenega finančnega premoženja;
 - (ii) 20 % skupnega primernega finančnega premoženja v euroobmočju, ki se izračuna z vidika nominalnega neodplačanega zneska;
 - (iii) v najmanj dveh tretjinah držav članic euroobmočja, ki imajo primerno finančno premoženje v zadevnih kategorijah finančnega premoženja, zahtevano pokritost ocenjenega finančnega premoženja, ocenjenih izdajateljev ali ocenjenih nominalnih zneskov iz točk (i) in (ii).
2. Bonitetna agencija mora zagotavljati bonitetno oceno države najmanj za vse države euroobmočja, katerih rezidenti so izdajatelji finančnega premoženja iz ene od kategorij iz odstavka 1, ki ga ta bonitetna agencija ocenjuje, razen finančnega premoženja, za katero Eurosistem šteje, da je ocena tveganja zadevne države nepomembna za bonitetno oceno te bonitetne agencije za izdajo, izdajatelja ali garanta.
3. Kar zadeva preteklo pokritost, mora bonitetna agencija dosegati najmanj 80 % minimalnih zahtev glede pokritosti iz odstavkov 1 in 2 v vsakem od zadnjih treh let pred vložitvijo vloge za ugotovitev sprejemljivosti za bonitetni okvir Eurosistema ter mora dosegati 100 % navedenih zahtev ob vložitvi vloge in v celotnem obdobju sprejemljivosti za bonitetni okvir Eurosistema.

2. IZRAČUN POKRITOSTI▼ **M9**

1. Pokritost se izračuna na podlagi bonitetnih ocen, ki jih izda ali odobri bonitetna agencija v skladu z Uredbo (ES) št. 1060/2009 ter ki izpolnjujejo vse druge zahteve za namene bonitetnega okvira Eurosistema. Pri pretekli pokritosti se upoštevajo samo zahteve glede primernosti zavarovanja pri Eurosistemu, ki so veljale v ustreznem času, in samo bonitetne ocene, ki so bile v ustreznem času izdane ali odobrene v skladu z Uredbo (ES) št. 1060/2009.

▼ **M4**

2. Pokritost posamezne bonitetne agencije temelji na bonitetnih ocenah primernega finančnega premoženja za operacije denarne politike Eurosistema in se izračuna v skladu s pravili prednosti iz člena 84, pri čemer se upoštevajo samo bonitetne ocene te bonitetne agencije.

▼ M4

3. Pri izračunu minimalne pokritosti bonitetne agencije, ki še ni sprejeta za namene bonitetnega okvira Eurosistema, Eurosistem upošteva tudi ustrezne bonitetne ocene za finančno premoženje, ki ni primerno, ker nima bonitetne ocene zunanje bonitetne institucije, sprejete za bonitetni okvir Eurosistema.
3. PREVERJANJE SKLADNOSTI
 1. Skladnost sprejetih zunanjih bonitetnih institucij s temi zahtevami glede pokritosti se bo preverjala vsako leto.
 2. Neizpolnjevanje zahtev glede pokritosti se lahko sankcionira v skladu s pravili in postopki bonitetnega okvira Eurosistema.

▼ **M4***PRILOGA IXb***MINIMALNE ZAHTEVE BONITETNEGA OKVIRA EUROSISTEMA ZA POROČILA O NOVI IZDAJI IN NADZORNA POROČILA O PROGRAMIH KRITIH OBVEZNIC**

1. UVOD

Zunanje bonitetne institucije morajo za namene bonitetnega okvira Eurosistema glede na člen 120(2a) z učinkom od 1. julija 2017 izpolnjevati posebne operativne kriterije v zvezi s kritimi obveznicami. Zunanje bonitetne institucije morajo zlasti:

- (a) pojasniti novo ocenjene programe kritih obveznic v javno dostopnem bonitetnem poročilu in
- (b) četrtno dati na voljo nadzorna poročila o programih kritih obveznic.

Ta priloga podrobneje določa te minimalne zahteve.

▼ **M7**

Zahteve se uporabljajo za bonitetne ocene za izdajo, kakor je navedeno v členu 83, in torej zajemajo vse bonitetne ocene finančnega premoženja in vse bonitetne ocene za program, ki se nanašajo na primerne krite obveznice. Skladnost zunanjih bonitetnih institucij s temi zahtevami se bo redno preverjala. Če za posamezen program kritih obveznic ti kriteriji niso izpolnjeni, lahko Eurosistem šteje, da javna bonitetna ocena oziroma javne bonitetne ocene, ki se nanašajo na ta program kritih obveznic, ne izpolnjujejo visokih bonitetnih standardov bonitetnega okvira Eurosistema. Tako se javna bonitetna ocena zadevne zunanje bonitetne institucije ne sme uporabiti za izpolnitev bonitetnih zahtev za tržno finančno premoženje, izdano v okviru tega posameznega programa kritih obveznic.

▼ **M4**

2. MINIMALNE ZAHTEVE

- (a) Javno dostopna bonitetna poročila (poročila o novi izdaji) iz odstavka 1(a) morajo vsebovati celovito analizo strukturnih in pravnih vidikov programa, podrobno oceno sklada finančnega premoženja, analizo tveganja refinanciranja in tržnega tveganja, analizo udeležencev v transakciji, lastne predpostavke in merila zunanje bonitetne institucije ter analizo vseh drugih pomembnih podrobnosti transakcije.
- (b) Nadzorna poročila iz odstavka 1(b) mora zunanja bonitetna institucija objaviti najpozneje osem tednov po koncu vsakega četrtrletja. Nadzorna poročila morajo vsebovati naslednje informacije:
 - (i) vsa lastna merila zunanje bonitetne institucije, kar vključuje zadnja razpoložljiva dinamična lastna merila, ki se uporabijo za določitev bonitetne ocene. Če se datum, na katerega se lastna merila nanašajo, razlikuje od datuma objave poročila, je treba navesti datum, na katerega se lastna merila nanašajo;
 - (ii) pregled programa, kar vključuje najmanj stanje sredstev in obveznosti, izdajatelja in druge ključne stranke v transakciji, glavno vrsto finančnega premoženja za zavarovanje, pravni okvir, ki velja za program, ter bonitetno oceno programa in izdajatelja;

▼ M4

- (iii) raven presežnega kritja, kar vključuje sedanje presežno kritje in zaveze za presežno kritje;
- (iv) profil sredstev in obveznosti, kar vključuje vrsto zapadlosti kritih obveznic, npr. krita obveznica s fiksno zapadlostjo (*hard bullet*), krita obveznica z možnostjo podaljšanja zapadlosti (*soft bullet*) ali krita obveznica z možnostjo izplačila imetnikom kritih obveznic iz kritnega premoženja (*pass through*), tehtano povprečno trajanje kritih obveznic in kritnega sklada ter informacije o neuskklajenosti obrestnih mer in valutni neuskklajenosti;
- (v) dogovore o obrestnih in valutnih zamenjavah, ki obstajajo ob objavi poročila, kar vključuje imena nasprotnih strank pri zamenjavah in, kjer so na voljo, njihove identifikatorje pravnih subjektov;

▼ M7

- (vi) razporeditev valut, kar vključuje razčlenitev po vrednosti na ravni kritnega sklada in posameznih obveznic ter odstotek finančnega premoženja, denominiranega v eurih, in odstotek obveznic, denominiranih v eurih;
- (vii) finančno premoženje v kritnem skladu, kar vključuje stanje finančnega premoženja, vrste finančnega premoženja, število in povprečno velikost posojil, preteklo uspešnost, zapadlost, razmerja med posojilom in vrednotenjem, regionalno porazdelitev in porazdelitev zamud. Kar zadeva regionalno porazdelitev, če finančno premoženje v kritnem skladu vsebuje posojila, sklenjena v različnih državah, mora nadzorno poročilo predstaviti najmanj porazdelitev med državami in regionalno razporeditev za glavno državo sklenitve posojil;

▼ M4

- (viii) nadomestno finančno premoženje v kritnem skladu, kar vključuje stanje tega finančnega premoženja;
- (ix) seznam vseh ocenjenih vrednostnih papirjev v programu, označenih z mednarodno identifikacijsko številko vrednostnega papirja (ISIN). To razkritje se lahko zagotovi tudi v ločeni datoteki, ki jo je mogoče prenesti in se objavi na spletni strani zunanje bonitetne institucije;
- (x) seznam opredelitev podatkov in virov podatkov, ki se uporabijo pri pripravi nadzornega poročila. To razkritje se lahko zagotovi tudi v ločeni datoteki, ki se objavi na spletni strani zunanje bonitetne institucije.

▼ M7

Nadzorna poročila za *multi cédulas* morajo vsebovati vse informacije, ki se zahtevajo po točkah (i) do (x). Poleg tega morajo ta poročila vsebovati seznam zadevnih originatorjev in njihove deleže v *multi cédula*. Informacije o posameznem finančnem premoženju je treba poročati neposredno v nadzornem poročilu za *multi cédula* ali s sklicevanjem na nadzorna poročila za vsako posamezno *cédula*, ki jo je zunanja bonitetna institucija ocenila.

▼ **M9***PRILOGA IXc***KRITERIJI SPREJEMLJIVOSTI ZUNANJIH BONITETNIH INSTITUCIJ
IN POSTOPEK NA PODLAGI VLOGE**

Ta priloga podrobneje določa kriterije sprejemljivosti zunanjih bonitetnih institucij in postopek, po katerem se obravnava vloga bonitetne agencije za sprejetje med zunanje bonitetne institucije v skladu z bonitetnim okvirom Eurosistema, kakor je določeno v členu 120 te smernice.

**I. POSTOPEK NA PODLAGI VLOGE ZA SPREJETJE MED ZUNANJE
BONITETNE INSTITUCIJE V SKLADU Z BONITETNIM OKVIROM
EUROSISTEMA**

1. Vlogo bonitetne agencije za sprejetje med zunanje bonitetne institucije v skladu z bonitetnim okvirom Eurosistema je treba predložiti direktoratu Upravljanje tveganj ECB (DRMSecretariat@ecb.europa.eu). Vloga mora vsebovati ustrezno utemeljitev in podporno dokumentacijo, kakor je določeno v oddelku II, ki dokazuje, da vložnik izpolnjuje zahteve za zunanje bonitetne institucije, določene v tej smernici. Vlogo, utemeljitev in podporno dokumentacijo je treba predložiti pisno v angleščini z uporabo veljavnih obrazcev in v elektronski obliki.
2. Bonitetna agencija mora v prvi fazi postopka na podlagi vloge dokazati izpolnjevanje ustreznih zahtev glede pokritosti, ki so določene v členu 120 te smernice, Prilogi IXa k tej smernici in tej prilogi, če je Eurosistem vlogo bonitetne agencije za sprejetje v bonitetni okvir Eurosistema pred tem že zavrnil, pa tudi, kako je odpravila predhodno neizpolnjevanje. V nadaljevanju so navedena posamezna dejanja v tej prvi fazi.
 - (a) Bonitetna agencija mora ECB predložiti dokumentacijo in informacije, ki so določene v oddelku II.1. Bonitetna agencija lahko predloži tudi druge informacije, ki so po njenem mnenju pomembne za dokazovanje izpolnjevanja ustreznih zahtev glede pokritosti in, če je ustrezno, kako je bonitetna agencija odpravila predhodno neizpolnjevanje.
 - (b) ECB oceni popolnost dokumentacije in informacij, predloženih v skladu z oddelkom II.1. Če informacije niso popolne, ECB od bonitetne agencije zahteva, naj predloži dodatne informacije.
 - (c) ECB lahko v skladu z oddelkom II.2 zahteva kakršne koli dodatne informacije, ki so potrebne za to, da lahko začne ocenjevati, ali bonitetna agencija izpolnjuje ustrezne zahteve glede pokritosti in, če je ustrezno, kako je bonitetna agencija odpravila predhodno neizpolnjevanje.
 - (d) ECB po tem, ko je ocenila, da je vloga popolna, ter zahtevala in prejela morebitne dodatne informacije, o tem uradno obvesti bonitetno agencijo.
 - (e) ECB to, ali bonitetna agencija izpolnjuje ustrezne zahteve glede pokritosti, ki so določene v členu 120 te smernice, Prilogi IXa k tej smernici in tej prilogi, oceni na podlagi informacij, predloženih v skladu z oddelkom II.1 in 2, in sicer s kvantitativnega in kvalitativnega vidika koncepta pokritosti, kakor je podrobneje določeno v oddelku III.2.
 - (f) ECB lahko v okviru ocenjevanja, ali bonitetna agencija izpolnjuje ustrezne zahteve glede pokritosti, od bonitetne agencije zahteva, naj omogoči dostop do bonitetnih poročil zaradi ponazoritve, ali bonitetne ocene izpolnjujejo zahteve bonitetnega okvira Eurosistema.

▼ **M9**

- (g) ECB lahko kadar koli med ocenjevanjem izpolnjevanja ustreznih zahtev glede pokritosti zahteva dodatna pojasnila ali informacije od bonitetne agencije in, če je ustrezno, kako je bonitetna agencija odpravila predhodno neizpolnjevanje.
- (h) Eurosistem sprejme obrazloženo odločitev o tem, ali bonitetna agencija izpolnjuje ustrezne zahteve glede pokritosti in, če je ustrezno, kako je bonitetna agencija odpravila predhodno neizpolnjevanje. O odločitvi uradno obvesti zadevno bonitetno agencijo. Če Eurosistem odloči, da bonitetna agencija ne izpolnjuje ustreznih zahtev glede pokritosti in/ali, če je ustrezno, ni odpravila predhodnega neizpolnjevanja, v uradnem obvestilu obrazloži svojo odločitev.
- (i) Eurosistem hkrati z odločitvijo, o kateri uradno obvesti bonitetno agencijo v skladu s točko (h), bonitetno agencijo uradno obvesti tudi o tem, ali bo uveljavil pravico, ki si jo je pridržal v skladu s členom 120(2) te smernice, da ne bo začel postopka ugotavljanja sprejemljivosti za bonitetni okvir Eurosistema, torej da bonitetni agenciji ne bo dovolil prehoda v drugo fazo postopka na podlagi vloge. Eurosistem v uradnem obvestilu obrazloži svojo odločitev. Eurosistem lahko v podporo taki odločitvi med drugim upošteva, ali se na podlagi informacij, ki jih je predložila bonitetna agencija ali izvirajo iz drugih virov, pojavljajo pomembni pomisleki glede tega, ali bi sprejetje bonitetne agencije v bonitetni okvir Eurosistema onemogočilo učinkovito izvajanje bonitetnega okvira Eurosistema ali ne bi bilo skladno z načeli funkcije obvladovanja tveganj v bonitetnem okviru Eurosistema za okvir Eurosistema za zavarovanje.
3. Če ECB odloči, da bonitetna agencija izpolnjuje ustrezne zahteve glede pokritosti in je, če je ustrezno, odpravila predhodno neizpolnjevanje, ter ECB odloči, da začne postopek ugotavljanja sprejemljivosti za bonitetni okvir Eurosistema, lahko bonitetna agencija preide v drugo fazo postopka na podlagi vloge. V drugi fazi mora bonitetna agencija dokazati, da izpolnjuje vse druge ustrezne zahteve iz te smernice. V nadaljevanju so navedena posamezna dejanja v drugi fazi.
- (a) Bonitetna agencija mora ECB predložiti dokumentacijo in informacije, ki so določene v oddelku II.3. Bonitetna agencija lahko predloži tudi druge informacije, ki so po njenem mnenju pomembne za dokazovanje, da izpolnjuje zahteve iz te smernice.
- (b) ECB oceni popolnost dokumentacije in informacij, predloženih v skladu z oddelkom II.3. Če informacije niso popolne, ECB od bonitetne agencije zahteva, naj predloži dodatne informacije.
- (c) ECB lahko v skladu z oddelkom II.4 zahteva kakršne koli dodatne informacije, ki so potrebne za to, da lahko začne ocenjevati, ali bonitetna agencija izpolnjuje zahteve iz te smernice.
- (d) ECB po tem, ko je ocenila, da je vloga popolna, ter zahtevala in prejela morebitne dodatne informacije v zvezi s pokritostjo, če so potrebne, o tem uradno obvesti bonitetno agencijo.
- (e) Eurosistem to, ali bonitetna agencija izpolnjuje zahteve iz te smernice, oceni na podlagi dokumentacije in informacij, predloženih v skladu z oddelkom II.3 in 4 ter drugih ustreznih razpoložljivih informacij iz drugih virov, vključno s spletno stranjo bonitetne agencije. Svojo oceno opravi s ciljem zagotavljanja učinkovitega izvajanja bonitetnega okvira Eurosistema, ohranjanja zahteve Eurosistema glede visokih bonitetnih standardov za primerno finančno premoženje in zaščitne funkcije obvladovanja tveganj v bonitetnem okviru Eurosistema za okvir Eurosistema za zavarovanje.

▼ **M9**

- (f) Eurosistem v okviru ocenjevanja sposobnosti bonitetne agencije, da izpolni kriterije in pravila postopka spremljanja zanesljivosti znotraj bonitetnega okvira Eurosistema, uporablja postopek spremljanja zanesljivosti znotraj bonitetnega okvira Eurosistema, opisan v členu 126 te smernice, za bonitetne ocene bonitetne agencije v obdobju najmanj treh in po možnosti petih let pred vložitvijo vloge, v skladu z oddelkom II.3 in oddelkom III. Eurosistem lahko na podlagi izkušenj in znanja, pridobljenih v sklopu bonitetnega okvira Eurosistema, oceni tudi dejanske bonitetne ocene bonitetne agencije glede na druge bonitetne sisteme.
- (g) Eurosistem lahko v okviru ocenjevanja od bonitetne agencije zahteva, naj organizira enega ali več obiskov zaposlenih pri Eurosistemu v prostorih bonitetne agencije in/ali sestankov ustreznih zaposlenih pri bonitetni agenciji z zaposlenimi pri Eurosistemu v prostorih ECB. Če se tak obisk ali sestanek zahteva, se šteje za obvezno zahtevo v postopku na podlagi vloge.
- (h) Eurosistem lahko v okviru ocenjevanja od bonitetne agencije zahteva, naj omogoči dostop do bonitetnih poročil zaradi ponazoritve, ali bonitetne ocene finančnega premoženja izpolnjujejo zahteve za razkritje iz Priloge IXb in ali so izpolnjene zahteve glede razpoložljivosti informacij iz člena 120, podrobneje določene v oddelku III.3.
- (i) Eurosistem lahko kadar koli med ocenjevanjem od bonitetne agencije zahteva dodatna pojasnila ali informacije.
- (j) Eurosistem sprejme obrazloženo odločitev o tem, ali bonitetna agencija izpolnjuje zahteve iz te smernice in ali se sprejme v bonitetni okvir Eurosistema kot zunanja bonitetna institucija. O odločitvi uradno obvesti zadevno bonitetno agencijo. Če ECB odloči, da bonitetna agencija ne izpolnjuje zahtev iz te smernice in se ne sprejme v bonitetni okvir Eurosistema kot zunanja bonitetna institucija, v uradnem obvestilu obrazloži svojo odločitev.
- (k) Če Eurosistem odloči, da se bonitetna agencija sprejme v bonitetni okvir Eurosistema kot zunanja bonitetna institucija, ECB uradno obvesti bonitetno agencijo tudi o potrebnih naslednjih korakih na operativni ravni, da se vključi v bonitetni okvir Eurosistema kot zunanja bonitetna institucija.

II. INFORMACIJE, KI JIH MORA VSEBOVATI VLOGA ZA SPREJETJE V BONITETNI OKVIR EUROSISTEMA, DA SE ŠTEJE ZA POPOLNO

1. Bonitetna agencija mora v prvi fazi postopka na podlagi vloge predložiti naslednje informacije.
 - (a) Lastno oceno bonitetne agencije o pokritosti njenih bonitetnih ocen.
 - (b) Izjavo, ki jo overi bonitetna agencija in potrjuje, da bonitetna agencija izpolnjuje vse zahteve bonitetnega okvira Eurosistema iz te smernice, za katere lahko oceni svojo skladnost.
 - (c) Razčlenjene podatke na ravni posameznih bonitetnih ocen, da lahko ECB potrdi, da bonitetna agencija izpolnjuje ustrezne zahteve glede pokritosti. Podatke o bonitetnih ocenah je treba predložiti na veljavnih obrazcih ECB, ki jih zagotovi ECB in vsebujejo navodila glede navajanja podatkov. Podatki morajo zajemati vse bonitetne ocene finančnega premoženja, izdajateljev in garantov, ki so primerne za namene bonitetnega okvira Eurosistema v skladu s to smernico, ter statične informacije o zadevnem finančnem premoženju, izdajateljih in garantih, kakor je navedeno v obrazcih.

▼ **M9**

- (d) Podatke o bonitetnih ocenah, ki dokazujejo zahtevano pokritost bonitetnih ocen v času vložitve vloge in za vsako od treh let pred vložitvijo vloge, torej za 36 mesecev pred datumom vloge. Iz podatkov o bonitetnih ocenah mora biti razvidna zahtevana pokritost s posnetki podatkov, opravljenimi na vsakih šest mesecev v ustreznem 36-mesečnem obdobju pred vložitvijo vloge.
- (e) Če je Eurosistem vlogo bonitetne agencije za sprejetje v bonitetni okvir Eurosistema pred tem že zavrnil, podporno dokumentacijo, ki dokazuje, kako je odpravila predhodno neizpolnjevanje.
2. ECB lahko zahteva dodatne informacije, na primer za dokazovanje stabilnosti pokritosti bonitetne agencije skozi čas, prakso bonitetne agencije pri izdajanju bonitetnih ocen in kakovost njenih bonitetnih ocen v ustreznem obdobju pokritosti.
3. Bonitetna agencija mora v drugi fazi postopka na podlagi vloge predložiti naslednjo dokumentacijo in informacije:
- (a) Opis organizacije bonitetne agencije, vključno s korporacijsko in lastniško strukturo, poslovno strategijo, zlasti strategijo za ohranjanje ustrezne pokritosti za namene bonitetnega okvira Eurosistema, ter postopek izdelave bonitetnih ocen, zlasti sestavo bonitetnih odborov in njihove postopke odločanja.
- (b) Vse dokumente, ki so pomembni za njeno metodologijo izdelave bonitetnih ocen, lestvico ali lestvice bonitetnih ocen in opredelitve dogodka neplačila.
- (c) Poročila o novi izdaji ter bonitetna in nadzorna poročila v zvezi z bonitetnimi ocenami, ki jih izbere ECB.
- (d) Zgodovinske podatke o dogodkih neplačila pri bonitetni agenciji za najmanj tri leta in po možnosti pet let ter opredelitev neplačila, ki jo je uporabila bonitetna agencija, da lahko Eurosistem opravi naknadno spremljanje zanesljivosti bonitetne agencije v skladu z okvirom za spremljanje zanesljivosti. To bo tudi podlaga za vzporedbo bonitetnih ocen z usklajeno lestvico bonitetnih ocen Eurosistema. Predložiti je treba:
- (i) skupne razčlenjene podatke o vseh bonitetnih ocenah, vključno s tistimi, ki niso primerne za bonitetni okvir Eurosistema, na primer zaradi geografskih ali drugih omejitev;
- (ii) ustrezne tranzicijske tabele s spremembami bonitetnih ocen in statistiko neplačil.
- Razčlenjene podatke o bonitetnih ocenah je treba predložiti na veljavnih obrazcih ECB, ki so na voljo na spletni strani ECB in vsebujejo navodila glede navajanja podatkov. Podatki morajo zajemati vse bonitetne ocene finančnega premoženja, izdajatelj in garantov, ki so primerne za namene bonitetnega okvira Eurosistema v skladu s to smernico, ter statične informacije o zadevnem finančnem premoženju, izdajateljih in garantih, kakor je navedeno v obrazcih.
- (e) Informacije o operativnih vidikih tega, kako bi lahko Eurosistem dostopal do bonitetnih ocen bonitetne agencije in jih uporabljal, vključno s sistemom prenašanja podatkov in provizijami bonitetne agencije ter potrebnimi pogodbenimi dogovori z njo za dostop do bonitetnih ocen.

▼ **M9**

4. ECB lahko od bonitetne agencije zahteva ustrezne dodatne informacije, na primer v zvezi z njenimi bonitetnimi ocenami finančnega premoženja, izdajateljcev in garantov, ki niso primerne za bonitetni okvir Eurosistema, na primer zaradi geografskih omejitev.

III. KRITERIJI SPREJEMLJIVOSTI ZA BONITETNI OKVIR EUROSISTEMA

1. Bonitetna agencija mora, da se lahko sprejme v bonitetni okvir Eurosistema, izpolnjevati veljavne zahteve iz te smernice, vključno z ustrežno pokritostjo, da se zagotovi učinkovito izvajanje bonitetnega okvira Eurosistema, operativnimi kriteriji, razpoložljivostjo informacij o bonitetnih ocenah zunanje bonitetne institucije in za namene postopkov spremljanja zanesljivosti ter sposobnostjo izpolnjevanja kriterijev in pravil postopka spremljanja zanesljivosti znotraj bonitetnega okvira Eurosistema.
2. V zvezi z zahtevo glede ustrezne pokritosti:
 - (a) mora bonitetna agencija izpolnjevati zahteve glede pokritosti iz Priloge IXa k tej smernici;
 - (b) Eurosistem upošteva samo bonitetne ocene, ki jih je bonitetna agencija dejansko izdala ali odobrila v skladu z Uredbo (ES) št. 1060/2009 v ustreznem času v triletnem obdobju pred datumom vloge, bonitetne ocene za nazaj pa se ne sprejmejo;
 - (c) Eurosistem upošteva stabilnost ustrezne pokritosti skozi čas, vključno s pogostostjo povečanj ali zmanjšanj take pokritosti.
3. V zvezi z razpoložljivostjo informacij o bonitetnih ocenah zunanje bonitetne institucije in za namene postopkov spremljanja zanesljivosti:
 - (a) mora bonitetna agencija zagotoviti visoko raven preglednosti glede dokumentov, ki so pomembni za njeno metodologijo izdelave bonitetnih ocen in dejansko dodelitev bonitetnih ocen. Bonitetna agencija mora zagotoviti, da so vse informacije, potrebne za razumevanje bonitetne ocene zunanje bonitetne institucije, na primer bonitetna ali nadzorna poročila ali druge publikacije na njeni spletni strani, lahko in hitro dostopne ter razumljive. Če konkretna bonitetna ocena finančnega premoženja ne izpolnjuje veljavnih zahtev za razkritje, je neprijemna za namene bonitetnega okvira Eurosistema, lahko pa se upošteva pri oceni Eurosistema glede preglednosti splošnih postopkov bonitetne agencije za izdelavo bonitetnih ocen;
 - (b) mora bonitetna agencija zagotoviti preglednost v zvezi s svojim postopkom izdelave bonitetnih ocen in tem, kako ohranja zanesljivo prakso izdajanja bonitetnih ocen. Vsi metodološki dokumenti morajo izkazovati poglobljeno strokovno znanje, metodologije pa morajo upoštevati vse informacije, ki so pomembne za namene izdajanja bonitetnih ocen. V zvezi s tem lahko Eurosistem med drugim analizira število bonitetnih ocen, ki jih izdajo posamezni analitiki, velikost, sestavo in strokovno znanje članov bonitetnega odbora, stopnjo neodvisnosti bonitetnega odbora od bonitetnih analitikov, pogostost pregledov bonitetnih ocen in razloge za velik obseg izdanih bonitetnih ocen. Eurosistem lahko pri oceni zanesljivosti in kakovosti postopkov in prakse bonitetne agencije za izdelavo bonitetnih ocen upošteva trenutne in pretekle nadzorniške ukrepe ESMA zoper bonitetno agencijo v skladu s členom 24(1) Uredbe (ES) št. 1060/2009;
 - (c) mora bonitetna agencija svoje metodologije pri bonitetnem ocenjevanju uporabljati dosledno.

▼ **M9**

4. Kar zadeva sposobnost bonitetne agencije za izpolnjevanje kriterijev in pravil postopka spremljanja zanesljivosti znotraj bonitetnega okvira Eurosistema, morata biti zanesljivost bonitetnih ocen bonitetne agencije in njeno dodeljevanje statusa neplačila ves čas dosledna, da se (a) zagotovi ustrezno vzporejanje informacij o bonitetnih ocenah, ki jih bonitetni sistem zagotavlja, z usklajeno lestvico bonitetnih ocen Eurosistema, in (b) ohranja primerljivost rezultatov bonitetnih ocen bonitetne agencije v vseh sistemih in virih bonitetnega okvira Eurosistema. Tabele dejanskih sprememb bonitetnih ocen in statistika neplačil morajo biti pri bonitetni agenciji skladne s pričakovanimi vrednostmi na podlagi njenih lastnih lestvic bonitetnih ocen, saj lahko, kakor je določeno v Prilogi IX k tej smernici, razlike med dejanskimi stopnjami neplačila in dodeljeno verjetnostjo neplačila zbudijo pomisleke glede kakovosti bonitetnih ocen in s tem ogrozijo učinkovito izvajanje bonitetnega okvira Eurosistema.

5. V zvezi z operativnimi kriteriji:

- (a) mora bonitetna agencija vsem centralnim bankam Eurosistema zagotavljati dnevne informacije o bonitetnih ocenah v skladu z zahtevami Eurosistema glede oblike in načina distribucije;
- (b) mora bonitetna agencija Eurosistemu zagotavljati takojšen dostop do ustreznih informacij o bonitetnih ocenah, ki so potrebne zaradi zahtev bonitetnega okvira Eurosistema glede primernosti in sprotnega spremljanja, vključno z izjavami za javnost, poročili o novih izdajah, nadzornimi poročili, informacijami o pokritosti bonitetnih ocen, in sicer na način, ki je učinkovit z vidika virov in stroškov;
- (c) mora biti bonitetna agencija pripravljena sklepati pogodbene dogovore z Eurosistemom, če se sprejme v bonitetni okvir Eurosistema, z zadostnim dostopom do podatkov in razumnimi provizijami za dostop.

6. Da se bonitetna agencija sprejme v bonitetni okvir Eurosistema, morajo biti izpolnjeni vsi kriteriji sprejemljivosti za bonitetni okvir Eurosistema. Ker je treba vlogo za sprejetje v bonitetni okvir Eurosistema zelo tehnično kvalitativno in kvantitativno oceniti, lahko Eurosistem po potrebi oceni še druge dejavnike, povezane z zahtevami te smernice glede bonitetnega okvira Eurosistema.

IV. KRITERIJI SPREJEMLJIVOSTI ZUNANJIH BONITETNIH INSTITUCIJ ZA BONITETNI OKVIR EUROSISTEMA IN TRAJNO IZPOLNJEVANJE

1. Bonitetne agencije morajo kriterije sprejemljivosti zunanjih bonitetnih institucij izpolnjevati v času vložitve vloge za sprejetje in ves čas po sprejetju v bonitetni okvir Eurosistema.
2. Eurosistem lahko sprejme ukrepe v skladu s členom 126 te smernice zoper bonitetno agencijo, ki:
 - (a) je bila sprejeta v bonitetni okvir Eurosistema na podlagi navajanja neresničnih podatkov ali na drug nezakonit način ali
 - (b) ne izpolnjuje več kriterijev sprejemljivosti za bonitetni okvir Eurosistema.

Eurosistem v uradnem obvestilu bonitetni agenciji o odločitvi za ukrepanje v skladu s členom 126 obrazloži svojo odločitev.

▼ **M3**

▼ **M3***PRILOGA XI***OBLIKE VREDNOSTNIH PAPIRJEV**

Evropska centralna banka (ECB) je 13. junija 2006 objavila kriterije glede novih zbirnih listin za mednarodne vrednostne papirje v obliki zbirnih prinosniških listin, ki bodo primerni kot zavarovanje za kreditne posle Eurosistema od 1. januarja 2007. ECB je 22. oktobra 2008 objavila, da bodo mednarodni dolžniški vrednostni papirji v obliki zbirnih imenskih listin, izdani po 30. septembru 2010, primerni kot zavarovanje za kreditne posle Eurosistema le, kadar se uporabi nova struktura hrambe mednarodnih dolžniških vrednostnih papirjev.

Naslednja tabela povzema pravila glede primernosti za različne oblike vrednostnih papirjev po uvedbi kriterijev glede novih zbirnih listin in nove strukture hrambe.

*Tabela 1***Pravila glede primernosti za različne oblike vrednostnih papirjev**

Zbiren/posamičen	Prinosniški/imenski	Nova zbirna listina/ klasična zbirna listina/ nova struktura hrambe	Ali je skupni shranjevalec mednarodna centralna depotna družba (*)?	Primeren?
Zbiren	Prinosniški	Nova zbirna listina	Da	Da
			Ne	Ne
Zbiren	Prinosniški	Klasična zbirna listina	/	Ne, ampak bodo tisti vrednostni papirji, ki so bili izdani pred 1. januarjem 2007, ostali primerni do zapadlosti, prav tako tudi povečanja obstoječih izdaj po 1. januarju 2007, kadar so kode ISIN zamenljive.
Zbiren	Imenski	Klasična zbirna listina	/	Obveznice, izdane v tej strukturi po 30. septembru 2010, niso več primerne.
Zbiren	Imenski	Nova struktura hrambe	Da	Da
Posamičen	Prinosniški	/	/	Obveznice, izdane v tej strukturi po 30. septembru 2010, niso več primerne. Posamične prinosniške listine, izdane do vključno 30. septembra 2010, ostanejo primerne do zapadlosti.

(*) Ali, kjer bi to prišlo v poštev, v pozitivno ocenjeni centralni depotni družbi.

PRILOGA XII

PRIMERI OPERACIJ IN POSTOPKOV DENARNE POLITIKE
EUROSISTEMA

Seznam primerov

- Primer 1 Povratna transakcija za povečevanje likvidnosti na podlagi avkcije s fiksno mero
- Primer 2 Povratna transakcija za povečevanje likvidnosti na podlagi avkcije z variabilno mero
- Primer 3 Izdaja dolžniških certifikatov Evropske centralne banke (ECB) na podlagi avkcije z variabilno mero
- Primer 4 Valutna zamenjava za umikanje likvidnosti na podlagi avkcije z variabilno mero
- Primer 5 Valutna zamenjava za povečevanje likvidnosti na podlagi avkcije z variabilno mero
- Primer 6 Ukrepi za obvladovanje tveganj

I. PRIMER 1: POV RATNA TRANS AKCIJA ZA POVEČEVANJE LIKVID-
NOSTI NA PODLAGI AVKCIJE S FIKSNO MERO

1. ECB se odloči, da bo povečala likvidnost na trgu s povratno transakcijo na podlagi avkcijskega postopka s fiksno mero.
2. Tri nasprotno stranke predložijo naslednje protiponudbe:

Nasprotna stranka	Protiponudba (v milijonih EUR)
Banka 1	30
Banka 2	40
Banka 3	70
Skupaj	140

3. ECB odloči za dodelitev zneska 105 milijonov EUR.
4. Odstotek dodelitve je:

$$\frac{105}{(30 + 40 + 70)} = 75 \%$$

5. Dodelitev nasprotnim strankam je naslednja:

Nasprotna stranka	Protiponudba (v milijonih EUR)	Dodelitev (v milijonih EUR)
Banka 1	30	22,5
Banka 2	40	30,0
Banka 3	70	52,5
Skupaj	140	105,0

▼B

II. PRIMER 2: POVRATNA TRANSAKCIJA ZA POVEČEVANJE LIKVIDNOSTI NA PODLAGI AVKCIJE Z VARIABILNO MERO

1. ECB se odloči, da bo povečala likvidnost na trgu s povratno transakcijo na podlagi avkcijskega postopka z variabilno mero.
2. Tri nasprotne stranke predložijo naslednje protiponudbe:

Obrestna mera (%)	Znesek (v milijonih EUR)				
	Banka 1	Banka 2	Banka 3	Skupaj protiponudbe	Protiponudbe kumulativno
3,15				0	0
3,10		5	5	10	10
3,09		5	5	10	20
3,08		5	5	10	30
3,07	5	5	10	20	50
3,06	5	10	15	30	80
3,05	10	10	15	35	115
3,04	5	5	5	15	130
3,03	5		10	15	145
Skupaj	30	45	70	145	

3. ECB se odloči dodeliti 94 milijonov EUR, z mejno obrestno mero v višini 3,05 %.
4. Vse protiponudbe nad 3,05 % (v kumulativnem znesku 80 milijonov EUR) se sprejmejo v celoti. Pri 3,05 % je odstotek dodelitve:

$$\frac{94 - 80}{35} = 40 \%$$

5. Dodelitev banki 1 po mejni obrestni meri je na primer:

$$0,4 \times 10 = 4$$

6. Skupna dodelitev banki 1 je:

$$5 + 5 + 4 = 14$$

7. Rezultati dodelitve se lahko povzamejo na naslednji način:

Nasprotne stranke	Znesek (v milijonih EUR)			
	Banka 1	Banka 2	Banka 3	Skupaj
Skupaj protiponudbe	30,0	45,0	70,0	145
Skupaj dodelitev	14,0	34,0	46,0	94

8. Če se postopek dodelitve izvaja na podlagi avkcije z enotno mero (avkcija nizozemskega tipa), je obrestna mera za vse zneske, dodeljene nasprotnim strankam, enaka 3,05 %.

▼B

9. Če se postopek dodelitve izvaja na podlagi avkcije z različnimi merami (avkcija ameriškega tipa), se za zneske, dodeljene nasprotnim strankam, ne uporabi enotna obrestna mera; na primer, banka 1 prejme 5 milijonov EUR po 3,07 %, 5 milijonov EUR po 3,06 % in 4 milijone EUR po 3,05 %.

III. PRIMER 3: IZDAJA DOLŽNIŠKIH CERTIFIKATOV ECB NA PODLAGI AVKCIJE Z VARIABILNO MERO

1. ECB se odloči umakniti likvidnost s trga z izdajo dolžniških certifikatov na podlagi avkcijskega postopka z variabilno mero.
2. Tri nasprotne stranke predložijo naslednje protiponudbe:

Obrestna mera (%)	Znesek (v milijonih EUR)				Protiponudbe kumulativno
	Banka 1	Banka 2	Banka 3	Skupaj	
3,00				0	0
3,01	5		5	10	10
3,02	5	5	5	15	25
3,03	5	5	5	15	40
3,04	10	5	10	25	65
3,05	20	40	10	70	135
3,06	5	10	10	25	160
3,08	5		10	15	175
3,10		5		5	180
Skupaj	55	70	55	180	

3. ECB se odloči dodeliti nominalni znesek v višini 124,5 milijona EUR, z mejno obrestno mero v višini 3,05 %.
4. Vse protiponudbe pod 3,05 % (v kumulativnem znesku 65 milijonov EUR) se sprejmejo v celoti. Pri 3,05 % je odstotek dodelitve:

$$\frac{124,5 - 65}{70} = 85 \%$$

5. Dodelitev banki 1 po mejni obrestni meri je na primer:

$$0,85 \times 20 = 17$$

6. Skupna dodelitev banki 1 je:

$$5 + 5 + 5 + 10 + 17 = 42$$

7. Rezultati dodelitve se lahko povzamejo na naslednji način:

Nasprotne stranke	Znesek (v milijonih EUR)			
	Banka 1	Banka 2	Banka 3	Skupaj
Skupaj protiponudbe	55,0	70,0	55,0	180,0
Skupaj dodelitev	42,0	49,0	33,5	124,5

▼B

IV. PRIMER 4: VALUTNA ZAMENJAVA ZA UMIKANJE LIKVIDNOSTI NA PODLAGI AVKCIJE Z VARIABILNO MERO

1. ECB se odloči umakniti likvidnost s trga z izvedbo valutne zamenjave eura proti ameriškemu dolarju na podlagi avkcijskega postopka z variabilno mero. (Opomba: euro je v tem primeru valuta s premijo.)
2. Tri nasprotne stranke predložijo naslednje protiponudbe:

Swap točke (× 10 000)	Znesek (v milijonih EUR)				Protiponudbe kumulativno
	Banka 1	Banka 2	Banka 3	Skupaj	
6,84				0	0
6,80	5		5	10	10
6,76	5	5	5	15	25
6,71	5	5	5	15	40
6,67	10	10	5	25	65
6,63	25	35	40	100	165
6,58	10	20	10	40	205
6,54	5	10	10	25	230
6,49		5		5	235
Skupaj	65	90	80	235	

3. ECB se odloči dodeliti 158 milijonov EUR, z mejnimi swap točkami v višini 6,63. Vse protiponudbe nad 6,63 (v kumulativnem znesku 65 milijonov EUR) se v celoti sprejmejo. Pri 6,63 je odstotek dodelitve:

$$\frac{158 - 65}{100} = 93 \%$$

4. Dodelitev banki 1 pri mejni swap točki je na primer:

$$0,93 \times 25 = 23,25$$

5. Skupna dodelitev banki 1 je:

$$5 + 5 + 5 + 10 + 23,25 = 48,25$$

6. Rezultati dodelitve se lahko povzamejo na naslednji način:

Nasprotne stranke	Znesek (v milijonih EUR)			
	Banka 1	Banka 2	Banka 3	Skupaj
Skupaj protiponudbe	65,0	90,0	80,0	235,0
Tabela 5 Skupaj dodelitev	48,25	52,55	57,20	158,0

▼ **B**

7. ECB za operacijo fiksira promptni devizni tečaj EUR/USD pri 1,1300.
8. Če se postopek dodelitve izvaja na podlagi avkcije z enotno mero (avkcija nizozemskega tipa), Eurosistem na datum začetka operacije kupi 158 000 000 EUR in proda 178 540 000 USD. Na datum zapadlosti operacije Eurosistem proda 158 000 000 EUR in kupi 178 644 754 USD (terminski devizni tečaj je $1,130663 = 1,1300 + 0,000663$).
9. Če se postopek dodelitve izvaja na podlagi avkcije z različnimi merami (avkcija ameriškega tipa), Eurosistem zamenja zneske v eurih in ameriških dolarjih, kakor je prikazano v spodnji tabeli:

Promptna transakcija			Terminska transakcija		
Devizni tečaj	Nakup EUR	Prodaja USD	Devizni tečaj	Prodaja EUR	Nakup USD
1,1300			1,130684		
1,1300	10 000 000	11 300 000	1,130680	10 000 000	11 306 800
1,1300	15 000 000	16 950 000	1,130676	15 000 000	16 960 140
1,1300	15 000 000	16 950 000	1,130671	15 000 000	16 960 065
1,1300	25 000 000	28 250 000	1,130667	25 000 000	28 266 675
1,1300	93 000 000	105 090 000	1,130663	93 000 000	105 151 659
1,1300			1,130658		
1,1300			1,130654		
1,1300			1,130649		
Tabela 6	158 000 000	178 540 000		158 000 000	178 645 339

V. PRIMER 5: VALUTNA ZAMENJAVA ZA POVEČEVANJE LIKVIDNOSTI NA PODLAGI AVKCIJE Z VARIABILNO MERO

1. ECB se odloči povečati likvidnost na trgu z izvedbo valutne zamenjave eura proti ameriškeemu dolarju na podlagi avkcijskega postopka z variabilno mero. (Opomba: euro je v tem primeru valuta s premijo.)
2. Tri nasprotne stranke predložijo naslednje protiponudbe:

Swap točke (× 10 000)	Znesek (v milijonih EUR)				
	Banka 1	Banka 2	Banka 3	Skupaj	Protiponudbe kumulativno
6,23					
6,27	5		5	10	10
6,32	5		5	10	20

▼ **B**

Swap točke (× 10 000)	Znesek (v milijonih EUR)				Protiponudbe kumulativno
	Banka 1	Banka 2	Banka 3	Skupaj	
6,36	10	5	5	20	40
6,41	10	10	20	40	80
6,45	20	40	20	80	160
6,49	5	20	10	35	195
6,54	5	5	10	20	215
6,58		5		5	220
Tabela 7 Skupaj	60	85	75	220	

3. ECB se odloči dodeliti 197 milijonov EUR, z mejnimi swap točkami v višini 6,54. Vse protiponudbe pod 6,54 (v kumulativnem znesku 195 milijonov EUR) se v celoti sprejmejo. Pri 6,54 je odstotek dodelitve:

$$\frac{197 - 195}{20} = 10 \%$$

4. Dodelitev banki 1 po mejnih swap točkah je na primer:

$$0,10 \times 5 = 0,5$$

5. Skupna dodelitev banki 1 je:

$$5 + 5 + 10 + 10 + 20 + 5 + 0,5 = 55,5$$

6. Rezultati dodelitve se lahko povzamejo na naslednji način:

Nasprotna stranke	Znesek (v milijonih EUR)			
	Banka 1	Banka 2	Banka 3	Skupaj
Skupaj protiponudbe	60,0	85,0	75,0	220
Skupaj dodelitev	55,5	75,5	66,0	197

7. ECB za operacijo fiksira promptni devizni tečaj EUR/USD pri 1,1300.

8. Če se postopek dodelitve izvaja na podlagi avkcije z enotno mero (avkcija nizozemskega tipa), Eurosistem na datum začetka operacije proda 197 000 000 EUR in kupi 222 610 000 USD. Na datum zapadlosti operacije Eurosistem kupi 197 000 000 EUR in proda 222 738 838 USD (terminski devizni tečaj je $1,130654 = 1,1300 + 0,000654$).

▼B

9. Če se postopek dodelitve izvaja na podlagi avkcije z različnimi merami (avkcija ameriškega tipa), Eurosistem zamenja zneske v eurih in ameriških dolarjih, kakor je prikazano v spodnji tabeli:

Promptna transakcija			Terminska transakcija*		
Devizni tečaj	Prodaja EUR	Nakup USD	Devizni tečaj	Nakup EUR	Prodaja USD
1,1300			1,130623		
1,1300	10 000 000	11 300 000	1,130627	10 000 000	11 306 270
1,1300	10 000 000	11 300 000	1,130632	10 000 000	11 306 320
1,1300	20 000 000	22 600 000	1,130636	20 000 000	22 612 720
1,1300	40 000 000	45 200 000	1,130641	40 000 000	45 225 640
1,1300	80 000 000	90 400 000	1,130645	80 000 000	90 451 600
1,1300	35 000 000	39 550 000	1,130649	35 000 000	39 572 715
1,1300	2 000 000	2 260 000	1,130654	2 000 000	2 261 308
1,1300			1,130658		
Skupaj	197 000 000	222 610 000		197 000 000	222 736 573

VI. PRIMER 6: UKREPI ZA OBVLADOVANJE TVEGANJ

1. Ta primer prikazuje okvir za obvladovanje tveganj, ki se uporablja za finančno premoženje, mobilizirano kot zavarovanje pri kreditnih poslih Eurosistema. Primer temelji na predpostavki, da se pri izračunu potrebe po pozivu h kritju upoštevajo obračunane obresti na zagotovljeno likvidnost in da znaša prag za poziv h kritju 0,5 % zagotovljene likvidnosti. Primer temelji na predpostavki, da nasprotna stranka sodeluje pri naslednjih operacijah denarne politike Eurosistema:

- (a) pri operaciji glavnega refinanciranja, ki se začne 30. julija 2014 in konča 6. avgusta 2014, kjer se nasprotni stranki dodeli 50 milijonov EUR po obrestni meri 0,15 %;
- (b) pri operaciji dolgoročnejšega refinanciranja, ki se začne 31. julija 2014 in konča 23. oktobra 2014, kjer se nasprotni stranki dodeli 45 milijonov EUR po obrestni meri 0,15 %;
- (c) pri operaciji glavnega refinanciranja, ki se začne 6. avgusta 2014 in konča 13. avgusta 2014, kjer se nasprotni stranki dodeli 35 milijonov EUR po obrestni meri 0,15 %.

2. Značilnosti tržnega finančnega premoženja, ki ga nasprotna stranka mobilizira za kritje teh operacij, so navedene v tabeli 1.

▼ M4

Tabela 1

Tržno finančno premoženje, mobilizirano v transakcijah

Značilnosti

Ime	Kategorija finančnega premoženja	Datum zapadlosti	Opredelevitev kupona	Frekvenca kupona	Preostala zapadlost	Odbitek
Finančno premoženje A	► M9 Jumbo krite obveznice ◀	30.8.2018	Fiksen	6 mesecev	4 leta	2,50 %
Finančno premoženje B	Državne obveznice	19.11.2018	Variabilen	12 mesecev	4 leta	0,50 %
Finančno premoženje C	Podjetniške obveznice	12.5.2025	Brezkuponski		> 10 let	13,00 %

Cene v odstotkih (vključno z obračunanimi obrestmi) (*)

30.7.2014	31.7.2014	1.8.2014	4.8.2014	5.8.2014	6.8.2014	7.8.2014
101,61	101,21	99,50	99,97	99,73	100,01	100,12
	98,12	97,95	98,15	98,56	98,59	98,57
					53,71	53,62

(*) Cene, prikazane za določen datum vrednotenja, ustrezajo najbolj reprezentativni ceni na delovni dan pred tem datumom vrednotenja.

▼ B

SISTEM OZNAČEVANJA FINANČNEGA PREMOŽENJA KOT ZAVAROVANJE

Najprej se predpostavlja, da nacionalna centralna banka (NCB) pri transakcijah uporablja sistem, kjer se osnovno finančno premoženje označi za vsako transakcijo. Vrednotenje finančnega premoženja, mobiliziranega kot zavarovanje, se izvaja dnevno. Okvir za obvladovanje tveganj se lahko opiše na naslednji način (glej tudi tabelo 2 spodaj):

▼ M4

1. Dne 30. julija 2014 nasprotna stranka začne transakcijo začasne prodaje z NCB, ki odkupi 50,6 milijona EUR finančnega premoženja A. Finančno premoženje A je ► **M9** 'jumbo' krita obveznica ◀, s fiksnim kuponom, ki zapade v plačilo 30. avgusta 2018 in ima stopnjo kreditne kvalitete 1–2. Torej ima preostalo zapadlost štiri leta, kar pomeni odbitek pri vrednotenju v višini 2,5 %. Tržna cena finančnega premoženja A na referenčnem trgu na ta dan znaša 101,61 %, kar vključuje obračunane obresti kupona. Nasprotna stranka mora zagotoviti tak znesek finančnega premoženja A, ki po 2,5-odstotnem odbitku pri vrednotenju presega dodeljeni znesek 50 milijonov EUR. Nasprotna stranka zato dostavi finančno premoženje A v nominalnem znesku 50,6 milijona EUR, katerega prilagojena tržna vrednost na ta dan znaša 50 129 294 EUR.

▼ B

2. Dne 31. julija 2014 nasprotna stranka začne transakcijo začasne prodaje z NCB, ki odkupi 21 milijonov EUR finančnega premoženja A (tržna cena 101,21 %, odbitek pri vrednotenju 2,5 %) in 25 milijonov EUR finančnega premoženja B (tržna cena 98,02 %). Finančno premoženje B je državna obveznica s plačili izplačil kuponov po variabilni obrestni meri in stopnjo kreditne kvalitete 1–2, za kar se uporablja 0,5-odstotni odbitek pri vrednotenju. Prilagojena tržna vrednost finančnega premoženja A in finančnega premoženja B na ta dan znaša 45 130 098 EUR, torej presega zahtevani znesek 45 000 000 EUR.

▼B

3. Dne 31. julija 2014 se prevrednoti osnovno finančno premoženje pri operaciji glavnega refinanciranja, ki se je začela 30. julija 2014. S tržno ceno 101,21 % je tržna cena finančnega premoženja A po odbitku pri vrednotenju še vedno v mejah spodnjega in zgornjega praga za poziv h kritju. V začetku mobilizirano zavarovanje se zato obravnava, kakor da krije tako začetni dani znesek zagotovljene likvidnosti kot tudi obračunane obresti, ki znašajo 208 EUR.

4. Dne 1. avgusta 2014 se osnovno finančno premoženje prevrednoti: tržna cena finančnega premoženja A je 99,50 % in tržna cena finančnega premoženja B je 97,95 %. Obračunane obresti znašajo 417 EUR za operacijo glavnega refinanciranja, ki se je začela 30. julija 2014, in 188 EUR za operacijo dolgoročnejšega refinanciranja, ki se je začela 31. julija 2014. Posledično prilagojena tržna vrednost finančnega premoženja A v prvi transakciji pade pod znesek transakcije, ki se mora pokriti, tj. zagotovljena likvidnost plus obračunane obresti, za 912 092 EUR, in tudi pod spodnjo raven poziva h kritju, ki znaša 49 750 415 EUR. Nasprotna stranka dostavi 950 000 EUR finančnega premoženja A v nominalni vrednosti, s čimer se po zmanjšanju tržne vrednosti, izračunane na cene 99,50 %, za 2,5-odstotni odbitek, ponovno vzpostavi zadostno zavarovalno kritje. NCB lahko izvajajo pozive h kritju z denarnimi sredstvi namesto z vrednostnimi papirji.

Poziv h kritju je potreben tudi za drugo transakcijo, ker je prilagojena tržna vrednost osnovnega finančnega premoženja, uporabljenega v tej transakciji (44 737 688 EUR), manjša od spodnje ravni poziva h kritju (44 775 187 EUR). Nasprotna stranka zato dostavi 270 000 EUR finančnega premoženja B s prilagojeno tržno vrednostjo 263 143 EUR.

5. Dne 4. in 5. avgusta 2014 se osnovno finančno premoženje prevrednoti, ne da bi to povzročilo poziv h kritju za transakcije, ki so se začele 30. in 31. julija 2014.

6. Dne 6. avgusta 2014 nasprotna stranka odplača likvidnost, zagotovljeno v okviru operacije glavnega refinanciranja, ki se je začela 30. julija 2014, vključno z obračunanimi obrestmi v višini 1 458 EUR. NCB vrne 51 550 000 EUR finančnega premoženja A v nominalni vrednosti.

Nasprotna stranka istega dne začne novo transakcijo začasne prodaje z NCB, ki odkupi 75 milijonov EUR finančnega premoženja C v nominalni vrednosti. Ker je finančno premoženje C brezkuponska podjetniška obveznica s preostalo zapadlostjo več kakor deset let in stopnjo kreditne kvalitete 1-2, za kar se uporablja 13-odstotni odbitek pri vrednotenju, znaša tržna vrednost po odbitku na ta dan 35 045 775 EUR. Prevrednotenje osnovnega finančnega premoženja v operaciji dolgoročnejšega refinanciranja, ki se je začela 31. julija 2014, kaže, da prilagojena tržna vrednost zagotovljenega finančnega premoženja presega zgornjo raven poziva h kritju za približno, zato NCB vrne nasprotni stranki 262 000 EUR finančnega premoženja B v nominalni vrednosti. Če bi morala NCB plačati kritje nasprotni stranki v zvezi z drugo transakcijo, se lahko tako kritje v nekaterih primerih pobota s kritjem, ki ga je nasprotna stranka plačala NCB v zvezi s prvo transakcijo. Kot posledica bi se izvedla samo ena poravnava kritja.

SISTEM S SKLADOM FINANČNEGA PREMOŽENJA

Drugič, predpostavlja se, da se za transakcije z NCB uporablja sistem s skladom finančnega premoženja, kjer finančno premoženje, vključeno v sklad finančnega premoženja, ki ga bo uporabila nasprotna stranka, ni označeno za določene transakcije:

▼ B

1. v tem primeru se uporabi isto zaporedje transakcij kakor v zgornjem primeru, ki opisuje sistem označevanja finančnega premoženja kot zavarovanje. Glavna razlika je v tem, da mora prilagojena tržna vrednost celotnega finančnega premoženja v skladu na datum prevrednotenja pokriti celotni znesek iz vseh neporavnanih operacij, ki jih ima nasprotna stranka z NCB. Poziv h kritju v višini 1 174 592 EUR, ki nastopi dne 1. avgusta 2014, je v tem primeru enak tistemu, ki se zahteva v primeru sistema označevanja finančnega premoženja kot zavarovanje. Nasprotna stranka dostavi 1 300 000 EUR finančnega premoženja A v nominalni vrednosti, s čimer se po zmanjšanju tržne vrednosti, izračunane na podlagi cene 99,50 %, za 2,5-odstotni odbitek, ponovno vzpostavi zadostno zavarovalno kritje;
2. poleg tega lahko nasprotna stranka dne 6. avgusta 2014, ko zapade operacija glavnega refinanciranja, ki se je začela 30. julija 2014, obdrži finančno premoženje na svojem zbirnem računu. Finančno premoženje se lahko tudi zamenja za drugo finančno premoženje, kot kaže primer, kjer se 51,9 milijona EUR finančnega premoženja A v nominalni vrednosti zamenja s 75,5 milijona EUR finančnega premoženja C v nominalni vrednosti, da se pokrijejo zagotovljena likvidnost in obračunane obresti iz vseh operacij refinanciranja;
3. okvir za obvladovanje tveganj, uporabljen pri sistemu s skladom finančnega premoženja, je opisan v tabeli 3.

Tabela 2

Sistem označevanja finančnega premoženja kot zavarovanje

Datum	Neporavnane transakcije	Datum začetka	Datum zaključka	Obrestna mera	Zagotovljena likvidnost	Obračunane obresti	Skupni znesek, ki zahteva kritje	Spodnji znesek poziva h kritju	Zgornji znesek poziva h kritju	Prilagojena tržna vrednost	Poziv h kritju
30.7.2014	Glavno refinanciranje	30.7.2014	6.8.2014	0,15	50 000 000	—	50 000 000	49 750 000	50 250 000	50 129 294	—
31.7.2014	Glavno refinanciranje	30.7.2014	6.8.2014	0,15	50 000 000	208	50 000 208	49 750 207	50 250 209	49 931 954	—
	Dolgoročneje refinanciranje	31.7.2014	29.10.2014	0,15	45 000 000	—	45 000 000	44 775 000	45 225 000	45 130 098	—
1.8.2014	Glavno refinanciranje	30.7.2014	6.8.2014	0,15	50 000 000	417	50 000 417	49 750 415	50 250 419	49 088 325	- 912 092
	Dolgoročneje refinanciranje	31.7.2014	29.10.2014	0,15	45 000 000	188	45 000 188	44 775 187	45 225 188	44 737 688	- 262 500
4.8.2014	Glavno refinanciranje	30.7.2014	6.8.2014	0,15	50 000 000	1 042	50 001 042	49 751 036	50 251 047	50 246 172	—
	Dolgoročneje refinanciranje	31.7.2014	29.10.2014	0,15	45 000 000	750	45 000 750	44 775 746	45 225 754	45 147 350	—
5.8.2014	Glavno refinanciranje	30.7.2014	6.8.2014	0,15	50 000 000	1 250	50 001 250	49 751 244	50 251 256	50 125 545	—
	Dolgoročneje refinanciranje	31.7.2014	29.10.2014	0,15	45 000 000	938	45 000 938	44 775 933	45 225 942	45 201 299	—

▼B

Datum	Neporavnane transakcije	Datum začetka	Datum zaključka	Obrestna mera	Zagotovljena likvidnost	Obračunane obresti	Skupni znesek, ki zahteva kritje	Spodnji znesek poziva h kritju	Zgornji znesek poziva h kritju	Prilagojena tržna vrednost	Poziv h kritju
6.8.2014	Glavno refinanciranje	6.8.2014	13.8.2014	0,15	35 000 000	—	35 000 000	34 825 000	35 175 000	35 045 775	—
	Dolgoročneje refinanciranje	31.7.2014	29.10.2014	0,15	45 000 000	1 125	45 001 125	44 776 119	45 226 131	45 266 172	265 047
7.8.2014	Glavno refinanciranje	6.8.2014	13.8.2014	0,15	35 000 000	146	35 000 146	34 825 145	35 175 147	34 987 050	—
	Dolgoročneje refinanciranje	31.7.2014	29.10.2014	0,15	45 000 000	1 313	45 001 313	44 776 306	45 226 319	45 026 704	—

Tabela 3

Sistem s skladom finančnega premoženja

Datum	Neporavnanе transakcije	Datum začetka	Datum zaključka	Obrestna mera	Zagotovljena likvidnost	Obračunane obresti	Skupni znesek, ki zahteva kritje	Spodnji znesek poziva h kritju (*)	Zgornji znesek poziva h kritju (**)	Prilagojena tržna vrednost	Poziv h kritju
30.7.2014	Glavno refinanciranje	30.7.2014	6.8.2014	0,15	50 000 000	—	50 000 000	49 750 000	Se ne uporablja	50 129 294	—
31.7.2014	Glavno refinanciranje	30.7.2014	6.8.2014	0,15	50 000 000	208	95 000 208	94 525 207	Se ne uporablja	95 062 051	—
	Dolgoročneje refinanciranje	31.7.2014	29.10.2014	0,15	45 000 000	—					
1.8.2014	Glavno refinanciranje	30.7.2014	6.8.2014	0,15	50 000 000	417	95 000 604	94 525 601	Se ne uporablja	93 826 013	- 1 174 592
	Dolgoročneje refinanciranje	31.7.2014	29.10.2014	0,15	45 000 000	188					
4.8.2014	Glavno refinanciranje	30.7.2014	6.8.2014	0,15	50 000 000	1 042	95 001 792	94 526 783	Se ne uporablja	95 470 989	—
	Dolgoročneje refinanciranje	31.7.2014	29.10.2014	0,15	45 000 000	750					
5.8.2014	Glavno refinanciranje	30.7.2014	6.8.2014	0,15	50 000 000	1 250	95 002 188	94 527 177	Se ne uporablja	95 402 391	—

▼B

Datum	Neporavnane transakcije	Datum začetka	Datum zaključka	Obrestna mera	Zagotovljena likvidnost	Obračunane obresti	Skupni znesek, ki zahteva kritje	Spodnji znesek poziva h kritju (*)	Zgornji znesek poziva h kritju (**)	Prilagojena tržna vrednost	Poziv h kritju
	Dolgoročneje refinanciranje	31.7.2014	29.10.2014	0,15	45 000 000	938					
6.8.2014	Glavno refinanciranje	6.8.2014	13.8.2014	0,15	35 000 000	—	80 001 125	79 601 119	Se ne uporablja	80 280 724	—
	Dolgoročneje refinanciranje	31.7.2014	29.10.2014	0,15	45 000 000	1 125					
7.8.2014	Glavno refinanciranje	6.8.2014	13.8.2014	0,15	35 000 000	146	80 001 458	79 601 451	Se ne uporablja	80 239 155	—
30.7.2014	Dolgoročneje refinanciranje	31.7.2014	29.10.2014	0,15	45 000 000	1 313					

(*) V sistemu s skladom finančnega premoženja je spodnji znesek poziva h kritju najnižji prag za poziv h kritju. V praksi večina NCB zahteva dodatno zavarovanje, kadar prilagojena tržna vrednost sklada zavarovanja po odbitku pade pod skupni znesek, ki zahteva kritje.

(**) V sistemu s skladom finančnega premoženja pojem zgornjega zneska poziva h kritju ni relevanten, saj si bo nasprotna stranka nenehno prizadevala preseči znesek danega zavarovanja, da bi čim bolj zmanjšala transakcije v operaciji.

▼ M7*PRILOGA XIIa*

Subjekt, ki se šteje za agencijo, kakor je opredeljena v točki (2) člena 2 te smernice, mora za to, da bi se njegovo primerno tržno finančno premoženje uvrstilo v kategorijo odbitkov II, kakor je določeno v tabeli 1 v Prilogi k Smernici (EU) 2016/65 (ECB/2015/35), izpolnjevati naslednja kvantitativna kriterija:

- (a) povprečje vsote neodplačane nominalne vrednosti vsega primernega tržnega finančnega premoženja, ki ga je agencija izdala, znaša v referenčnem obdobju najmanj 10 milijard EUR in
- (b) povprečje vsote neodplačane nominalne vrednosti vsega primernega tržnega finančnega premoženja, ki ga je agencija izdala in pri katerem neodplačana nominalna vrednost posameznega finančnega premoženja znaša najmanj 500 milijonov EUR, v referenčnem obdobju znaša najmanj 50 % povprečja vsote neodplačane nominalne vrednosti vsega primernega tržnega finančnega premoženja, ki ga je agencija izdala, v referenčnem obdobju.

Izpolnjevanje teh kvantitativnih kriterijev se enkrat na leto preveri tako, da se v vsakem posameznem letu izračuna ustrezno povprečje v enoletnem referenčnem obdobju, ki se začne 1. avgusta preteklega leta in konča 31. julija tekočega leta.

PRILOGA XIII

KORELACIJSKA TABELA

Ta smernica	Smernica ECB/2011/14	Sklep ECB/2013/6	Sklep ECB/2013/35	Sklep ECB/ 2014/23
Člen 1(1)				
Člen 1(2)	Člen 1			
Člen 1(3)	Uvod			
Člen 1(4)	Oddelek 1.6			
Člen 1(5)			Člen 2	
Člen 2(1)	Dodatek 2			
Člen 2(2)	Oddelek 6.4.2			
Člen 2(3)	Dodatek 2			
Člen 2(4)	Oddelek 5.2.1, Dodatek 2			
Člen 2(5)	Dodatek 2			
Člen 2(6)	Priloga II, Oddelek II			
Člen 2(7)	Dodatek 2			
Člen 2(8)	Oddelek 3.1.1.2			
Člen 2(9)	Dodatek 2			
Člen 2(10)				
Člen 2(11)	Dodatek 2			
Člen 2(12)				
Člen 2(13)	Oddelek 6.2.2.1			
Člen 2(14)	Dodatek 2			
Člen 2(15)	Dodatek 2			
Člen 2(16)	Oddelek 6.6			
Člen 2(17)	Dodatek 2			
Člen 2(18)	Dodatek 2			
Člen 2(19)	Priloga II, točka 20			

▼B

Ta smernica	Smernica ECB/2011/14	Sklep ECB/2013/6	Sklep ECB/2013/35	Sklep ECB/2014/23
Člen 2(20)	Dodatek 2			
Člen 2(21)	Dodatek 2			
Člen 2(22)	Dodatek 2			
Člen 2(23)				
Člen 2(24)	Dodatek 2			
Člen 2(25)				
Člen 2(26)	Dodatek 2			
Člen 2(27)			Člen 3(2)(b)(ii)(d)	
Člen 2(28)			Člen 10	
Člen 2(29)	Dodatek 2			
Člen 2(30)	Oddelek 4.1.3, Dodatek 2			
Člen 2(31)				
Člen 2(32)				
Člen 2(33)				
Člen 2(34)	Dodatek 2			
Člen 2(35)				
Člen 2(36)	Dodatek 2			
Člen 2(37)				
Člen 2(38)	Oddelek 5.1.1.3, Dodatek 2			
Člen 2(39)	Oddelek 6.4.2			
Člen 2(40)	Oddelek 3.4.1, 3.4.2, Dodatek 2			
Člen 2(41)	Oddelek 6.6.1			
Člen 2(42)				
Člen 2(43)				
Člen 2(44)				

▼ B

Ta smernica	Smernica ECB/2011/14	Sklep ECB/2013/6	Sklep ECB/2013/35	Sklep ECB/ 2014/23
Člen 2(45)	Dodatek 2			
Člen 2(46)	Dodatek 2			
Člen 2(47)				
Člen 2(48)	Oddelek 6.4.2			
Člen 2(49)				
Člen 2(50)	Dodatek 2			
Člen 2(51)	Dodatek 2			
Člen 2(52)	Dodatek 2			
Člen 2(53)	Dodatek 2			
Člen 2(54)	Dodatek 2			
Člen 2(55)	Dodatek 2			
Člen 2(56)	Dodatek 2			
Člen 2(57)				
Člen 2(58)	Dodatek 2			
Člen 2(59)				
Člen 2(60)	Dodatek 2			
Člen 2(61)				
Člen 2(62)				
Člen 2(63)				
Člen 2(64)	Oddelek 5.1.5.4, Dodatek 2			
Člen 2(65)				
Člen 2(66)	Dodatek 2			
Člen 2(67)	Dodatek 2			

▼B

Ta smernica	Smernica ECB/2011/14	Sklep ECB/2013/6	Sklep ECB/2013/35	Sklep ECB/ 2014/23
Člen 2(68)				
Člen 2(69)	Oddelek 6.2.1.3			
Člen 2(70)	Oddelek 6.2.2			
Člen 2(71)	Oddelek 6.4.2			
Člen 2(72)	Oddelek 3.2.1, 3.2.2, Dodatek 2			
Člen 2(73)	Dodatek 2			
Člen 2(74)				
Člen 2(75)				
Člen 2(76)	Dodatek 2			
Člen 2(77)	Oddelek 3.1.1.2, Dodatek 2			
Člen 2(78)	Dodatek 2			
Člen 2(79)	Dodatek 2			
Člen 2(80)	Oddelek 3.1.1.1			
Člen 2(81)	Dodatek 2			
Člen 2(82)	Dodatek 2			
Člen 2(83)	Dodatek 2			
Člen 2(84)	Oddelek 5.1.5.4, Dodatek 2			
Člen 2(85)				
Člen 2(86)	Dodatek 2			
Člen 2(87)	Dodatek 2			
Člen 2(88)				
Člen 2(89)	Oddelek 3.4.3			
Člen 2(90)				
Člen 2(91)	Dodatek 2			
Člen 2(92)	Dodatek 2			

▼B

Ta smernica	Smernica ECB/2011/14	Sklep ECB/2013/6	Sklep ECB/2013/35	Sklep ECB/ 2014/23
Člen 2(93)				
Člen 2(94)	Dodatek 2			
Člen 2(95)				
Člen 2(96)				
Člen 2(97)	Okvir 7, Dodatek 2			
Člen 2(98)	Dodatek 2			
Člen 2(99)	Oddelek 5.1.1.3, Dodatek 2			
Člen 2(100)				
Člen 3(1)	Oddelek 1.3			
Člen 3(2)				
Člen 4				
Člen 5(1)	Preambula poglavja 3			
Člen 5(2)	Preambula poglavja 3			
Člen 5(3)	Preambula poglavja 3, Oddelek 1.3.3			
Člen 5(4)	Preambula poglavja 3, Oddelek 1.3.3, Oddelek 3.1.5			
Člen 5(5)	Oddelek 1.3.1			
Člen 6(1)	Oddelek 3.1.1.1			
Člen 6(2)	Oddelek 3.1.2			
Člen 6(3)				
Člen 6(4)				
Člen 6(5)				
Člen 6(6)				
Člen 7(1)	Oddelek 3.1.1.1			
Člen 7(2)	Oddelek 3.1.3			
Člen 7(3)				
Člen 7(4)				
Člen 7(5)				

▼B

Ta smernica	Smernica ECB/2011/14	Sklep ECB/2013/6	Sklep ECB/2013/35	Sklep ECB/ 2014/23
Člen 7(6)	Oddelek 3.1.3			
Člen 8(1)	Oddelek 3.1.4			
Člen 8(2)	Oddelek 3.1.4			
Člen 8(3)	Oddelek 5.1.2.3, 5.2.5			
Člen 8(4)	Oddelek 3.1.4			
Člen 9(1)	Oddelek 3.1.5			
Člen 9(2)	Oddelek 3.1.5			
Člen 9(3)	Oddelek 3.1.4			
Člen 10(1)				
Člen 10(2)	Priloga II			
Člen 10(3)				
Člen 10(4)				
Člen 10(5)	Oddelek 6.1			
Člen 11(1)	Oddelek 3.4.1			
Člen 11(2)	Priloga II			
Člen 11(3)	Oddelek 3.4.3			
Člen 11(4)	Oddelek 3.4.3			
Člen 11(5)	Oddelek 3.4.4			
Člen 11(6)				
Člen 12(1)	Oddelek 3.5.1			
Člen 12(2)	Oddelek 3.5.2			
Člen 12(3)				Člen 1
Člen 12(4)	Oddelek 3.5.3			
Člen 12(5)	Oddelek 3.1.3			
Člen 12(6)	Oddelek 3.5			
Člen 12(7)				

▼B

Ta smernica	Smernica ECB/2011/14	Sklep ECB/2013/6	Sklep ECB/2013/35	Sklep ECB/2014/23
Člen 13(1)	Oddelek 3.3.2			
Člen 13(2)	Oddelek 3.3.2			
Člen 13(3)	Oddelek 3.3.2			
Člen 13(4)	Oddelek 3.3.3			
Člen 13(5)	Oddelek 3.3.4			
Člen 13(6)				
Člen 14(1)	Oddelek 3.2.2			
Člen 14(2)	Oddelek 3.2.3			
Člen 14(3)	Oddelek 3.2.4			
Člen 14(4)				
Člen 15(1)	Oddelek 3.2, Oddelek 5.1.4			
Člen 15(2)				
Člen 15(3)				
Člen 16(1)	Oddelek 2.3			
Člen 16(2)	Oddelek 2.3			
Člen 17(1)	Dodatek 2			
Člen 17(2)				
Člen 17(3)	Oddelek 4.1.1, Oddelek 4.2.1			
Člen 17(4)	Oddelek 4.1.5, Oddelek 4.2.5			
Člen 17(5)	Oddelek 4.1.5			
Člen 17(6)	Oddelek 4.1.4			
Člen 17(7)				
Člen 18(1)	Oddelek 4.1.1, Oddelek 4.1.2			
Člen 18(2)	Oddelek 4.1.2			
Člen 18(3)	Oddelek 4.1.3			
Člen 18(4)	Oddelek 4.1.3			
Člen 19(1)	Oddelek 4.1.3			

▼ **B**

Ta smernica	Smernica ECB/2011/14	Sklep ECB/2013/6	Sklep ECB/2013/35	Sklep ECB/ 2014/23
Člen 19(2)				
Člen 19(3)				
Člen 19(4)				
Člen 19(5)	Oddelek 4.1.3			
Člen 19(6)	Oddelek 4.1.3			
Člen 20(1)	Oddelek 4.1.4			
Člen 20(2)	Oddelek 4.1.4			
Člen 20(3)				
Člen 21(1)	Oddelek 4.2.1			
Člen 21(2)				Člen 1
Člen 21(3)	Oddelek 4.2.2			
Člen 21(4)	Oddelek 4.2.3			
Člen 22(1)	Oddelek 4.2.3			
Člen 22(2)	Oddelek 4.2.3			
Člen 22(3)	Oddelek 4.2.3			
Člen 23(1)	Oddelek 4.2.4			
Člen 23(2)	Oddelek 4.2.4			
Člen 23(3)				
Člen 24				
Člen 25(1)	Oddelek 5.1.1, Oddelek 5.1.1.3			
Člen 25(2)	Oddelek 5.1.1, Oddelek 5.1.2.3			
Člen 25(3)	Oddelek 5.1.1.3			
Člen 26(1)	Oddelek 5.1.1.1			
Člen 26(2)	Oddelek 5.1.1.1			
Člen 26(3)	Oddelek 5.1.1.1			
Člen 26(4)	Oddelek 5.1.1.1			
Člen 27(1)	Oddelek 5.1.1.2			
Člen 27(2)	Oddelek 5.1.1.2			

▼B

Ta smernica	Smernica ECB/2011/14	Sklep ECB/2013/6	Sklep ECB/2013/35	Sklep ECB/2014/23
Člen 27(3)	Oddelek 5.1.1.2			
Člen 27(4)	Oddelek 5.1.1.2			
Člen 28(1)	Oddelek 5.1.2			
Člen 28(2)	Oddelek 5.1.2			
Člen 28(3)	Oddelek 5.1.2, Oddelek 5.1.2.3			
Člen 29(1)	Oddelek 5.1.2.2-5.1.2.3			
Člen 29(2)	Oddelek 5.1.2.2-5.1.2.3			
Člen 30(1)	Oddelek 5.1.3.			
Člen 30(2)	Oddelek 5.1.3.			
Člen 30(3)				
Člen 30(4)	Oddelek 5.1.3.			
Člen 30(5)	Oddelek 5.1.3.			
Člen 31(1)	Oddelek 5.1.4			
Člen 31(2)	Oddelek 5.1.4			
Člen 32(1)	Oddelek 5.1.4			
Člen 32(2)	Oddelek 5.1.1.3			
Člen 32(3)	Oddelek 5.1.4			
Člen 32(4)	Oddelek 5.1.1.3			
Člen 32(5)	Oddelek 5.1.4			
Člen 32(6)	Oddelek 5.1.4			
Člen 33(1)	Oddelek 5.1.4			
Člen 33(2)	Oddelek 5.1.4			
Člen 33(3)	Oddelek 5.1.4			
Člen 33(4)	Oddelek 5.1.4			
Člen 34(1)	Dodatek 2			

▼B

Ta smernica	Smernica ECB/2011/14	Sklep ECB/2013/6	Sklep ECB/2013/35	Sklep ECB/ 2014/23
Člen 34(2)	Dodatek 2			
Člen 35(1)	Oddelek 5.1.4			
Člen 35(2)				
Člen 35(3)				
Člen 36(1)	Oddelek 5.1.4			
Člen 36(2)				
Člen 36(3)				
Člen 37(1)	Oddelek 5.1.5.1			
Člen 37(2)				
Člen 38(1)	Oddelek 5.1.5.2			
Člen 38(2)	Oddelek 5.1.5.2			
Člen 39(1)	Oddelek 5.1.5.2			
Člen 39(2)	Oddelek 5.1.5.2			
Člen 40(1)	Oddelek 5.1.5.3			
Člen 40(2)				
Člen 41(1)	Oddelek 5.1.5.3			
Člen 41(2)				
Člen 42	Oddelek 5.1.5.4			
Člen 43 (1)	Oddelek 5.1.6			
Člen 43 (2)	Oddelek 5.1.6			
Člen 43 (3)	Oddelek 5.1.6			
Člen 43 (4)				
Člen 44(1)	Oddelek 5.2.1			
Člen 44(2)	Oddelek 5.2.1			
Člen 45(1)	Oddelek 5.2.2			
Člen 45(2)	Oddelek 5.2.2			

▼B

Ta smernica	Smernica ECB/2011/14	Sklep ECB/2013/6	Sklep ECB/2013/35	Sklep ECB/ 2014/23
Člen 45(3)	Oddelek 5.2.2			
Člen 46(1)	Oddelek 5.2.3			
Člen 46(2)	Oddelek 5.2.3			
Člen 46(3)	Oddelek 5.2.3			
Člen 47(1)	Oddelek 5.2.4			
Člen 47(2)	Oddelek 5.2.4			
Člen 48(1)	Oddelek 5.2.5			
Člen 48(2)	Oddelek 5.2.5			
Člen 49(1)	Oddelek 5.3.1			
Člen 49(2)	Oddelek 5.3.1			
Člen 50(1)	Oddelek 5.3.2			
Člen 50(2)	Oddelek 5.3.1			
Člen 51(1)	Oddelek 5.3.2			
Člen 51(2)	Oddelek 5.3.1			
Člen 51(3)	Oddelek 5.3.2			
Člen 52(1)	Oddelek 5.3.2			
Člen 52(2)				
Člen 53(1)	Oddelek 5.3.1			
Člen 53(2)				
Člen 54(1)	Oddelek 7.4.2			
Člen 54(2)				Člen 2
Člen 55	Oddelek 2.1			
Člen 56(1)	Oddelek 2.1			
Člen 56(2)	Oddelek 2.1			
Člen 56(3)	Oddelek 2.1			

▼B

Ta smernica	Smernica ECB/2011/14	Sklep ECB/2013/6	Sklep ECB/2013/35	Sklep ECB/ 2014/23
Člen 56(4)	Oddelek 2.1			
Člen 57(1)				
Člen 57(2)	Oddelek 2.2			
Člen 57(3)	Oddelek 2.2, Dodatek 3			
Člen 57(4)	Oddelek 2.2, Oddelek 5.2.2			
Člen 57(5)				
Člen 58(1)	Oddelek 1.5			
Člen 58(2)	Oddelek 1.5, Oddelek 6.1			
Člen 58(3)				
Člen 58(4)	Oddelek 6.4.2			
Člen 58(5)	Oddelek 6.1			
Člen 58(6)	Oddelek 6.2			
Člen 59(1)	Oddelek 6.2.1.2			
Člen 59(2)	Oddelek 6.1, Oddelek 6.3.1			
Člen 59(3)	Oddelek 6.3.1			
Člen 59(4)				
Člen 59(5)	Oddelek 6.3.1			
Člen 59(6)	Oddelek 6.3.1			
Člen 59(7)	Oddelek 6.3.1			
Člen 60				
Člen 61(1)	Oddelek 6.2			
Člen 61(2)	Oddelek 6.3.2, Priloga k ECB/2014/10			
Člen 62(1)	Oddelek 6.2.1.1		Člen 3(2)	
Člen 62(2)			Člen 3(2)	

▼B

Ta smernica	Smernica ECB/2011/14	Sklep ECB/2013/6	Sklep ECB/2013/35	Sklep ECB/2014/23
Člen 62(3)			Člen 3(2)	
Člen 63(1)			Člen 3(2)	
Člen 63(2)				
Člen 63(3)	Oddelek 6.2.1.1		Člen 3(3)	
Člen 63(4)			Člen 3(4)	
Člen 63(5)			Člen 3(5)	
Člen 64	Oddelek 6.2.1.1			
Člen 65	Oddelek 6.2.1.8			
Člen 66(1)	Oddelek 6.2.1.3, ECB/2014/10			
Člen 66(2)	Oddelek 6.2.1.3			
Člen 66(3)	Oddelek 6.2.1.3			
Člen 67(1)	Oddelek 6.2.1.4, ECB/2014/10			
Člen 67(2)				
Člen 68(1)	Oddelek 6.2.1.5, Priloga k ECB/2014/10			
Člen 68(2)	Oddelek 6.2.1.5			
Člen 68(3)	Oddelek 6.2.1.5, Priloga k ECB/2014/10			
Člen 69(1)	Oddelek 6.2.1.6			
Člen 69(2)				
Člen 70(1)	Oddelek 6.2.1.7			
Člen 70(2)				
Člen 70(3)				
Člen 70(4)				
Člen 70(5)				
Člen 70(6)				
Člen 71				

▼B

Ta smernica	Smernica ECB/2011/14	Sklep ECB/2013/6	Sklep ECB/2013/35	Sklep ECB/ 2014/23
Člen 72	Oddelek 6.2.1.1			
Člen 73(1)	Oddelek 6.2.1.1, ECB/ 2014/10			
Člen 73(2)				
Člen 73(3)	Oddelek 6.2.1.1			
Člen 73(4)	Oddelek 6.2.1.1			
Člen 73(5)	Oddelek 6.2.1.1			
Člen 73(6)			Člen 4	
Člen 73(7)				
Člen 74(1)	Oddelek 6.2.1.1			
Člen 74(2)	Oddelek 6.2.1.1			
Člen 74(3)				
Člen 74(4)	Oddelek 6.2.1.1			
Člen 75(1)	Oddelek 6.2.1.1			
Člen 75(2)	Oddelek 6.2.1.1			
Člen 76(1)	Oddelek 6.2.1.1			
Člen 76(2)				
Člen 77(1)	Oddelek 6.2.1.1			
Člen 77(2)				
Člen 78(1)	Oddelek 6.2.1.1			
Člen 78(2)			Člen 11	
Člen 79	Oddelek 6.2.1.1			
Člen 80(1)	Oddelek 6.2.1.1			
Člen 80(2)				
Člen 80(3)				
Člen 80(4)				
Člen 80(5)			Člen 5(2)	

▼B

Ta smernica	Smernica ECB/2011/14	Sklep ECB/2013/6	Sklep ECB/2013/35	Sklep ECB/ 2014/23
Člen 81(1)	Oddelek 6.2.1			
Člen 81(2)				
Člen 82(1)	Oddelek 6.3.1		Člen 6(2)	
Člen 82(2)	Oddelek 6.3.1			
Člen 83			Člen 1	
Člen 84			Člen 1	
Člen 85				
Člen 86				
Člen 87(1)	Oddelek 6.3.2			
Člen 87(2)				
Člen 87(3)	Oddelek 6.3.2			
Člen 88(1)	Oddelek 6.3.1			
Člen 88(2)				
Člen 89(1)	Oddelek 6.2.2.1			
Člen 89(2)				
Člen 89(3)				
Člen 89(4)				
Člen 89(5)				
Člen 90	Oddelek 6.2.2.1			
Člen 91	Oddelek 6.2.2.1			
Člen 92	Oddelek 6.2.2.1			
Člen 93	Oddelek 6.2.2.1			
Člen 94	Oddelek 6.2.2.1			
Člen 95(1)	Oddelek 6.2.2.1			
Člen 95(2)	Oddelek 6.2.2.1			
Člen 96(1)	Oddelek 6.2.2.1			
Člen 96(2)				
Člen 96(3)				

▼B

Ta smernica	Smernica ECB/2011/14	Sklep ECB/2013/6	Sklep ECB/2013/35	Sklep ECB/ 2014/23
Člen 97	Oddelek 6.2.2.1			
Člen 98	Oddelek 6.2.2.1			
Člen 99(1)	Oddelek 6.2.3.1			
Člen 99(2)				
Člen 100	Dodatek 7			
Člen 101(1)	Dodatek 7			
Člen 101(2)	Dodatek 7			
Člen 102	Dodatek 7			
Člen 103(1)	Dodatek 7			
Člen 103(2)	Dodatek 7			
Člen 103(3)				
Člen 104(1)	Dodatek 7			
Člen 104(2)	Dodatek 7			
Člen 104(3)				
Člen 104(4)				
Člen 105				
Člen 106	Oddelek 6.2.2			
Člen 107(1)	Oddelek 6.2.2.2			
Člen 107(2)	Oddelek 6.2.2.2			
Člen 107(3)	Oddelek 6.2.2.2			
Člen 107(4)	Oddelek 6.2.2.2			
Člen 107(5)	Oddelek 6.2.2.2			
Člen 107(6)	Oddelek 6.2.2.2			
Člen 107(7)	Oddelek 6.2.2.2			

▼B

Ta smernica	Smernica ECB/2011/14	Sklep ECB/2013/6	Sklep ECB/2013/35	Sklep ECB/ 2014/23
Člen 108	Oddelek 6.3.1, Oddelek 6.2.2.1, Oddelek 6.3.3.2			
Člen 109(1)	Oddelek 6.3.3.1			
Člen 109(2)	Oddelek 6.3.3.1			
Člen 109(3)	Oddelek 6.3.3.1			
Člen 110(1)	Oddelek 6.3.3.1			
Člen 110(2)	Oddelek 6.3.3.1			
Člen 110(3)	Oddelek 6.3.3.1			
Člen 110(4)	Oddelek 6.3.3.1			
Člen 110(5)				
Člen 110(6)				
Člen 110(7)	Oddelek 6.3.3.1			
Člen 111(1)	Oddelek 6.3.3.1			
Člen 111(2)	Oddelek 6.3.3.1			
Člen 112	Oddelek 6.3.3.2			
Člen 113(1)	Oddelek 6.3.2			
Člen 113(2)				
Člen 113(3)				
Člen 114(1)	Oddelek 6.3.2, Oddelek 6.3.3.1			
Člen 114(2)	Oddelek 6.3.3.1			
Člen 114(3)	Oddelek 6.3.2, Oddelek 6.3.3.1			
Člen 114(4)	Oddelek 6.3.2, Oddelek 6.3.3.1			

▼B

Ta smernica	Smernica ECB/2011/14	Sklep ECB/2013/6	Sklep ECB/2013/35	Sklep ECB/ 2014/23
Člen 114(5)	Oddelek 6.3.2, Oddelek 6.3.3.1			
Člen 115	Oddelek 6.3.2, Oddelek 6.3.3.1			
Člen 116	Oddelek 6.2.1.2, Oddelek 6.2.2.1			
Člen 117	Oddelek 6.2.1.6, Oddelek 6.2.2.1			
Člen 118(1)				
Člen 119(1)	Oddelek 6.3.1			
Člen 119(2)	Oddelek 6.3.4.1, Oddelek 6.3.4			
Člen 119(3)				
Člen 119(4)	Oddelek 6.3.4			
Člen 119(5)	Oddelek 6.3.5			
Člen 120(1)				
Člen 120(2)				
Člen 120(3)				
Člen 121(1)	Oddelek 6.3.4.2			
Člen 121(2)				
Člen 121(3)				
Člen 121(4)				
Člen 122(1)	Oddelek 6.3.4.3			
Člen 122(2)				
Člen 122(3)	Oddelek 6.3.4.3			
Člen 122(4)				
Člen 122(5)				

▼B

Ta smernica	Smernica ECB/2011/14	Sklep ECB/2013/6	Sklep ECB/2013/35	Sklep ECB/ 2014/23
Člen 123(1)				
Člen 123(2)				
Člen 123(3)				
Člen 123(4)				
Člen 124(1)	Oddelek 6.3.4.4			
Člen 124(2)				
Člen 124(3)				
Člen 124(4)	Oddelek 6.3.4.4			
Člen 124(5)	Oddelek 6.3.4.4			
Člen 125				
Člen 126(1)	Oddelek 6.3.5			
Člen 126(2)	Oddelek 6.3.5			
Člen 126(3)				
Člen 126(4)				
Člen 126(5)				
Člen 127(1)	Oddelek 6.4.1			
Člen 127(2)	Oddelek 6.4.1			
Člen 127(3)	Oddelek 6.4.1			
Člen 128(1)	Oddelek 6.4.1			
Člen 128(2)	Oddelek 6.4.1			
Člen 129(1)	Oddelek 6.4.2		Člen 8(1)	
Člen 129(2)	Oddelek 6.4.2			
Člen 130(1)	Oddelek 6.4.2		Člen 8(2)	
Člen 130(2)			Člen 8(3)	
Člen 130(3)	Oddelek 6.4.2			
Člen 130(4)			Člen 8(4)	
Člen 130(5)	Oddelek 6.4.2			
Člen 130(6)	Oddelek 6.4.2			

▼B

Ta smernica	Smernica ECB/2011/14	Sklep ECB/2013/6	Sklep ECB/2013/35	Sklep ECB/ 2014/23
Člen 130(7)	Oddelek 6.4.2			
Člen 130(8)	Oddelek 6.4.2			
Člen 131(1)	Oddelek 6.4.3.1		Člen 8(5)	
Člen 131(2)	Oddelek 6.4.3.1			
Člen 131(3)	Oddelek 6.4.3.1			
Člen 132			Člen 8(6)	
Člen 133	Oddelek 6.4.3.3			
Člen 134	Oddelek 6.5, Oddelek 6.5.1			
Člen 135	Oddelek 6.5.2			
Člen 136(1)	Oddelek 6.4.2			
Člen 136(2)	Oddelek 6.4.2			
Člen 136(3)	Oddelek 6.4.2			
Člen 136(4)				
Člen 137(1)	Oddelek 6.7			
Člen 137(2)	Oddelek 6.7			
Člen 137(3)	Oddelek 6.7			
Člen 138(1)	Oddelek 6.2.3.2			
Člen 138(2)				
Člen 138(3)	Oddelek 6.2.3.2			
Člen 139(1)		Člen 1(1)		
Člen 139(2)				
Člen 140	Oddelek 6.3.2.3			
Člen 141(1)	Oddelek 6.4.2			
Člen 141(2)				
Člen 141(3)	Oddelek 6.2.3.2			
Člen 142(1)				
Člen 142(2)				
Člen 142(3)				

▼B

Ta smernica	Smernica ECB/2011/14	Sklep ECB/2013/6	Sklep ECB/2013/35	Sklep ECB/ 2014/23
Člen 142(4)				
Člen 143(1)				
Člen 143(2)	Oddelek 6.2.3.2			
Člen 143(3)				
Člen 144	Oddelek 6.2.3			
Člen 145(1)	Oddelek 6.2.3.2			
Člen 145(2)	Oddelek 6.2.3.2			
Člen 145(3)	Oddelek 6.2.3.2			
Člen 145(4)	Dodatek 6			
Člen 146				
Člen 147	Oddelek 6.2.3.2			
Člen 148(1)	Oddelek 6.6			
Člen 148(2)	Oddelek 6.6			
Člen 148(3)	Oddelek 6.6.1			
Člen 148(4)				
Člen 148(5)				
Člen 148(6)				
Člen 149(1)	Oddelek 6.6			
Člen 149(2)	Oddelek 6.6, Oddelek 6.6.2			
Člen 150(1)	Oddelek 6.6.2			
Člen 150(2)	Oddelek 6.2.1.4, Oddelek 6.6.2, ECB/2014/10			
Člen 150(3)				
Člen 150(4)	Oddelek 6.6.2			
Člen 150(5)	Oddelek 6.6.2			
Člen 150(6)				
Člen 151(1)	ECB/2014/10			
Člen 151(2)	ECB/2014/10			
Člen 151(3)	ECB/2014/10			
Člen 151(4)	ECB/2014/10			
Člen 152(1)	Priloga k ECB/2014/10			

▼B

Ta smernica	Smernica ECB/2011/14	Sklep ECB/2013/6	Sklep ECB/2013/35	Sklep ECB/2014/23
Člen 152(2)				
Člen 152(3)				
Člen 153(1)	Oddelek 2.3			
Člen 153(2)				
Člen 154(1)	Oddelek 2.3			
Člen 154(2)				
Člen 155	Dodatek 6			
Člen 156(1)	Dodatek 6			
Člen 156(2)	Dodatek 6			
Člen 156(3)	Dodatek 6			
Člen 156(4)	Dodatek 6			
Člen 156(5)	Dodatek 6, Oddelek 2.3			
Člen 156(6)	Dodatek 6			
Člen 157	Oddelek 2.3			
Člen 158(1)	Oddelek 2.4.1, Oddelek 6.3.1		Člen 9(2)	
Člen 158(2)	Oddelek 6.3.1			
Člen 158(3)	Oddelek 2.4.2			
Člen 158(4)	Oddelek 2.4.3			
Člen 159(1)	Oddelek 6.3.1			
Člen 159(2)	Oddelek 6.3.1			
Člen 159(3)	Oddelek 6.3.1			
Člen 159(4)	Oddelek 6.3.1			
Člen 160				
Člen 161(1)	Priloga II, Oddelek I			
Člen 161(2)	Priloga II, Oddelek I			
Člen 162	Priloga II, Oddelek I			

▼B

Ta smernica	Smernica ECB/2011/14	Sklep ECB/2013/6	Sklep ECB/2013/35	Sklep ECB/ 2014/23
Člen 163	Priloga II, Oddelek I			
Člen 164	Priloga II, Oddelek I			
Člen 165(1)	Priloga II, Oddelek I			
Člen 165(2)	Priloga II, Oddelek I			
Člen 166(1)			Člen 9(2)	
Člen 166(2)			Člen 9(3)	
Člen 166(3)			Člen 9(4)	
Člen 166(4)			Člen 9(5)	
Člen 166(5)			Člen 9(6)	
Člen 167	Priloga II, Oddelek I			
Člen 168(1)	Priloga II, Oddelek I			
Člen 168(2)	Priloga II, Oddelek I			
Člen 169(1)	Priloga II, Oddelek I			
Člen 169(2)	Priloga II, Oddelek I			
Člen 170	Priloga II, Oddelek I			
Člen 171	Priloga II, Oddelek I			
Člen 172	Priloga II, Oddelek II			
Člen 173	Priloga II, Oddelek II			
Člen 174(1)	Oddelek 3.1.1.3			
Člen 174(2)				
Člen 174(3)				
Člen 175	Priloga II, Oddelek II			
Člen 176(1)	Priloga II, Oddelek II			

▼B

Ta smernica	Smernica ECB/2011/14	Sklep ECB/2013/6	Sklep ECB/2013/35	Sklep ECB/ 2014/23
Člen 176(2)	Priloga II, Oddelek II			
Člen 176(3)				
Člen 177(1)	Priloga II, Oddelek II			
Člen 177(2)	Priloga II, Oddelek II			
Člen 177(3)	Priloga II, Oddelek II			
Člen 178	Priloga II, Oddelek II			
Člen 179	Priloga II, Oddelek II			
Člen 180	Oddelek 3.1.1.2			
Člen 181(1)	Oddelek 4.1.2			
Člen 181(2)	Priloga II, Oddelek II			
Člen 181(3)	Priloga II, Oddelek II			
Člen 182	Priloga II, Oddelek II			
Člen 183	Priloga II, Oddelek III			
Člen 184	Priloga II, Oddelek III			
Člen 185	Priloga II, Oddelek III			
Člen 186(1)	Priloga II, Oddelek III			
Člen 186(2)	Priloga II, Oddelek III			
Člen 187	Oddelek 3.4.2			
Člen 188				
Člen 189	Oddelek 1.4			
Člen 190(1)				
Člen 190(2)				
Člen 191(1)				
Člen 191(2)				
Člen 191(3)				
Člen 192				

▼B

Ta smernica	Smernica ECB/2011/14	Sklep ECB/2013/6	Sklep ECB/2013/35	Sklep ECB/ 2014/23
Priloga I Uvod	Oddelek 7.1			
Priloga I 1	Oddelek 7.1			
Priloga I 2	Oddelek 7.1			
Priloga I 3	Oddelek 1.3.3, Oddelek 7.2			
Priloga I 4				
Priloga I 5				
Priloga I 6	Oddelek 7.2			
Priloga I 7				
Priloga I 8	Oddelek 1.3.3, Oddelek 7.3.1			
Priloga I 9	Oddelek 7.3.1			
Priloga I 10				
Priloga I 11				
Priloga I 12	Oddelek 1.3.3, Oddelek 7.4.3			
Priloga I 13	Oddelek 7.6			
Priloga II	Oddelek 5.1.3			
Priloga III	Oddelek 5.1.5.1			
Priloga IV	Oddelek 5.1.6			
Priloga V	Priloga I, Dodatek 3			
Priloga VI I.1	Oddelek 6.6.1			
Priloga VI I.2				
Priloga VI I.3				
Priloga VI I.4	Oddelek 6.6.1			
Priloga VI I.5	Oddelek 6.6.1			
Priloga VI II.1	Oddelek 6.6.2			
Priloga VI II.2	Oddelek 6.6.2			
Priloga VI III	ECB/2014/10			
Priloga VI IV	ECB/2014/10			

▼B

Ta smernica	Smernica ECB/2011/14	Sklep ECB/2013/6	Sklep ECB/2013/35	Sklep ECB/ 2014/23
Priloga VII I.1	Oddelek 2.3, Dodatek 6, Oddelek 1			
Priloga VII I.2	Dodatek 6, Oddelek 1			
Priloga VII I.3	Dodatek 6, Oddelek 1			
Priloga VII I.4				
Priloga VII I.5				
Priloga VII I.6				
Priloga VII I.7	Dodatek 6, Oddelek 1			
Priloga VII I.8	Dodatek 6, Oddelek 1			
Priloga VII II	Dodatek 6, Oddelek 2.1			
Priloga VIII I.1	Priloga I, Dodatek 8			
Priloga VIII I.2	Priloga I, Dodatek 8			
Priloga VIII I.3	Priloga I, Dodatek 8			
Priloga VIII I.4				
Priloga VIII II.1	Dodatek 8			
Priloga VIII II.2				
Priloga VIII II.3	Dodatek 8			
Priloga VIII II.4	Dodatek 8			
Priloga VIII III.1	Dodatek 8			
Priloga VIII III.2	Dodatek 8			
Priloga VIII III.3	Dodatek 8			
Priloga VIII III.4	Dodatek 8			
Priloga IX	Oddelek 6.3.5			
Priloga X			Priloga I, Priloga II	
Priloga XI				
Priloga XII				
Priloga XIII				
Priloga XIV				

▼B

PRILOGA XIV

RAZVELJAVLJENA SMERNICA S KASNEJŠIMI SPREMEMBAMI

Smernica ECB/2011/14 (UL L 331, 14.12.2011, str. 1).

Smernica ECB/2012/25 (UL L 359, 29.12.2012, str. 74).

Smernica ECB/2014/10 (UL L 166, 5.6.2014, str. 33).

Sklep ECB/2013/6 (UL L 95, 5.4.2013, str. 22).

Sklep ECB/2013/35 (UL L 301, 12.11.2013, str. 6).

Sklep ECB/2014/23 (UL L 168, 7.6.2014, str. 115).